

இயல் ஒன்று
ஆய்வியல் அறிமுகம்

1.1. ஆய்வு முன்னுரை

1.2. ஆய்வுத் தலைப்பு

1.3. ஆய்வு நோக்கம்

1.4. ஆய்வின் கருதுகோள்

1.5. ஆய்வின் எல்லை

1.6. ஆய்வின் ஆதாரங்கள்

i) முதன்மை ஆதாரங்கள்

ii) துணைமை ஆதாரங்கள்

1.7. ஆய்வின் பயன்

1.8. ஆய்வு முன்னோடிகள்

1.9. ஆய்வின் மொழி நடை

1.10. ஆய்வியல் அணுகுமுறை

1.11. ஆய்வேட்டின் அமைப்பு

1.1. ஆய்வு முன்னுரை

உலகச் செம்மொழிகளில் தமிழ் மொழி முதன்மையானது. தமிழின் சிறப்புகளில் மிக முக்கியமானது உலக இலக்கணங்களில் காணப்படாத பொருளியல் இலக்கணத்தைத் தொல்காப்பியம் கூறுவதாகும். தமிழ் மொழி காலத்தால் தொன்மை மிக்கது. தன் சீரிளமை திறன் குன்றாது அன்று போல் இன்றும் இலக்கிய மொழியாகவும் மக்கள் மொழியாகவும் காணப்படுவது தமிழ். தொல்காப்பியம் தமிழ் மொழியின் இலக்கணத்தை மட்டுமல்லாமல் தமிழர்களின் வாழ்வியல் பண்பாட்டையும் பேசும் ஓர் இலக்கண நூல். சங்க இலக்கியங்கள் தொல்காப்பியம் வகுத்துள்ள திணைக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையிலேயே அமைந்துள்ளது என்பது தொல்காப்பிய இலக்கண நூலின் பெருமையைக் காட்டும்.

அத்தகைய சிறப்புடைய தொல்காப்பியத்தை ஆராய்வது என்பது தமிழ்ப்பண்பாட்டின், தமிழ் அறிவுப் புலமையின் திறத்தை உணர்ந்து கொள்ள உதவும். அத்தோடு தமிழர்கள் முன்னெடுத்துச் செல்ல வேண்டிய அறிவின் பாதையையும் அது தெளிவுபடுத்தும். தமிழ் மொழியின் வேர்களையும் இயல்புகளையும் அறிந்து கொள்ள தொல்காப்பியம் ஒரு சிறந்த அடிப்படை நூலாகும்.

தொல்காப்பியத்திற்குப் பல்வேறு உரைகள் வந்துள்ளன. உரையாசிரியர் என அழைக்கப்பெறும் இளம்பூரணர் முதல் ச.வே. சுப்பிரமணியன் வரை பல்வேறு உரையாசிரியர்கள் உரை எழுதியுள்ளனர். அந்த வகையில் ஒவ்வொரு உரையாசிரியர்களும் தங்கள் அறிவின் வாசிப்பின் எல்லைகளுக்குள் நின்று தொல்காப்பியத்திற்கு உரை வழங்கியுள்ளனர். தொல்காப்பிய இலக்கணத்திற்கான உரையைப் பற்றிக் கூறும்போது, எழுத்துக்கு இளம்பூரணர், சொல்லுக்குச் சேனாவரையர், பொருளுக்குப் பேராசிரியர் என்னும் சொல்வடை தமிழில் உண்டு. அந்தளவுக்கு அவரவர் உரைகள் சிறப்பு வாய்ந்தவை. அந்த வகையில் இவ்வாய்வேடு சொல்லதிகாரத்திற்கு சேனாவரையர் எழுதிய உரையை ஆராய்கிறது. வடமொழிப் புலமைமிக்க சேனாவரையர் தன்னுடைய தொல்காப்பிய சொல்லதிகார உரையை எவ்வாறு அமைத்துள்ளார், அவரது உரைத்திறன் போன்றவை இங்கே ஆராயப்படுகிறது.

1.2. ஆய்வுத் தலைப்பு

“தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரம் - சேனாவரையர் உரைத்திறன் ஆய்வு” என்பது தலைப்பாக அமைகிறது .

1.3. ஆய்வு நோக்கம்

- தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரத்திற்கு உரை எழுதியுள்ள சேனாவரையரின் உரையமைப்பினை அறிந்து கொள்வது.
- சேனாவரையர் உரையின் தனித்தன்மையை அறிந்து கொள்வது.
- உரையில் கையாளப்பட்டுள்ள உரை உத்திகளை அறிந்து கொள்வது.
- சேனாவரையர் உரையில் வெளிப்படும் எளிமை மற்றும் கடினத்தன்மையை அறிந்து கொள்வது.
- சேனாவரையர் காட்டும் உதாரணங்கள், மேற்கோள்கள் போன்றவற்றிலுள்ள புதுமையையும் புலமையையும் அறிந்து கொள்வது.
- சேனாவரையரின் உரையில் வெளிப்படும் உரைத்திறனை அறிந்து கொள்வது - போன்றவை ஆய்வு நோக்கங்களாக அமைகின்றன.

1.4. ஆய்வின் கருதுகோள்

ஆய்வு நோக்கமே ஆய்வின் கருதுகோள்களாக இடம்பெறுகின்றன.

- தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரத்திற்கு உரை எழுதியுள்ள சேனாவரையரின் உரையமைப்பினை அறிந்து கொள்வது.

- சேனாவரையர் உரையின் தனித்தன்மையை அறிந்து கொள்வது.
- உரையில் கையாளப்பட்டுள்ள உரை உத்திகளை அறிந்து கொள்வது.
- சேனாவரையர் உரையில் வெளிப்படும் எளிமை மற்றும் கடினத்தன்மையை அறிந்து கொள்வது.
- சேனாவரையர் காட்டும் உதாரணங்கள், மேற்கோள்கள் போன்றவற்றிலுள்ள புதுமையையும் புலமையையும் அறிந்து கொள்வது.

சேனாவரையரின் உரையில் வெளிப்படும் உரைத்திறனை அறிந்து கொள்வது - போன்றவை ஆய்வு கருதுகோள்களாக அமைகின்றன

1.5. ஆய்வின் எல்லை

“தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரம் சேனாவரையர் உரை மட்டுமே ஆய்வின் எல்லையாகக் கொள்ளப்படுகிறது.

1.6. ஆய்வின் ஆதாரங்கள்

ஆய்விற்குப் பயன்படும் சான்றுகள் முதன்மை சான்றுகள், துணைமை சான்றுகள் என வகைப்படுத்தப்படுகின்றன.

i) முதன்மை ஆதாரங்கள்

சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் வெளியிட்டுள்ள தொல்காப்பியம் - சொல்லதிகாரம் - சேனாவரையர் உரை நூல் (1973) முதன்மை ஆதாரமாக அமைகிறது.

ii) துணைமை ஆதாரங்கள்

தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், சேனாவரையர் உரை பற்றிய நூல்கள், கட்டுரைகள் ஆய்வின் துணைமை ஆதாரங்களாக அமைகின்றன.

1.7. ஆய்வின் பயன்

தொல்காப்பியத்திற்குச் சேனாவரையர் எழுதியுள்ள உரையின் சிறப்புகளையும், சேனாவரையரது உரைத்திறனையும் அறிந்து கொள்ள இவ்வாய்வேடு பயன்படும்.

1.8. ஆய்வு முன்னோடிகள்

முனைவர் இரா. அரங்கராஜன் - திருவாய் மொழிப் பேருரையாளர் நம்பிள்ளை உரைத்திறன் (2002), முனைவர் இ. சுந்தரமூர்த்தி - பரிமேலழகர் திருக்குறள் உரைத்திறன் (2006), ச. குருசாமி அவர்கள் எழுதி வெளியிட்டுள்ள தொல்காப்பிய எழுத்ததிகார உரைநெறி, தொல்காப்பிய சொல்லதிகார உரைநெறி, தொல்காப்பிய பொருளதிகார உரை நெறி,

முனை. அரவிந்தன் அவர்களின் உரையாசிரியர்கள் போன்ற ஆய்வுகளை ஆய்வு முன்னோடிகளாகக் கருதலாம்.

1.9. ஆய்வின் மொழி நடை

ஆய்வேட்டின் மொழிநடை எளிய தமிழ் நடையில் அமைந்துள்ளது. மேற்கோள்கள் நூலாசிரியரின் கூற்றுகளாக இடம்பெற்றுள்ளன.

1.10. ஆய்வியல் அணுகுமுறை

இவ்வாய்வேட்டின் ஆய்வு விளக்கவியல் மற்றும் ஒப்பீட்டியல் ஆய்வு அணுகுமுறையாக அமைகிறது.

1.11. ஆய்வு முறை

ஆய்வுக்குத் தேவையான தரவுகளைச் சேகரிப்பதற்கும் விளக்குவதற்கும் நூலக ஆய்வு முறை பின்பற்றப்பட்டுள்ளது.

1.12. ஆய்வேட்டின் அமைப்பு

இயல்கள் :

இயல் ஒன்று : ஆய்வு முன்னுரை

இயல் இரண்டு : தொல்காப்பியம் பற்றிய செய்திகள்

இயல் மூன்று : தொல்காப்பிய உரையாசிரியர்கள்

இயல் நான்கு : உரையின் தோற்றம், வளர்ச்சி

இயல் ஐந்து : சேனாவரையரின் உரை அமைப்பு

இயல் ஆறு : சேனாவரையர் உரைத்திறன்

இயல் ஏழு : ஆய்வு நிறைவுரை

இயல் ஒன்று : ஆய்வு அறிமுகம் - இவ்வியலில், ஆய்வு முன்னுரை, ஆய்வுத் தலைப்பு, ஆய்வு நோக்கம், ஆய்வின் கருதுகோள், ஆய்வின் எல்லை, ஆய்வின் ஆதாரங்கள் (i. முதன்மை ஆதாரங்கள் ii. துணைமை ஆதாரங்கள்), ஆய்வின் பயன், ஆய்வு முன்னோடிகள், ஆய்வின் மொழி நடை, ஆய்வியல் அணுகுமுறை, ஆய்வேட்டின் அமைப்பு போன்றவை

இடம்பெற்றுள்ளன.

இயல் இரண்டு : தொல்காப்பியம் பற்றிய செய்திகள்

இவ்வியலில் முன்னுரை, தொல்காப்பியர் பற்றிய செய்திகள், அவரின் காலம், நூலின் காலம், தொல்காப்பிய பதிப்பு வரலாறு போன்றவை இடம் பெறுகின்றன.

இயல் முன்று: தொல்காப்பிய உரையாசிரியர்கள்

இவ்வியலில் முன்னுரை, தொல்காப்பிய உரையாசிரியர்களான, இளம்பூரணர், பேராசிரியர், நச்சினார்க்கினியர், தெய்வச்சிலையார், கல்லாடர் போன்றோர் பற்றிய செய்திகள் சுருக்கமாகவும் சேனாவரையர் பற்றிய செய்திகள் விரிவாகவும் விவரிக்கப்படுகின்றன.

இயல் நான்கு : உரையின் தோற்றம், வளர்ச்சி

இவ்வியலில் முன்னுரை, இடைக்கால உரைநடை, உரையாசிரியர்களின் உரைப்பணி, உரையின் பயன்கள், போன்ற செய்திகள் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

இயல் ஐந்து : சேனாவரையரின் உரை அமைப்பு

இவ்வியலில் முன்னுரை, சேனாவரையர் சொல்லதிகாரத்தில் பயன்படுத்தியுள்ள உரை அமைப்பு, முன்னுரை, அதிகார முன்னுரையில் - அ) அதிகார உரை ஆ) இயல் உரை) நூற்பா உரை என்பன போன்ற செய்திகளும், அதிகார விளக்கம், இயல் விளக்கம், நூற்பா விளக்கம், சொற்பொருள் விளக்கம், சொற்பொருள் வேறுபாடு காட்டுதல், அதிகார இயைபு பகுதியில் - அதிகார இயைபு, இயல் இயைபு, நூற்பா இயைபு போன்ற செய்திகளும்,

நூற்பா இயைபில், சொற்றொடர் இயைபு, நூற்பாத் தொடர் இயைபு, வகைப்பெயர் இயைபு, நினைவூட்டல் இயைபு, இயல் பெயர் இயைபு, அதிகாரப் பெயர் இயைபு, உரைக்குறியீடு இயைபு, உத்தி, மாட்டேறு இயைபு, உரை இயைபு வைப்பு முறை போன்ற செய்திகளும்,

அதிகார வைப்பு, இயல் வைப்பு, நூற்பா வைப்பு - நூற்பா வைப்பு முறையில் நூற்பா நுவலும் பொருள், இயைபு, இயைபின்மை, ஒப்புமை, சூத்திரச் சுருக்கம், எய்தாதது எய்துவித்தல் பொருட்டு, வழுவற்க, வழுவமைதியின்மை, பொதுவிலக்கணம், சிறப்பிலக்கணம், பெரும்பான்மை சிறுபான்மை, சிறப்பு, சிறப்பின்மை, மாட்டேறு, இடமின்மை, அதிகாரத்தான் கோடற் பொருட்டு போன்ற செய்திகளும் நூற்பா அமைப்பு, இடம் மாற்றி விளக்குதல் போன்ற செய்திகளும் இவ்வியலில் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

இயல் ஆறு : சேனாவரையர் உரைத்திறன்

ஆசிரியர் மாணவன் பாங்கு (கேள்வி பதில்), நூற்பாவின் தேவையை உணர்த்தும் பாங்கு, நூற்பாவின் பயனை எடுத்துரைத்தல், சொல், சொற்றொடராய்ச்சி பாங்கு, வகைகளை விவரித்துக் கூறுதல்., தொல்காப்பியரைக் கேள்வி கேட்கும் பாங்கு, பாட வேறுபாடு காட்டும் பாங்கு போன்ற உட்தலைப்புகளிலும்,

பிற உரையாசிரியர்களின் உரையை ஏற்கும் மறுக்கும் பாங்கு - அவர்க்கது கருத்தன்று என்க, பிறர் மதம் மேற்கொண்டு கூறினார் என்க,

நூலாசிரியர்க்குக் கருத்தன்மையான் உரையாசிரியர்க்கும் அது
கருத்தன்றென்க என்னும் பொருண்மைகளிலும்,

சேனாவரையரின் உரைப்பாங்கு என்னும் பொருண்மைகளின் கீழ்,
ஈருரை, உரைத்தாங்கு உரைக்க, கூறினாம் - கூறுதும், காட்டினாம் -
காட்டுதும், நூற்பா வரையறை, சொன்னதும் சொல்லப்போவதையும் கூறுதல்,
உவமை, ஏற்புழிக் கோடல், நூற் புணர்ப்பு, உரைக்குறியீடு,
இலக்கணக்குறிப்பு போன்ற பொருண்மைகளிலும், வழக்கு மாறிய
இலக்கணம், வழக்கிழந்த சொற்கள் முதலிய பொருண்மைகளிலும்
இவ்வியல் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

இயல் ஏழு : ஆய்வு நிறைவுரை

இவ்வியலில் ஆய்வில் கண்டறியப்பட்ட ஆய்வு முடிவுகள்
கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

இயல் எட்டு : ஆய்விற்குப் பயன்பட்ட நூல்களின் பட்டியல்
இடம்பெற்றுள்ளது.

இயல் இரண்டு

தொல்காப்பியம் பற்றிய

செய்திகள்

2.0. முன்னுரை

2.1. தொல்காப்பியன்

2.2. நூலின் காலம்:

2.3. தொல்காப்பியத்திற்கு முந்து நூல் உண்மை

2.4. தொல்காப்பிய நூலின் அமைப்பு

2.5. தொல்காப்பிய பதிப்பு வரலாறு

2.5.1. தொல்காப்பிய பதிப்புகளும் காலவரிசை முறையும்:

2.6. தமிழ் இலக்கண நூல்கள்

2.6.1. தொல்காப்பியம்

2.6.2. நன்னூல்

2.0. முன்னுரை

தொல்காப்பியம் தமிழ் மொழியின், தமிழர்களின் சிறப்பிற்கும் பெருமைக்கும் சான்றாகத் திகழும் இலக்கண நூலாகும். தொல்காப்பியத்தில் ‘நுண்ணிதின் உணர்ந்தோர்’, ‘அறிந்திசினோர்’, ‘இயல்புணர்ந்தோர்’, ‘உரைத்தனர்’, ‘என்மனார்’, ‘அறைந்தனர்’, ‘என்ப’ என்பன போன்ற பதங்கள் பல இடங்களில் இடம்பெறுகிறது. ஆகவே அறிஞர்கள் தொல்காப்பியத்தை வழி நூல் என்பர். காலத்தால் முந்திய தமிழ்ச் சமுதாயப் பண்பாடுகளை நமக்கு எடுத்துக்காட்டும் கருவூலமாகத் தொல்காப்பியம் அமைகின்றது.

2.1. தொல்காப்பியன்

இன்று தமிழர்க்குக் கிடைத்துள்ள மிகத் தொன்மையான இலக்கண நூல் தொல்காப்பியம். தொன்மை + காப்பியம் = தொல்காப்பியம், மிகத் தொன்மையான காப்பியக்குடியில் பிறந்தவரான தொல்காப்பியரால் இயற்றப்பட்ட நூலாதலின் இப்பெயர் பெற்றது என்பர். தொல்காப்பியப் பாயிரம் “தொல்காப்பியன் எனத் தன் பெயர் தோற்றி” என்று கூறுகின்றது¹. இதற்கு உரைவகுத்த நச்சினார்க்கினியர் “பழைய காப்பியக் குடியில் உள்ளோன்” எனப் பெயரை மாயாமல் நிறுத்தி என எழுதியிருப்பது இக்

1. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் - பாயிரம்.

கருத்தை வலியுறுத்தும்”². தொன்மையான காப்பியக் குடியில் பிறந்தவர் தொல்காப்பியர், அத்தொல்காப்பியரால் செய்யப்பட்டமையின் இந்நூல் தொல்காப்பியம் எனப் பெயர் பெற்றது.

பழந்தமிழ் நாட்டில் தொல்காப்பியக்குடி என்று ஒன்று இருந்தது, இது பழமை பற்றிய காவிய குலம் என வழங்கப்படும் என்று கருதலாம். இக்குடியில் தோன்றியதாலேயே தொல்காப்பியர் என்னும் பெயர் வழங்கப்பட்டதென்று உணரலாம். ரா. இராகவையங்கார் அவர்கள்,

“பனம்பாரனார் கூறிய பாயிரத்தும் தொல்காப்பியன் எனத் தன் பெயர் தோற்றி எனக் கூறுதலால் தன்பெயர் குலப்பெயரேயாக விளக்கம் செய்தான் என்பது கருத்தால் காண்க ஈண்டுக் குடி என்பது

‘அடுத்தான்றும் நல்லாள் இலாதகுடி’

என்புழிப் போல பிறந்த குலத்தை உணர்த்தி வந்தது என்று விளக்குவார்³. காப்பியக்குடி என்பது பண்டைக் காலத்தில் தமிழ் நாட்டில் சிறப்புற்று விளங்கிய ஓர் குடி என்பதும் அதில் பிறந்ததால் இந்நூலாசிரியர் தொல்காப்பியர் எனப் பெயர் பெற்றார் என்பதும் தொல்காப்பியரால் இயற்றப்பட்டமையின் இந்நூல் தொல்காப்பியம் எனப் பெயர் பெற்றதென்பதும் ரா. இராகவையங்காரின் கணிப்பு.

2. தொல்காப்பியம், பாயிரம், கிளவியாக்கம் நச்சினார்க்கினியர் உரை – 23

3. ரா. இராகவையங்கார் - நிகண்டுகள், செந்தமிழ், தொகுதி 72, பகுதி 4 ப. 45.

க. வெள்ளைவாரணர் அவர்கள், “பண்டை நாளில் காப்பியன் என்னும் இயற்பெயர் தமிழ் மக்களிடையே பெருக வழங்கியதென்பது வெள்ளூர்க்காப்பியன், பல்காப்பியன், காப்பியாற்றுக் காப்பியன் என வரும் பெயர்களால் இனிது புலனாம். ஓர் இயற்பெயருடையார் பலராயின் அவர் தம்முள் வேற்றுமையறிய ஓரும் பண்பும் முதலிய ஏற்புடையடைமொழிகளை இயைத்து ஒரு பெயராய் வழங்குதல் பண்டையோர் மரபாகும். தொல்காப்பியன் என்னும் பெயரும் இம்முறையால் இடம்பெற்று வழங்கியதாகும். காப்பியன் என்னும் சொல் பண்டை நாளில் இயற்பெயராக வழங்கினமை காப்பியஞ் சேத்தன் என வழங்கும் சங்கப் புலவர் பெயரால் நன்கு புலனாம்⁴.

மேலும், தொல்காப்பியம் புள்ளி மயங்கியலில் தொல்காப்பியர் “ஆதன், பூதன் முதலிய இயற்பெயர்களுள் ஒன்று தந்தையென்னும் முறையில் நிலை மொழியாக நிற்க, மக்கள் முறைப்பெயராகப் பிரிதொரு பெயர் வரு மொழியாய் வந்து புணரும் வழி, நிலைமொழி யியற்பெயரின் இறுதியிலுள்ள அன் கெட்டு அம் சாரியை வரும்” என விளக்குவார்⁵.

“அவ்விதிப்படி காப்பியன் என்னும் இயற்பெயர் தந்தை பெயராக நிற்க, அதன் முன் மகன் முறை பெயராகச் சேந்தன் என்னும் பெயர் வந்து

4. க. வெள்ளை வாரணர் - தொல்காப்பியம் பக். 16-17

5. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் புள்ளிமயங்கியல் சூத்திரம் -55

புணர், நிலைமொழி யியற்பெயராகிய காப்பியன் என்பதன் ஈற்றிலுள்ள அன் கெட்டு அம் சாரியை வந்தது. இப்புணர்ச்சியை யுற்று நோக்குங்கால் காப்பியன் என்னுஞ் சொல் இயற்பெயரே என்பது நன்கு துணியப்படும். எனவே தொல்காப்பியன் என்பது ஆசிரியருக்கு வழங்கிய இயற்பெயராதல் இனிது பெறப்படும்” என க. வெள்ளைவாரணர் கூறுகிறார்⁶.

தொல்காப்பியர் காப்பியன் என்னும் தொல்குடியில் பிறந்தவர் என்பதும், தொல்காப்பியன் இயற்றியதால் அந்நூல் தொல்காப்பியம் என்னும் பெயரைப் பெற்றது என்றும் கருதலாம்.

2.2. நூலின் காலம்:

தமிழில் கிடைத்துள்ள நூல்களில் எல்லாம் மிகப் பழமையானது தொல்காப்பியமாகும். தொல்காப்பியரின் காலம் மிகவும் தொன்மையானது. அதுபற்றித் திட்டவட்டமான ஒருமித்த கருத்து எட்டப்படவில்லை. அவர் வாழ்ந்த காலம் பற்றி அறிஞரிடையே கருத்து வேறுபாடுகள் உள்ளன. தொல்காப்பியப் பாயிரத்தில் ஐந்திரம் நிறைந்த தொல்காப்பியன் என இவரைப் பனம்பாரனார் பாராட்டுகின்றார். ஐந்திரம் என்பது வடமொழியில் உள்ள மிகப்பழமையான இலக்கண நூல். இது பாணினியத்துக்கு முற்பட்டது. பாணினியம் இயற்றிய பாணினி கி.மு. 4 அல்லது 5 ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவர். பாணினியம் நிறைந்த தொல்காப்பியன் என்னாது

6. க. வெள்ளை வாரணர் - தொல்காப்பியம் பக். 17

ஐந்திரம் நிறைந்த தொல்காப்பியன் எனப் பனம்பாரனார் கூறியதால் தொல்காப்பியர் பாணினிக்கும் முற்பட்டவராதல் வேண்டுமென்று கருதப்படுகிறது. எனவே இவரது காலம் கி.மு.5 ஆம் நூற்றாண்டு எனக் கொள்வது பொருந்தும் என்பர் பேராசிரியர் டாக்டர் ஆறு அழகப்பன் கூறுகின்றார்⁷.

தொல்காப்பியர் தமக்கு முன் விளங்கிய ஆசிரியர்களின் நெறியையே தாம் எடுத்துரைப்பதாகக் கூறுகிறார். தொல்காப்பியர் தம் நூலில், ஏறத்தாழ 260 இடங்களில் தமக்கு முன்பு இருந்த அல்லது தம் காலத்தில் வாழ்ந்த இலக்கண ஆசிரியர்கள் பலரைப் பலவாறு குறிப்பிட்டுள்ளார். நூலின் இடையே,

‘என்ப’- ‘என்மனார்’- ‘மொழிப’-

‘யாப்பென மொழிப யாப்பறி புலவர்’-

‘தோலென மொழிப தொன்மொழிப் புலவர்’

என ஆங்காங்கு கூறிச்செல்கிறார். மேலும், ‘நாடக வழக்கினும் உலகியல் வழக்கினும்⁸ என்றும் தமக்கு முற்பட்ட இலக்கிய மரபைக் குறிப்பிடுவதாலும், அவருக்கு முன்பே பற்பல இலக்கண நூல்களும் இருந்திருக்க வேண்டுமெனத் துணிந்துரைக்க முடிகிறது. “மறைமலையடிகள், வெள்ளைவாரணார் போன்றோர் இறையனார் களவியல் உரைவழி நின்றும்

7. ஆறு. அழகப்பன் – தமிழ் இலக்கிய வரலாறு – ப. 34

8. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் - அகத்திணையியல் - குத்திரம் 56

அகச்சான்று, புறச்சான்று வழி நின்றும் தொல்காப்பியர் காலம் கி.மு. 5000 ஆண்டுகட்கு முற்பட்டது என்றும் கூறுகின்றார்”⁹

சாமி சிதம்பரனார் அவர்கள்,

1. வேதவியாசர் காலத்திற்கு முன்னே தொல்காப்பியம் செய்யப்பட்டது. இன்றுள்ள ரிக், எசர், சாமம், அதர்வணம் என்ற நான்கு வேதங்களும் எழுதப்படுவதற்கு முன்னே தொல்காப்பியம் எழுதப்பட்டது.

2. முதற்சங்கம், இடைச்சங்கம், கடைச்சங்கம் என்ற மூன்று தமிழ்ச் சங்கங்கள் இருந்தன. இந்த முத்தமிழ்ச்சங்க வரலாற்றை இறையனார் அகப்பொருள் உரையிலே காணலாம். அந்த வரலாற்றைக் கொண்டு கணக்கிட்டால் சற்றொப்ப 1300 ஆண்டுகளுக்கு முன்னே தோன்றியது தொல்காப்பியம் என்று முடிவு கட்டலாம்.

3. தொல்காப்பியம் 5000 ஆண்டுகளுக்கு முன் தோன்றியது என்று கூறுவோர்களும் உள்ளனர். அவர்கள், தொல்காப்பியத்தில் கார்காலம் முதலில் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. ஆதலால் இந்நூல் ஆவணி மாதத்தை ஆண்டின் முதல் மாதமாக வழங்கிய காலத்தில் எழுதப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்றும், இதுவே தொல்காப்பியம் 5000 ஆண்டுகளுக்கு முன் தோன்றியிருக்கலாம் என்றும் கூறுவர். .

4. மக்கள் இரும்பு, பொன் முதலிய உலோக வகைகளைக் கண்டு

9. சி.பாலசுப்பிரமணியன். - தமிழ் இலக்கிய வரலாறு.,ப.18

பிடித்த காலம் கி.மு.5000 க்குப் பின் என்பர் வரலாற்றாய்வாளர்கள். தொல்காப்பியத்தில் உலோகங்கள் பற்றிய செய்திகள் குறிப்பிடப்படுகின்றன, ஆதலால் அதன் காலம் கி.மு. 5000 - த்திற்கும் பிற்பட்டது என்றும் கூறுகின்றனர்.

5. தொல்காப்பிய காலம் 2400 ஆண்டுகளுக்கு முன்னென்று மொழிவோரும் உள்ளனர். பாணினி இலக்கணத்திற்கு முன்னேயிருந்த ஐந்திர இலக்கணத்தைப் படித்தவர் தொல்காப்பியர். ஆகவே, தொல்காப்பியர் பாணினி காலத்திற்கு முன்னே வாழ்ந்தவர். பாணினியின் காலம் கி.பி.4 - ஆம் நூற்றாண்டு, தொல்காப்பியர் கி.பி.4 - ஆம் ஆண்டிற்கு முன்பிருந்தவர். இந்தக் கணக்கு உண்மையானால் தொல்காப்பியம் 2400 ஆண்டுகளுக்கு முன்னே தோன்றியதாகும்.

6. தொல்காப்பியம் கி.பி.2 - ஆம் நூற்றாண்டில்தான் தோன்றியது. 1800 ஆண்டுகளுக்கு முன் தோன்றிய நூல்தான் தொல்காப்பியம். இதற்கு ஆதரவு உண்டு என்போரும் உள்ளனர். இவ்வாறு கூறுவோர் சிறுபான்மையினர்.

7. எந்த வகையில் பார்த்தாலும் தொல்காப்பியம் கி.மு.2000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னே தோன்றியிருக்க வேண்டும். ஆகையால் நாலாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட நூலேயன்றி பிற்பட்ட நூலில்லை என்போரும் பலர். இது தொல்காப்பியர் காலத்தைக் கணக்கிடும் பலராலும் ஒப்புக் கொள்ளப்

படுகின்றதோர் முடிவு என்பார்¹⁰

மேலும்,“தொல்காப்பியக் காலத்தைப் பற்றி, சங்க இலக்கிய மொழி நிலையையும் தொல்காப்பிய மொழி நிலையையும் வைத்துப் பார்க்கின் இது சங்க இலக்கியங்களுக்கு முன்னர் எழுந்திருக்க வேண்டும் என்றும் கி.மு. மூன்றாவது நூற்றாண்டுப் பகுதியை ஒட்டிய காலப் பகுதியில் தோன்றியிருக்கலாம் என்றும் எண்ணுவர். சங்க இலக்கியங்கள் கி.மு. இரண்டாவது நூற்றாண்டு வரையுள்ள காலப்பகுதியில் பல நிலைகளில் தோன்றியுள்ளன என்பது அவர் எண்ணம்” என்று இ. சுந்தரமூர்த்தி கூறியுள்ளது தெரிகிறது.¹¹

தொல்காப்பியத்தின் காலம் கி.மு. 5320 முதல் கி.மு. 6 - ஆம் நூற்றாண்டு வரை என பலவகையினவாக வரலாற்று அறிஞர்களால் கணித்துக் கூறப்பட்டுள்ளது. அவை கீழே மரப்படுகின்றன.

கி.மு. 5320 - க்கு முற்பட்டதென்பர் பேராசிரியர் க. வெள்ளைவாரனார்.

கி.மு. 3500 - க்கு முந்தியதென்பர் தவத்திரு மறைமலை அடிகள்

கி.மு. 1000 - க்கு முற்பட்டதென்பர் நாவலர் ச. சோமசுந்தர பாரதியார்.

கி.மு. முதல் நூற்றாண்டு என்பர் டாக்டர் மு. வரதராசனார்.

10. சாமி.சிதம்பரனார். தொல்காப்பியத்தமிழர்., பக்.6-10

11. Sundaramurthi, Early Literary Theories inTamil.,P.3-7

கி.மு. முதல் இரண்டு நூற்றாண்டுகளில் அடக்குவர் பி.டி.சீனிவாச அய்யங்கார்.

கி.மு. நான்கு அல்லது ஐந்தாம் நூற்றாண்டென்பர் பேராசிரியர் எஸ். வையாபுரிப்பிள்ளை.

கே. ஏ. நீலகண்ட சாஸ்திரியாரும் இக்கருத்தினை உடையவரே. தெற்கே இருந்த ப.'.றுளியாரும் குமரிக் கோடும் கடல்கோட்படாத காலத்துக்கு முன்னரே வாழ்ந்தவர் என்பது டாக்டர் வ.சுப. மாணிக்கனாரின் கருத்து. தென்குமரி என்று நிலவெல்லையைத் தொல்காப்பியம் கூறுவதால் தொல்காப்பியர் காலத்து நீண்ட ஒரு நிலப்பரப்பானது குமரிக்குத் தென்பால் கிடந்தது என உணரலாம்.

இந்நிலக்கருத்தால் தெற்கே ப.'.றுளியாரும் குமரிமலையும் இருந்த காலத்துப் பிறந்தது தொல்காப்பியம் எனவும், அந்நெடும் நிலப்பகுதியில் வாழ்ந்த தமிழ் மக்களின் வழக்கையும் தழுவி இலக்கணம் கூறியது தொல்காப்பியம் எனவும் அறிகின்றோம் இத்தொன்னிலம் சங்க இலக்கியத்தாலும் சிலப்பதிகாரத்தாலும் அடியார்க்கு நல்லார் உரையாலும், இறையனார் அகப்பொருள் உரையாலும், பெருமருங்க தெளிவுபடும். ஆக மொத்தத்தில் தொல்காப்பியர் காலத்தை கி.மு. 500 – க்கும் கி.பி. 200 – க்கும் இடைப்பட்டது என்று தற்கால அறிஞர்கள் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளனர்.

2.3. தொல்காப்பியத்திற்கு முந்து நூல் உண்மை

ஒரு மொழியில் முதலில் தோன்றுவது இலக்கியம். அதனை அடியொற்றி அமைவது இலக்கணம். இலக்கியம் கண்டதற்கு இலக்கணம் இயம்பலின் என்ற பவணந்தியின் கூற்று இதனைப் புலப்படுத்தும். தொல்காப்பியர் ஒரு பெரும் இலக்கண நூலை இயற்றி விதிகள் வகுக்க வேண்டுமெனின் தமிழ்கூறு நல்லுலகத்தில் அதற்கு முன்னரே எண்ணற்ற தமிழ் நூல்கள் இருந்திருக்க வேண்டும். இலக்கண நூல்களும் இருந்திருக்க வேண்டும். அவ்வாறு பல இலக்கண நூல்கள் இருந்தன என்பதைத் தொல்காப்பியர் கூறும் ‘என்ப, என்மனார், புலவர்’ என்பன போன்ற பதங்களால் அறியலாம். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாகப் பாயிரம் எழுதிய பனம்பாரனாரே.

‘முந்து நூல்கண்டு முறைப்பட எண்ணிப்

புலந்தொகுத்தோன்’¹²

என்று கூறிவிட்டதால் இது ஐயத்திற்கிடமின்றித் தெளிவாகிறது.

இதனைத் “தமிழ்மொழி வழக்கிலும் செய்யுளிலும் சிறந்திருந்ததென்றும், எழுத்தும், சொல்லும், பொருளும் பற்றி இவர் ஆராய்ந்து கொள்வதற்கு ஏற்ற பெற்றியில் உலக வழக்கும் முந்நூல்களும் பரந்து கிடந்தன என்றும் அவற்றைத் தொல்காப்பியனார் தொகுத்துக்

12. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பிய பாயிரம்

கூறினாரென்றும் அறியலாம்¹³. என்று ரா.இராகவையங்கார் கூறுவதிலிருந்து அறியலாம்.

தொல்காப்பியர் எழுதிய தொல்காப்பியம் ஓர் இலக்கண நூலாகும். எள்ளிலிருந்து எண்ணெய் எடுப்பது போல இலக்கியங்களினின்றும் தோன்றுவதே இலக்கணம் ஆகும். தொல்காப்பியர் தம் நூலில் ஏறத்தாழ 260 இடங்களில் தமக்கு முன்பிருந்த அல்லது தம் காலத்தில் வாழ்ந்த இலக்கண ஆசிரியர்கள் பலரைக் குறிப்பிட்டுள்ளார் என்கிறார். எம்.ஆர். அடைக்கலசாமி¹⁴.

2.4. தொல்காப்பிய நூலின் அமைப்பு

1. தொல்காப்பியம் என்னும் நூல், எழுத்ததிகாரம், சொல்லதிகாரம், பொருளதிகாரம் என்னும் மூன்று பெரும் பிரிவுகளை உடையது. இதில் ஒவ்வோர் அதிகாரத்திற்கும் ஒன்பது ஒன்பது இயல்களாக ஆசிரியர் அமைத்திருப்பதை நோக்கும் போது, இயல்களின் எண் ஒருமைப்பாட்டில் அவர் கண்ட ஓர் அழகு உணர்ச்சி புலனாகின்றது. தொல்காப்பியத்தின் மொத்த நூற்பாக்கள் 1612 ஆகும்.

2. தொல்காப்பியத்தில் உள்ள மூன்று அதிகாரங்களுள் எழுத்ததிகாரமும் சொல்லதிகாரமும் தமிழ் மொழியில் உள்ள எழுத்துகள், சொற்கள் ஆகியவற்றின் அமைப்பும் வரையறையும்

13. ரா. ராகவையங்கார் - நிகண்டுகள், செந்தமிழ், தொகுதி 72, பகுதி 4 ப. 34.

14. அடைக்கலசாமி - தமிழ் இலக்கிய வரலாறு ப.27. 1991

பற்றியன. இவை சொற்களின் பொருள்களை உணர்தற்குத் துணை புரிவன. எழுத்திலக்கணத்தினையும், சொல் இலக்கணத்தினையும் உடல் போலவும், பொருள் இலக்கணத்தினை உயிர் போலவும் கருதலாம்.

3. எழுத்தும் சொல்லும் பற்றிய இவ்விருவகை இலக்கணங்களைக் காட்டிலும் மக்களின் வாழ்வியல் பற்றிய பொருள் இலக்கணம், விரிவாகக் கூறுதற்கு உரியது. இதற்கு ஏற்பத் தொல்காப்பியத்தில் பொருள் அதிகாரம் மற்றைய இரண்டு அதிகாரங்களினும் அளவால் பெரியதாக அமைந்திருக்கிறது.

2.5. தொல்காப்பிய பதிப்பு வரலாறு

நீண்ட நெடுங்காலமாகச் சுவடிகளிலும் அறிஞர்களின் சிந்தனை மரபிலும் பயணித்த தொல்காப்பியம் 19 - ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில்தான் அச்சில் நிலைபெற்றது. ‘தமிழ்ப்பதிப்பு வரலாற்றின்’ தொடக்கக் காலமாக அமையும் இந்நூற்றாண்டில்தான் சுவடிகளில் எஞ்சியும் ஆங்காங்கே சிதறியும் கிடந்த தமிழின் தொன்மை இலக்கண இலக்கியங்கள் பலவும் அச்சாக்கம் பெற்றன. அவ்வகையில் தமிழின், தமிழரின் அடையாளமாகப் போற்றப்படுகின்ற தொல்காப்பியம் 19 - ஆம்நூற்றாண்டில் அச்சான முறை இங்கு விவரிக்கப்படுகிறது.

கி.பி.11 ஆம் நூற்றாண்டு தொடங்கி கி.பி.16 - ஆம் நூற்றாண்டு வரை தொல்காப்பியத்திற்கு ஏழு உரைகள் கிடைத்துள்ளன. அவற்றை எழுதியவர்கள் இளம்பூரணர், பேராசிரியர், சேனாவரையர், தெய்வச்சிலையார்,

நச்சினார்க்கினியர், கல்லாடர், பெயரறியப்படாத ஒரு உரைகாரர் ஆகியோராவர்.

இவ்வுரையாசிரியர்களில் நால்வரின் உரைகள் மட்டுமே 19 - ஆம் நூற்றாண்டில் அச்சாயின. அவை இளம்பூரணர் எழுத்ததிகார உரை, சேனாவரையர் சொல்லதிகார உரை, நச்சினார்க்கினியர் எழுத்து, சொல், பொருள் முதல் ஐந்து இயல்கள் உரை, பேராசிரியர் பின்னான்கு இயல்கள் உரை போன்றவை ஆகும்.

2.5.1. தொல்காப்பிய பதிப்புகளும் காலவரிசை முறையும்:

1. தொல்காப்பியம் எழுத்ததிகாரம் நச்சினார்க்கினியர் உரை, மழைவை மகாலிங்கையர், கல்விக்கடல் அச்சுக்கூடம், சென்னபட்டணம், 1847.

2. தொல்காப்பிய நன்னூல் மூலம், இ. சாமுவேல்பிள்ளை - வால்ற்றர் ஜாயீஸ், கிறிஸ்து மதக்கியான விளக்கச் சங்கத்தார் அச்சுக்கூடம், சென்னை, 1858

.3. தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரம் சேனாவரையர் உரை, சி.வை. தாமோதரம் பிள்ளை, நல்லூர் ஆறுமுகநாவலர் பரிசோதனை செய்தது, கலாரத்நாகரம் அச்சுக்கூடம், சென்னபட்டணம், 1868, புரட்டாசிமாதம்

4. தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரம் சேனாவரையர் உரை, கோமளபுரம் இராச கோபாலபிள்ளை, வர்த்தமான தரங்கிணீசாகை அச்சுக்கூடம், சென்னை, 1868, கார்த்திகை மாதம்

5. தொல்காப்பியம் எழுத்ததிகாரம் இளம்பூரணர் உரை, சோடசாவதானம் சுப்பராய செட்டியார், அத்திநீயம் அன்ட் டேலி நியூஸ்பிரான்ச் அச்சுக்கூடம், சென்னை, 1868, கார்த்திகை மாதம்

6. தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் நச்சினார்க்கினியார் உரை, சி.வை. தாமோதரம் பிள்ளை, ஸ்காட்டிஷ் பிரஸ், சென்னை, 1885

7. தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரம் சேனாவரையர் உரை, சி.வை. தாமோதரம் பிள்ளை, நல்லூர் ஆறுமுகநாவலர் பரிசோதனை செய்தது, வித்தியாநு பாலன யந்திரசாலை, சென்னபட்டணம், 1886, (எண்-3 இன் மறுபதிப்பு)

8. தொல்காப்பியம் எழுத்ததிகாரம் நச்சினார்க்கினியார் உரை, சி.வை.தாமோதரம் பிள்ளை, வித்தியாநுபாலனயந்திரசாலை, சென்னபட்டணம், 1891, (எண்-1 இன் மறுபதிப்பு)

9. தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரம் நச்சினார்க்கினியார் உரை, - சி.வை.தாமோதரம் பிள்ளை, விக்டோரியா ஜூபிலியந்திர சாலை, சென்னபட்டணம், 1892..

மேற்சொல்லப்பட்ட ஒன்பது பதிப்புகளில் உரையோடு கூடிய முதற்பதிப்புகள் ஆறு, ஒப்பீட்டுப் பதிப்பு ஒன்று, மறுபதிப்புகள் இரண்டு ஆகும். இவ்வாறமைந்த இப்பதிப்புகளில் தொல்காப்பியத்தின் முதல்பதிப்பாக விளங்குவது 1847 - ல் வெளிவந்த மழைவை மகாலிங்கையரின் பதிப்பே ஆகும். எவ்விதப் பதிப்பு நெறிமுறைகளுமின்றி உரைநடை வடிவிலேயே

அமைந்த இப்பதிப்பு காலத்தால் முந்தியது என்றாலும் ஆய்வாளர்களின் மாணவர்களின் பயன்பாட்டிற்கு இன்று பயன்படத்தக்க வகையில் இல்லை. இருந்தபோதிலும் இப்பதிப்பு நமக்கு வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க பதிப்பாக விளங்குகின்றது.

இதே பதிப்பை 1891 -ல் சி.வை.தாமோதரம் பிள்ளை மறுபதிப்பாக வெளியிட்டார். ‘ஒரு முறையாயினும் பிறர் பிரசுரித்த நூல்களை மீள அச்சிடுவிக்காத எனக்கு இவ்வெழுத்ததிகாரம் ஒரு விலக்காயிற்று’¹⁵ (பதிப்புரை) என்று எழுதும் சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளை அவர்கள், மகாலிங்கையரின் பதிப்பிலிருந்து மாறுபட்டுச் சில பதிப்பு நுணுக்கங்களைக் கையாண்டு இதனை வெளியிட்டுள்ளார். இதற்குக் காரணம் கால இடைவெளியே ஆகும். பதிப்பு நெறிமுறைகள் வளர்ச்சிபெற்ற காலத்தில் சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளையின் இப்பதிப்பு அதற்கான தன்மைகளோடு அமைந்திருப்பது அதன் சிறப்பு ஆகும்.

மழைவை மகாலிங்கையரின் பதிப்பைத் தொடர்ந்து 1858 - ஆம் ஆண்டு சாமுவேல் பிள்ளை, வால்ற்றர் ஜாயீஸ் என்பவர் உதவியுடன் தொல்காப்பிய மூலம் முழுவதையும் நன்னூல் மூலத்தோடு ஒப்பிட்டு ‘தொல்காப்பிய நன்னூல்’ என்ற தலைப்பில் ஒரு பதிப்பை வெளியிட்டார்.

15. சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளை (மறு பதிப்பு) - தொல்காப்பியம் எழுத்ததிகாரம் நச்சினார்க்கினியர் உரை, மழைவை மகாலிங்கையர்,

இப்பதிப்பு தொல்காப்பிய நன்னூல் ஒப்பீட்டிற்கு முதற்பதிப்பாக அமைவதோடு தொல்காப்பியம் மூலம் முழுவதையும் முதன்முதலாகவும் கொண்டமைகின்றது. தமிழ்ப்பதிப்பு வரலாற்றில் முதல் ஒப்பீட்டுப் பதிப்பாகவும் இப்பதிப்பு விளங்குகின்றது.

இதனைத் தொடர்ந்து 1868 - ஆம் ஆண்டு மட்டும் தொல்காப்பியத்திற்கு மூன்று பதிப்புகள் வெளிவந்துள்ளன. சொல்லதிகாரம் சேனாவரையத்தைச் சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளை மற்றும் இராசகோபாலபிள்ளையும், எழுத்ததிகாரம் இளம்பூரணத்தைச் சுப்பராயச் செட்டியாரும் பதிப்பித்திருந்தனர். சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளை 1868 புரட்டாசி மாதம் தன் சேனாவரையப் பதிப்பை வெளியிட, இரண்டு மாதம் கழித்து அதாவது கார்த்திகை மாதம் இராசகோபாலபிள்ளை சேனாவரையருக்கு மற்றொரு பதிப்பை வெளிக் கொணர்ந்தார். இரண்டு மாத இடைவெளிகளில் ஒரே உரையை இருவர் பதிப்பித்ததற்கான பின்புலம் குறித்து 17 - 9 -1950 ஈழகேசரி ஞாயிறு பத்திரிகையில் சி. கணபதிப்பிள்ளை விரிவான தகவல்களோடு சுவையானதொரு விவாதத்தை நிகழ்த்தியுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது¹⁶. அப்பத்திரிகையில் வெளிவந்த கட்டுரையினைச் “சி.வை.தா. பதிப்புரைகளின் தொகுப்பு” எனும் நூலில் பின்னிணைப்பாகத்

16. சி. கணபதிப்பிள்ளை, ஈழகேசரி ஞாயிறு பத்திரிகை - 17 - 9 -1950

தந்துள்ளனர்.

தொல்காப்பியத்திற்குக் கிடைத்தவற்றுள் முதல் உரையாகவும் காலத்தால் முந்திய உரையாகவும் இன்று நமக்கிருப்பது இளம்பூரணர் உரையே. தொல்காப்பியம் முழுமைக்கும் இவர் இயற்றிய உரையே இன்று பூரணமாய்க் கிடைக்கின்றது. இருந்தபோதிலும் 19 - ஆம் நூற்றாண்டில் இளம்பூரணரின் எழுத்ததிகார உரை மட்டுமே அச்சாக்கம் பெற்றது.

மற்ற அதிகாரத்து உரைகள் 20 - ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலேயே பதிப்பிக்கப்பட்டன. ‘சோடசாவதானம் சுப்பராயச் செட்டியார்’ என்பவர் 1868 கார்த்திகை மாதம் முதன்முதல் இளம்பூரணர் எழுத்ததிகார உரையை அச்சுக்குக் கொண்டுவந்தார். பாடவேறுபாடுகள் மற்றும் அடிக்குறிப்புகள் தரப்பட்டுப் பதிப்பிக்கப்பெற்ற இப்பதிப்பு இளம்பூரணர் உரையை முதன்முதல் அச்சுக்குக் கொண்டுவந்த சிறப்பைப் பெறுகிறது.

இதன்பின் 19 - ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதிக் காலங்களில் வெளிவந்த நான்கு தொல்காப்பியப் பதிப்புகளையும் வெளியிட்டவர் என்ற பெருமை

சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளை அவர்களையேச் சாரும். முறையே 1885, 1886, 1891, 1892 ஆகிய காலங்களில் வெளிவந்த பதிப்புகளில் இரண்டு மறுபதிப்புகள் (1886, 1891) ஆகும். இதில் சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளை 1885

- ஆம் ஆண்டு பொருளதிகாரத்தினை நச்சினார்க்கினியர் உரையோடு பதிப்பித் திருந்தார். பல்வேறு சுவடிகளை ஒப்புநோக்கி விரிவான பதிப்புரை எழுதப்பட்டு இப்பதிப்பு பதிப்பிக்கப்பட்டிருந்த போதிலும் முழுமையான நச்சினார்க்கினியர் உரையோடு கூடியதான பதிப்பாக அமையவில்லை. இப்பதிப்பின் முதல் ஐந்து இயல்கள் மட்டுமே ‘நச்சினார்க்கினியருடையது’, பின்னான்கு இயல்களும் பேராசிரியர் உரையாக இருந்தது. சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளையின் கவனத்திலிருந்து தவறிய இந்த உண்மையை ஆராய்ந்தறிந்து 1902 செந்தமிழ் இதழில் கட்டுரையாக வெளியிட்டவர் ரா. இராகவையங்கார் அவர்களே¹⁷.

1885 - ஆம் ஆண்டைத் தொடர்ந்து இரண்டு மறு பதிப்புகளை வெளியிட்டு அதன்பின் 1892 - ஆம் ஆண்டு தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரம். நச்சினார்க்கினியர் உரையைப் பதிப்பித்து வெளியிட்டார்.

இப்பதிப்பை இவர் வெளியிட்டதன் வழி 19 - ஆம் நூற்றாண்டில் தொல்காப்பிய நச்சினார்க்கினியர் உரையை (செய்யுளியல் தவிர) முழுமையாகப் பதிப்பித்த பெருமையைப் பெறுகின்றார். அதோடு தொல்காப்பியப் பதிப்பு வரலாற்றில் தனக்கான ஓர் இடத்தையும் நிலைநிறுத்திக் கொள்கிறார்.

17. ரா. இராகவையங்கார், செந்தமிழ் இதழ் (கட்டுரை) - 1902.

இதுவரை சொல்லப்பட்ட 19 - ஆம் நூற்றாண்டுத் தொல்காப்பியப் பதிப்புகளின் மூலம் அக்காலப் பதிப்பியல் முறைமைகள் சிலவற்றை நாம் அறிய முடிகின்றது. 19 - ஆம் நூற்றாண்டில் வெளிவந்த தொல்காப்பியப் பதிப்புகள் அனைத்தும் சுவடியிலிருந்தே பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றில் சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளையின் ஒருசில பதிப்புகளைத் தவிர மற்ற எவற்றிலும் பதிப்புரையோ, விரிவான முன்னுரையோ தரப்படவில்லை. பதிப்புரை, முன்னுரை இல்லாத பதிப்புகளுக்கு அப்பதிப்புகளின் முகப்புப் பக்கங்களே பதிப்புரையாக நின்று பலவிதமான தரவுகளையும் தருகின்றன. தரவுகள் என்றால் நூல்பெயர், உரையாசிரியர், பதிப்பாசிரியர், பதிப்பாளர், அச்சுக்கூடம், ஆண்டு ஆகியவை மட்டுமே தரப்பட்டிருக்கும். இவைதவிர அப்பதிப்பு எத்தனை சுவடிகளை ஒப்புநோக்கிப் பதிப்பிக்கப்பட்டது, சுவடிகளுக்கான விவரங்கள் போன்ற எவற்றையும் அறிய முடிவதில்லை.

‘பலதேசப் பிரதிருபங்களைக் கொண்டு’, ‘பல பிரதிருபங்களைக் கொண்டு’ என முகப்புப் பக்கத்தில் வரும் இவ்வாக்கியங்களைத் தவிர அது எந்த தேசம், எச்சுவடி என்ற ஒருகுறிப்பையும் விளங்கிக்கொள்ள முடிவதில்லை.

விதிவிலக்காக 1885 - ஆம் ஆண்டு சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளை தான் வெளியிட்ட தொல்காப்பியப் பொருளதிகார நச்சினார்க்கினியர் உரைப் பதிப்பில் ஒரு விரிவான பதிப்புரையினை எழுதியுள்ளார். இப்பதிப்புரையின் வழி சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளை பல்வேறு அரிய தரவுகளைப் பதிவு

செய்துள்ளார். 19 - ஆம் நூற்றாண்டில் தொல்காப்பியக் கல்வி வழக்கிலிருந்த நிலைமையினை விளக்கிச் செல்வதோடு தாம் பதிப்பிக்கப் பயன்படுத்திய சுவடிகளின் எண்ணிக்கை, அவை யார் யாரிடமிருந்து பெறப்பட்டன போன்ற செய்திகளையும் குறிப்பிடுகின்றார். தொல்காப்பியப் பதிப்புகளில் ‘பல பிரதிரூபங்கள்’ என்ற தொடருக்கான விளக்கம் சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளையின் இந்தப்பதிப்புரையிலிருந்தே பெறப்படுகின்றது. தனது பதிப்பு வெளிவர யார் பணம் தந்தார்களோ அவர்களது பெயரைப் பதிப்புரையில் சுட்டிச் செல்கிறார். தனது பதிப்பைப் பிழையில்லாமல் வெளியிட மிகுந்த சிரத்தையோடு செயல்பட்டுள்ளார். அதையும் மீறி பிழையோடு வெளிவந்துவிட்டால் அதைப்படிப்பவர்கள் அதில் உள்ள பிழைகளைக் கண்டுபிடித்துச் சொன்னார்களானால் திருத்தப்பட்ட ஒரு பிரதியினை இலவசமாக அவர்களுக்கு அனுப்பிவைக்கும் வழக்கத்தையும் கொண்டிருந்தார். இதனை இவரின் பின்வரும் கூற்று நமக்குத் தெளிவுபடுத்துகின்றது.

“இலக்கிய இலக்கணங்களில் வல்ல பெரியோர் இப்பதிப்பிலுள்ள குற்றங்களை அடியேனுக்குத் தெரிவிக்கும்படி பலமுறையும் பிரார்த்திக்கின்றேன். அன்னோர் அறிவிக்குந் திருத்தங்களைத் திரட்டி, இன்ன இன்ன வழு இன்ன இன்ன வித்துவான்களால் உணர்த்தப்பட்டனவென்று குறிப்பிட்டுத் தொல்காப்பியப் பதிப்புத் திருத்தமென்றொன்று உடனே அச்சிட்டு வெளியிடக் காத்திருக்கின்றேன். ஐம்பது புதுத் திருத்தங்களுக்கு

ஒரு பிரதி என நன்றியறிவிற்கோர் அடையாளமாக அனுப்புவேன். இந்நூல் பிழையற வழங்கச் செய்தல் ஓர் பெரும் லோகோப காரமென்று உணர்வாராக¹⁸ என்கிறார்.

2.6. தமிழ் இலக்கண நூல்கள்

2.6.1. தொல்காப்பியம்

தொல்காப்பியத்தில் எழுத்து அதிகாரம், சொல் அதிகாரம், பொருள் அதிகாரம் என்ற மூன்று அதிகாரங்கள் உள்ளன. ஒவ்வோர் அதிகாரத்திலும் ஒன்பது இயலாக இருபத்து ஏழு இயல்கள் உள்ளன. தமிழில் உள்ள இலக்கண நூல்களிலேயே மிகவும் பெரியது தொல்காப்பியம் ஆகும்.

பொருள் அதிகாரத்தில் தமிழின் பொருள் இலக்கணமும், யாப்பு இலக்கணமும் சொல்லப்பட்டுள்ளன. தொல்காப்பியப் பொருள் அதிகாரத்தில் உள்ள உவமை இயலில் அணி இலக்கணம் சொல்லப்பட்டுள்ளது. இன்று தமிழில் உள்ள ஐந்திலக்கணங்களுக்கும் தோற்றுவாயாகத் தொல்காப்பியம் திகழ்கிறது.

தொல்காப்பியத்திற்குப் பனம்பாரனார் என்னும் அறிஞர் பாயிரம் எழுதியுள்ளார். இவர் தொல்காப்பியருடன் பயின்றவர் என்று அறிய முடிகிறது. பாயிரம் என்பது தற்காலத்தில் எழுதப்படும் முன்னுரை போன்றது.

18. சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளை, தொல்காப்பியப் பொருளதிகார நச்சினர்க்கினியர் உரை, 1885.

நிலந்தரு திருவின் பாண்டிய மன்னனின் அவையில் அதங்கோட்டாசான் தலைமையில் தொல்காப்பியம் அரங்கேறியது என்று பாயிரத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. தொல்காப்பியம் இலக்கணத்தை மிகவும் விரிவாகக் கூறுகிறது. சூத்திரங்கள் இலக்கண அமைப்பை விளக்கும் முறையில் அமைந்துள்ளன. சிறு இலக்கண விதிகளைக்கூட விட்டுவிடாமல் மிகவும் நுட்பமாகத் தொல்காப்பியம் கூறுகிறது. தொல்காப்பியத்திற்கு இளம்பூரணர், நச்சினார்க்கினியர், சேனாவரையர், தெய்வச்சிலையார், கல்லாடர், பேராசிரியர் ஆகியோர் உரை எழுதியுள்ளனர்.

2.6.2. நன்னூல்

பவணந்தி முனிவர் என்ற சமண சமய முனிவரால் இயற்றப்பட்டது நன்னூல் என்ற இலக்கண நூல். இது, எழுத்து இலக்கணம், சொல் இலக்கணம் ஆகிய இரண்டு இலக்கணங்களையும் கூறுகிறது. நன்னூல் கி.பி. பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டில் தோன்றியது. நன்னூலில் முதலில் பாயிரம் என்று ஒரு பகுதி உள்ளது. இதில் ஐம்பத்தைந்து சூத்திரங்கள் உள்ளன. பாயிரப் பகுதியில் நூலின் இலக்கணம், நூலைக் கற்றுத்தரும் ஆசிரியர் இலக்கணம், கற்றுத்தரும் முறை, மாணவர்களின் குணங்கள், மாணவர்கள் கற்கும் முறை ஆகியவை இடம் பெற்றுள்ளன. எழுத்து அதிகாரத்தில் ஐந்து இயல்கள் உள்ளன. 202 சூத்திரங்கள் உள்ளன. சொல்லதிகாரத்தில் ஐந்து இயல்கள் உள்ளன. 205 சூத்திரங்கள் உள்ளன.

அருங்கலை விநோதன் என்ற பட்டப் பெயர் பெற்ற சீயகங்கன் என்ற அரசனின் வேண்டுகோளின்படி நன்னூல் இயற்றப்பட்டதாகக் கூறப்படுகிறது. தொல்காப்பியம் தோன்றிப் பல நூற்றாண்டுகள் சென்றுவிட்டதால் அதில் உள்ள மரபுகள் மாறிவிட்டன. மேலும் தொல்காப்பியம் கடல் போலப் பரந்துவிரிந்த நூல் ஆகும். எனவே நன்னூல் தோன்றிய பின்பு பரவலாக அனைவரும் நன்னூலையே கற்கத் தொடங்கினர். எனவே நன்னூலுக்குப் பல உரைகள் தோன்றின. மயிலைநாதர், சங்கர நமச்சிவாயர், கூழங்கைத் தம்பிரான், விசாகப் பெருமானையர், இராமானுச கவிராயர், ஆறுமுக நாவலர் முதலிய பலர் நன்னூலுக்கு உரை எழுதியுள்ளனர். நன்னூல் தோன்றியபிறகு எழுத்து, சொல் இலக்கணங்களைக் கற்போர் நன்னூலையே விரும்பிப் படித்து வருகின்றனர்.

தமிழில் நாற்பதுக்கும் மேற்பட்ட இலக்கண நூல்கள் உள்ளன. அவற்றுள் முக்கியமான இலக்கண நூல்களின் விவரம் கீழே தரப்பட்டுள்ளது.

- 1) தொல்காப்பியம் (தொல்காப்பியர் கி.மு. 4 - ஆம் நூற். (எழுத்து, சொல், பொருள்,)
- 2) நன்னூல் (பவணந்தி முனிவர் 13 - ஆம் நூற். (எழுத்து, சொல்.),
- 3) நேமிநாதம் (குணவீர பண்டிதர் 12 - ஆம் நூற். எழுத்து, சொல்.),

- 4) இறையனார் களவியல் (இறையனார் 7 - ஆம் நூற்.
அகப்பொருள்),
- 5) நம்பியகப் பொருள் (நாற்கவிராசநம்பி 13 - ஆம் நூற்.
அகப்பொருள்),
- 6) மாறனகப் பொருள் (குருகைப்பெருமாள் கவிராயர் 16 - ஆம்
நூற். அகப்பொருள்),
- 7) புறப்பொருள் வெண்பா மாலை (ஐயனாரிதனார் 9 - ஆம் நூற்.
புறப்பொருள்)
- 8) யாப்பருங்கலம் (அமிர்தசாகரர் 10 - ஆம் நூற். யாப்பு), 9)
யாப்பருங்கலக் காரிகை (அமிர்தசாகரர் 10- ஆம் நூற்.
யாப்பு),
- 9) தண்டியலங்காரம் (தண்டியாசிரியர் 12 - ஆம் நூற். அணி), 10)
மாறன் அலங்காரம் (குருகைப் பெருமாள் கவிராயர் 16 - ஆம்
நூற். அணி),
- 10) வீர சோழியம் (புத்தமித்திரர் 11 - ஆம் நூற்,
ஐந்திலக்கணம்),
- 11) இலக்கண விளக்கம் (வைத்தியநாத தேசிகர் 17 - ஆம் நூற்.
ஐந்திலக்கணம்),
- 12) தொன்னூல் விளக்கம் (வீரமாமுனிவர் 18 - ஆம் நூற்.
ஐந்திலக்கணம்),

- 13) சுவாமிநாதம் (சுவாமி கவிராயர் 18 - ஆம் நூற்.
ஐந்திலக்கணம்),
- 14) அறு வகை இலக்கணம் (தண்டபாணி சுவாமிகள் 19 - ஆம்
நூற். ஐந்திலக்கணம்),
- 15) முத்து வீரியம் (முத்துவீர உபாத்தியாயர் 19 - ஆம் நூற்.
ஐந்திலக்கணம்),
- 16) பன்னிரு பாட்டியல்(10 - ஆம் நூற். பாட்டியல்),
- 17) வெண்பாப் பாட்டியல் (குணவீர பண்டிதர் 12 - ஆம் நூற்.
பாட்டியல்),
- 18) இலக்கண விளக்கப் பாட்டியல் (தியாகராச தேசிகர்17 -ஆம்
நூற். பாட்டியல்).

தமிழ் இலக்கண வரலாற்றில் இந்நூல்கள் அறிஞர்
பெருமக்களால் போற்றிப் படிக்கப்பட்டன. தற்காலத்திலும் சில
இலக்கண நூல்கள் தோன்றியுள்ளன.

தொகுப்புரை

தொல்காப்பியம் பற்றிய செய்திகள் என்னும் இவ்வியலில் தொல்காப்பியன் என்னும் பெயர்க் காரணம், அது பற்றி அறிஞர் பெருமக்கள் கருத்துக்கள், நூலின் காலம், அது பற்றிய அகச்சான்றுகள், புறச் சான்றுகள், அறிஞர்களின் ஆய்வுகள் போன்றவை ஆராயப்பட்டுள்ளன.

பழந்தமிழ் நாட்டில் தொல்காப்பியக்குடி என்று ஒன்று இருந்தது பற்றியும், இது பழமை பற்றிய காவிய குலம் என வழங்கப்பட்டது பற்றியும் இக்குடியில் தோன்றியதாலேயே தொல்காப்பியர் என்னும் பெயர் வழங்கப்பட்டதென்று என்பது பற்றியும் ஆராயப்பட்டுள்ளது.

நூலின் காலம் என்னும் தலைப்பின் கீழ், தொல்காப்பியரின் காலம், அவர் வாழ்ந்த காலம் பற்றி அறிஞரிடையே காணப்பட்ட கருத்து வேறுபாடுகள், தொல்காப்பியப் பாயிரத்தில் ஐந்திரம் நிறைந்த தொல்காப்பியன் என இவரைப் பனம்பாரனார் பாராட்டியுள்ளதால், ஐந்திரம் என்னும் நூல் பாணினியத்துக்கு முற்பட்டது. பாணினியம் இயற்றிய பாணினி கி.மு. 4 அல்லது 5 ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவர். பாணினியம் நிறைந்த தொல்காப்பியன் என்னாது ஐந்திரம் என்று கூறியுள்ளதால் தொல்காப்பியர் பாணினிக்கு முன்னுள்ளவர் என்பன போன்ற செய்திகள் ஆராயப்பட்டுள்ளன.

தொல்காப்பியத்திற்கு முன்னர் இலக்கண நூல்கள் வழக்கில் இருந்தனவா? தொல்காப்பியம் கூறுகிறபடி, தொல்காப்பியம் தனக்கு

முன்னிருந்த இலக்கண, இலக்கிய நூல்களை ஆராய்ந்து எழுதப்பட்டதா என்பன போன்றவை இத்தலைப்பின் கீழ் ஆராயப்பட்டுள்ளன.

தொல்காப்பிய நூலின் அமைப்பு, தொல்காப்பிய பதிப்பு வரலாறு, தமிழ் இலக்கண நூல்கள் பற்றிய தகவல்களும் தரப்பட்டுள்ளன. தொல்காப்பிய பதிப்புகளும் அவற்றின் காலவரிசை முறையும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

.

இயல் முன்று
தொல்காப்பிய உரையாசிரியர்கள்

3.0. முன்னுரை

3.1. உரையாசிரியர்கள்

3.1.1. சொல்லதிகார உரையாசிரியர்கள்

3.1.1.1. இளம்பூரணர் - காலம்

3.1.1.1.1. சமயம்

3.1.1.1.2. சொற்பொருள் தருதல்

3.1.1.2. பேராசிரியர்

3.1.1.2.1. சமயம்

3.1.1.2.2. அதிகார அமைப்பு மற்றும் பெயர்

3.1.1.2.3. உரைச்சிறப்பு

3.1.1.3. நச்சினார்க்கினியர்

3.1.1.3.1. சமயம்

3.1.1.3.2. காலம்.

3.1.1.3.3. உரைச்சிறப்பு

3.1.1.3.4. உரையமைப்பு

3.1.1.4. தெய்வச்சிலையார்

3.1.1.4.1. சமயம் :

3.1.1.4.2. உரைச்சிறப்பு :

3.1.1.5. கல்லாடர்

3.1.1.5.1. காலம்

3.1.1.5.2. உரைச்சிறப்பு

3.1.1.6. சேனாவரையர்

3.1.1.6.1. பெயராய்வு

3.1.1.6.2. ஆசிரியர் - சேனாவரையர்

3.1.1.6.3. நாடு

3.1.1.6.4. சமயம்

3.1.1.6.5. காலம்

3.1.1.6.6. புலமை

3.0. முன்னுரை

உரை எழுதுவது என்பது இன்று தமிழ் மொழியில் ஒரு தனித்துறையாக வளர்ந்துள்ளது. தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் நூலாசிரியர்களுக்குச் சமமாக உரையாசிரியர்கள் இடம் பெற்றுள்ளனர். உரையாசிரியர்கள் நற்றமிழ் மொழிக்குச் செய்துள்ள தொண்டு என்பது மிகப்பெரிது. காலம் பல கடந்தும் கன்னித்தமிழ் குன்றாது பொலிந்து இலங்குவதற்கு உரையாசிரியர்கள் ஆற்றிய பணி மிகவும் சிறப்பானதாகும்..

3.1. உரையாசிரியர்கள்

தொல்காப்பியம் வளமாக வாழ்ந்த தமிழினத்தின் உயர்ந்த கொள்கைகளையும் எண்ணங்களையும் உலகிற்கு உணர்த்தும் விழுமிய நூலாய்த் திகழ்கின்றது. இந்நூலில் உள்ள விழுமிய கருத்துக்களை அறிந்து கொள்ள உரையாசிரியர்களின் உரைகள் பெரிதும் பயன்படுகின்றன. தொல்காப்பியத்திற்கு முதன் முதலில் உரை எழுதியவர் இளம்பூரணர். இவரே தொல்காப்பியம் முழுமைக்கும் உரை எழுதியுள்ளார். ஆகவே இவரை உரையாசிரியர் என்பர். இவரைப் பின்பற்றிப் பேராசிரியர், சேனாவரையர், நச்சினார்க்கினியர், தெய்வச்சிலையார், கல்லாடர் போன்றோர் தங்கள் உரையை எழுதினர். தொல்காப்பியச் சொல்லதிகாரத்திற்குப் பழைய உரை ஒன்று உள்ளது. இதனை இயற்றியவரின் ஊர், பெயர் எதுவும் தெரியவில்லை. இவ்வியல் இளம்பூரணர், நச்சினார்க்கினியர், தெய்வச்சிலையார், கல்லாடர் போன்றோர் குறித்துச் சுருக்கமாகவும் சேனாவரையர் குறித்து விரிவாகவும் ஆராய்கிறது.

3.1.1. சொல்லதிகார உரையாசிரியர்கள்

சொல்லதிகாரத்திற்கு இளம்பூரணர், சேனாவரையர், நச்சினார்க்கினியர், தெய்வச்சிலையார், கல்லாடனார் என ஐவரது உரைகள் மட்டுமே கிடைக்கின்றன. இதில் சொல்லுக்கு மட்டுமே உரை எழுதியவர்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவர்களாக சேனாவரையும், தெய்வச்சிலையாரும், பழைய உரைக்காரரும் விளங்குகின்றனர். கல்லாடனார் உரை சொல்லதிகாரத்திற்கு மட்டும் கிடைத்திருப்பினும், இவர் நூல் முழுமைக்கும் உரை எழுதியதாகத் தெரிகிறது. இதில் "சொல்லுக்கு சேனாவரையம்" என்னும் வழக்கு பிற உரைகளினின்று இதனை வேறுபடுத்திப் பார்க்க வைக்கின்றது. மட்டுமல்லாது சேனாவரையரின் உரை தோன்றுவதற்கு முன்னும் பின்னும் உள்ள உரைகள் இதன் முன் செல்வாக்கிழந்த நிலையினை மு.வை.அரவிந்தன் அவர்களே சுட்டிக் காட்டுகின்றார்¹.

தொல்காப்பிய சொல்லதிகார உரையாசிரியர்களுள் தெய்வச்சிலையாரும் சிறப்பிடம் பெறுகிறார். பிற உரையாசிரியர்களிலிருந்து வேறுபட்டு, நூற்பாக்களுக்கு புது விளக்கம் அளிப்பது இவரை பிறரிடமிருந்து

1. முவை. அரவிந்தன் - உரையாசிரியர்கள் ப.194

வேறுபடுத்திக் காட்டுகிறது. ஏனைய உரையாசிரியர்கள் சொல்லதிகாரத்தில் சொல்லைத் தனிமொழி, தொடர்மொழி என்று பகுத்துக் கூறியுள்ள

போதிலும், தொடர்மொழி இலக்கணமும், தனிமொழி இலக்கணமும் எந்தெந்த இயல்களில் விளக்கப்படுகின்றன என்பதை நுட்பமாக எடுத்துக்காட்டிய பெருமை தெய்வச்சிலையாரையே சாரும். மேலும் அவரது விளக்கவியல் முறைகள் மொழியியல் சிந்தனைக்குக் கால்கோள் இடும் விதத்தில் அமைந்திருப்பது அவரது உரைக்கு மேலும் பெருமை சேர்க்கின்றது.

சொல்லதிகார உரையாசிரியர்களின் உரைத் தன்மைகளை மனதில் கொண்டு செ.வை.சண்முகம் அவர்கள், "இளம்பூரணரும் கல்லாடரும் முழுவதும் ஒத்தக் கருத்தினராயும் சேனாவரையரும் நச்சினார்க்கினியரும் ஒரே கருத்தினராயும் தெய்வச்சிலையார் மட்டும் மாறுபட்ட கருத்தினராயும் காணப்படுகிறார்கள். உண்மையில் சில இயல்களில் கருத்தை விளக்குவதில் சேனாவரையர் இளம்பூரணரிடமிருந்து மாறுபட்டாலும் அவர்களின் சொல்லதிகார அமைப்புக்குரிய பாகுபாட்டின் அடிப்படை ஒன்றேதான்.

தெய்வச்சிலையாரின் அடிப்படைதான் மாறுபட்டது" என்கிறார்².

2. செ.வை சண்முகம் - சொல்லிலக்கணக் கோட்பாடு, ப.34

3.1.1.1. இளம்பூரணர் - காலம்

தொல்காப்பியம் முழுமைக்கும் முதன் முதலாக உரை இயற்றியதால்

இளம்பூரணர்க்கு உரையாசிரியர் என்ற பெயர் ஏற்பட்டது. இவரது பெயரைக் கூறாமல் சேனாவரையர், நச்சினார்க்கினியர் ஆகியோர் உரையாசிரியர் என்றே இவரைக் குறிப்பிடுகின்றனர். அடியார்க்கு நல்லார் சிலப்பதிகாரத்தின் வேனிற்காதையில் தொடக்கத்தில் “உரையாசிரியரான இளம்பூரண அடிகள்” என்று குறிப்பிடுகிறார்³. இதனால் இளம்பூரணரே உரையாசிரியர் என உணரலாம். தொல்காப்பிய உரையாசிரியர்களான சேனாவரையரும் (கி.பி.13 ஆம் நூற்.) நச்சினார்க்கினியரும் (கி.பி.14 ஆம் நூற்.) இளம்பூரணர் உரையைத் தழுவியும் மறுத்தும் உரை எழுதுகின்ற தன்மை தெரிகின்றது.

எனவே இளம்பூரணர் இவர்களுக்கு முற்பட்டவர் என்பது தெளிவு. சிலப்பதிகார உரையாசிரியரான அடியார்க்கு நல்லார் (கி.பி.12 ஆம் நூற்.) வேனிற் காதையின் தொடக்க வரிகளுக்கு எழுதிய விளக்கத்தில் “உரையாசிரியரான இளம்பூரணவடிகள் முகவுரையானும் என இளம்பூரணரைச் சுட்டுகிறார்⁴. எனவே காலத்தால் அவருக்கு முற்பட்டவர் இளம்பூரணர். கி.பி. 9 - ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த புறப்பொருள் வெண்பா

3. அடியார்க்கு நல்லார் - சிலப்பதிகாரம் - வேனிற்காதை

4. அடியார்க்கு நல்லார் - சிலப்பதிகாரம் - வேனிற்காதை

மாலை, தமிழ் நெறி விளக்கம் என்னும் இரு நூல்களிலிருந்தும் இளம்பூரணர் மேற்கோள் காட்டியுள்ளார். எனவே இவர் கி.பி.9 - ஆம் நூற்றாண்டிக்குப் பிற்பட்டவர் எனலாம்.

இளம்பூரணத்தின் குழந்தை என அறிஞரால் சுட்டப் பெறுவது நன்னூல். பவணந்தி முனிவர் இளம்பூரணத்தைப் பெரிதும் தழுவித் தமது நூலை இயற்றியுள்ளார். பவணந்தி முனிவரின் காலம் கி.பி.13 - ஆம் நூற்றாண்டு. ஆதலின் இளம்பாரணர் பவணந்தி முனிவருக்கு முந்தியவர் எனக் கருதலாம். இளம்பூரணர் எழுத்ததிகார உரையில் இரு இடங்களில் "பரணியாற் கொண்டான்" என்னும் எடுத்துக் காட்டினைக் கையாண்டுள்ளார்⁵

. பரணினை ஆண்ட வீரராசேந்திர சோழனின் காலம் கி.பி. 1063 - 1070.

பொருளதிகாரக் களவியல் உரையில் மன்றல் எட்டனைப் பற்றி இளம்பூரணர் விளக்குவது யாப்பருங்கால விருத்தியின் எதிரொலி போன்று உள்ளது.

யாப்பருங்கல விருத்தியின் காலம் கி.பி.1015 - 1040 என்று முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இதனையெல்லாம் ஆராய்ந்து நோக்குமிடத்து இளம்பூரணரின் காலம் பதினொன்றாம் நூற்றாண்டாக இருக்கலாம் என்று கருதலாம்.

5. தொல்காப்பியம் - இளம்பூரணர் உரை - எழுத்ததிகாரம் 125, 248

3.1.1.2. சமயம்

ஊரெனப்படுவது உறையூர், நாடெனப்படுவது சோணாடு என்று இவர் கூறும் சான்றுகளைக் கொண்டு இவர் சோழநாட்டைச் சேர்ந்தவர் எனப் புலனாகிறது. இவர் தன் உரையின் பல இடங்களில் அவனுக்குச் சோறிடுக, உழுது வரும் சாத்தன், கூழ் உண்டான் என்பது போன்ற உழவுத் தொழில் பற்றிய சான்றுகளைத் தருகிறார். சமண சமயத்தைச் சார்ந்தவராக இருப்பினும் மற்ற சமயங்களை வெறுக்கும் பண்பு இவரிடம் இல்லை. பெருந்தன்மையோடு பிற சமயக் கடவுளர்களையும் ஆங்காங்கே சுட்டிக் காட்டுகின்றார். எனவே இவர் சமயப்பொறை மிக்கவர் என்பதை அறியலாம். “இவர் உரை தெளிந்த நீரோடை போன்றது. பற்றற்ற துறவி தூய்மையான வாழ்வு நடத்தி மூத்து முதிர்ந்து காவி உடையுடன் அருள் பழுத்த நெஞ்சத்துடன் முகமலர்ந்து நம்மிடம் இன்சொல் பேசுவது போன்ற இன்ப உணர்வை இவர் உரை உண்டாக்குகிறது” என்று மு.வை.அரவிந்தன் பாராட்டியுள்ளமை புலனாகின்றது⁶

காலப்போக்கில் பல உரைகளும் உரை ஆசிரியர்களும் தோன்றுவதற்கு அடிப்படைக் காரணமாக விளங்கியவர் இளம்பூரணர் எனலாம். இவர் தனக்குப் பின்னால் வருபவர்கள் பின்பற்றத்தக்க உரை

6. உரையாசிரியர்கள் - மு.வை. அரவிந்தன் ப. 175

மரபுகள் பலவற்றைத் தோற்றுவித்தார். எனவே இவரை உரை முன்னோடி எனலாம். இளம்பூரணர் மூல நூலாசிரியரிடத்துப் பெருமதிப்பு வைத்து எழுதுதல், பிறமொழிப் பயிற்சியோடு உரை எழுதுதல், வினாவிடைப் பாங்கு, சொற்பொருள் தருதல், பலதுறை அறிவோடு உரை எழுதுதல், பல நூல்களிலிருந்து மேற்கோள் காட்டுதல், தம் கால வாழ்வியல் நெறிகளைப் புலப்படுத்துதல் போன்ற உரை மரபுகள் பலவற்றைக் கையாண்டு உரை எழுதியுள்ளார். புகழ்பெற்ற வடமொழி இலக்கண நூலான பாணினியத்தை இரண்டு முறை இளம்பூரணர் தம் உரையில் பயன்படுத்தியுள்ளமை தெரிகின்றது.

3.1.1.3. சொற்பொருள் தருதல்

இளம்பூரணர் பல இடங்களில் சொற்களின் பொருளை நன்கு விளக்கிச் சொல்கிறார். மாணாமை என்ற சொல்லிற்கு மிகாமை என்ற பொருள் கூறுகின்றார். உயர்வு என்ற சொல்லிற்கு விளக்கமாகப் பின்வருமாறு கூறுகின்றார் : “உயர்வு தாம் பல, குலத்தால் உயர்தலும், தவத்தால் உயர்தலும், நிலையால் உயர்தலும், உபகாரத்தால் உயர்தலும்” என விளக்குகின்றார். எழில் என்பதற்கு அழகு என்றுபொருள் கூறுகின்றார். சங்க இலக்கியங்களான எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு, பதினெண் கீழ்க்கணக்கு போன்ற நூல்களிலிருந்து பல பாடல்களை மேற்கோள் காட்டுகின்ற தன்மையை அறியலாம்.

“செறிவும் நிறைவும் செம்மையும் செப்பும்

அறிவும் அருமையும் பெண்பாலான”

என்னும் தொல்காப்பியம் 206 ஆவது நூற்பாவிற்கு உரை எழுதுங்கால்,

“செறிவு என்பது அடக்கம், நிறைவு என்பது அமைதி, செம்மை என்பது மனம்கோடாமை, செப்பு என்பது சொல்லுதல், அறிவு என்பது நன்மை, தீமை பயப்பனவும் அறிதல், அருமை என்பது உள்ளக்கருத்தினை அறிதல், இவையெல்லாம் மகளிர்க்கு உரித்தானவை என இளம்பூரணர் விளக்கம் தருகின்றார். எனவே இளம்பூரணர்க்கு உரை முதல்வர் என்ற பெயர் முற்றிலும் பொருத்தம் ஆகும்” என்று விளக்குகின்றார்.

3.1.1.2. பேராசிரியர்

பேராசிரியர் தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரம் முழுமைக்கும் உரை எழுதியிருக்க வேண்டும். ஆனால் பொருளதிகாரத்தின் இறுதி நான்கு இயல்களுக்கு எழுதிய உரைகள் மட்டுமே நமக்குக் கிடைத்துள்ளன. இவ்வுரையே மிகச் சிறந்ததாக விளங்குகின்றது. இப்பேராசிரியர் தம் உரைகளில் நன்னூல், தண்டியலங்காரம், யாப்பருங்கலம் ஆகிய நூலாசிரியர்களின் கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறி மறுக்கின்றார். மேலும் இவர் தனது உரையில்,

“கொன்றை வேய்ந்த செல்வன் அடியிணை

என்றும் ஏத்தித் தொழுவோம்”⁷

என்னும் கொன்றை வேந்தன் செய்யுளை மேற்கோள் காட்டுவதாலும், மூதுரை என்னும் நூலிலிருந்து “அட்டாலும் பால் சுவை” என்ற பாடலைக் காட்டுவதாலும் இவர் பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டிற்குப் பிற்பட்டவர் எனலாம். மேலும்,

“வன்கண் குடிகாத்தல் கற்றறிதல் ஆள்வினையோடு

ஐந்துடன் மாண்டது அமைச்சு”⁸

என்ற குறட்பாவில் வரும் கற்றறிதல் என்பதனைப் பேராசிரியர் கற்றலும் அறிதலும் என இரண்டாகப் பிரித்துக் கூறியிருப்பதைப் பரிமேலழகர் தம் உரையில் மறுத்து எழுதியுள்ளார். பரிமேலழகர் காலம் 13 - ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதி ஆதலின் பேராசிரியர் காலம் அதற்கு முற்பட்டது. அதாவது 13 - ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கப் பகுதியாக இருக்கலாம்.

இவரது உரையானது வினா விடை, மூலபாட விளக்கம், பாட வேறுபாடு, ஏற்பும் மறுப்பும், உவமை, உத்தி, உரைக்குறியீடு, இலக்கணக் குறிப்பு வழக்கிழந்த சொற்கள் போன்ற தன்மையில் அமைந்துள்ளன.

7. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் செய்யுளியல் பேராசிரியர் உரை - 149

8. திருக்குறள் - பரிமேலழகர் உரை - குறள் 632

3.1.1.2.1. சமயம்

பேராசிரியர் வேதம் கூறும் வைதிக நெறியைப் பின்பற்றுபவர். தொல்காப்பிய செய்யுளியலில் “வாழ்த்தப்படும் பொருளாவன கடவுளும் முனிவரும் பசுவும் பார்ப்பாரும் அரசரும் மழையும் நாடும் என்பன”⁹ என்று குறிப்பிடுவதன் மூலம் இவர் வைதீக நெறியைப் பின்பற்றுபவர் எனலாம். மேலும் இவர், தொல்காப்பியம் செய்யுளியலில் பாடல் மற்றும் கலிப்பா ஆகியவற்றிற்கு உதாரணமாக எட்டுத்தொகை நூல்களில் ஒன்றான பரிபாடலிலிருந்தும் கலித்தொகையிலிருந்தும் காட்டுகிறார். அப்பாடல்கள் திருமால், சிவன், முருகன் ஆகிய கடவுளரைத் துதிக்கும் பாடல்களாகும். அதேபோல் தொல்காப்பியம் மரபியலில்

“வினையின் நீங்கி விளங்கிய அறிவின்

முனைவன் கண்டது முதல்நா லாகும்”¹⁰

என்னும் நூற்பாவிற்கு எழுதிய உரையில் “பிற்காலத்துப் பெருமான் அடிகள் களவியல் செய்தாங்குச் செய்யினும்” என விளக்கிச் செல்கிறார். ஆகவே பேராசிரியர் வைதிக நெறியைச் சார்ந்தவர் எனக் கூறலாம்.

9. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் செய்யுளியல் பேராசிரியர் உரை -109

10. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் மரபியல் பேராசிரியர் உரை -94

3.1.1.2.2. அதிகார அமைப்பு மற்றும் பெயர்

பேராசிரியர் தனது தொல்காப்பிய உரையில் தொல்காப்பிய அதிகாரங்களின் அமைப்பு மற்றும் அவற்றின் பெயர்கள் பற்றியும் விரிவாக விவரிக்கிறார். தனது காலத்தில் எட்டாவது இயலாக இருந்த செய்யளியலை ஒன்பதாம் இயலாகவும், மரபியலை எட்டாம் இயலாகவும் மாற்றி அமைத்து உரை கூறிச் செல்கிறார். இதனை “இக்கருத்து அறியாதார் செய்யளியலினை ஒன்பதாம் ஓத்து என்ப” எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது¹¹.

3.1.1.2.3. உரைச்சிறப்பு

பிறரது உரையை மறுத்துக் கூறும்போது அவர்களது பெயரைக் குறிப்பிடாமல் உரை கூறிச் செல்வது இவரது சிறப்பு.

“அவர் அறியார், அவ்வாறு சூத்திரம் செய்வது ஆசிரியர் கருத்தன்று”¹²

“அவ்வாறு கூறுவார் செய்யுள் அறியாதார்”¹³

“தலைகுலுக்கி வலியச் சொல்லினும் தன்சீர் இன்மையின் என மறுக்க”¹⁴ - என உரை எழுதிச் செல்கிறார் பேராசிரியர்.

11. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் செய்யுளியல் பேராசிரியர் உரை - 101

12. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் செய்யுளியல் பேராசிரியர் உரை - 130

13. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் செய்யுளியல் பேராசிரியர் உரை - 101

14. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் செய்யுளியல் பேராசிரியர் உரை - 108

மேலும், இளம்பூரணர் சுருக்கமாக உரை கூறிய பகுதிகளுக்கு மிக விரிவாக உரை கூறுவதும், புதிய நூல் கொள்கைகளையும் வழக்கங்களையும் ஒதுக்கிப் பழமைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கும் தன்மையும் இவரது உரையில் காணப்படுகிறது.

அதாவது, புதிய நூல் வழக்கையும் கொள்கையையும், “அவை சான்றோர் செய்யுள் அல்ல என மறுக்க”¹⁵ என்றும், “அங்ஙனம் வந்தத பிற்காலத்துச் செய்யுள் என்க”¹⁶ என்றும், “இவரொடு மாறுபடுதல் மரபன்று என மறுக்க”¹⁷ என்றும் மறுக்கிறார். மேலும் தொல்காப்பியர் மீது மிகுந்த பற்று கொண்டவராகவும் விளங்கியுள்ளமை தெரிகிறது.

3.1.1.3. நச்சினார்க்கினியர்

நச்சினார்க்கினியர் இலக்கணம், இலக்கியம் இரண்டிற்கும் உரை எழுதியுள்ளார். இளம்பூரணருக்கு அடுத்தபடியாகத் தொல்காப்பியம் முழுமைக்கும் உரை எழுதியவர் இவரே. பொருளதிகாரத்தில், மெய்ப்பாட்டியல் உவமயியல், மரபியல் ஆகிய மூன்றிற்கு மட்டுமே இவரது

15. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் செய்யுளியல் பேராசிரியர் உரை – 8

16. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் செய்யுளியல் பேராசிரியர் உரை – 17

17. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் செய்யுளியல் பேராசிரியர் உரை – 17

உரை கிடைக்கப்பெற வில்லை. இவர் சங்க இலக்கியத்தில் பத்துப்பாட்டு, கலித்தொகை, குறந்தொகை (இருபது பாடல்களுக்கு மட்டும்), சீவக சிந்தாமணி முதலிய நூல்களுக்கும் உரை எழுதியுள்ளார். இவர் பாண்டிய நாட்டின் தலைநகரான மதுரையில் வாழ்ந்து வந்தார் என்பதும் ஆசிரியர் தொழிலை மேற்கொண்டு வந்தார் எனபதும் பரத்துவாச கோத்திரத்தைச் சார்ந்த பார்ப்பனர் என்பதும், உரைச்சிறப்புப் பாயிரம் மூலம் அறிய முடிகிறது. அப்பாயிரம்,

“வண்டிமிர் சோலை மதுரா புரிதனில்

எண்டிசை விளங்க வந்த ஆசான்

பயின்ற கேள்வி பாரத் துவாசன்

நன்மறை துணிந்த நற்பொருள் ஆகிய

தூய ஞானம் நிறைந்த சிவச்சுடர்

தானே யாகிய தன்மை யாளன்

நவின்ற வாய்மை நச்சினார்க் கினியன்” – என விவரிக்கிறது.

3.1.1.3.1. சமயம்

இவர் சைவ சமயத்தைச் சார்ந்தவர். நச்சினார்க்கினியர் என்ற பெயர் சிவபெருமானின் பெயர். இதனை திருநாவுக்கரசரின்,

“நச்சுவார்க் கினியர் போலும்

நாகவீச் சரவ னாரே”¹⁸ என்ற பாடலடிகளும்,
சிவஞானமுனிவரின்,

“நச்சினார்க் கினியாய் போற்றி

எனத்துதி நவிலும் காலை”¹⁹ என்ற பாடலடிகளும் தெளிவுபடுத்தும்.
மேலும், இவர் தனது உரைகளில் கண்டன், கம்பன், மன்றன் என்பன
போன்ற பெயர்களை எடுத்துக்காட்டுகிறார்²⁰. மொழி மரபில் “திருச்சிற்றம்பலம்
- ஆறு எழுத்து ஒரு மொழி, பெரும்பற்றப் புலியூர் - ஏழ் எழுத்து ஒரு
மொழி”²¹ என ஒரேழுத்து ஒரு மொழிகளை விளக்க சிவபெருமானின்
பெயர்களையே உதாரணமாகத் தருகிறார். இவர் சைவ சமயத்தைச்
சார்ந்தவராகக் காணப்பட்டாலும் சமயப்பொறை உடையவராகக்
காணப்பட்டார். சீவகசிந்தாமணிக்கு உரை எழுத சமண சமயக்
கருத்தக்களை எல்லாம் படித்தறிந்து தனது உரையை எழுதியுள்ளமை
தெரிகிறது.

3.1.1.3.2. காலம்.

இளம்பூரணர் சேனாவரையர் பேராசிரியர் ஆகிய உரையாசிரிர்களை
நச்சினார்க்கினியர் தம் உரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார். மேலும் இவர்

18. திருநாவுக்கரசர் - திருநாகேச்சுரம் பாடல் 35

19. சிவஞான முனிவர் - காஞ்சிப்புராணம் -சந்தான - 11

20. தொல்காப்பியர் -தொல்காப்பியம் எழுத்ததிகாரம் நச்சினார்க்கினியர் உரை - 25

21. தொல்காப்பியர் -தொல்காப்பியம் மொழி மரபியல் நச்சினார்க்கினியர்உரை - 12

திருமுருகாற்றுப்படை உரையில் பரிமேலழகர் கொள்கையினை மறுத்து எழுதியுள்ளார். இவர் தொல்காப்பியச் சொல்லதிகார உரையில் நன்னூல் ஆசிரியரான பவணந்தி முனிவரின் கருத்துக்களை எடுத்துக் காட்டுகின்றார்²².

இவர் சீவக சிந்தாமணியில் அடியார்க்கு நல்லாரின் கருத்தை மறுத்து எழுதியுள்ளார். நச்சினார்க்கினியர் தம் சீவக சிந்தாமணி உரையில் முத்தி இலம்பகத்தைச் சார்ந்த நாடகம் நயந்து காண்பர் என்ற 391 ஆம் பாடலுக்கு பொருள் எழுதும் போது கோடகம் என்பதற்குத் தாமம், முகுடம், பதுமம் கோடகம் கிம்புரி என்னும் ஐவகையிற் சிகரமாய்ச் செய்த முடி என்று விளக்கம் தருகிறார். இக்கருத்து சூடாமணி நிகண்டினைத் தழுவி எழுதப்பட்டதாகும். இதன் காலம் கி.பி. 14 ஆம் நூற்றாண்டு. எனவே நச்சினார்க்கினியர் காலம் கி.பி.14 நூற்றாண்டின் இறுதி என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

3.1.1.3.3. உரைச்சிறப்பு

இவரது உரைகள் தெளிவும் விளக்கமும் கொண்டவை. தேவையான இடங்களில் இலக்கணம் கூறுவதும், மேற்கோள்கள் காட்டுவதும், பழைய பாடல்களை உரைநடை வடிவில் தருவதும் இவரது உரை இயல்பை உணர்த்துகின்றன. பழந்தமிழ் இலக்கியங்களுக்கான இலக்கண நூல்

22. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் எச்சவியல் நச்சினார்க்கினியர் உரை – 19,20,61,

தொல்காப்பியமே என்பதில் உறுதி கொண்டவர். மேலும், தொல்காப்பியம், எழுத்து, சொல், பொருள் என்னும் முப்பெரும் இயல்களை, அதிலுள்ள ஒரு ஒரு பகுதியை ஆராய்கிறபோது முழு நூலையும் சிங்க நோக்காக முன்னும் பின்னும் ஆராயும் தன்மையும் இவரது உரைச்சிறப்பிற்கு எடுத்துக்காட்டாகும். தொல்காப்பிய நூற்பா அமைப்பையும் இவர் தனது உரையில் ஆராய்கின்ற விதம் தெரிகிறது.

3.1.1.3.4. உரையமைப்பு

இவரது உரை அமைப்பானது, அதிகார விளக்கம், இயல் விளக்கம், நூற்பா விளக்கம், சொற்பொருள் விளக்கம், வினா விடை, மூலபாட விளக்கம், பாட வேறுபாடு, ஏற்பும் மறுப்பும், கொண்டு கூட்டிப் பொருள் காணுதல், உவமை, உத்தி, வழக்கொழிந்த சொற்கள் போன்ற முறையில் அமைந்துள்ளது.

3.1.1.4. தெய்வச்சிலையார்

இவர் தொல்காப்பியச் சொல்லதிகாரத்திற்கு உரை இயற்றியவர். இவர் இளம்பூரணர் சேனாவரையர் நச்சினார்க்கினியர் ஆகிய மூவர்க்கும் பிற்பட்டவர் எனலாம். இவரது உரையின் சிறப்பு என்னவெனில் இவர் தம் உரையில் மற்ற உரையாசிரியர்களையோ அவர்களது கருத்துக்களையோ குறிப்பிடவில்லை. தெய்வச்சிலை என்பதற்குப் பல பொருள் உண்டு. போரில்

இறந்த வீரர்களுக்கு அவர்களது நினைவாக நட்ட நடுகல்லைத் தெய்வச் சிலை என்ற குறிப்பிடுவதாக மு.வை அரவிந்தன் கூறுகிறார்²³.

அது போல திருமால் ஏந்திய வில்லையம் தெய்வச் சிலை என்பர். திருமாலுக்குரிய பெயர்களில் ஒன்றாகத் தெய்வச்சிலை என்பதை பெரிய திருமொழி கூறும்²⁴. தெய்வச்சிலையாரது வரலாற்றை ஈரோட்டைச் சேர்ந்த புலவர் இராச கல்வெட்டுச் சான்றுகள் மூலம் நிறுவியுள்ளார். இவரது ஆய்வின்படி தெய்வச்சிலையார் முதல் மாறவர்மன் குலசேகர பாண்டியனின் காலத்தில் திருநெல்வேலி பகுதியில் வாழ்ந்தவர்²⁵.

3.1.1.4.1. சமயம் :

இவரது உரையில் வைணவ சமயத்தையும் சைவ சமயத்தையும் போற்றி உரைக்கும் தன்மை காணப்படுகிறது. மு.வை. அரவிந்தன் அவர்கள், “இவர் வடமொழி பயின்ற அந்தணராக இருக்கலாம். தலைமை பற்றிய வழக்கிற்குப் ‘பார்ப்பார் வேதம்’ என்று உதாரணம் காட்டுகின்றார். சொல் என்பதற்கு வேதம் என்று பொருள் உரைக்கின்றார். இந்நூல் செய்தான் வைதிக முனிவன் என்கிறார்”²⁶ என்று குறிப்பிடுகிறார். எனவே இவர் சைவ

23. மு.வை. அரவிந்தன் - உரையாசிரியர்கள். ப. 225

24. திருமங்கையாழ்வார் - பெரியதிருமொழி - 9, 4,3

25. கொங்கு - ஏப்பிரல், மே, ஜூன் இதழ்கள்.

26. மு.வை. அரவிந்தன் - உரையாசிரியர்கள். ப. 227

சமயத்தைச் சார்ந்தவராகவோ, வைணவ சமயத்தைச் சார்ந்தவராகவோ இருக்கலாம்.

3.1.1.4.2. உரைச்சிறப்பு :

ஏனைய உரையாசிரியர்களோடு ஒப்பிடுகிறபோது தெய்வச்சிலையார் தனது உரையில் இயலின் இறுதியில் உரையின் அளவை எழுத்துக்களால் குறிப்பிடுகின்றார். சொல்லதிகாரம் கிளவியாக்கத்தின் இறுதியில் “இவ்வோத்தினுள் சூத்திரமும் உள்பட்ட உரையினது அளவு கிரந்த வகையான் ஐந்நூற்று நாற்பது” என அளவிட்டுக் கூறுகிறார்²⁷. இம்முறை பிற உரையாசிரியர்களிடம் காணப்படவில்லை. சிறந்த உதாரணங்களையும் பொருத்தமான இடங்களில் பயன்படுத்தியிருப்பது இவரது உரைச்சிறப்பாகும். சொல்லதிகாரம் வேற்றுமை மயங்கியலில் சிலப்பதிகாரக் கதை நிகழ்ச்சிகளை மிகச் சுருக்கமாகக் கூறும் வெண்பா ஒன்றைச் சூத்திரங்களை இடம் மாற்றி உரை எழுதும் மரபும் இவரது உரையில் காணப்படுகிறது. இவர் தனது உரையில் வடமொழி இலக்கணக் கருத்தை வேண்டிய இடங்களில் கூறிச் செல்வதன் மூலம் வடமொழி புலமை உடையவர் என்பதை அறிய முடிகிறது. “வடமொழிக்கண் எழுவாயாகிய பெயர் ஈறு

27. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் கிளவியாக்கம் தெய்வச்சிலையார் உரை- 61

கெட்டு உருபேற்பதைச் சான்றாகக் கொடுத்துள்ளது அவரது வடமொழிப் புலமையைக் காட்டுகிறது²⁸.

அவ்வாறன்றித் தமிழ் மொழிக்கண் ஈறு திரியாது எழுவாயாகிய பெயரின் மேலே உருபு நிற்கும்”²⁹ தனது வடமொழி அறிவை வெளிப்படுத்துகிறார். மேலும் தமிழ்ச் சொற்களுக்கு இணையான வடமொழிச் சொற்களையும் கூறிச் செல்கிறார்.

3.1.1.5. கல்லாடர்

சொல்லதிகாரத்திற்கு உரை இயற்றிய ஆசிரியர் அனைவர்க்கும் பிற்பட்டவர் கல்லாடர். இளம்பூரணர், சேனாவரையர் ஆகிய இருவரும் காட்டிய உதாரணங்களைக் கல்லாடர் அப்படியே பின்பற்றி உரை எழுதுகின்றார். ‘பெயர்நிலைக் கிளவி’ என்னும் சூத்திர உரை நச்சினார்க்கினியர் உரையின் எதிரொலி அமைந்துள்ளது எனலாம்.

3.1.1.5.1. காலம்

கல்லாடரின் உரையை பிரயோக விவேக நூலாசிரியர் மேற்கோளாகக் காட்டுகின்றார். “சோற்றையட்டான் என, செய்வான் கருத்துள் வழிச் செயப்படு

28. தொல்காப்பியர் -தொல்காப்பியம் வேற்றுமை மயங்கியல் கல்லாடர் உரை - 20

29. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் வேற்றுமையியல் கல்லாடர் உரை - 67

பொருள் ஆதலும், குழந்தை சோற்றைக் குழைத்தான் எனக் கருத்தில் வழியாதலும் என இரு வகைய” என்னும் கல்லாடர் எழுதிய உரை விளக்கம் அவ்வாறே பிரயோக விவேகத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது³⁰.

கல்லாடர் நச்சினார்க்கினியர்க்குப் பின்னும் பிரயோக விவேக நூலார்க்கு முன்னும் வாழ்ந்தவர் எனக் கருதலாம். இவரது காலம் கி.பி. 15, 16 ஆம் நூற்றாண்டாக இருக்கலாம்.

3.1.1.5.2. உரைச்சிறப்பு

பிற உரையாசிரியர்களோடு கல்லாடனார் உரையை ஒப்பிடுகிறபோது இவரது உரை தெளிவின்றி ஐயத்தோடு உரை கூறிச் செல்லும் தன்மையில் அமைந்துள்ளது. உதாரணமாக சூத்திரத்திற்கு உரை கூறிப் பின்னர், “இரண்டனுள் நல்லது தெரிந்து உரைக்க” என்று உரை கூறுகின்றார்³¹. கல்லாடனார் உரை பல சிறப்புக்களைக் கொண்டிருந்தாலும் அறிஞர்கள் இடையே செல்வாக்குப் பெற்றுத் திகழவில்லை எனலாம்.

3.1.1.6. சேனாவரையர்

சேனாவரையர் தொல்காப்பியச் சொல்லதிகாரத்திற்கு மட்டும் உரை எழுதியுள்ளார். ஆற்றூர்ச் சேனாவரையன் என்பவர் ஆசிரியர் மாணாக்கர்

30. சுப்பிரமணிய தீட்சிதர் - பிரயோக விவேகம் - உரை 11.

31. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் வேற்றுமையியல் கல்லாடர் உரை - 210

முறையில் தம் முன்னோரிடமிருந்து தமக்குக் கிடைத்த நிலம் மனைகளைத் தமது ஊரிலுள்ள சோமநாத சுவாமி என்னும் பெயர் கொண்ட சிவன் கோயிலுக்கு வழங்கிய செய்தி ஒரு கல்வெட்டில் குறிக்கப்பெற்றுள்ளது.

இக்கல்வெட்டின் காலம் மாறவர்மன் குலசேகர பாண்டியனின் ஏழாம் ஆட்சியாண்டு ஆகும். அது கி.பி. 1275 ஆகும். இப்பாண்டியனை எம்மண்டிலமும் கொண்டருளிய மாறவர்மன் குலசேகரன் (கி.பி.1268) – 1311) என்று வரலாற்று ஆசிரியர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். எனவே சேனாவரையர். அப்பாண்டிய மன்னன் காலத்தில் 13 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் வாழ்ந்தவர் எனலாம். ஆகவே, சேனாவரையர் ஆற்றார்ச் சேனாவரையன் என அழைக்கப்பெற்றார் என்றும் கருதலாம்.

தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரத்திற்கு உரை எழுதியவர்களில் சேனாவரையருக்குத் தனிச் சிறப்புண்டு. சேனாவரையர் சில இடங்களில் தம் முன்னோர் உரைகளைத் தழுவியும், பல இடங்களில் மறுத்தும் உரை எழுதியிருப்பது இவரது புலமையைக் காட்டுகின்றது.

3.1.1.6.1. பெயராய்வு

சேனாவரையர் என்ற சொல்லுக்குப் படைத்தலைவர் என்று பொருள். நன்னூல் உரையாசிரியர் மயிலைநாதர் அவர்கள் “கிளையென் குழுஉ” - எனத் தொடங்கி வரும் நூற்பாவிற்கு ஆசிரியன், படைத்தலைவன்,

சேனாவரையர் என்று பொருள் தருவார்³². இதன் மூலம் இப்பெயர் முன்னர் படைத்தலைவராக விளங்கியவர்களுக்கு அரசரால் வழங்கப்படும் சிறப்புப் பெயர் என உணரலாம். கு. சுந்தரமூர்த்தி அவர்கள் “சேனாவரையரும் படைத்தலைவர்களுள் ஒருவராய் இருந்தமையால் இப்பெயர் பெற்றவராதல் வேண்டும் எனத் தெரிகிறது” என்று கூறுகின்றார்³³.

ஆனால் மு.வை. அரவிந்தன் அவர்கள் “இவர் படைத்தலைவராக இருந்தமைக்குச் சான்று எதுவும் கிடையாது. இவரது முன்னோர்கள் படைத்தலைவர்களாக இருந்திருக்கக் கூடும். அக்காரணம் பற்றி இவருக்குச் சேனாவரையர் என்ற பெயர் வழங்கி இருக்கலாம்” என்று கூறுகின்றார்³⁴.

பண்டைத் தமிழ் வேந்தர்கள் படைத்தலைவர்களுக்குச் சிறப்புப் பெயராகச் சேனாவரையர் என்பதனை வழங்கினர். இச்சிறப்புப் பெயரே பிற்காலத்தில் இயற்பெயராக வழங்கி வந்துவிட்டது. ஆகவே தொல்காப்பியச் சொல்லதிகாரத்திற்கு உரை கண்ட இவ்வாசிரியரது இயற்பெயரே சேனாவரையர் என்று வழங்கியதாதல் வேண்டும் ” என்று தி.வை. சதாசிவ பண்டாரத்தார் கூறுவார்³⁵. இதிலிருந்து நாம் இவரது இயற்பெயரே

32. பவணந்தி முனிவர் - நன்னூல்பெயரியல் . மயிலைநாதர் உரை -.19

33. . கு. சுந்தரமூர்த்தி , தொல்.சொல். உரையாசிரியர்கள் ப.195

34. மு.வை. அரவிந்தன் - உரையாசிரியர்கள் ப.17

35. தி.வை. சதாசிவ பண்டாரத்தார் - தமிழ் இலக்கிய வரலாறு - 13,14,15 - ஆம் நூற்றாண்டுகள் ப.41

சேனாவரையர் என்பதனை உணரலாம். இது இவரது தொழில் பற்றிய காரணப் பெயரல்ல. காரணம் தொல்காப்பிய சொல்லதிகார உரையில் எங்கும் இவர் படைகளைப் பற்றியோ, போர்களைப் பற்றியோ வெளிப்படையாகவோ, மறைமுகமாகவோ குறிப்பிடவில்லை.

3.1.1.6.2. ஆசிரியர் - சேனாவரையர்

சேனாவரையர் ஒரு ஆசிரியராக இருந்திருக்கலாமோ என்பதற்கான சான்றுகள் ஏராளமாய் அவரது உரையில் காணப்படுகின்றன. தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரக் கிளவியாக்கம் நூற்பா ஒன்றில் வரும் “என்ப” என்னும் முற்றுச் சொல்லுக்கு விளக்கம் கூறுகின்றபோது சேனாவரையர் .இளம்பூரணரின் உரையை மறுத்து, “மாணாக்கர்க்கு உணர்வு பெருகல் வேண்டி வெளிப்படக் கூறாது உய்த்துணர வைத்தல் அவர்க்கு இயல்பாகலின் செய்யுள் முடிபு என்பது கூறாராயினர்”³⁶ என்று உரை எழுதுகிறார்.

மேலும், ஒரு சொல்லிற்குப் பொருள் கூறும்போது, அச்சொல்லிற்குரிய பொருள் மாணவனுக்குப் புரியவில்லை எனில், அம்மாணவனுக்கு அச்சொல்லை எப்படி விளக்குவது என்பதை சேனாவரையர் தமது உரைகளில் கீழ்க்கண்டவாறு விளக்குகிறார்.

36. தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரம் . கிளவியாக்கம் சேனாவரையர் உரை -14

1) ஒரு சொல்லிற்குரிய பொருளை வேறொரு சொல்லால் விளக்குதல்.

2) அச்சொல்லிற்கும் பொருள் தெரியவில்லை எனின் அதனை ஒரு சொற்றொடரால் புரியும்படி விளக்குதல்.

3) அப்படியும் மாணவனுக்குப் பொருள் புரியவில்லை எனில் அப்பொருளை நேரடியாகக் காட்டி விளக்குதல் - என விளக்கிச் செல்வதோடு, மேலும்,

“செப்பே வழீஇயினும் என்புழியடங்கும் எனின் வினா செப்பாயினமையின் வேறு கூறினார்”³⁷ என்றும்,

“என் சொல்லியவாறே எனின்”³⁸ - என்றும்,

“எனல் வேண்டாவாம் பிற எனின் நன்று சொன்னாய்”³⁹ - என்றும்,

“உயர்திணை விரவுப் பெயரைப் பொருள் பற்றி உயர்திணைப் பெயர்க்கண் அடக்கினாரால் எனின், முன்னர் விளம்பிய நெறிய விளிக்குங் கால்”⁴⁰ - என்றும்,

“இச்சூத்திரம் வேண்டா எனின் - அற்றன்று”⁴¹ - என்றும்,

37. தொல்காப்பியம் - சொல்லதிகாரம். கிளவியாக்கம் சேனாவரையர் உரை - 14

38. தொல்காப்பியம் - சொல்லதிகாரம். கிளவியாக்கம் சேனாவரையர் உரை - 43

39. தொல்காப்பியம் - சொல்லதிகாரம். கிளவியாக்கம் சேனாவரையர் உரை - 3

40. தொல்காப்பியம் - சொல்லதிகாரம். கிளவியாக்கம் சேனாவரையர் உரை - 33

41. தொல்காப்பியம் - சொல்லதிகாரம். கிளவியாக்கம் சேனாவரையர் உரை - 1

‘தம் பொருளே பற்றி நிறுநலின் மயங்கின எனப்படா எனின் -

நன்று சொன்னாய்”⁴² - என்றும்,

“இச்சூத்திரம் வேண்டா எனின் அங்ஙனமோதின் ஓம்படைப் பொருண்மைக்கு ஐந்தாம் உருபு எய்தும்⁴³ ” என்றும் விளக்கிச் செல்லும் பாங்கு ஆசிரியர் ஒருவர் தம் மாணவர்களுக்கு விளக்கும் தன்மையில் அமைந்துள்ளது. அதுபோல், தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரம் கிளவியாக்கத்தில் விளிவேற்றுமையில் வரும்,

“அவ்வே

இவ்வென அறிதற்கு மெய்பெறக் கிளப்பே”

எனும் நூற்பாவிற்கு “விளி கொள்ளும் பெயரும் விளி கொள்ளாப் பெயரும் இவையென மாணாக்கன் உணர்தல் பொருட்டு அவை இவ்வோத்தின் அகத்துப் பொருள்படக் கிளக்கப்படும் என்று கூறுவதோடு, “நுண்ணுணர்வினார்க்கல்லது அறியலாகாமையின், ஏனோரும் அறிதற்கு அவை கிளக்கப்படும் என்பார் இவ்வென அறிதற்கு என்றார்”⁴⁴ என்று சேனாவரையர் மாணவர்கள் நிலையிலிருந்து விளக்குவதும், மாணவர்கள் நூல் நுவலும் பொருளை அறிய வேண்டும் என்று கூறுவதும் சேனாவரையர்

42. தொல்காப்பியம்-சொல்லதிகாரம்.. வேற்றுமைமயங்கியல் சேனாவரையர்உரை -92

43. தொல்காப்பியம்-சொல்லதிகாரம்.. வேற்றுமைமயங்கியல்சேனாவரையர்உரை — 96

44. தொல்காப்பியம் - சொல்லதிகாரம் கிளவியாக்கம் சேனாவரையர் உரை - 2

பேராசிரியராகத் திகழ்ந்தார் என்பதற்குச் சான்றுகளாகும்.

மேலும், உரியியலில் “பொருட்குத்திரி பில்லை உணர்த்த வல்லின்” - என்பதற்கு சேனாரையர் “உறுகால் என்புழி உறு என்னும் சொற்குப் பொருளாகிய மிகுதி என்பதன் பொருளும் அறியாத மடவோனாயின், அவ்வாறு ஒருபொருட் கிளவி கொணர்ந்து உணர்த்தல் உறாது, கடுங்காலது வலிகண்டாய் ஈண்டு உறு என்பதற்குப் பொருள் என்று தொடர்மொழி கூறியானும் கடங்காலுள் வழிக் காட்டியானும் அம்மாணாக்கன் உணரும் வாயிலறிந்து உணர்த்தல் வல்லானாயின் அப்பொருள் திரிவு படாமல் அவனுணரும் என்றவாறு” என்று உரை கூறுவது பேராசிரியர் ஒருவர் பாடம் சொல்லும் தன்மையில் அமைந்துள்ளது⁴⁵.

“திருவீர ஆசிரியன், ஆசிரியன் பேரூர்கிழான் செயிற்றியன் இளங்கண்ணன் சாத்தன் வந்தான்”⁴⁶

“ஆசிரியனொடு வந்த மாணாக்கன்”⁴⁷

“மாணாக்கர்க்கு நூற்பொருள் உரைத்தான், மாணாக்கர்க்கு அறிவு கொடுத்தான்”⁴⁸ ஆசிரியனொடு மாணாக்கர் வந்தார்”⁴⁹

45. தொல்காப்பியம் - சொல்லதிகாரம் உயிரியல் சேனாவரையர் உரை - 96

46 .தொல்காப்பியம் - சொல்லதிகாரம் கிளிவியாக்கம் சேனாவரையர் உரை - 42

47. தொல்காப்பியம் - சொல்லதிகாரம்.. வேற்றுமையியல் சேனாவரையர் உரை - 74

48. தொல்காப்பியம் - சொல்லதிகாரம்..வேற்றுமையியல் சேனாவரையர்உரை- 75

49. தொல்காப்பியம் -சொல்லதிகாரம்..வேற்றுமையியல்கியல் சேனாவரையர்உரை- 91

“கற்பார்க்குச் சிறந்தது செவி”⁵⁰

”சாத்தனது கற்றறிவு”⁵¹

“கற்று வல்லானாயினான்”⁵²

“சாத்தன் கையெழுதுமாறு வல்லன்”⁵³

என்பன போன்ற சேனாவரையரின் சொற்றொடர்கள் இவர் ஒரு சிறந்த ஆசிரியர் என்பதை நிறுவுகின்றன.

3.1.1.6.3. நாடு

சேனாவரையர் தென்பாண்டி நாட்டில் கொற்கைக்கு அருகில் தாமிரபரணி ஆற்றின் கரையருகே அமைந்துள்ள ஆற்றூரில் பிறந்தவர் என்பர். இதற்கு ஆதாரமாக, தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரம் எச்சவியலில் திசைச் சொல்லுக்கு இலக்கணம் கூறும்போது சேனாவரையர் “தென்பாண்டி நாட்டார் ஆ, எருமை என்பவற்றைப் பெற்றும் என்றும், தம்மாமி என்பதனைத் தந்துவை என்றும் வழங்குப”⁵⁴ என்று கூறுவதையும், பெயரியல் பத்தாவது

50. தொல்காப்பியம் - சொல்லதிகாரம்..வேற்றுமையியல் சேனாவரையர் உரை - 76

51. தொல்காப்பியம் - சொல்லதிகாரம்..வேற்றுமையியல் சேனாவரையர் உரை - 80

52. தொல்காப்பியம் - சொல்லதிகாரம். வினையியல் சேனாவரையர் உரை - 230

3. தொல்காப்பியம் - சொல்லதிகாரம். கிளவியாக்கம் சேனாவரையர் உரை - 40

54. தொல்காப்பியம் - சொல்லதிகாரம் எச்சவியல் சேனாவரையர் உரை - 400

நூற்பாவில் இடம்பெறும் “பெண்மை அடுத்த மகனென் கிளவியும்” என்னும் தொடருக்கு விளக்கம் கூறும்போது, “புறத்துப் போய் விளையாடும் பேதைப்

பருவத்துப் பெண்மகளை மாறோக்கத்தார் இக்காலத்துப் பெண்மகன் என்று வழங்குப”⁵⁵ என்று மாறோக்கம் என்னும் இடப் பெயரையும், இக்காலத்தும் பெண்மகன் என்று வழங்குப என்று தம் காலத்து வழக்கத்தினையும் கூறியிருப்பது அவரது ஊர்ப் பற்றினையே காட்டுகிறது.

சேனாவரையரின் இவ்வுரைக்கு வலு சேர்க்கும் வண்ணம் கல்லாடனார் தமது உரையில் “புறத்துப் போய் விளையாடும் பெண்மகளைப் பெண்மகன் என்பது முற்காலத்து வழக்கம். அதனை இப்பொழுது மாறோக்கத்தில் வழங்குபவர். மாறோக்கம் என்பது கொற்கை சூழ்ந்த நாடு”⁵⁶ என்று கூறுவது அமைந்துள்ளது.

“மாறோக்கம் என்பது கொற்கை சூழ்ந்த நாடு, மாறோகம் எனவும் பாடம்” என்று ஞா. தேவ நேயப் பாவாணர் அவர்களும்⁵⁷, “மாறோக்கம் என்பது கொற்கை சூழ்ந்த நாடு என்பதை இவரது உரையானே தெரிந்து கொள்ள முடிகிறது. இவரது கருத்தினை உட்கொண்டே மாறோக்கம் என்பது

55. தொல்காப்பியம் - சொல்லதிகாரம் பெயரியல் - சேனாவரையர் உரை - 164

56. தொல்காப்பியம் - சொல்லதிகாரம் பெயரியல் - கல்லாடனார் உரை - 10

57. ஞா. தேவநேயப் பாவாணர் - பதிப்பாசிரியர் - தொல்காப்பியம் - சொல்லதிகாரம். சேனாவரையர் உரை - அடிக்குறிப்பு ப. 119

தென்பாண்டி நாட்டில் கொற்கையைச் சூழ்ந்த பகுதிக்கு முற்காலத்தில் வழங்கிய பெயராகும்”⁵⁸ என்று ஆறுமுக நாவலர் அவர்கள் கூறுவதும்,

மேலும், “ஆற்றூர்ச் சேனாவரையன்” (465 of 1923 - 30) என்னும்

கல்வெட்டுச் செய்தி பற்றி மு.வை அரவிந்தன் அவர்கள் “திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் கொற்கைக்கு அருகில் தாமிரவருணியாற்றின் கரையில் ஆற்றூர் என்னும் ஊர் உள்ளது.

அவ்வூர்க் கோயிலில் வரையப்பட்டுள்ள கல்வெட்டுகளில் ஒன்று ஆற்றூர்ச் சேனாவரையர் என்பவர், ஆசிரிய மாணாக்கர் முறையில் தம் முன்னோரிடமிருந்து தமக்குக் கிடைத்த நிலம், மனை ஆகியவற்றைத் தம் ஊரில் உள்ள சோமநாதக் கடவுளுக்கு வழங்கிய செய்தியைக் கூறுகின்றது. இக்கல்வெட்டில் கூறப்படும் சேனாவரையர், தொல்காப்பிய உரையாசிரியராகிய சேனாவரையராக இருக்கக் கூடும்” என்று கூறுவதும்⁵⁹,

மேலும் அவர், சோமநாதர் கோவிலில் உள்ள வேறு இரண்டு கல்வெட்டுகளும், “சேனாவரையரின் முன்னோர் ஆற்றூரில் படைத்தலைவர்களின் வழித் தோன்றல்களாகவும். இடம், பொருள், ஏவல் உடைய பெருஞ் செல்வராகவும் இருந்தனர். அவர்கள் பரம்பரை

58. தொல்காப்பியம் - சொல்லதிகாரம். சேனாவரையர் உரை ஆறுமுக நாவலரின் அடிக்குறிப்பு ப. 87

59. MER 465 of (1923 – 30)

பரம்பரையாகப் புலமை வாய்ந்த குடியினர். ஆசிரியர் மாணாக்கர் வழிமுறையாகத் தம் முன்னோரிடமிருந்து புலமைத் திறம் பற்றித் தமக்குக் கிடைத்த நிலம், மனை ஆகியவற்றையே சேனாவரையர் சிவன் கோவிலுக்கு வழங்கினர்”⁶⁰ என்று கூறுவதும் தென்பாண்டி நாட்டு தாமரபரணி ஆற்றின்

கரையில்மைந்த ஆற்றூரைச் சேர்ந்தவர்தான் சேனாவரையர் என்பதை நிறுவுகின்றன. மு. இராகவையங்கார், கு. சுந்தரகூர்த்தி முதலியோரும் இக்கருத்தினை உடையவர்களே.

3.1.1.6.4. சமயம்

சேனாவரையர் என்னும் பெயரை சேனை + அரையர் எனப் பிரித்துப் பொருள் கூறுவர். அரையர் என்னும் பெயர் திருவரங்கத்தில் அமைந்துள்ள பெருமாள் கோவிலில் திருவாய் மொழியை அபிநயம் பிடித்துப் பாடுகின்றவர்களுக்குப் வழங்கப்படுகின்ற பெயராகும். எனவே இவர் திருமால் அடியவராக இருத்தல் கூடும் என்று முவை. அரவிந்தன் அவர்கள் கருதுவார்⁶¹. ஆனால் சேனாவரையர் சைவ மதத்தைச் சார்ந்தவர் என்பதற்கு ஆதாரமாகக் கடவுள் வாழ்த்துப் பாடல்களும், ஆற்றூர் கல்வெட்டுச் செய்திகளும் சான்றுகளாக அமைகின்றன. சேனாவரையர் தனது உரையின் தொடக்கத்தில் விநாயகர், சிவன், கலைமகள், அகத்தியர் ஆகிய

60. மு.வை. அரவிந்தன் - உரையாசிரியர்கள் ப.196

61. மு.வை.அரவிந்தன் உரையாசிரியர்கள் ப.197.

நால்வரைப் பற்றிய நான்கு கடவுள் வாழ்த்துப் பாடல்களைப் பாடியுள்ளமையும், இவற்றுள் விநாயகர் பற்றிய “தன்தோள் நான்கின் ஒன்று கைம்மிகுஉம்” எனத் தொடங்கும் பாடலை இளம்பூரணர் பொருளதிகாரம், செய்யுளியலில் மேற்கோளாகக் காட்டியுள்ளமை தெரிகிறது.⁶² சேனாவரையர்

இளம்பூரணருக்குப் பிந்தியவர் என்பதை இப்பாடலை அவர் எடுத்தாண்டிருப்பதன் மூலம் உணரலாம். ஏனைய மூன்று பாடல்களும் சேனாவரையரே பாடிய பாடல்களாகும்.மு. அருணாசலம் அவர்கள் சேனாவரையர் தம் உரையில் பயன்படுத்தியுள்ள ‘தன்தோள் நான்கின்’, ‘ஆதியில் தமிழ்நூல்’, ‘தவளத் தாமரை’, ‘சந்தனப் பொதிய’— எனத் தொடங்கும் நான்கு பாடல்களும் சி.வை. தாமோதரம் பிள்ளை பதிப்பில் காணப்பட. இராசகோபால் பிள்ளை பதிப்பில் இடம் பெறாததால் “இவர் கொடிய வைணவரானமையால் இப்பாடல்களை நீக்கிப் பதிப்பித்தார் என நாம் கருதுகிறோம்” என்று கூறுகின்றார்⁶³. இக்கடவுள் வாழ்த்துப் பாடல்கள்

1987 – ல் ஞா. தேவ நேயப் பாவாணர் அவர்களின் குறிப்புரையுடன் கழகப் பதிப்பிலும், 1996 – ல் கு. சுந்தர மூர்த்தியின் விளக்கவுரையுடன் அண்ணாமலை பல்கலைப் பதிப்பிலும் இடம் பெற்றுள்ளன.

62. தொல்காப்பியம். பொருளதிகாரம். செய்யுளியல் - இளம்பூரணர் உரை - .50

63. மு.அருணாசலம், தமிழ் இலக்கிய வரலாறு 13 – ஆம் நூற்றாண்டு ப. 223

இப்பாடல்களையும் ஆற்றூர் கல்வெட்டுச் செய்திகளையும் வைத்துப் பார்க்கும்போது இவர் சைவ சமயத்தைச் சார்ந்தவர் எனக் கருதலாம்.

3.1.1.6.5. காலம்

ஆற்றூர்க் கல்வெட்டின் மூலம் ஆற்றூர்ச் சேனாவரையர் தமது நிலம், மனை முதலியவற்றை ஆற்றூர்ச் சோம நாதக் கடவுளுக்குத் தானமாக வழங்கிய காலம் மாறவர்மன் குலசேகர பாண்டியனது காலம் என்பதைக் கல்வெட்டின் மூலம் அறிய முடிகின்றது. இப்பாண்டிய மன்னனை “எம்மண்டிலமும் கொண்டருளிய மாறவர்மன் குல சேகரன் என வரலாற்று ஆசிரியர்கள் கொண்டாடுகின்றனர் (1268 – 1311). இதனைக் கருத்தில் கொண்டு மு. இராகவையங்கார் சேனாவரையர் மாறவர்மன் குலசேகரப் பாண்டியனின் காலமான 13 – ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் வாழ்ந்திருக்கலாம் என்று கருதப்படுகின்றது.⁶⁴

மேலும், குணவீர பண்டிதர், பவணந்தி முனிவர் ஆகிய இருவரின் கொள்கைகளையும் சேனாவரையர் மறுத்து உரை எழுதுவதால் அவ்விருவரின் காலத்திற்கும் பிற்பட்டவர் எனலாம். கு. சுந்தரமூர்த்தி அவர்கள் நச்சினார்க்கினியர் உரை திறன் என்னும் நூலில் “சேனாவரையர்

64. மு.இராகவையங்கார் - சாசனத் தமிழ்க்கவி சரிதம் க். 108 – 114, 1987

காலம் கி.பி. 13 – ஆம் நூற்றாண்டு என்றும், அவர் கி.பி. 1280 – ல் உயிர் நீத்தார் என்றும் கூறுப” என்றும் குறிப்பிடுகின்றார்⁶⁵. மேலும் இவரே

“நேமிநாத ஆசிரியரான குணவீர பண்டிதரும், நன்னூலாசிரியரான பவணந்தி முனிவரும் இவருடைய கருத்துகளில் ஒன்றையேனும் எடுத்தாளாது உரையாசிரியராகிய இளம்பூரணரின் உரைக் கருத்துகளையே எடுத்தாளாதலான் அவ்விருவருக்கும் பிற்பட்டவராய்ச் சேனாவரையர் வாழ்ந்தவராதல் வேண்டும். அவ்விருவரும் முன்றாம் குலோத்துங்கன் காலத்தில் (1117 -1216) வாழ்ந்தவர் எனத் தெரிதலால் இவர்தம் காலம் 13 – ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதி என்பது உறுதியாகிறது”⁶⁶. இக்கருத்துகளின் அடிப்படையில் நாம் சேனாவரையரின் காலம் என்பது 13 – ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதி என உறுதி செய்யலாம்.

3.1.1.6.6. புலமை

சேனாவரையர் தமது சொல்லதிகார உரையில் இருபதுக்கும் மேற்பட்ட இலக்கண நூல்களிலிருந்து மேற்கோள்களைப் பயன்படுத்தியுள்ளது அவரது இலக்கணப் புலமையை நன்கு வெளிப்படுத்தும்.

-
65. கு. சுந்தரமூர்த்தி –தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரம் சேனாவரையர் உரை நெறி -
ச. குருசாமி - – ஆராய்ச்சி முன்னுரை ப.9
66. கு. சுந்தரமூர்த்தி – தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரம் சேனாவரையர் உரை நெறி -
ச. குருசாமி - – ஆராய்ச்சி முன்னுரை ப.9

அதுபோல் வடமொழி நூல் கருத்துகளைத் தேவைப்படும் இடங்களில் பயன்படுத்தியுள்ளது அவரது வடமொழிப் புலமைக்குச் சான்றாக

அமைகின்றன. “வடமொழியும், தமிழும் நன்கு பயின்றவர். இவ்விரு பெரிய மொழிகளும் இருவேறு தனி மொழிகள் என்பதை மறந்து வடநூல் முடிபுகளையும் கொள்கைகளையும் தமிழுக்குரிய இலக்கணங்களில் புகுத்தி அவற்றிற்கு அமைதி கூறியவர். இவரது வடமொழி பயிற்சி ஒன்று பற்றியே இவர் உரையாசிரியர்களுள் சிறந்தவர் என்று இக்காலத்தாரால் பாராட்டப்பட்டு வருவது குறிப்பிடத்தக்கது” என்று சிவை. சுதாசிவ பண்டாரத்தார் கூறுவது கருதத் தக்கது⁶⁷ கமில்சுவலபில் அவர்கள் “சேனாவரையர் (13 – ஆம் நூற்றாண்டு) தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரத்தின் மற்றுமொரு உரையாசிரியர். இவ்வுரை அதிக புத்திசாலித்தனத்துடன் விளக்கங்களுடன் காணப்படுகின்றது. இவரது மொழி நடை மிகவும் கடினமானது. இவர் வெளிப்படுத்துவது சமஸ்கிருத பாடத்தை” என்று புகழ்ந்துரைக்கிறார்⁶⁸.

மு.வை. அரவிந்தன் அவர்கள் “சேனாவரையர் சொல்லதிகாரம்

67. தி.வை. சுதாசிவ பண்டாரத்தார் - தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரம் நச்சினார்க்கினியர் உரைத்திறன் - ச. குருசாமி- ஆராய்ச்சி முன்னுரை ப. 10

68. . Kamil Zevelebil – A history of Indian Literature & Tami Literature Vol. X. FRC. 1 p.223)

ஒன்றிற்கே உரை கண்டிருப்பினும் தொல்காப்பியம் பற்றி முழு நோக்கு உடையவர். எழுத்தையும் பொருளையும் அவர் சிங்க நோக்காகக் கண்டு விளக்கம் எழுதுகின்றார். சொல்லதிகார அமைப்பையும் முழமையாக

நோக்கி, இயல் அடைவிலும், சூத்திரங்களின் அமைப்பு, பாட வேறுபாடு, ஓசை ஆகியவற்றிலும் ஈடுபடுகின்றார்⁶⁹ என்று கூறுவது சேனாரையரின் உரைப் புலமையை நன்கு தெளிவுபடுத்துகின்றது.

69. மு.வை. அரவிந்தன் - உரையாசிரியர்கள் ப. 200

தொகுப்புரை

உரையாசிரியர்கள் என்னும் இவ்வியலில், தொல்காப்பியத்திற்கு முதன் முதலில் உரை எழுதியவர் இளம்பூரணர். இவரைப் பின்பற்றிப்

பேராசிரியர், சேனாவரையர், நச்சினார்க்கினியர், தெய்வச்சிலையார், கல்லாடர் போன்றோர் உரை எழுதியுள்ளனர்.

சொல்லதிகார உரையாசிரியர்கள் பற்றிய செய்திகள், இதில் சொல்லுக்கு மட்டுமே உரை எழுதியவர்கள் மற்றும் அவர்களில் குறிப்பிடத்தக்கவர்களான சேனாவரையர், தெய்வச்சிலையார், பழைய உரைக்காரர் பற்றி விவரிக்கப்பட்டுள்ளது.

தொல்காப்பியம் முழுமைக்கும் முதன் முதலாக உரை இயற்றியதால் இளம்பூரணர்க்கு உரையாசிரியர் என்ற பெயர் ஏற்பட்டது. இவரது பெயரைக் கூறாமல் சேனாவரையர், நச்சினார்க்கினியர் ஆகியோர் உரையாசிரியர் என்றே இவரைக் குறிப்பிடும் தன்மை, அடியார்க்கு நல்லார் சிலப்பதிகாரத்தின் வேனிற்காதையில் தொடக்கத்தில் “உரையாசிரியரான இளம்பூரண அடிகள்” என்று குறிப்பிடும் செய்தி போன்றவையும் இவ்வியலில் விளக்கப்பட்டுள்ளது. இளம்பூரணர் பல இடங்களில் சொற்களின் பொருளை நன்கு விளக்கிச் சொல்லும் தன்மையும் ஆராயப்பட்டுள்ளது.

பேராசிரியர் தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரம் முழுமைக்கும் உரை எழுதியிருக்க வேண்டும். ஆனால் பொருளதிகாரத்தின் இறுதி நான்கு இயல்களுக்கு எழுதிய உரைகள் மட்டுமே நமக்குக் கிடைத்துள்ளன போன்ற செய்திகளும், இவ்வுரையின் சிறப்பு, . இப்பேராசிரியர் தம் உரைகளில் நன்னூல், தண்டியலங்காரம், யாப்பருங்கலம் ஆகிய

நூலாசிரியர்களின் கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறி மறுக்கும் தன்மை, சமயம், உரைச்சிறப்பு போன்றவையும் ஆராயப்பட்டுள்ளன.

நச்சினார்க்கினியர் இலக்கணம், இலக்கியம் இரண்டிற்கும் உரை எழுதியுள்ளார். அவரது சமயம், காலம், உரைச்சிறப்பு, உரையமைப்பு, தெய்வச்சிலையாரின் சமயம், உரைச்சிறப்பு போன்றவையும், கல்லாடரின் காலம், உரைச்சிறப்பு போன்றவையும், சேனாவரையர் என்னும் பெயராய்வு, சேனாவரையர் ஆசிரியரா? என்னும் ஆய்வும் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

சேனாவரையரது நாடு, சமயம், காலம், புலமை போன்றவையும் ஆராயப்பட்டுள்ளன.

இயல் நான்கு

உரையின் தோற்றம் - வளர்ச்சி

4.0 முன்னுரை

4.1. உரையாசிரியர்களின் உரைப் பணி

4.2. உரையின் பயன்கள்

4.3. உரையின் தோற்றம்

4.4. உரை வளர்ச்சி

4.4.1. உரைக்கு உரை

4.4.2. செய்யுள் உரைகள்

4.4.3. நூலாசிரியர்கள் எழுதும் உரைகள்

4.4.4. மறுப்புரை

4.5. இடைக்காலத்தில் உரைநடை வளர்ச்சி

4.5.1. பாயிரம்

4.5.1.2. பாயிர வகை

4.6. உரை வகை

4.0 முன்னுரை

தமிழ் மொழி இலக்கிய, இலக்கண வளம் மிகுந்தது. இலக்கண வரம்புடன் வளரும் தன்மையது. கால மாற்றத்திற்கு ஏற்ப தன்னைத் தகவமைத்துக் கொள்ளும் தன்மையது. தமிழ்ப் புலவர்களும் தம் படைப்பை

ஆன்றோர் அவையில் வைத்து சிறந்த நூல் என அவை அங்கீகரித்த பின்னரே கல்விப் பயன்பாட்டிற்குக் கொண்டு வந்தனர். நூல்கள் தோன்றிய ஆரம்ப காலத்தில் அவை மக்களுக்கு எளிதாகப் புரியும் வண்ணமே அமைந்திருந்தன. அவற்றிற்கு உரைகளும் விளக்கங்களும் தேவைப்படவில்லை. ஆனால் காலப்போக்கில் உரைகள் இன்றியமையாதனவாக இருந்தன. அக்காலத்தில் உரையாசிரியர்கள் தோன்றி அரிய நூல்களுக்கும் இலக்கணங்களுக்கும் உரை வரைந்தனர். இவ்வியல் உரையின் தோற்றம் - வளர்ச்சி - வகை பற்றி ஆராய்கிறது.

4.1. உரையாசிரியர்களின் உரைப் பணி

சங்க காலத்தில் தமிழைக் காக்கும் பொறுப்பை மன்னர்கள் பெற்றிருந்தனர். பின் பல்லவர் காலத்தில் ஆழ்வார்களும் நாயன்மார்களும் தமிழ்ப்பணியை மேற்கொண்டனர். பிற்காலச் சோழர் காலத்தில்தான் பல உரையாசிரியர்கள் தோன்றித் தமிழின் காவலராய் விளங்கினர். உரையாசிரியர்களின் இடைவிடாத முயற்சியாலும் தொடர்பணியாலும் பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள் வருங்கால சந்ததியினருக்கு உதவுகின்றன. தமிழ் நூல்களை,

1) இலக்கியம்

2) இலக்கணம்

3) தத்துவம்

4) கலை

என்ற நான்கு பிரிவிற்குள் அடக்கலாம். இலக்கியம், இலக்கணம் ஆகியவற்றிற்கு உரைகள் மிகுதியாகத் தோன்றியுள்ளன. தத்துவம், கலை ஆகிய பிரிவுகளில் தேவையான அளவு உரைகள் தோன்றவில்லை. பழம்பெரும் இலக்கண, இலக்கியச் செல்வங்களைக் கற்று மகிழ்வதற்கு, தக்க உரையாசிரியர்கள் வேண்டும். யாம் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம் என்ற உயர்ந்த நோக்கத்தோடு உரையாசிரியர்கள் பணியாற்றியுள்ளனர். கல்விக் கோயிலின் பெருவாயிலைத் திறந்துவிட்ட சான்றோர்கள்தான் உரையாசிரியர்கள்.

இலக்கிய வரலாற்றில் உரைகளுக்கு மிகுந்த உயர் இடம் உண்டு. தமிழ்மொழி வளர்ச்சிக்கும், இலக்கிய இலக்கணப் பயிற்சிக்கும் உரைகள் உதவி செய்கின்றன. உரைகள் இல்லாது இருக்குமேயானால் பழந்தமிழ் இலக்கிய இலக்கணங்கள் நமக்கு விளங்காமல் போயிருக்கும். நமக்குக் கிடைத்துள்ள உரைகள் யாவும் புதையல் போன்றவையாகும்.

4.2. உரையின் பயன்கள்

உரையாசிரியர்கள் தாம் கற்றுத் தேர்ந்த புலமைச் செல்வத்தை எல்லாம் தம் உரைகளில் கொட்டி எழுதுவதால் நாம் எளிதாகக்

கருத்துகளைப் புரிந்து கொள்கின்றோம். சில பாடல்களுக்கு உரையாசிரியர்கள் மிக விரிவான உரையும், நயமிக்க விளக்கமும் எழுதி இருப்பதால், அவை இலக்கியப் பயிற்சிக்கு வழிகாட்டியாய் அமைகின்றன. தமிழ் மொழியின் அமைப்பு காலந்தோறும் எவ்வாறு மாறுதல் அடைந்து வந்துள்ளது என்பதையும், தமிழ் மக்களின் வாழ்க்கை நிலை, அரசியல் மாறுதல், பழக்க வழக்கங்கள் ஆகியவற்றையும் உரைகள் நமக்கு உணர்த்துகின்றன. மறைந்து போன தமிழ் நூல்களின் பெயர், அந்த நூல்களின் சில பகுதிகள் ஆகியவற்றைப் பேணிப் பாதுகாத்து வருபவை உரைகளே ஆகும். இவ்வாறு பல உதவிகள் செய்யும் உரை நூல்களைத் தந்த உரையாசிரியர்களை நாம் என்னென்றும் போற்ற வேண்டும். தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சி என்பது உரையின் வளர்ச்சியே யாகும்.

4.3. உரையின் தோற்றம்

பேராசிரியர் அவர்கள் தமது தொல்காப்பிய உரையில் “உரையின்றிச் சூத்திரத்தானே பொருள் நிகழ்ந்த காலமும் உண்டு”¹ என்றும், “உதாரணங்

1. தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், பேராசிரியர், மரபியல் சூத்திரம் - 98.

காட்டல் வேண்டாமையை உணர்ந்து உரை நடந்த காலமும் உடையவாகும் முற்காலத்து நூல்கள்”² என்றும் கூறுவது அக்காலத்தில் உரைகள் ஏதுமின்றி மக்கள் மூல நூலின் பொருளை உணர்ந்திருந்தனர் என்பதை

அறியலாம். மேலும் இதற்கு அரண் சேர்க்கும் வண்ணம் “கற்றலின் கேட்டலே நன்று” எனும் முதுரையும், திருவள்ளுவர் கேள்வி என்னும் ஒரு அதிகாரத்தில் “கற்றிலன் ஆயினும் கேட்க”³ என்று கூறுவதும், அக்காலத்தில் உரை எழுதி படிக்கும் பழக்கம் இல்லை என்பதைத் தெளிவுபடுத்துகின்றன. மேலும் உரையாசிரியர்கள் அதிகமாக விளக்க வேண்டிய இடங்கள் வரும்போது அதிகமாக விளக்கங்கள் தந்து விவரிக்காமல் ‘விரிப்பின் பெருகும்’, ‘விரிவஞ்சி விடுத்தோம்’, ‘வல்லார் வாய்க் கேட்டுணர்க’, ‘வந்த வழி காண்க’ என்று கூறிச் செல்வதும் உரை எழுதாமல் செவி வழியாகவே விளக்கிச் சென்ற மரபே அக்காலத்தில் நிலை பெற்றிருந்தது என்பதை உணர்த்துகின்றது.

இவ்வாறு உரை ஒருவர் சொல்ல பலர் கேட்க, உரையானது வாய்மொழியாக வழங்கி வந்தது என்பதை இறையனார் களவியல் உரை, “மதுரை ஆலவாயிற் பெருமானடிகளால் செய்யப்பட்ட நூற்கு நக்கீரனாரால்

2. தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், பேராசிரியர், மரபியல் சூத்திரம் - 98.

3. திருவள்ளுவர் - திருக்குறள் - 444

உரை கண்டு, குமார சுவாமியால் கேட்கப்பட்டது என்க”⁴ என்று கூறுகின்றது. மேலும், “இனி உரை நடந்து வந்தவாறு சொல்லுதாம்” என்று கூறிவிட்டு, “மதுரை கணக்காயனார் மகனார் நக்கீரனார் தம் மகனார் கீரன்

கொற்றனார்க்கு உரைத்தார், அவர் தேனூர் கிழார்க்கு உரைத்தார், அவர் படியங் கொற்றனார்க்கு உரைத்தார், அவர் மணலூர் ஆசிரியர் புளியங்காய்ப் பெருஞ் சேந்தனார்க்கு உரைத்தார், அவர் செல்லூர் ஆசிரியர் ஆண்டைப் பெருங் குமாரனார்க்கு உரைத்தார், அவர் திருக்குன்றத்து ஆசிரியர்க்கு உரைத்தார், அவர் மாதவனார் இள நாகனார்க்கு உரைத்தார், அவர் முசிறி ஆசிரியர் நீலகண்டனார்க்கு உரைத்தார்⁵” என்றும் “இங்ஙனம் வருகின்றது உரை⁶” என்றும் கூறுகின்றது. இக்கூற்று உரை வளர்ந்து வந்த வரலாற்றைத் தெளிவுபடுத்துகின்றது.

நாலாயிர திவ்ய பிரபந்தங்களுக்குத் தோன்றிய வியாக்கியானங்கள் என்பது பக்திப் பாடல்களை மக்களுக்கு விளக்கிக் கூறிய சொற்பொழிவுகளே. விநோதரச மஞ்சரி, கம்ப ராமாயணத்திற்கு உரையானது பல நூறு ஆண்டுகள் வாய்மொழியாகவே வழங்கி வந்தது என்பதை,

4. இறையனார் களவியல் உரை நூற். - 7

5. இறையனார் களவியல் உரை.நூற். - 8

6. இறையனார் களவியல் உரை. நூற். - 10

“கம்பரையும் அவருடைய மாணாக்கரையும் அடுத்துப் பல பெயர்கள் இராமாயணத்திற்குச் சம்பிரதாயமாகவும் சாதாரியமாகவும் உரை கேட்டார்கள். அப்பிறம் அப் பல பெயரையும் அடுத்துப் பற்பலர் பாடங் கேட்டார்கள். இந்தப்படி, அதன் பின்பும் காலக்கிரமத்தில் அனேகர் கர்ண பரம்பரையாக

இராமாயணத்திற்கு உரை கேட்டு வந்தார்கள். கொஞ்ச காலத்திற்கு முன்பு அவ்வாறு கர்ண பரம்பரையாகப் பாடங் கேட்டுக் கிரமமாய்ப் போதிக்கத் தக்க வல்லமை பெற்றிருப்பவர்கள் ஆர்ஆர் என்னில், தென் தேசத்தில் வசித்திருந்த பெத்த பெருமாள் பிள்ளை என்பவரும், சீகாழி அருணாச்சலக் கவிராயரும், மயிலை சீனிவாசப் பிள்ளையும், சேதுபதியின் வக்கீலாகிய சோமசுந்தரப்பிள்ளையும், தஞ்சாவூர் ஸம்ஸ்தான வித்துவான் இராமசாமி கவிராயரும், தொல்காப்பிய வாதப்ப முதலியாரும், காலேஜ் திருவேங்கடாச்சல முதலியாரும், திருத்தணிகைச் சரவணப் பெருமாள் கவிராயரும், புதுவைக்குறள் வேங்கடாச்சல உபாத்தியாயரும், காஞ்சீபுரம் அருணாசல தேசிகரின் பிதாவாகிய சண்முக கவிராயரும், திருநீர்மலைக் காளிங்கராய பிள்ளையும் மற்றும் சிற்சிலருமே. இக்காலத்திலும், அப்படிப்பட்ட சாமர்த்தியமுடைய சிலர் சென்னை ராஜதானி முதலான ஸ்தானங்களில் இருக்கிறார்கள்” என்று விவரிக்கின்றது⁷. இவை, உரை,

7..விநோதரசமஞ்சரி, வித்துவான் அஷ்டாவதானம் வீராசாமிசெட்டியார். (1966) ப. 245

கட்டுரை என்னும் பதங்கள் அவை முதலில் வாய்மொழியாகவே வழங்கி வந்தன என்பதையும் உரையின் தோற்றம் எவ்வாறு இருந்தது என்பதையும் தெளிவுபடுத்துகின்றது.

4.4. உரை வளர்ச்சி

தொடக்க கால உரையாசிரியர்கள் தங்கள் உரைகளை விரிவாகவோ, விளக்கமாகவோ எழுதவில்லை. முதலில் அருஞ் சொற்களுக்குரிய பொருளையும், கொண்டு கூட்டி முடிக்கும் வகையிலும், வரலாற்றுக் குறிப்புகளையும் சுருக்கமாக எழுதி வைத்தனர். சிலப்பதிகாரலத்திற்கு முதலில் அரும்பத உரையே தோன்றியது. ஐங்குநூறாறு, பதிற்றுப்பத்து ஆகிய சங்க நூல்களுக்குத் தோன்றிய உரைகள் சுருக்கமாக, குறிப்புரையாகவே காணப்படுகின்றன. அதுபோல் புறநானூற்றிற்குத் தோன்றிய பழைய உரை பொழிப்புரையாகவே உள்ளது. பரிபாடலுக்குப் பாழிமேலழகர் எழுதிய உரையும் சுருக்கமாகவே உள்ளது. அகநானூறு 90 - பாடல்களுக்குக் கிடைத்துள்ள பழைய உரையும் சுருக்க உரையாகவே உள்ளது.

காலப்போக்கில் குறிப்புரைகளுடன் முன்னோர்கள் கூறிய விளக்கங்கள், மேற்கோள்கள் ஆகியவற்றையும் இணைத்து விளக்கம் எழுதும் மரபு தோன்றியது. மயிலை நாதர் உரையின் பல்வேறு வகைகளை, “நூலுரை உரைவிரி எனும் இவை, ஆறு தொடர்ச்சிப் பொருள் மயங்கிய ஒரு தொடர்த் தொகை மொழி இவை, நூலை ஒக்கும் உரை, நூற்கும் உரை, நூலது உரை. நூற்கண் உரை, நூலன்ன உரை, நூலும் உரையும்” என்றும், “உரையை விரி, உரைக்கு விரி, உரையது விரி, உரைக்கண் விரி, உரைக்கும் விரி, உரை விரியுடையது என்றும் வரும்”⁸ என்றும்

விவரிக்கின்றார். மயிலைநாதரின் இவ்விளக்கம் மூலம் நாம் தமிழகத்தில் பல்வேறு வகையான உரைகள் வழங்கி வந்தன என அறியலாம்.

4.4.1. உரைக்கு உரை

உரையின் வளர்ச்சியால் உரைக்கு உரை எழுதும் மரபும் தோன்றியது. உரையாசிரியர்கள் எழுதிய உரைகள் காலப்போக்கில் புரியாத நிலையை அடைந்தன. எனவே உரைக்கு உரை எழுதும் சூழல் உருவானது. நாலாயிர திவ்ய பிரபந்த வியாக்கியானங்களுக்கு பல அரும்பதவுரைகள் தோன்றின. திருக்குறளுக்குப் பரிமேலழகர் எழுதிய உரைக்குப் பல உரைகள் பிற்காலத்தில் தோன்றின. எடுத்துக்காட்டாக, திருமேனி இரத்தின கவிராயர் எழுதிய “நுண்பொருள் மாலை, 1869 - ஆம் ஆண்டு பரிமேலழகர் உரைக்குப் பல விளக்கங்கள் எழுதி சரவணப் பெருமாள் ஐயர் அதனைப் பதிப்பித்த திருக்குறள் பரிமேலழகர் உரை, 1885 - ல் முருகேச முதலியார் பரிமேலழகர் உரைக்கு விளக்கம் எழுதி

8. நன்னூல் - மயிலைநாதர் உரை - உ.வே.சா. பதிப்பு - நூற். - 20.

வெளியிட்ட பரிமேலழகர் உரை, இராமமாநுசக் கவிராயர், வை.மு. சடகோப ராமாநுசாச்சாரியார், கோ. வடிவேல் செட்டியார் (1919), அரசஞ் சண்முகனார், வை.மு. கோபால கிருஷ்ணமாச்சாரியார் ஆகியோர் பரிமேலழகர் உரைக்கு விளக்கம் எழுதியுள்ளனர்.

தொல்காப்பிய உரைகளுக்கும் இத்தகைய உரை விளக்கங்கள் எழுந்துள்ளன. தொல்காப்பியம் எழுத்து, சொல், பொருள் ஆகியவற்றின் பழைய உரைகளுடன் ஈழத்து அறிஞர் கணேச ஐயர், பல்வேறு விளக்கங்களை அடிக்குறிப்பிலும், பிற்சேர்க்கையிலும் தந்து பதிப்பித்துள்ளார். தேவநேயப் பாவாணர், கு. சுந்தரமூர்த்தி, பூவராகம் பிள்ளை ஆகியோர் சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தார் வெளியிட்டுள்ள தொல்காப்பிய உரைகளுக்கு விளக்கவுரைகளை எழுதியுள்ளனர்.

4.4.2. செய்யுள் உரைகள்

உரைநடையில் மட்டுமன்றி செய்யுள் நடையிலும் சில உரைகள் தோன்றியுள்ளன. இவ்வுரைகளைப் பற்றி உ.வே. சாமிநாத ஐயர், “ஒரு செய்யுள் நூலுக்கு வசனத்தில் உரை இயற்றுவதோடு செய்யுள் உருவத்திலேயே உரை இயற்றுவதும் உண்டு. இது வடமொழியில் பெருவழக்கு. தமிழ் நூல்களிலும் சிவஞான போதத்துக்குரிய உதாரண வெண்பாக்களும், சித்தியார் முதலியனவும் உரை நிலையிலேயே உள்ளன. தேவாரப் பதிகங்களில் பாசரம் முதலிய சிலவற்றிற்குப் பெரிய புராணத்தில் சேக்கிழார் உரை விரித்துச் சொல்கின்றார். இவற்றைப் போலவே திருக்குறளுக்கும் செய்யுள் உருவத்தில் உரையுண்டு. தனியே குறளுரை என்னும் பெயர் பெறாவிட்டாலும் அவை உரைகளின் தன்மையை

உடையனவே”⁹ என்று கூறுகின்றார். திருக்குறளுக்கும் இவ்வாறு பல உரைகள் தோன்றியுள்ளன என்பதை, “இரங்கேச வெண்பா, சிவசிவ வெண்பா, தினகர வெண்பா, வடமலை வெண்பா, சோமேசர் முதுமோழி வெண்பா முதலியன திருக்குறளுக்கு உதாரணம் கூறும் நூல்கள். உரை வகைகளிலேயே உதாரணம் கூறுதலும் ஒன்று ஆதலின், முற்கூறிய நூல்கள் திருக்குறளின் உரை நூல்கள் என்றே கூறல் தகும்” என்றும் உ.வே.சா. கூறுவார்¹⁰.

சினேந்திர வெண்பா. திருமலை வெண்பா, முதுமொழி மேல்வைப்பு. திருப்புல்லாணி மாலை, திருத்தொண்டர் மாலை, வள்ளுவர் நேரிசை, முருகேசர் முதுநெறி வெண்பா, திருக்குறள் குமரேச வெண்பா போன்ற நூல்களும் திருக்குறளுக்கு உதாரணம் கூறும் வகையில் எழுந்த நூல்களாகும். குமரகுருபரரின் நீதி நெறி விளக்கமும் திருக்குறள் கருத்தைச் சுருங்கிய வடிவிலே தரும் நூலாகும்.

9. நன்னூல் - மயிலைநாதர் உரை - உ.வே.சா. பதிப்பு முகவுரை

10. உ.வே.சா. புறநானூற்று முன்னுரை ப. 23

15 - ஆம் நூற்றாண்டின் கடைசிப் பகுதியில் நன்னூலுக்கு விருத்தப்பாவி ஓர் உரையை ஆண்டிபட்டபுலவர் இயற்றியுள்ளார். சிவஞான சித்தியாருக்கு குருஞான சம்பந்தர் செய்யுள் வடிவில் “ஞானாவரண விளக்கம்” என்னும் நூலை எழுதியுள்ளார். பாவேந்தர் குறந்தொகை பாடல்கள் சிலவற்றிற்கு

அகவற்பாவினும், கவிஞர் கண்ணதாசன் முத்தொள்ளாயிரப் பாடல்கள் சிலவற்றிற்கும் செய்யுள் வடிவிலும், மு.ரா. பெருமாள் முதலியார் நற்றிணை, குந்தொகை, அகநானூறு ஆகியவற்றிற்கு அகவற்பாவினும் உரை எழுதியுள்ளது தெரிகிறது.

4.4.3. நூலாசிரியர்கள் எழுதும் உரைகள்

சில வேளைகளில் நூலாசிரியரே தனது நூலுக்கு உரை எழுதுவதும் நடைபெறுவதுண்டு. தாம் கூறிய கருத்துகள் தாம் வாழும் காலத்திலேயே பிறழ் உணரப்படும்போது, நூலாசிரியர்கள் உரை எழுதுகின்றனர். பிரயோக விவேகம் வடமொழியாரிடம் நூலாசிரியரே உரை எழுதும் வழக்கம் உள்ளது என்பதை “வடநூலார் தாமே பதிகமும் உரையும் செய்வார்” என்று கூறுகின்றது¹¹.

நூலாசிரியரே உரை எழுதும் மரபை முதன்முதலில் தோற்றுவித்தவர் புறப்பொருள் வெண்பா மாலையை இயற்றிய ஐயனாரிதனாரே. கி.பி. 12 –

11. பிரயோக விவேகம் - காரகப் படலம் - 3.

ஆம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய தண்டியலங்காரத்திற்கும் அதன் ஆசிரியர் அணிகளுக்கு ஏற்ற உதாரணச் செய்யுள்களை இயற்றித் தம் நூலில் இணைத்துள்ளமை புலனாகின்றது.

“தண்டியாசிரியர் மூலோதாரணம் காட்டினாற்போல, யாமும் உரை எழுதியது அல்லது மூலோதாரணம் காட்டினாம்” என்று பிரயோக விவேகம் கூறுவதும் இங்குக் கவனிக்கத்தக்கது¹². கி.பி. 13 - ஆம் நூற்றாண்டில் நாற்கவிராச நம்பி “அகப்பொருள் விளக்கம்” எனும் இலக்கண நூலுக்குத் தாமே உரை எழுதியுள்ளார். இவ்வாறு இலக்கண விளக்கம் நூலின் ஆசிரியர் வைத்தியநாத தேசிகரும், இலக்கணக் கொத்து ஆசிரியர் சாமிநாத தேசிகரும் தங்கள் நூலுக்குத் தாங்களே உரை எழுதியுள்ளமையும் தெரிகின்றது.

இதேபோன்று ரா. ராகவையங்கார் பாரி காதை . பாவேந்தர் பாரதிதாசன் புதிய ஆத்திச்சூடி, செகவீர பாண்டியரின் குமரேச வெண்பா ஆகிவற்றிற்கு உரையையும் விளக்கத்தையும் அவர்களே எழுதியுள்ளனர்.

4.4.4. மறுப்புரை

ஒரு நூலை எதிர்த்து அதற்கு எதிராக மற்றொரு நூலை எழுதுவதை மறுப்புரை என்பர். திருவாரூர் வைத்தியநாத தேசிகரின் “இலக்கண

12. பிரயோக விவேகம் - காரகப் படலம் - 3.

விளக்கம்” என்னும் நூலை மறுத்து சிவஞான முனிவர் “இலக்கண விளக்கச் சூறாவளி” என்னும் மறுப்புரையை எழுதினார். இவ்வாறு

உரையானது உரைக்கு உரை, செய்யுள் உரை, உரையாசிரியர்களே உரை எழுதும் தன்மை, மறுப்புரை என வளர்ந்து வந்தது.

4.5. இடைக்காலத்தில் உரைநடை வளர்ச்சி

இடைக்காலத்தில் உரைநடையானது அசுர வளர்ச்சி கண்டது. உரைகளின் தேவை பெரிதளவு இக்கால கட்டத்திலேயே உணரப்பட்டது. எனவே தமிழ் அறிஞர்கள் பலர் தமிழ் இலக்கணங்களுக்கும் இலக்கியங்களுக்கும் உரை எழுதத் தொடங்கினர். கி.பி.10- ஆம் நூற்றாண்டு முதல் உரையாசிரியர்களின் உரைகள் தொடர்ந்து வெளிவரலாயின. தமிழ் உரைநடை உரைகளால் சிறப்பாக வளர்ச்சியுற்றது. உரைநடை தெளிவாகவும் தருக்க முறையாகவும் வளரக் கூடிய வகையில் செய்யுள் வடிவிலானவற்றுக்கு உரை எழுதி விளக்கும் சூழல் உருவானது. இளம்பூரணர், நச்சினார்க்கினியர், பேராசிரியர், சேனாவரையர், அடியார்க்கு நல்லார் முதலானவர்கள் இக்காலத்தில் உரைநடையை வளர்த்ததில் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள் எனலாம்.

4.5.1. பாயிரம்

உரையின் வளர்ச்சியில் பாயிரத்தின் பங்கு மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. நூலுக்கு உரை எழுதத் தொடங்குமுன், உரையாசிரியர்கள் நூலைப் பற்றிய பொதுவான செய்திகளைத் தொகுத்துக் கூறினர். நூல் உரைக்கும் ஆசிரியன் இயல்பு, நூல்கேட்கும் மாணாக்கன் தகுதி, பாடம்

சொல்லும் முறை, பாடம் கேட்கும் முறை ஆகியவற்றையும், நூலின் வரலாறு, ஆசிரியர் வரலாறு ஆகியவற்றையும் விளக்கமாகக் கூறியபின் நூலுக்கு உரை எழுதத் தொடங்கினர். இவற்றோடு உரையின் வகைகளையும் அவற்றின் இயல்புகளையும் விளக்கினர். தம் கருத்துகளைச் சூத்திரங்களாக இயற்றி உரையின் இடையில் தாமே சேர்த்து வழங்கினர். உரையாசிரியர்கள் இயற்றியவை உரைச் சூத்திரங்கள் எனப்பட்டன. நூலுக்கு உரை எழுதத் தொடங்குமுன், உரையாசிரியர்கள் எழுதிய பொதுவிளக்கம் பாயிரம் என்று பெயர் பெற்றது. பின்னர் பாயிரம் பலவகையாய் விரிவடைந்தது. இறையனார் களவியல் உரையே, பாயிரம் எவ்வாறு அமைய வேண்டும் என்று பிற்காலத்தவர்க்கு வழி காட்டியது.

4.5.1.2. பாயிர வகை

பாயிரம் பொது, சிறப்பு என இரண்டாய்த் தொடக்கத்தில் இருந்தது. பின் சிறப்புப் பாயிரம், தற்சிறப்புப் பாயிரம் நூற்சிறப்புப் பாயிரம் என இரண்டாயிற்று. உரையாசிரியர்கள் நூலுக்குமுன், எழுதிய முகவுரை உரைப் பாயிரம் என்றும், உரையாசிரியர்களையும் உரைகளையும் சிறப்பிக்கும் பாயிரம் உரைச் சிறப்புப் பாயிரம் என்றும் வழங்கின. நூல் கூறும்பொருளைத் திரட்டிக் கூறுவது நூற்பாயிரம் அல்லது பதிகம் என்றும்

வழங்கலாயிற்று.¹³ இவற்றின் விளக்கத்தை இறையனார் களவியல் உரை, தொல்காப்பிய இளம்பூரணா உரை, யாப்பருங்கல விருத்தியுரை ஆகியவற்றின் பாயிரப் பகுதிகளில் கண்டு மகிழலாம். உரையாசிரியர்கள், பாயிரத்தில் இயற்றிச் சேர்த்த உரைச் சூத்திரங்கள் பலவாகும். அவை நாளடைவில் இயற்றியவர் பெயர் அறியாத வகையில் ஒன்று தொகுக்கப்பட்டு நன்னூலில் பொதுப்பாயிரமாக உருவெடுத்தன. நன்னூல் பொதுப்பாயிரச் செய்யுள்களில் பல, பிற உரையாசிரியர்கள் இயற்றியவை மேற்கோளாக எடுத்தாளப் பட்டவை நன்னூலின் பொதுப்பாயிரம் பவணந்தி முனிவர் இயற்றியது அன்று என்பதற்குத் தக்க சான்றுகள் கூறி அறிஞர்கள் தெளிவுபடுத்தியுள்ளனர்.¹⁴

பிற்கால உரையாசிரியர்கள், தாம் இயற்றிய பொதுப்பாயிரத்தில் கூறிய செய்திகள், தொல்காப்பிய மரபியலில் கூறப்பட்டுள்ளன. மரபியல் தொல்காப்பியத்தின் இறுதியியல். இதனுள் தொல்காப்பியர், சொற்கள் தொன்று தொட்டு வழங்கிவரும் மரபினைக் கூறுகின்றார். இளமைப் பெயர், ஆண்பாற் பெயர், பெண்பாற் பெயர் இவற்றிற்குரிய மரபுகளைக் கூறிய பின், மரம் புல் ஆகியவற்றின் உறுப்புகளுக்குரிய பெயர்களின் மரபைக் கூறி

13. டாக்டர் வ.சுப. மாணிக்கம்., Journal of the Annamalai University Vo1. XII. பக். 140-144

14. க. வெள்ளைவாரணன், தொல்காப்பியம் - பக். 306

விளக்குகின்றார். மரபியல் என்பதற்குப் பொருத்தமாக இவற்றின் மரபுகளைக் கூறுகின்றார் எனலாம். ஆனால் நூலின் வகைகள், உரையின் வகைகள் ஆகியவற்றைக் கூறும் சூத்திரங்கள் மரபியலின் இறுதியில் இடம் பெறுவது பொருந்தாது என்று ஆராய்ச்சியாளர்கள் கருதுகின்றனர். அவை, பிற்காலத்தில் எழுந்த இடைச் செருகல்களோ என்று ஐயுறுகின்றனர். அவர்கள் அவ்வாறு எண்ணுதற்குரிய காரணங்களைக் கூறியுள்ளனர். அவை,

1. “செய்யுளியலுள் நூலைப்பற்றியும் அதன் பகுதிகளாகிய சூத்திரம்,ஓத்து, படலம் என்பவற்றைப் பற்றியும் உரைவகை நடையைப் பற்றியும் விளக்கிய ஆசிரியர், மீண்டும் அவற்றின் இயல்பினை ஈண்டுக் கூறுதல்” கூறியது கூறலாம்.

2. இப்பொருள் பற்றிச் செய்யுளியலில் அமைத்த சூத்திரங்களையும் இவ்வியலில் உள்ள சூத்திரங்களையும் ஒப்பவைத்து நோக்குங்கால், இவ்விருவகைச் சூத்திரங்களும், சொல் நடையாலும் பொருள் அமைப்பாலும் தம்முள் வேறுபாடு உடையவாதல்தன்கு புலனாகும்.

3. நூன்மரபு பற்றிய இச்சூத்திரங்கள், தொல்காப்பியனார் காலத்திற்குப் பின்பு இயற்றப் பெற்று வழங்கியவை, பிற்காலத்தவரால் எல்லா நூற்கும் உரிய பொதுப்பாயிர மரபாக இந்நூலின் இறுதியில் சேர்க்கப்பட்டிருத்தல் வேண்டும்.

4. பின்வந்த உரையாசிரியர்கள் இச்சூத்திரங்களையும் தொல்காப்பியனார் வாய்மொழி எனவே கொண்டு எழுத நேர்ந்ததையும் எண்ணுதற்கு இடமுளது.”¹⁵

4.6. உரை வகை

தொல்காப்பியர் செய்யுளியலில்,

“நூல்எனப் படுவது நுவலும் காலை
முதலும் முடிவும் மாறுகோள் இன்றித்
தொகையினும் வகையினும் பொருண்மை காட்டி
உள்நின்று அகன்ற உரையொடு புணர்ந்து
நுண்ணிதின் விளக்கல் அதுவதன் பண்பே”¹⁶,

என்று கூறுகின்றார். “உள் நின்று அகன்ற உரை” என்று கூறி இருப்பது உற்று நோக்கத் தக்கது. செய்யுளியலில் ‘அகன்ற உரை’ என்று கூறினரே அன்றி உரையின் வகைகளைக் கூறவில்லை. ஆனால் மரபியலில் உள்ள சூத்திரங்கள் விளக்குகின்றன. உரை என்ற சொல், விருத்தி என்ற பொருளில் உரையினைக் காண்டிகை, உரை என இரண்டாகக் கூறி ஆளப்பட்டுள்ளது. மேலும்,

15. க. வெள்ளைவாரணன் - தொல்காப்பியம் - பக். 305.

16. . தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம், செய்யுளியல், நூற்பா – 159

“பழிப்பில் சூத்திரம் பட்ட பண்பிற்

கரப்பின்றி முடிவது காண்டிகை யாகும்”¹⁷ என்றும்,

“விட்டகல் வின்றி விரிவொடு பொருந்திச்

சுட்டின சூத்திரம் முடித்தற் பொருட்டா

ஏது நடையினும் எடுத்துக் காட்டினும்

மேவாங்கு அமைந்த மெய்ந்நெறித் ததுவே”¹⁸

என்றும் இச்சூத்திரங்கள் இரண்டும் காண்டிகை உரையின் இயல்பினைக் கூறுகின்றன.

“சூத்திரத்து உட்பொருள் அன்றியும் யாப்புற

இன்றி யமையாது இயைபவை எல்லாம்

மறுதலைக் கடாஅ மாற்றமும் உடைத்தாய்த்

தன்னா லானும் முடிந்தநா லானும்

ஐயமும் மருட்கையும் செவ்விதின் நீக்கித்

தெற்றென ஒருபொருள் ஒற்றுமை கொளீஇத்

துணிவோடு நிற்பல் என்மனார் புலவர்”¹⁹

17. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம், செய்யுளியல், நூற்பா - 102

18. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம், செய்யுளியல், நூற்பா - 104

19. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம், செய்யுளியல், மரபியல், நூற்பா - 105

இவை (விருத்தி) உரை பற்றியவை.

“ ஒன்ற உரைப்பது உரைஎனப் படுமே”²⁰.

இச்சூத்திரங்கள் நான்கிற்கும் பேராசிரியர் உரை எழுதியுள்ளமை தெரிகிறது.

இறையனார் களவியலுரை, உரை நான்கு வகைப்படும் என்று கூறுகின்றது: “சூத்திரம் உரைக்கின் அது நான்கு வகையான் உரைக்கப்படும்: கருத்துரைத்து, கண்ணழித்து, பொழிப்புத் திரட்டி அகலம் கூறல் என”²¹. நம்பியகப்பொருள் உரை நான்கு வகை உரைகளின் தன்மையையும் பின்வருமாறு விளக்குகின்றது: “பொருளுரை நான்கு வகைப்படும்: கருத்து உரைத்தலும், கண்ணழித்து உரைத்தலும், பொழிப்புத் திரட்டலும், அகலங் கூறலும் என. “அவற்றுள் கருத்து உரைத்தலாவது, சூத்திரத்தின் உட்கோள் உரைத்தல். “கண்ணழித்தலாவது, சூத்திரத்துள் சொற்றோறும் பொருள் உரைத்தல். “பொழிப்புத் திரட்டலாவது, சூத்திரப் பொருளை எல்லாம் தொகுத்து உரைத்தல்,“அகலங் கூறலாவது, சூத்திரப் பொருளைத் தூய்மை செய்தற்குக் கடாவும் விடையும் உள்ளுறுத்து விரித்து உரைத்தல்”²² என்று கூறுகிறது நாலடியார், ஒரு நூலுக்குச் சிறந்தவுரை ,

20. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம், செய்யுளியல்,மரபியல், நூற்பா – 106

21. இறையனார் களவியல் உரை - நூற். – 14

22. நாற்கவிராச நம்பி - நம்பியகப்பொருள் - நூற்பா 34

எவ்வாறு அமைந்திருக்க வேண்டும் என்பதை

”பொழிப்பு அகலம் நுட்பம் நூல் எச்சம்” என்று ஆற்றக்

கொழித்து அகலம் காட்டாதார் சொற்கள் - பழிப்பில்

நிரைஆமா சேக்கும் நெடுங்குன்ற நாட!

உரைஆமோ நூலிற்கு நன்று”²³

என்று கூறுகின்றது. இச் செய்யுளுக்குப் பழைய உரையாசிரியராகிய பதுமனார், “திரண்ட பொருளைச் சொல்லலும் விரித்து உரைத்தலும், கடாவும் விடையுமாகச் சொல்லுதலும், இலேசானே பொருளை உரைத்தலும், எச்சவும்மைகளால் எஞ்சிய பொருளை உரைத்தலும் ஆகிய இந் நான்குவகையானும் ஆராய்ந்து, விரிவான பொருளைக் காட்ட மாட்டாதார் சொற்கள், காட்டுப் பசுக்கள் நிரை நிரையாகத் தங்கும் உயர்ந்த மலை நாடனே! நூலிற்குப் பழிப்பில்லாத நல்ல உரையாமோ என்றவாறு”²⁴ என்று பொருள் கூறுகின்றார்.

நீதி நூலாகிய நாலடியார், ஒரு நூலிற்கு அமைய வேண்டிய உரையின் சிறப்பியல்புகளைக் கூறுவது வியப்பாக உள்ளது. உரையின் பல்வேறு இயல்புகளைப் பொதுவாக எல்லோரும் அறிந்திருந்தினர் சிந்தித்து வந்தனர் என்று கருத நாலடியார் இடந்தருகின்றது.

23. நாலடியார் . 319

24. நாலடியார் - பதுமனார் உரை 156

நன்னூலின் பொதுப்பாயிரம் உரையின் பொது இலக்கணத்தைப் பின் வருமாறு கூறுகின்றது:

“பாடம் கருத்தே சொல்வகை சொற்பொருள்
தொகுத்துரை உதாரணம் வினாவிடை விசேடம்
விரிவு அதிகாரம் துணிவு பயனோடு
ஆசிரிய வசனம்என்று ஈரேழ் உரையே”²⁵.

இச் சூத்திரத்திற்கு மயிலைநாதர் பின்வருமாறு பொருள் கூறுகின்றார்:
“பாடம் சொல்லலும், கருத்துரைத்தலும், சொல்வகுத்தலும், சொற்பொருள் உரைத்தலும், பொழிப்புரைத்தலும், உதாரணம் காட்டலும், வினாத் தோற்றலும், விடை கொடுத்தலும், விசேடம் காட்டலும், விரிவு காட்டலும், அதிகார வரவு காட்டலும், துணிவு கூறலும், பயனோடு படுத்தலும், ஆசிரிய வசனம் காட்டலும் என்னும் இப்பதினான்கு பகுதியானும் உரைக்கப்படும் சூத்திரப் பொருள்” இவற்றுள் சிலவற்றைச் சங்கர நமசிவாயர் விளக்குகின்றார். அவர் விளக்கம் பின்வருமாறு:

“இவற்றுள்,

விசேடமாவது - சூத்திரத்து உட்பொருளன்றி ஆண்டைக்கு வேண்டுவன தந்து உரைத்தல்.

25. பவணந்தி முனிவர் - நன்னூல், பொதுப்பாயிரம் - 20

விரிவாவது - வேற்றுமை முதலிய தொக்கு நிற்பனவற்றை விரிக்க வேண்டுமி விரித்து உரைத்தல்.

அதிகாரமாவது - எடுத்துக்கொண்ட அதிகாரம் இதுவாதலின், இச் சூத்திரத்து அதிகரித்த பொருள் இது என அவ்வதிகாரத்தோடு பொருந்த உரைக்க வேண்டுமி உரைத்தல்.

துணிவானது - ஐயுறக் கிடந்துமி இதற்கு இதுவே பொருள் என உரைத்தல். ஏனை, பொருள் விளங்கிக் கிடந்தன”²⁶

மேலே காட்டிய ‘பாடம் கருத்தே’ என்ற சூத்திரவுரையின் கீழ் மயிலைநாதர் உரையின் வேறு வகைகளைத் தொகுத்துக் கூறுகின்றார்.

அவர் உரை பின்வருமாறு:

1. “தொகுத்துக் கண்ணழித்தல், விரித்துக் கொணர்ந்து உரைத்தல் என்றும் இரு கூறும்

2. பொழிப்பு, அகலம், நுட்பம் என்னும் மூவகையும்

3. எடுத்துக் கோடல், பதங் காட்டல், பதம் விரித்தல், பதப்பொருள் உரைத்தல், வினாதல், விடுத்தல் என்னும் அறுகூறும்

26. நமச்சிவாயர் உரை, நன்னூல், பொதுப்பாயிரம்- 20

4. பொழிப்பு, அகலம், நுட்பம், நூல்எச்சம், பதப் பொருள், உரைத்தல், ஏற்புழிக் கோடல், எண்ணல் என்னும் ஏழும்

5. சொல்லே, சொல்வகை, சொற்பொருள், சோதனை, மறைநிலை, இலேசு, எச்சம், நோக்கே, துணிவே, கருத்தே செலுத்தல் என்று ஈரைந்து கிளவியும் நெறிப்பட வருவது பனுவல் உரையே என்னும் இப்பத்தும்:

6. சூத்திரம் தோற்றல், சொல் வகுத்தல், சொற்பொருள் உரைத்தல், வினாதல், விடுத்தல், விசேடங் காட்டல், உதாரணங்காட்டல், ஆசிரிய வசனங் காட்டல், அதிகார வரவு காட்டல், தொகுத்து முடித்தல், விரித்துக் காட்டல், துணிவு கூறல், பயனோடு புணர்த்தல் என்னும் இப் பதின் முப்பகுதியுமான - இம்மத விகற்பம் எல்லாம் இப் பதினான்கினுள்ளே ('பாடம் கருத்தே' என்னும் சூத்திரத்தில் கூறப்பட்டவை) அடங்கும் எனக் கொள்க²⁷." மயிலைநாதர் மேலே ஆறாவதாகக் கூறிய சூத்திரம் தோற்றல், சொல் வகுத்தல் முதலிய பதின்மூன்றினோடு கருத்துரைத்தல் என்ற ஒன்றைக்கூட்டி உரை பதினான்கு வகைப்படும் என்று வீரசோழியம் கூறுகின்றது²⁷ யாப்பருங்கல விருத்தியுரை உரையின் வகைகளை

27. மயிலைநாதர் உரை, நன்னூல், பொதுப்பாயிரம்- 20

27. புத்தமித்திரனார் - வீரசோழியம் நூற்பா 46.

“முத்திறத் தானும், மூவிரு விகற்பினும்,
பத்து விதத்தானும், பதின்மூன்று திறத்தானும்,
ஏழுவகை யானும், இரண்டு கூற்றானும்,
வழுவுநனி நீங்க, மாண்பொடும், மதத்தொடும்
யாப்புறுத்து உரைப்பது சூத்திர வுரையே”²⁸

என்று உரைக்கின்றது. பின்னர், முத்திரம் மூவிரு விகற்பம் முதலியவற்றை
மயிலைநாதர் விளக்கியது போல, விளக்கிச் செல்லுகின்றது. வழு என்பது
குன்றக் கூறல் முதலியபத்துக் குற்றம் என்றும், மாண்பு என்பது சுருங்கச்
சொல்லல் முதலிய பத்து அழகு என்றும், மதம் என்பது உடன்படல்
மறுத்தல் முதலிய ஏழுவகை என்றும் யாப்பருங்கல விருத்தியுரை
விளக்குகின்றது. நன்னூலில் பாயிரத்தில் உள்ள இரு சூத்திரங்கள்,
காண்டிகையுரை விருத்தியுரை

என்பனவற்றை விளக்குகின்றன. மேலும்,

“கருத்துப் பதப்பொருள் காட்டு முன்றினும்
அவற்றொடு வினாவிடை ஆக்க லானும்
சூத்திரத்து உட்பொருள் தோற்றுவ காண்டிகை”²⁹

என்பது காண்டிகை யுரையை விளக்குகிறது இச் சூத்திரம்.

28. யாப்பருங்கல விருத்தியுரை – 234

29. பவணந்தி முனிவர் - நன்னூல், பொதுப்பாயிரம்- 22

“கூத்திரத்து உட்பொருள் அன்றியும் ஆண்டைக்கு

இன்றி யமையா யாவையும் விளங்கத்

தன்னுரை யானும் பிறநா லானும்

ஐயம் அகலஐங் காண்டிகை உறுப்பொடு

மெய்யினை எஞ்சாது இசைப்பது விருத்தி ”³⁰

என்பது விருத்தியுரையின் இலக்கணம் கூறும் கூத்திரம்.

பல்வேறு நூலாசிரியர்களும் உரையாசிரியர்களும் உரையின் வகைகளைப் பற்றிக் கூறியுள்ள விளக்கங்கள் அவர்களது காலத்தில் நிலவிலிருந்த உரை வகை பற்றிய அறிவையும் தெளிவையும் நமக்கு உணர்த்துகிறது. .மேற்கண்டவாறு உரையாசிரியர்களின் உரைகள் சிறப்புற அமைந்து தமிழ் இலக்கிய இலக்கணத்திற்கு வளம் சேர்த்தன.

30. பவணந்தி முனிவர் - நன்னூல், பொதுப்பாயிரம்- 23

தொகுப்புரை

உரையின் தோற்றம் வளர்ச்சி என்னும் இவ்வியலில், உரையாசிரியர்களின் உரைப்பணி என்னும் பகுதியில் பிற்காலச் சோழர் காலத்தில் பல உரையாசிரியர்கள் தோன்றித் தமிழின் காவலராய் விளங்கினமையும், உரையாசிரியர்களின் இடைவிடாத முயற்சியும் தொடர்பணியும் தமிழ் இலக்கியத்திற்கு ஆற்றிய பங்கு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது.

உரையின் பயன்கள் என்னும் பகுதியில் உரையாசிரியர்களின் உரைகளே தமிழ் இலக்கிய இலக்கணங்களைப் பேணிப் பாதுகாத்து வந்தது என்பதை விவரிக்கிறது. வாய்மொழியாக உரை கூறி வந்த மரபை இறையனார் களவியல் உரை கூறும் செய்தி, பின்னர் எழுத்து வடிவம் பெற்ற செய்தி போன்றவை உரையின் தோற்றம் பகுதியில் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

உரையின் வளர்ச்சி என்னும் பகுதியில் உரை எவ்வாறு உரையாசிரியர்களால் வளர்த்தெடுக்கப்பட்டது என்பது விவரிக்கப்படுகிறது. இப்பகுதியில் உரைக்கு உரை, செய்யுள் உரைகள், மூல நூலாசிரியர்கள் எழுதும் உரைகள், மறுப்புரை போன்றவை ஆராயப்பட்டுள்ளன. இடைக்கால உரைநடை வளர்ச்சி என்னும் தலைப்பில் பாயிரம், பாயிர வகை, இலக்கணங்கள் கூறும் உரை வகைகள் போன்றவை ஆராயப்பட்டுள்ளன.

இயல் ஐந்து

சேனாவரையரின் உரை அமைப்பு

5.0. முன்னுரை

- 5.1. சேனாவரையரின் உரையமைப்பு
 - 5.1.1. அதிகார முன்னுரை
 - 5.1.1.1. அதிகார உரை
 - 5.1.1.2. இயல் உரை
 - 5.1.1.3. நூற்பா உரை
 - 5.1.2. அதிகார விளக்கம்
 - 5.1.3. இயல் விளக்கம்
 - 5.1.4. நூற்பா விளக்கம்
 - 5.1.5. மேற்கோள் விளக்கம்
 - 5.1.6. உரைத்தாங்கு உரைக்க :
 - 5.1.7. சொற்பொருள் விளக்கம்
 - 5.1.8. சொற்பொருள் வேறுபாடு காட்டுதல்
 - 5.1.9. இயைபு
 - 5.1.9.1. அதிகார இயைபு,
 - 5.1.9.2. இயல் இயைபு
 - 5.1.9.3. நூற்பா இயைபு
 - 5.1.9.3.1. சொற்றொடர் இயைபு
 - 5.1.9.3.2. நூற்பாத் தொடர் இயைபு
 - 5.1.9.3.3. வகைப்பெயர் இயைபு
 - 5.1.9.3.4. நினைவூட்டல் இயைபு

- 5.1.9.3.5. இயல் பெயர் இயைபு
- 5.1.9.3.6. அதிகாரப் பெயர் இயைபு
- 5.1.9.3.7. உரைக்குறியீடு இயைபு
- 5.1.9.3.8. உத்தி, மாட்டேறு இயைபு
- 5.1.9.3.9. உரையியைபு
- 5.1.10. அதிகார வைப்பு
- 5.1.11. இயல் வைப்பு
- 5.1.12. . நூற்பா வைப்பு
- 5.1.13. நூற்பா அமைப்பு
- 5.1.14. . இடப்பெயர்வு

5.0. முன்னுரை

தொல்காப்பியத்திற்கு உரையெழுதிய உரையாசிரியர்கள் பலர் இருப்பினும், அவர்களில் சேனாவரையர் சிறப்பிடம் பெறுகிறார். தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரத்திற்கு உரையெழுதிய சேனாவரையர், அவரது உரைக்காகச் சிறப்பிக்கப்படுகிறார். சேனாவரையர் தன்னுடைய சொல்லதிகார உரையில் இலக்கண நூற்பாக்களை விளக்க பல்வேறு உரை அமைப்புகளைப் பயன்படுத்தியுள்ளார். அவற்றையே இவ்வியல் ஆராய்கிறது.

5.1. சேனாவரையரின் உரையமைப்பு

சேனாவரையரின் உரையை

- 5.1.1. அதிகார முன்னுரை.
- 5.1.2. அதிகார விளக்கம்
- 5.1.3. இயல் விளக்கம்
- 5.1.4. நூற்பா விளக்கம்
- 5.1.5. மேற்கோள் விளக்கம்
- 5.1.6. உரைத்தாங்கு உரைக்க :
- 5.1.7. சொற்பொருள் விளக்கம்
- 5.1.8. சொற்பொருள் வேறுபாடு காட்டுதல்
- 5.1.9. இயைபு
- 5.1.10. அதிகார வைப்பு
- 5.1.11. இயல் வைப்பு

5.1.12. நூற்பா வைப்பு

5.1.12. நூற்பா அமைப்பு

5.1.13. இடப்பெயர்வு - என வகைப்படுத்தி விளக்கலாம்.

5.1.1. அதிகார முன்னுரை

சேனாவரையர் தன்னுடைய உரை அமைப்பு முறையாக ஒவ்வொரு அதிகாரத்தின் முன்னும் தான் கூறப்போகும் உரையைப் பற்றிய ஒரு அறிமுகத்தைக் கூறுகின்றார். அவ்வதிகார முன்னுரையை,

1) அதிகார உரை

2) இயல் உரை

3) நூற்பா உரை என மூன்றாக வகைப்படுத்தலாம்.

5.1.1.1. அதிகார உரை

சொல்லதிகாரம் கிளவியாக்கத்தில்,

“உயர்திணை யென்மனார் மக்கட் சுட்டே

அ.றிணை யென்மனார் அவரல பிறவே

ஆயிரு திணையின் இசைக்குமன சொல்லே” - என்னும் நூற்பா

உரையின் ஆரம்பமாக, “நிறுத்த முறையானே சொல்லுணர்த்திய எடுத்துக் கொண்டார். அதனால் இவ்வதிகாரம் சொல்லதிகாரமென்னும்

பெயர்த்தாயிற்று”¹ என சேனாவரையர் அதிகார உரையை நூற்பாவைத் தொடர்ந்து கூறுகின்றார்.

5.1.1.2. இயல் உரை

ஒவ்வொரு இயலின் தொடக்கத்திலும் இயல் பற்றிய உரையை வழங்குவதும் இவரது உரை அமைப்பாக உள்ளது. சொல்லதிகாரம் கிளவியாக்க இயலில் “எழுத்துக்கள் பொருள் தரும் முறையில் சொற்களாகும் வகை உணர்த்துவது”² என்றும், வேற்றுமையியலில், “ பெயர்கள் உருபேற்றுப் பொருள் வேற்றுமைப்படும் இயல்புணர்த்துவது”³ என்றும் அவ்வியல்களுக்கு முன்பாக அவ்வியல் எதைப்பற்றிப் பேசுகிறது என விவரிப்பது சேனாவரையர் உரை அமைப்பாகக் காணப்படுகிறது. இது, இயல் உரை, அதன் பின்னர் நூற்பா, நூற்பா உரை எனவும் அமைந்துள்ளது.

5.1.1.3. நூற்பா உரை

நூற்பா உரையைச் சேனாவரையர் இ - ள் அதாவது இதன் பொருள் என்று அமைத்து விளக்குகிறார். அ.தோடு எ.டு. (எடுத்துக்காட்டு) என சுருக்கக் குறியீட்டைத் தந்தும் விளக்குகிறார்.

-
1. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் கிளவியாக்கம் சேனாவரையர் உரை - .1
 2. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் கிளவியாக்கம் சேனாவரையர் உரை - 1
 3. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் வேற்றுமையியல் சேனாவரையர் உரை - 62

இவ்வமைப்பு அனைத்து நூற்பாக்களுக்கும் கூறப்படவில்லை. சில நூற்பாக்களில் பொருள் மட்டும் அதாவது தொல்காப்பியம் கிளவியாக்கத்தில் மூன்றாவது, ஆறாவது மற்றும் இருபாவது நூற்பாவிலும் இடையியல் 273, 275, 277 - முதலிய நூற்பாக்களில் 'இதன் பொருள்', 'விளக்கம் மட்டும்' 'இதன் பொருள்' 'எடுத்துக்காட்டு மட்டும்' என நூற்பாவின் தன்மைகளுக்குத் தக்க அமைத்துள்ளார். இடையியல் 268, 269 மற்றும் 282 - ஆகிய நூற்பாக்களில் 'இதன் பொருள்', 'எடுத்துக்காட்டு' என்று குறிப்பிடாமல் உரை அமைத்துள்ளார். இதன் பொருள் - என்னும் பொருளுரை பகுதியிலேயே எடுத்துக்காட்டுத் தந்து விளக்கும் தன்மையும் காணப்படுகின்றது. இத்தன்மை உரியியல் 299, 317, 319, 388 முதலிய நூற்பாக்களில் காணப்படுகிறது. அதிலும் குறிப்பாக இவ்வமைப்பு ஒரு வரி நூற்பாக்களில் மட்டுமே காணப்படுகிறது. இவற்றில் முதலில் எடுத்துக்காட்டையும் பின்னர் ஒரு வரியில் பொருளுரையையும் கூறிச் செல்கின்றார்.

உதாரணமாக - “குருவுங் கெழுவும் நிறனா கும்மே” - என்னும் நூற்பாவிற்கு, (இ - ள்) ‘குருமணித் தாலி’ செங்கேழ் மென்கொடி⁴ (அகம்.80) எனக் குருவும் கெழுவும், நிறமென்னும் பண்புணர்த்தும் எ - று.

4. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் உரியியல் சேனாவரையர் உரை - 301 என்று கூறிச் செல்கின்றார்.

இருப்பினும் சில இடங்களில் “நிறுத்த முறையானே லகார, ளகாரவீற்றுப் பெயர் விளி யேற்குமாறு உணர்த்திய எடுத்துக் கொண்டார்”⁵ எனவும், ‘உயிரீற்றுயர்திணைப் பெயர் விளிநேற்குமாறு றுணர்த்தி, இனிப் புள்ளியீற் றுயர்திணைப் பெயர் விளியேற்குமா றுணர்த்துகின்றார்’⁶ என்றும், “இனியொரு சாருயர்திணைப் பெயர்க்கும் விரவுப் பெயர்க்கும் எஞ்சி நின்ற இலக்கணங் கூறுகின்றார்”⁷ என்றும், கருத்துரை கூறும் தன்மையையும் சிறுபான்மையாகக் காணமுடிகின்றது.

சில நூற்பாக்களில் ஏற்கனவே கூறியதையும், இனிக் கூறப் போவதையும் கருத்துரையாகக் கூறுகின்றார். உதாரணமாக, “தன்மை வினை உணர்த்தி, இனி உயர்திணை படர்க்கை வினை உணர்த்துகின்றார்”⁸ என்னும் நூற்பாவையும், “முற்றுச் சொல் உணர்த்தி எச்சம் ஆமாறு உணர்த்துகின்றார்”⁹ என்னும் நூற்பாவையும், “நிறுத்த முறையானே

5. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் சேனாவரையர் உரை விளிமரபு -144,150, வினையியல் - 201

6. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் சேனாவரையர் உரை விளிமரபு -128, பெயரியல் - 184, வினையியல் -202, எச்சவியல் -412

7. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் பெயரியல் சேனாவரையர் உரை - 194, எச்சவியல் -404

8. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் வினையியல் சேனாவரையர் உரை - 205

9. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் எச்சவியல் சேனாவரையர் உரை - 431

உணர்திணைப் பெயருணர்த்தி, இனி அ.றிணை பெயர் உணர்த்துகின்றார்”,

விரவுப் பெயர் பால் தெரிய நிற்குமாறுணர்த்தி, இனி அவை

தம்மையுணர்த்துவா னெடுத்துக் கொண்டார்”¹⁰ முதலிய நூற்பாக்களைக் கூறலாம். இதுபோன்ற தன்மையை நாம் வினையியல் பகுதிகளிலும் சில நூற்பாக்களில் காணலாம்¹¹. இவை யாவும் சொல்லதிகாரத்தைப் பயில்பவர்களுக்கு நினைவூட்டும் கருத்துரையாக அமைந்துள்ளது. இது இவரது உரைத்திறனுக்குச் சான்றாக அமைகிறது. சில இடங்களில் சொற்களுக்குப் பதவுரையும் கூறிச் செல்கிறார்.

உதாரணமாக, ‘இயற்கை யென்பது பெற்றி முதலாயினவற்ற லுணரப்படுவது, தெளிவு நூற்றெளிவான் வருவது’¹² என்றும், ‘குறிப்பு – மனத்தாற் குறித்துணரப்படுவது. பண்பு – பொறியானு ரணப்படுவது’¹³ என்றும், ‘பெற்று – பெருக்கம். ஈது அக்காலத்துப் பயின்றது போலும்’¹⁴ என பதவுரையும், அவர் காலத்தில் அப்பதம் வழக்கில் இல்லாததையும், தொல்காப்பியர் காலத்தில் அப்பதம் வழக்கில் இருந்ததையும் கூறிச்

10. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் பெயரியல் சேனாவரையர் உரை - 174, 180

11. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் சேனாவரையர் உரை வினையியல் - 216,228,234, எச்சவியல் - 410

12. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் வினையியல் சேனாவரையர் உரை - 245

13. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் உரியியல் சேனாவரையர் உரை -297

14. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் உரியியல் சேனாவரையர் உரை -304

செல்கிறார். மேலும், ‘முன்தேற்று – புறத்தின்றித் தெய்வ முதலாயினவற்றின் முன்னின்று தெளித்தல்’¹⁵ என்றும், ‘தாமென்பது கட்டுரைச் சுவைபட

நின்றது'¹⁶ என்றும் பதங்களுக்கான தெளிவுரையைக் கூறிச் செல்கிறார் சேனாவரையர்.

5.1.2. அதிகார விளக்கம்

ஒவ்வொரு அதிகாரத்திற்கு முன்னரும் அவ்வதிகாரம் பற்றிய விளக்கத்தைத் கொடுப்பது உரையாசிரியர்களின் பொதுவான மரபு. அதனையே சேனாவரையரும் கடைபிடிக்கிறார். “சொல்லுணர்த்திய எடுத்துக் கொண்டமையால் சொல்லதிகாரம் என்னும் பெயர்த்தாயிற்று”¹⁷ என்று சொல்லதிகார பெயர்க் காரணத்தைக் விளக்குகிறார். அ.:தோடு, “அதிகாரம் என்னும் சொற்குப் பல பொருள் உளவேனும், ஈண்டு அதிகாரம் என்றது ஒரு பொருள் நுதலி வரும் பல ஒத்தினது தொகுதியை என்க”¹⁸ என அதிகாரம் பற்றிய விளக்கத்தையும் கூறுகிறார். மேலும், “சொல்லதிகாரம் சொல்லை உணர்த்திய அதிகாரம் என விரியும்”¹⁹ எனவும் சொல்லதிகாரத்தை விவரிக்கிறார். ஆகவே, சேனாவரையரது அதிகார விளக்கமானது, அதிகார

15. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் உரியியல் சேனாவரையர் உரை - 383

16. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் சேனாவரையர் உரை வேற்றுமையியல் 62, வேற்றுமை மயங்கியல் 97, வினையியல் 199, எச்சவியல் - 398

17. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் கிளவியாக்கம் சேனாவரையர் உரை - 1

18. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் கிளவியாக்கம் சேனாவரையர் உரை -.1

19. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் கிளவியாக்கம் சேனாவரையர் உரை - 1

வைப்பு, பெயர்க் காரணம், அதிகாரத்தில் இயம்பப்படும் இலக்கணச் செய்தி

ஆகியவற்றை உள்ளடக்கி அமைந்துள்ளது.

சேனாவரையர் சில இடங்களில் குறிப்பாக வேற்றுமை மயங்கியலில் “எழுத்தோத்து”²⁰ என்று எழுத்ததிகாரத்தைக் கூறுகின்றார். அதுபோல் எச்சவியலிலும் “எழுத்தேத்தினுள் ‘பெயருந் தொழிலும் பிரிந்தொருங்கிசைப்ப வேற்றுமையுருபு” என்று குறிப்பிடுகிறார்”²¹ உரையாசிரியர் அதிகாரம் என்றும், ஓத்து என்றும் கூறுகின்றனர். இவ்வாறு அதிகாரங்களைச் சேனாவரையர் விளக்கிச் செல்கிறார். இது உரையை நன்கு விளங்கிக் கொள்ள ஏதுவாக அமைகிறது.

5.1.3. இயல் விளக்கம்

சேனாவரையர் இயலை “ஓத்து” என்று குறிப்பிடுகின்றார். “வழுக்களைந்து சொற்களை ஆக்கிக் கொண்டமையான், இவ்வோத்துக் கிளவியாக்கம் ஆயிற்று. ஆக்கம் - அமைத்துக் கோடல், நொய்யும் நுறுங்கும் களைந்து அரிசி அமைத்தாரை அரிசியாக்கினார் என்பனவாகலின். சொற்கள் பொருள்கள் மேல் ஆமாறு உணர்த்தினமையால் கிளவியாக்கம் ஆயிற்று எனினும் அமையும், பொது வகையாற் கிளவி என்றமையால் தனிமொழியுந் தொடர் மொழியுங் கொள்ளப்படும். கிளவி, சொல் மொழி

20. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் வேற்றுமை மயங்கியல் சேனாவரையர் உரை - 115

21. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் சேனாவரையர் உரை எச்சவியல் - 420

என்னுந் தொடக்கத்தன வெல்லாம் ஒரு பொருட் கிளவி”²² — என

விளக்குகிறார்.

பெயர்க் காரணத்தை மட்டும் கூறாமல் அந்த இயலில் விவரிக்கப்படும் இலக்கணத்தையும் கூறுகின்றார். வேற்றுமை மயங்கியலில் - “மேற்கூறப்பட்ட வேற்றுமை தம்முள் மயங்குமாறு எடுத்துக் கொண்டார். அம்மயக்கம் இரு வகைப்படும்: பொருள் மயக்கமும், உருபு மயக்கமுமென. பொருள் மயக்கமாவது தன் பொருளில் தீராது பிறிதொன்றன் பொருட்கண் சேறல். உருபு மயக்கமாவது தன் பொருளில் தீர்ந்து சேறல், “யாதன் உருபிற் கூறிற்றாயினும்’ (106) என்பதனான் உருபு மயக்கமுணர்த்தினார். இவ்விருவகை மயக்கமும் உணர்த்துதலான் இவ்வோத்து வேற்றுமை மயங்கியல் என்னும் பெயர்த்தாயிற்று”²³ என்று விளக்கம் தருகின்றார். மேலும் வேற்றுமை மயங்கியலை, பொருள் மயக்கம், உருபு மயக்கம், வேற்றுமைக்கு ஓதிய இலக்கணத்தில் பிறழ்ந்து வழி அமைவன, பிறவும் இயைபுடையன – என இவ்வியலில் விவரிக்கப்படும் செய்தியை மேலும் நான்கு வகையாகப் பிரிக்கிறார்²⁴.

பெயரியல் பற்றிய விளக்கத்தில் “நான்கு சொல்லும் பொதுவகையான்

22. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் கிளவியாக்கம் சேனாவரையர் உரை - 1

23. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் வேற்றுமை மயங்கியல் சேனாவரையர் உரை - 84

24. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் வேற்றுமை மயங்கியல் சேனாவரையர் உரை - 84

உணர்த்தி, பொதுவிலக்கணமாதல் ஒப்புமையானும், வேற்றுமை பெயரோடு இயைபு உடைமையானும், பெயர் இலக்கணத்திற்கும், பொது இலக்கணத்திற்கும் இடை வேற்றுமை இலக்கணம் உணர்த்தி, இனிச் சிறப்பு

வகையான் நான்கு சொல் உணர்த்துவான் எடுத்துக் கொண்டு, இவ்வோத்தான் அவற்றின் முதற்கண்ணதாகிய பெயரிலக்கணம் உணர்த்துகின்றார் . அதனானிது பெயரியலென்னும் பெயர்த்தாயிற்று”²⁵ என்று ‘பெயரில் பற்றி விளக்குகின்றார். மேலும் இதில் வேற்றுமையை ஏன் இடையில் வைத்தார் என்பதற்கு, ‘வேற்றுமையானது பொது இலக்கணத்துடனும் பெயர் இலக்கணத்துடனும் தொடர்புடையது என்பதால் அவற்றிற்கு இடையில் வைத்ததாகக் காரணத்தையும் கூறுகின்றார்²⁶. இத்தன்மை பிற உரையாசிரியர்களது உரைகளில் இல்லை.

“நிறுத்த முறையானே இடைச்சொல் உணர்த்திய எடுத்துக் கொண்டார். அதனான் இவ்வோத்து இடையியல் என்னும் பெயர்த்தாயிற்று”²⁷ என்றும், “மொழிக்கு முன்னும் பின்னும் வருமாயினும் பெரும்பான்மையும் இடை வருதலின் இடைச் சொல்லாயிற்று”²⁸ என இடையியலின் பெயர்க் காரணத்தை விவரிக்கிறார். மேலும், எச்சவியலுக்கான பெயர்க் காணத்தைச்

25. தொல்காப்பியர் -தொல்காப்பியம், பெயரியல் சேனாவரையர்உரை - 155

26. தொல்காப்பியர் -தொல்காப்பியம், வேற்றுமையியல் சேனாவரையர்உரை - 62

27. தொல்காப்பியர் -தொல்காப்பியம் - இடையியல் சேனாவரையர்உரை - 249

28. தொல்காப்பியர் -தொல்காப்பியம் -இடையியல்- சேனாவரையர்உரை 249

சேனாவரையர் “கிளவியாக்கம் முதலாக உயிரியல் இறுதியாகக் கிடந்த எட்டு இயல்களிலும் உணர்த்தற்கு இடமின்மையால் இது எச்சவியல் என்னும் பெயராயிற்று”²⁹ என விளக்குகிறார்.

எச்சவியலை இறுதியாகத் தொல்காப்பியர் வைத்ததற்கு இவர் கூறும் காரணம் இடமின்மை என்பதாகும். வேற்றுமைக்கும் இதே காரணத்தையே கூறுகின்றார். சேனாவரையர் அவர் காலத்தில் வழக்கிலிருந்த “பத்து வகை எச்சம் ஈண்டு உணர்த்தலான் எச்சவியலாயிற்று என்றல் பொருந்தாமை உணர்க”³⁰ எச்சவியல் பற்றிய ஒரு கூற்றினை மறுத்துரைக்கும் விதமாக தனது மறுப்புரையை வெளிப்படுத்துகிறார். இவ்வியல் வைப்பு முறையில் நூற்பா உரையில் கேட்க வேண்டிய கேள்விகளை இயல் விளக்கம் பகுதியிலே சேனாவரையர் எழுப்புகிறார்.

எடுத்துக்காட்டாகக் ‘ ஆக ஆகல் என்பது என்பன அடுக்கியல்லது நில்லாமையின் வினைச் சொல். இடைச்சொல்லாயினன வெனப்படா கண்மீர் கொண்மீர் என்பன முதலாயின”³¹ - கண்மீர் எனவும்,’ “செய்யா என்னும் முன்னிலை வினைச் சொல்’ என்பதனை ஈண்டு வைத்தற்கும் இதுவே

29. தொல்காப்பியர் -தொல்காப்பியம் எச்சவியல் – சேனாவரையர்உரை 397

30. மேலது.

31. . தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் எச்சவியல் சேனாவரையர்உரை - 426

பயனாதலறிக”³² எனவும், ,“உரிச் சொல் மருங்கினும்”³³ எனவும், ,“ஒருமை சுட்டிய பெயர் நிலைக் கிளவி”³⁴ எனவும் உரையைக் கூறிச் செல்வதைக் கூறலாம். இம்முறையானது ஆரம்பத்திலேயே படிப்பவர்களைத் தூண்டி

விடும் தன்மையாகும். ஏனையவர்களது உரைகளில் இம்முறை காணப்படவில்லை.

சேனாரையரது இயல்விளக்கம், பெயர்க்காரணம், இயைபு, வைப்பு, இயலினுள் விவரிக்கப்படும் இலக்கணம் போன்றவற்றை உள்ளடக்கி அமைந்துள்ளது. ஆனாலும், இது அனைத்து இயல்களிலும் இடம்பெறவில்லை. “நிறுத்த முறையானே” என்பதன் மூலம் இயைபு முறையையும் வைப்பு முறையையும் கூறுகின்றார். பெயர்க்காரணத்தை அனைத்து இயல்களிலும் கூறிச் செல்வது இவரது உரைத்திறனாகக் கூறலாம்.

5.1.4. நூற்பா விளக்கம்

“ இதன்பொருள்” (இ - ள்) என்று பொழிப்புரையாகத் தந்து “என்றவாறு” (எ - று) என்று நூற்பா விளக்கத்தைச் சேனாவரையர் கூறிச் செல்கிறார். அ.தோடு, எடுத்துக்காட்டு தந்து, நூற்பா தரும் பொருளை,

-
- 32. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் எச்சவியல் சேனாவரையர்உரை - 451
 - 33. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் எச்சவியல் சேனாவரையர்உரை - 457
 - 34. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் எச்சவியல் சேனாவரையர்உரை - 462

வினா, விடை, பிறரது உரை, உவமை, உத்தி, உரைக் குறியீடு போன்றவற்றால் விவரிக்கும் இயல்பு இவரது தனித்தன்மையாகக் காணப்படுகிறது. நூற்பா இயைபு, வைப்பு முறை, வகை முறை வைப்பு,

நூற்பாவின் முக்கியத்துவம், சொற்றொடரை விவரித்தல், இலக்கண முடிவு தருதல் போன்ற தன்மையில் நூற்பா விளக்கம் அமைந்துள்ளது. தேவையான இடங்களில் மேற்கோள்கள், விளக்கங்கள், இலக்கிய, இலக்கண நூல்களிலிருந்து மேற்கோள்களைத் தந்து எடுத்துக்காட்டுகளை விவரிக்கிறார். அ.தோடு, தொல்காப்பிய நூற்பாக்களைத் தான் உரை கூறும் நூற்பா விளக்கங்களுக்கிடையே தந்து தனது உரையைக் கூறுகிறார். மேலும் தேவையான சான்று தந்து அக்கருத்துகளுக்கிடையேயுள்ள தொடர்புகளையும் விளக்குகிறார். தேவை என்று அவர் கருதும் இடங்களில் இலக்கணமும், அச்சொல்லுக்குரிய பொருளையும் தந்து செல்கிறார். உதாரணமாக, 'எ-டு' என்னும் சுருக்கக் குறியீட்டைச் சேனாவரையர் பயன்படுத்தியுள்ளதைக் கூறலாம்.

அதிகாரம், இயல் போன்றவற்றில் வினா எழுப்பி விளக்கம் தரும் தன்மையைப் பெரும்பான்மையாகச் சேனாவரையரது உரையில் காண முடியவில்லை. கிளவியாக்கம்,

“பொருளொடு புணராச் சுட்டுப்பெய ராயினும்

பொருள்வேறு படாஅ தொன்றா கும்மே” – என்னும்

37 – ஆவது நூற்பாவில், விளக்கவுரையின் தொடக்கத்தில் “என் சொல்லியவாறோ எனின்”³⁵ என வினவி உரை கூறிச் செல்கிறார். சேனாவரையர் சொல்லதிகாரத்திற்கு மட்டும் உரை எழுதியிருந்தாலும்,

எழுத்து மற்றும் பொருள் அதிகாரத்திலிருந்தும் நூற்பாக்களை வேண்டிய இடங்களில் பயன்படுத்தி நூற்பாவை விளக்கிச் செல்கிறார். எழுத்ததிகார நூற்பாக்களைக் கிளவியாக்கத்திலும்³⁶, வேற்றுமை மயங்கியலிலும்³⁷ பெயரியலிலும், வினையியலிலும், இடையியலிலும்³⁸, எச்சவியலிலும்³⁹, பயன்படுத்தியுள்ளார். அதுபோல், பொருளதிகார நூற்பாக்களை வேற்றுமை மயங்கியலிலும்⁴⁰, பெயரியலிலும்⁴¹, இடையியலிலும்⁴², உரியியலிலும்⁴³ பயன்படுத்தியுள்ளார். இவை இவரது தொல்காப்பிய நூல் புலமையை வெளிப்படுத்துகின்றன.

35. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் சேனாவரையர் உரை, கிளவியாக்கம் 37,43, வேற்றுமை மயங்கியல் - 107
36. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் சேனாவரையர் உரை, கிளவியாக்கம் 37,43, வேற்றுமை மயங்கியல் - 84
37. தொல்காப்பியர் -தொல்காப்பியம் வேற்றுமை மயங்கியல் சேனாவரையர் உரை, - 115
38. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் பெயரியல் சேனாவரையர் உரை, - 187
39. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் வினையியல் சேனாவரையர் உரை, - 214,216
40. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் இடையியல் சேனாவரையர் உரை - 250,3251,271,294
41. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் எச்சவியல் சேனாவரையர்உரை - 415, 420, 453
42. தொல்காப்பியர் -தொல்காப்பியம் வேற்றுமை மயங்கியல்சேனாவரையர் உரை -110
43. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் உரியியல் சேனாவரையர் உரை - 303,316

இடையியல் 46 ஆவது நூற்பாவில் இடம்பெறும் ‘என்றும் எனவும்’ என்னும் நூற்பாவை எடுத்துக்காட்டுகிறார். “சில இடங்களில் மூலத்தை என்பதற்கு எழுத்ததிகார நூன்மரபிலிருந்து “கண்ணிமை

நொடியென”⁴⁴ எடுத்துரைத்து எடுத்துக்காட்டுத் தருவதும் உண்டு”⁴⁵ எடுத்துக்காட்டுத் தந்து பொருள் கூறுதலும் உண்டு. வேற்றுமையியலில் மூன்றாம் வேற்றுமையின் பாகுபாடுகளுக்கும், நான்காம் வேற்றுமையின் பாகுபாடுகளுக்கும் ‘இதன் பொருள்’ என்று குறிப்பிட்டு முதற்கண் எடுத்துக்காட்டினைத் தந்து அதற்குரிய பொருளையும் அதன்கண்ணே பொருத்திக் காட்டுகிறார்.

5.1.5. மேற்கோள் விளக்கம்

சேனாவரையர், நூற்பா விளக்கத்திற்காகச் சில இடங்களில் மேற்கோள் பாடலைத் தருவதோடு நில்லாது அப்பாடலுக்கு உரையும் எழுதி, அதனை இலக்கணத்தோடு பொருத்திக் காட்டுவதும் உண்டு. கிளவியாக்கத்தில்,

“குறித்தோன் கூற்றம் தெரிந்துமொழி கிளவி” - எனவரும் நூற்பாவிற்கு, (இ-ள்) ஒரு பொருள் வேறுபாடு குறித்தோன் அஃது ஆற்றல் முதலாயினவற்றால் விளங்காதாயின், அதனைத் தெரித்துச் சொல்லுக என்று.

44. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் நூன்மரபு சேனாவரையர் உரை - 2,

45. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் வேற்றுமையியல் சேனாவரையர் உரை - 83 எ-டு:

“அரிதாரச் சாந்தங் கலந்தது போல

வருகெழத் தோன்றி வருமே - முருகுறமும்

அன்பன் மலைப்பெய்த நீர்”

எனவும்,

“வாரு மதுச்சோலை வண்டுதிர்த்த நாண்மலரால்

நாறு மருவி நளிமலை நன்னாட”

எனவும் வரும். ‘கலந்தது போல வருமே யிலங்கருவி யன்பன் மலைப் பெய்த நீர்’ ‘நாறு மருவி நளிமலை நன்னாட’ எனவும் தெரித்து மொழியாதவழிக் குறித்தது விளங்காத வழுப்படுதலின் மரபுவழிக் காத்தவாறு. வடநூலார் இதனை நேயமென்ப.

‘ஊட்டியன்ன வொண்டாளிச் செயலை’ (அகம்.68) என்புழி இன்னதனை யென்று தெரித்து மொழியாமையின் வழுவாம். பிறவெனின் - உவமை யென்னும் அலங்காரமாயினன்றே இன்னதொன்றையெனல் வேண்டுவது. செயலையந் தளிரினது, செய்யாத நிறத்ததை செய்தது போலக் கூறுங் கருத்தினனாகலிற் கிறிதோரலங்காரமாம். அதனால் அது கடாவன்றென்பது.

“படுத்துவைத் தன்ன பாறை மருங்கின்

எடுத்துநிறுத் தன்ன விட்டருஞ் சிறுநெறி” (மலைபடு.15)

என இன்னேநாரன்ன வெல்லாம் அவ்வலங்காரம் பற்றி வந்தன.

“ஒல்லேங் குவளைப் புலாஅன் மகன்மார்பிற்

புல்லெருக்கங் கண்ணி நறிது”

என்புழிக் குவளை புலால் நாறுதற்கும் எருக்கங்கண்ணி நறிதாதற்கும் காரணங் கூறாமையின் வழுவாம். பிறவெனின் - புதல்வற் பயந்த புங்குழல் மடந்தை பரத்தையிற் பிரிந்து வந்த கிழவனொடுபுலந்துரைக்கின்றாளாகலின் குவளை புலால் நாறுதற்கு அவன் தவற்றொடு கூடிய அவன் காதல் காரணமென்பதூஉம், எருக்கங் கண்ணி நறிதாதற்கு மகிழ்நன் செய்த துனிகூர் வெப்பம் முகிழ்நகை முகத்தால் தணிக்கும் புதல்வன் மேல் ஒரு காலைக் கொருகால் பெருகுமன்பு காரணமென்பதூஉம் பெறப்படுதலின் வழுவாகாதென்பது”⁴⁶ என மேற்கோள் பாடல் தந்து அதற்கு, விளக்கமும் கூறிச் செல்கிறார். இவ்வாறு தேவைப்படும் இடங்களில் மேற்கோள் பாடல்கள் தந்து உரை கூறுவது இவரது சிறப்பாகும்.

5.1.6. உரைத்தாங்கு உரைக்க :

ஒரு நாற்பாவில் கூறிய உரை தொடர்புடைய பிறிதொரு

46. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் கிளவியாக்கம் சேனாவரையர் உரை - 55
நாற்பாவிற்கும் கூறவேண்டிய நிலை ஏற்படுமாயின், உரைதாங்கு உரைக்க என்றும், ஒக்கும் என்றும் கூறிச் செல்வது உண்டு. ‘கிளவியாக்கத்துள் கூறினாம்’⁴⁷, ‘அவை வினையியலுள் கூறிப் போந்தாம்’⁴⁸ என்று இயல் பெயரைக் குறிப்பிட்டுக் கூறுவதும் உண்டு. இதனால் கூறியது கூறல் எனும்

குற்றமும் நீங்கிவிடுகிறது. ‘இவற்றிற்கு உதாரணம் முன்னர்க் காட்டுதும்’⁴⁹ என்று உதாரணம் காட்டும் இடத்தை முன்னரே கூறும் தன்மையும் காணப்படுகிறது.

5.1.7. சொற்பொருள் விளக்கம்

நூற்பா நுவல் பொருளினைப் பொழிப்புரையாகத் தந்த சேனாவரையர், சில இடங்களில் சொற்றொடர்களை எடுத்துரைத்துப் பதப்பொருள் கூறும் தன்மையையும் மேற்கொண்டுள்ளார். உதாரணமாக,

‘சொல்லாவது எழுத்தோடு ஒருபுடையான் ஒற்றுமையுடைத்தாய்ப் பொருள் குறித்து வருவது’⁵⁰ என்பதையும், ‘செப்பென்பது வினாய் பொருளை அறிவுறுப்பது. அஃது இரண்டு வகைப்படும். செவ்வன் இறையும் - நேர் விடை - இறை பயப்பதும் - குறிப்பாக விடை தருவது - என

47. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் வினையியல் சேனாவரையர் உரை - 216

48. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் எச்சவியல் சேனாவரையர் உரை - 429

49. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் பெயரியல் சேனாவரையர் உரை - 176-179

50. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் கிளவியாக்கம் சேனாவரையர் உரை - 1

இருவகைப்படும்⁵¹ என்பதையும், ‘வினாவாவது’ அறியலுறவு வெளிப்படுத்துவது அறியான் வினா, ஐயவினா, அறிபொருள் வினா என மூவகைப்படும் என்பதையும் ‘அடிசில்’ என்பது உண்பன தின்பன பருகுவன நக்குவன எனும் நால்வகைக்கும், ‘அணி’ என்பது கவிப்பன, கட்டுவன,

செறிப்பன, பூண்பன என்னும் தொடக்கத்தினவற்றிற்கும், இயம் என்பது கொட்டுவன, ஊதுவன, எழுப்புவன 'படை' என்பது எய்வன, எறிவன, வெட்டுவன, குத்துவன என்னும் தொடக்கத்தினவற்றிற்கும்⁵² என்பதையும் கூறலாம். இவ்வாறு தேவையான பதத்திற்குத் தேவைப்படும் இடத்தில் பதவுரை கூறும் தன்மையையும் இவரது உரையில் காணலாம்.

5.1.8. சொற்பொருள் வேறுபாடு காட்டுதல்

சொற்களுக்குரிய வேறுபாடுகளைக் காட்டும் தன்மையும் இவரது உரையில் காணப்படுகிறது.

“அவற்றுள் உண்ப என்பது பகர வீற்றுப் பலரறி சொல்லன்றே, அஃறிணைக் காயினவாறென்னை யெனின் பகர இறுதியாயினன்றே உயர்திணைக்காவது ஈண்டுக் காட்டப்பட்டது கானந் தகைப்ப செலவு’ (கலி.12) சினையவுஞ் சுனையவும் நாடினர் கொளல் வேண்டா நயந்து தாங்கொடுப்ப போல்’ (கலி-28) என நின்றன போல் எதிர்காலத்து வரும்

51. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் கிளவியாக்கம் சேனாவரையர் உரை - 13

52. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் கிளவியாக்கம் சேனாவரையர் உரை - 46

பகரமுர்ந்து நின்ற அகர ஈறாதலின், அஃறிணைச் சொல்லையாமென்பது⁵³”.

எனச் சொற்பொருள் வேறுபாட்டை இலக்கியங்களிலிருந்து உதாரணம் தந்து விளக்குகிறார். மேலும், “அறியான் வினைபொதுவகையான் அறியப்பட்டுச் சிறப்புவகையான், அறியப்படாமை நோக்கி வினவுவது”

என்றும், “அறிபொருள் வினா - அறியப்பட்ட பொருளையே ஒரு பயன்
நோக்கி வினவுவது”⁵⁴ என்றும், “என உறழ் பொருள்”⁵⁵ என்றும் ‘அடுக்கு’⁵⁶
என்றும், ‘குறைத்தல், அறுத்தல்’⁵⁷ என்றும் ‘செயற்கை, முதுமை’⁵⁸ என்றும்
‘பொருள் மயக்கம்’ என்றும், ‘உருபு மயக்கம்’⁵⁹ என்றும், ‘கருமச் சார்பு
என்றும், கரும மல்லாச் சார்பு’⁶⁰ என்றும், ‘நோக்கிய நோக்கம்’⁶¹,
என்றும், ‘நோக்கல் நோக்கம்’⁶² என்றும், ‘குழுவின் பெயர், ஆடியற்
பெயர்’⁶³ என்றும், ‘இயற்பெயர் முன்னர்’, ‘ஆரைக் கிளவி’⁶⁴

53. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் கிளவியாக்கம் சேனாவரையர் உரை - 9
 54. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் கிளவியாக்கம் சேனாவரையர் உரை - 16
 55. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் கிளவியாக்கம் சேனாவரையர் உரை - 16
 56. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் கிளவியாக்கம் சேனாவரையர் உரை - 48
 57. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் வேற்றுமையியல் சேனாவரையர் உரை - 72
 58. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் வேற்றுமையியல் சேனாவரையர் உரை - 80
 59. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் வேற்றுமை மயங்கியல் சேனாவரையர் உரை - :1
 60. மேலது.
 61. மேலது. - :5
 62. மேலது. - 10
 63. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் பெயரியல் சேனாவரையர் உரை - 165
 64. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் இடையியல் சேனாவரையர் உரை - 270
- என்றும், ‘ஒருவரைக் கூறும்’, ‘பன்மைக் கிளவி’⁶⁵ என்றும், ‘குறைச் சொற்
கிளவி’⁶⁶ என்றும், ‘தொகுக்கும் வழித் தொகுத்தல்’⁶⁷ என்றும்
சொற்பொருள் விளக்கம் தந்து உரை கூறும் தன்மையும் காணப்படுகிறது.

5.1.9. இயைபு

அதிகாரத்தையோ, இயலையோ அதனோடு தொடர்புடைய
மற்றொன்னோடு இயைபு படுத்தி உரை கூறுவது இயைபு எனப்படும்.
இயைபானது மூன்று வகைப்படும். சேனாவரையரின் உரை இயைபை

1. அதிகார இயைபு,

2. இயல் இயைபு,

3. நூற்பா இயைபு என மூன்றாக வகைப்படுத்தி விளக்கலாம்.

5.1.9.1. அதிகார இயைபு,

ஓர் அதிகாரத்தை அதற்குமுன்னுள்ள அதிகாரத்தோடு
தொடர்புபடுத்திக் கூறுவது அதிகார இயைபு ஆகும். “நிறுத்த முறையானே

65. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் கிளவியாக்கம் சேனாவரையர் உரை - 22

66. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் எச்சவியல் சேனாவரையர் உரை - 454

67. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் எச்சவியல் சேனாவரையர் உரை - 403

சொல்லுணர்த்திய எடுத்துக் கொண்டார்”⁶⁸, “சொல்லாவது எழுத்தொடு
ஒருபுடையான் ஒற்றுமை உடைத்தாய்ப் பொருள் குறித்து வருவது” என
முறையே அதிகார வைப்பையும், அதிகார இயைபையும் கூறிச்
செல்கின்றார்⁶⁹. இவ்வாறு அதிகாரத்தை மற்றொரு அதிகாரத்தோடு
இயைபுபடுத்திக் கூறும் தன்மையும் இவரது உரையில் காண முடிகிறது.

5.1.9.2. இயல் இயைபு

சேனாவரையர் ஒவ்வோர் இயலையும் முன்னதன் இயலோடு இயைபு படுத்திக் கூறுவதை, மேற்கூறப்பட்ட, நிறுத்த முறையானே முதலான தொடர்களால் முன்னர் கூறியதை அடுத்துள்ளதோடு இணைத்துக் கூறுகிறார். நிறுத்த முறையானே என்று கூறுவது வைப்பிற்கு உரியதாக இருப்பினும், இயைபிற்கு உரியதாகவும் அமைகிறது.

மேற்கூறப்பட்ட “வேற்றுமை தம்முள் மயங்குமாறு உணர்த்திய எடுத்துக் கொண்டார்”⁷⁰ என்று வேற்றுமை மயங்கியலை வேற்றுமையியலோடும், “நிறுத்த முறையானே உரிச்சொல் உணர்த்திய எடுத்துக் கொண்டார்”⁷¹ என்று உரியியலை இடையியலோடும் இயைபு

68. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் கிளவியாக்கம் சேனாவரையர் உரை - 1

69. மேலது.

70. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் வேற்றுமை மயங்கியல் - 84

71. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் உரியியல் - 297

படுத்துகிறார். எச்சவியலில், இவ்வியலுக்கு முன் உள்ள எட்டு இயல்களையும், கிளவியாக்க முதலாக உரியியல் இறுதியாகக் கிடந்த ஒத்துக்களுள் என்று தொகுத்து இயைபு படுத்தியும் கூறுகிறார்.

5.1.9.3. நூற்பா இயைபு

ஒரு நூற்பாவை இன்னொரு நூற்பாவோடு இயைபுபடுத்துவது நூற்பா இயைபு எனப்படும். அதாவது முன் உள்ள நூற்பாவையோ, அல்லது சில நூற்பாக்களுக்கு முன் உள்ள நூற்பாவையோ தொடர்புபடுத்திக் கூறும் தன்மை நூற்பா இயைபு எனப்படும். பின்னுள்ள நூற்பாக்களோடும் இயைபுபடுத்திக் கூறுவதும் காணப்படுகிறது. முன்னது பெரும்பான்மையாகவும் பின்னது சிறுபான்மையாகவும் அமைகிறது. முன் பின் இயல்களில் உள்ள நூற்பாக்கள், அதிகாரத்தில் உள்ள நூற்பாக்களோடும் இயைபு படுத்திக் கூறப்படுவதுண்டு. இயைபு, பெரும்பாலும் கருத்துரைகளிலும் சிலவிடங்களில் பொருளுரைகளிலும், விளக்கவுரைகளிலும் அமைத்துக் கூறுகிறார். நூலாசிரியர்கள் அம் முக்கிளவியும், முற்கிளந்தன்ன, மேலைக் கிளவியொடு, கூறிய முறையின், கூறிய கிளவி என்னும் சொற்றொடர்களால் நூற்பாக்களை இயைபுபடுத்திக் கூறுவர். இதனை அடியொற்றியே உரையாசிரியர்கள் தங்கள் உரைகளிலும் இம்முறையைக் கையாண்டனர் எனக் கொள்ளலாம். சேனாவரையர் தம் நூற்பா உரையாக 'இதன் பொருள்' என்ற பொருளுரையையே முதன்மையாக அமைத்து விளக்கியுள்ளார். இதனால், நூற்பா இயைபு பெரும்பாலும் பொருளுரையிலும் சிறுபான்மையாக விளக்கவுரையிலும் காணப்படுகிறது.

சேனாவரையர் அமைத்துள்ள நூற்பா இயைபினை,

5.1.9.3.1. சொற்றொடர் இயைபு

5.1.9.3.2. நூற்பாத் தொடர் இயைபு

5.1.9.3.3. வகைப்பெயர் இயைபு

5.1.9.3.4. நினைவூட்டல் இயைபு

5.1.9.3.5. இயல் பெயர் இயைபு

5.1.9.3.6. அதிகாரப் பெயர் இயைபு

5.1.9.3.7. உரைக்குறியீடு இயைபு

5.1.9.3.8. உத்தி, மாட்டேறு இயைபு

5.1.9.3.9. உரை இயைபு வைப்பு முறை என ஒன்பதாக

வகைப்படுத்தி விளக்கலாம்.

5.1.9.3.1. சொற்றொடர் இயைபு

சொற்றொடர்களை முன்னர் உள்ள நூற்பா சொற்றொடர்களோடு இயைபு படுத்திக் கூறுவது சொற்றொடர் இயைபு எனப்படும். “மேற்கூறப்பட்ட ஒருமைத் தன்மை வினை ஏழனுள், செய்கென்னுஞ் சொல் வினையொடு முடியுமாயினும், முற்றுச் சொல்லாதலிற் றிரியாது”⁷² என்றும், ‘இனி,

மேற்கூறப்பட்ட இடைச் சொல்லின்கட் படுமிலக்கண

வேறுபாடுணர்த்துகின்றார்⁷³, என்றும், 'கூறப்பட்ட பதினோரீற்றவாய் வினைபற்றி வரும் பால் அறி சொல்லும், அவன், இவன், உவன் என்பன முதலாகப் பெயர் பற்றி வரும் பால் அறி சொல்லும், தம்முள் தொடருங்கால், ஒருபாற் சொல் ஏனைப் பாற் சொல்லொடு மயங்கா, தம் பாற் சொல்லொடு தொடரும்'⁷⁴ என்றும், "மேல் தோற்றுவாய் செய்யப்பட்ட"⁷⁵ என்றும், "மேற்சொல்லப்பட்ட"⁷⁶ என்றும், "இச்செல் இப்பொருட் குறித்தென

72. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் சேனாவரையர் உரை, வேற்றுமை மயங்கியல் - 84, 113, 115, விளிமரபு - 121, 123, 124, பெயரியல் - 157வினையியல் - 204, இடையியல் - 275, 295. எச்சவியல் - 424, 457

73. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் இடையியல் சேனாவரையர் உரை -283,

74. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் கிளவியாக்கம் சேனாவரையர் உரை -11, வினையியல் - 223

75. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் கிளவியாக்கம் - 29,32, வினையியல் சேனாவரையர் உரை - 204

76. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் சேனாவரையர் உரை வேற்றுமையியல் - 65, வினையியல் - 230,238, , இடையியல் - 250, 251,290, எச்சவியல் - 429, 431

மேற்கூறப்பட்ட"⁷⁷ என்றும் "மேல் கு எனப் பெயர் கொடுத்தோதப்பட்ட

வேற்றுமைச் சொல் நான்காவதாம்"⁷⁸ என்றும், "மேல் இன்னெனப் பெயர்

கொடுத்தோதப்பட்ட வேற்றுமைச் சொல் ஐந்தாவதாம், அஃது

இப்பொருளினித் தன்மைத்து இப்பொருளென்னும் பொருண்மையை

உணர்த்தும்"⁷⁹ என்றும், "மூவகையாக மேற்சொல்லப்பட்ட பெயருள்

அவனென்பது முதலாக யாவரென்ப தீறாகச் சொல்ப்பட்ட பதினைந்தும் பால்

விளங்க நிற்கும் உயர்திணைப் பெயர்”⁸⁰ என்றும், முன்னருள்ள நூற்பாக்களோடு இயைபு படுத்தி உரை கூறுகிறார்.

5.1.9.3.2. நூற்பாத் தொடர் இயைபு

முன்னருள்ள நூற்பா தொடர் அல்லது அடியைக் கொண்டு இயைபுபடுத்திக் கூறுவது நூற்பாத் தொடர் இயைபு எனப்படும். தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரம் வேற்றுமையியல் 71 ஆவது நூற்பாவை, “பெயர், ஐ, ஒடு, கு என்னும் குத்திரத்து ‘ஐ எனப் பெயர் பெற்ற வேற்றுமைச்சொல் இரண்டாவதாம்”⁸¹ என்று கூறி ஆறு நூற்பாக்களுக்கு

-
77. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் உரியியல் சேனாவரையர் உரை - 43
 78. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் வேற்றுமையியல் சேனாவரையர் உரை - 75,
 79. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் வேற்றுமையியல் சேனாவரையர் உரை - 77,
 80. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் பெயரியல் சேனாவரையர் உரை - 162
 81. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் வேற்றுமையியல் சேனாவரையர் உரை - 71

முன் உள்ள முன்றாவது நூற்பாவோடு இயைபுபடுத்திக் கூறுகிறார். மேலும், ‘தடுமாறு தொழிற்பெயர்’ என்பதனை, ‘தடுமாறு தொழிலொடு புணர்ந்த பெயருள் இறுதிப் பெயர் முன்னர்ப் பொருள் வேறுபாடுணர்த்துஞ் சொல்வரின் அச்சொல்லான் அப்பொருள் வேற்றுமை தெரிவர் உணர்வோர்”⁸² என மாற்றியுரைத்து முன்னருள்ள நூற்பாவோடும், அதாவது வேற்றுமை மயங்கியல் 96 ஆவது நூற்பாவை 95 ஆவது நூற்பாவோடு இயைபுபடுத்திக் கூறுகிறார்.

இதேபோல், பெயரியல் 191 ஆவது நூற்பா உரையில், “மேல் இன்றிவர் என்னும் எண்ணியற் பெயர் என்று ஓதப்பட்டவற்றுள்” என 165 ஆவது நூற்பாவின் ஈற்றடியலடியை எடுத்துரைத்து 27 நூற்பாக்களுக்கு முன் உள்ள நூற்பாவோடு இயைபுபடுத்திக் கூறுகிறார். இது படிப்பவர்களுக்கு முன்னதைத் நினைவில் கொண்டு படிப்பதற்குத் துணை செய்கிறது எனலாம்.

வினையின் வகைகளை சொல்லதிகாரம் வினையியலில் குறிப்பிடும்போது,

‘குறிப்பினும் வினையினும் நெறிப்படத் தோன்றி’⁸³ எனவும், இதே நூற்பாவிற்கு நூலாசிரியர் முறையாகக் கூறாததற்குக் காரணம் கூறும் விதமாக, ‘குறிப்பொடு கொள்ளும் என மேல் குறிப்பியைப் பட்டு நின்றலிற்

82. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் வேற்றுமையியல் சேனாவரையர் உரை – 96

83. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் வினையியல் சேனாவரையர் உரை – 201..
குறிப்பினும் வினையினும் என்றார்’ என்று முன்னருள்ள

நூற்பாவோடுதொடர்புபடுத்தி விளக்குகிறார்⁸⁴. ‘உயர்திணை மருங்கின் பால்பிரிந் திசைக்கும்’ என்னும் கிளவியாக்க நான்காவது நூற்பாவின் ஈற்றடியை, பன்னிரண்டாவது நூற்பா உரையின் பொருளுரையில் கூறுவதோடு, ‘ஆண்மை திரிந்த பெயர்நிலைக் கிளவி’ என அந்நூற்பாவின் இரண்டாவது அடியையும் எடுத்துக் கூறி, ‘ஆடுஉஅறி சொல்லோடு புணர்தற்குப் பொருந்தும் இடன் உடைத்தன்று’ என்று

நான்காவதுநூற்பாவையும் தொடர்படுத்தி விளக்குகின்றார்”⁸⁵. அதாவது ஏழு நூற்பாக்களுக்கு முன் உள்ள நூற்பாவோடு தொடர்புபடுத்தி விளக்குகிறார். இங்கு நூற்பாவின் அடியைக் கொண்டு தொடர்புபடுத்துகிறார். இவ்வாறு நூற்பாத் தொடர்களை இயைபு படுத்திப் பல்வேறு இடங்களில் உரை கூறுகிறார்.

5.1.9.3.3. வகைப்பெயர் இயைபு

முன்னர் கூறப்பட்ட நூற்பாவின் வகைகளின் தொகையினைக் கூறியோ அல்லது வகைகளுள் ஒன்றைக் கூறியோ இயைபுபடுத்துவது வகைப்பெயர் இயைபாகும். விளிமரபில், “இ உ ஐ ஓ என்னும் நான்கு ஈறுகளையுடைய உயர்திணைப் பெயர்கள் விளியேற்கும்”⁸⁶ எனவும், “அங்ஙனம் விளியேற்கும்

84. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் வினையியல் சேனாவரையர் உரை - 201

85. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் கிளவியாக்கம் சேனாவரையர் உரை - 4,12,

86. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் விளிமரபு சேனாவரையர் உரை - 120

போது “இ, ஈயாகும் ,ஐ, ஆய் ஆகும்”⁸⁷ எனவும் “இந்நான்கு அல்லாது

ஏனை உயிர் விளியேலாது”⁸⁸ எனவும் நூலாசிரியர் முன்று நூற்பாக்களில்

கூறுவர். ‘மேற்கூறப்பட்ட நான்கீறும் அல்லா உயிரீறு உயர்திணைக்கண்

விளி கொள்ளா என்று சொல்லுவர் புலவர்’⁸⁹ எனவும் உரைத்து முன்

உள்ள 3 ஆவது நூற்பாவை இயைபுபடுத்துகிறார் சேனாவரையர்.

மேலும், ‘மேற்கூறிய பதினான்கு பெயரும் இருதிணையும் பற்றிப் பால் உணர்த்திய வெடுத்துக் கொண்டார்’⁹⁰ என மேற்கூறப்பட்ட தொகையினைக்

குறிப்பிட்டு இயைபுபடுத்துகிறார். இவ்வமைப்பு பெயரியல்⁹¹ ‘வினையியல்’⁹² எச்சவியல்⁹³ முதலிய அதிகாரங்களில் காணப்படுகிறது. இங்குக் கூறப்பட்ட யாவுமே ‘அவற்றுள்’ என்று நூலாசிரியர் தனிச்சொல்லால் உணர்த்தும் வகைப்பெயர் இயைபாகும்.

-
87. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் விளிமரபு சேனாவரையர் உரை - 121, 33.
 88. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் விளிமரபு சேனாவரையர் உரை - 124
 89. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் விளிமரபு சேனாவரையர் உரை - 124
 90. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் பெயரியல் சேனாவரையர் உரை - 180
 91. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் பெயரியல் சேனாவரையர் உரை - 160
 92. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் வினையியல் சேனாவரையர் உரை - 204,208,209,223,224.
 93. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் எச்சவியல் சேனாவரையர் உரை - 398,405,432.

அ.:தோடு,

“விரைசொல் லடுக்கே முன்றுவரம் பாகும்” – என்னும் நூற்பாவிற்கு உரை எழுத வந்த சேனாவரையர்,

‘மேற்சொல்லப்பட்ட ஒரு சொல்லடுக்கினுள் இசை நிறையடுக்கு நான்காகிய வரம்பை யுடைத்து பொருளோடு புணர்தற் கண் விரைவுப் பொருள்பட அடுக்குவது முன்றாகிய வரம்பையுடுத்து’⁹⁴ என எச்சவியலில் வரும்,

‘இசைநிறை அசைநிலை பொருளொடு புணர்தலென்று

அவைமூன் றென்ப ஒருசொல் அடுக்கே’ - என்னும் 411 ஆவது நூற்பாவோடு இயைபுபடுத்தி விளக்குகிறார். அதாவது 13 நூற்பாக்களுக்கு முன் உள்ள நூற்பாவோடு இயைபுபடுத்தி விளக்குகிறார். இவை வகைப்பெயர்களுள் ஒன்றினை எடுத்துரைத்து இயைபுபடுத்தும் தன்மையாகும். இத்தகைய உரையமைப்பும் சேனாவரையரிடம் காணப்படுகிறது.

5.1.9.3.4. நினைவூட்டல் இயைபு

இதுவரை கூறியதை நினைவுபடுத்தி அ.:தோடு இனி

94. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் எச்சவியல் சேனாவரையர் உரை - 424

கூறப்போவது என்ன என்பதையும் இணைத்துக் கூறுவதாகும்.

“அவற்றுள் பெயரெனப் படுபவை தெரியுங் காலை

உயர்திணைக் குரிமையும் அ.:றிணைக் குரிமையும்

ஆயிரு திணைக்கு மோர்அன்ன வுரிமையும்

அம்கு வருபின தோன்ற லாறே” – என்னும் நூற்பாவிற்கு உரைகூற வந்த சேனாவரையர், “பொருள் வேறுபாடு பற்றிச் சிறப்பு வகையான் நான்கு

சொல்லும் உணர்த்துதற்கு உபகாரமுடைய பொது இலக்கணம் உணர்த்தி, நிறுத்த முறையானே இனிப் பெயர்ச்சொல் உணர்த்துகின்றார்”⁹⁵ என்று தான் கூறியதையும் இனிக் கூறப் போவதையும் நினைவுபடுத்துகின்றார். மேலும், ‘விரவுப்பெயர் பால் தெரிய நிற்குமாறு உணர்த்தி, இனி அவை தம்மை உணர்த்துவான் எடுத்துக் கொண்டார்’⁹⁶ என்றும், ‘தன்மை வினை உணர்த்தி இனி உயர்திணைப் படர்க்கை வினை உணர்த்துகின்றார்’⁹⁷ என்றும், ‘வினையெச்சம் உணர்த்தி, இனிப் பெயரெச்சம் உணர்த்துகின்றார்’⁹⁸ என்றும், ‘செய்யுட்குரிய சொல்லும், சொற்றொடுக்குங்கால் படும் விகாரமும் அவை செய்யுளாக்குங்கால் தம்முள்

95. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் பெயரியல் சேனாவரையர் உரை - 160

96. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் பெயரியல் சேனாவரையர் உரை - 174

97. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் வினையியல் சேனாவரையர் உரை - 205

98. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் வினையியல் சேனாவரையர் உரை - 234

புணர்ந்து நிற்குமாறுமாகிய செய்யுள் ஒழிபு உணர்த்தி, இனி வழக்கு இலக்கணத்து ஒழிபு கூறுகின்றார்”⁹⁹ என்றும், “வினையெச்ச முணர்த்தி, இனிப் பெயரெச்ச முணர்த்துகின்றார்”¹⁰⁰ என்றும் முன்னர் கூறியதையும் தற்போது கூறுவதையும் நினைவுபடுத்திக் கூறுகிறார். இவ்வமைப்பானது முன்ர் கூறியதையும் தற்போவது கூறப் போவதையும் தொல்காப்பியத்தைக் கற்போர் புரிந்து கொள்ள உதவும் விதத்தில் அமைந்துள்ளது.

5.1.9.3.5. இயல் பெயர் இயைபு

உரையாசிரியர்கள் நூற்பாக்களின் இலக்கணத்தை விவரிக்கும்போது அ.தோடு தொடர்புடைய தொல்காப்பிய நூற்பாக்களையும் குறிப்பிட்டு விளக்குவதுண்டு. இவ்விளக்கம் இயல் பெயரைக் குறிப்பிட்டு அமைவதால் இயல் பெயர் இயைபு எனப்படுவதாயிற்று. அதாவது, தொடர்புபடுத்திக் காட்டப்படுவது நூற்பாவையே எனினும், அ.து இயல் பெயரால் அமைவதால் இயல் பெயராயிற்று எனலாம்.

வேற்றுமை மயங்கியல்,

“முதலிற் கூறுஞ் சினையறி கிளவியும்

99. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் எச்சவியல் சேனாவரையர் உரை - 410

100. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் எச்சவியல் சேனாவரையர் உரை - 431

சினையிற் கூறும் முதலறி கிளவியும்

பிறந்தவழிக் கூறலும் பண்புகொள் பெயரும்

இயன்றது மொழிதலும் இருபெய ரொட்டும்

வினைமுத லுரைக்குங் கிளவியொடு தொகைஇ

அனையமர பினவே ஆகுபெயர் கிளவி” – என்னும்

114 ஆவது நூற்பாவிற்கு உரை கூறும்போது “அன்மொழித்தொகை எச்சவியலுள் உணர்த்தப்படும்”¹⁰¹ எனவும், பெயரியலின் 158 ஆவது நூற்பா உரையில், “பெயர்ச்சொற்கு இலக்கணம் வேற்றுமை ஒத்தினுள் கூறினார் வினைச்சொற்கு இலக்கணம் வினையியலுள் கூறுப”¹⁰² எனவும், வினையியல் 228 ஆவது நூற்பா உரையில், ‘செயற்கு என்னும் வினையெச்சம் நான்கள் உருபேற்று நின்ற தொழிற்பெயரின் வேறாதல் கிளவியாக்கத்துள் கூறினாம்’¹⁰³ எனவும், எச்சவியல் 410 ஆவது நூற்பா உரையில், ‘கிளைநுதற் பெயர் விளிமரபின்கட் பெறப்பட்டமையாற் பெயரியலுணர்த்தாராயினர். அதனால், ஆண்டியைப் பட்டின்றாகலால் பிரிப்பப் பிரியா ஒரு

101. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் வேற்றுமை மயங்கியல் சேனாவரையர் உரை - 114

102. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் பெயரியல் சேனாவரையர் உரை - 4

103. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் வினையியல் சேனாவரையர் உரை - 228

சொல்லடுக்கோ டியைய இதனை ஈண்டு வைத்தார்”¹⁰⁴ எனவும், எச்சவியல் 427 ஆவது நூற்பா உரையில், அந்நூற்பாவின் வைப்பினைக் கூறுமிடத்து, “இரண்டு சூத்திரத்தானும் கூறப்பட்டன வினைச்சொல்லாதலும் இடைச்சொல்லாதலும் உடைமையில் வினையியலுள்ளும் இடையியலிலுள்ளும் கூறாது ஈண்டுக் கூறினார்”¹⁰⁵ எனவும், எச்சவியல் 428 ஆவது நூற்பா உரையில், “முற்றி நின்றலாவது இதுவென்பது

வினையியலுள் கூறினாம்”¹⁰⁶ எனவும், எச்சவியல் 37 ஆவது நூற்பா உரையில், “முடிபு எச்சவியலுள் பெறப்படுமென வினையியலுட் கூறியவாறு கடைப்பிடிக்க”¹⁰⁷ எனவும் இயல் பெயரைக் குறிப்பிட்டு அவ்வவ்வியலுள் உள்ள நூற்பாவோடு தொடர்புபடுத்திக் கூறுவதால், இதனை இயல் பெயர் இயைபு எனலாம்.

5.1.9.3.6. அதிகாரப் பெயர் இயைபு

உரையாசிரியர்கள் சில இடங்களில் அதிகாரப் பெயரைக் குறிப்பிட்டும், நூற்பா அடியை எடுத்தாண்டும், முழு நூற்பாவையே

104.. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம்	விளிமரபு சேனாவரையர் உரை - 410
105. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம்	எச்சவியல் சேனாவரையர் உரை - 427
106. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம்	எச்சவியல் சேனாவரையர் உரை - 428,
107. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம்	எச்சவியல் சேனாவரையர் உரை - 433

எடுத்தாண்டும் இயைபுபடுத்தி விளக்குவதுண்டு. இது நூற்பாவை இயைபுபடுத்திக் கூறினாலும், அதிகாரப் பெயரைக் குறிப்பிட்டு இயைபு படுத்துவதால் இது அதிகாரப் பெயர் இயைபு எனப்படும்.

“அவைதாம், தத்தம் பொருள்வயின் தம்மோடு சிவணலும்

ஒப்பில் வழியான் பிறிதுபொருள் சுட்டலும்

அப்பண் பினவே நுவலும் காலை

வேற்றுமை மருங்கின் போற்றல் வேண்டும்”

எனும் நூற்பா உரையில், “எழுத்தோத்தினுள், புள்ளியிறுதியு முயிரிற்
கிளவியும்”¹⁰⁸ என ஈண்டு எழுத்ததிகாரத்து நூற்பா அடியைக் குறிப்பிட்டு
உரையாசிரியரது கூற்றைச் சேனாவரையர் மறுத்துரைக்கின்றார். அதுபோல்
பெயரியலில்,

“இருதிணைப் பிரிந்த ஐம்பாற் கிளவிக்கும்,

உரியவை யுரிய பெயர்வயி னான”¹⁰⁹ - எனும் நூற்பா உரையில்,
இளம்பூரணர் கருத்தினை மறுத்துரைப்பதோடு, அதிகாரப் பெயர்
இயைபையும் கூறிச் செல்கிறார்.

108. தொல்காப்பியர் -தொல்காப்பியம் வேற்றுமை மயங்கியல் சேனாவரையர்உரை – 115

109. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் பெயரியல் சேனாவரையர் உரை - 160

5.1.9.3.7. உரைக்குறியீடு இயைபு

உரையின் இடையே குறியீடாக உரை கூறிச் செல்வது உரைக்
குறியீடு எனப்படும். ‘உயர்திணை அ.:றிணை என்பன தொல்லாசிரியர்
குறியாம்’¹¹⁰ எனச் சேனாவரையரும், “முல்லை, குறிஞ்சி, மருதம், நெய்தல்
என்பதனை முதலாசிரியர் இட்டதோர் குறி”¹¹¹ என இளம்பூரணரும்,
“கைக்கிளை, பெருந்திணையினை, இக்குறியீடுகளும் அகத்தியனாரிட்ட
என்றுணர்க”¹¹² என நச்சினார்க்கினியரும், பழைய நூலாசிரியர்கள்

குறிப்பிடும் குறியீட்டினைக் குறிப்பிடுவர். தொல்காப்பியருக்கு முன்பிருந்தோர் இட்ட சில சொற்களைக் குறியீடு என்று கூறியதைப் போன்று உரையாசிரியர்களும் சில இடங்களில் குறியீடு மூலம் விளக்கம் தந்து செல்கின்றனர். நூற்பா நுவலும் மையக் கருத்தினைக் கூறுமிடத்தும், பொருளை விளக்குமிடத்தும் உரையாசிரியர் அனைவருமே (பழையவுரைகாரர் தவிர) குறியீடைப் பயன்படுத்தி உரையெழுதுகின்றனர். உரையாசிரியர்கள் தங்களது உரையில் மேற்கொள்ளும் குறியீடு என்பதால் இது உரைக்குறியீடு எனப்பட்டது. இதனால் ஏற்படும் இயைபு உரைக்குறியீடு இயைபு எனலாயிற்று.

111. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம்' கிளவியாக்கம்' சேனாவரையர் உரை - 1

112. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம்' கிளவியாக்கம்' இளம்பூரணர் உரை - 14. 3.

வேற்றுமை மயங்கியலில், 'கு, ஐ, ஆன்' எனும் மூன்று உருபுகள் செய்யுட்கண் வரும்போது அகரமாகத் திரிதலும் உண்டு எனவும், அவற்றுள் குவ்வும் ஐயும் அ.ஃறிணைப்பெயர்க்கண் வரும்போது அகரமாகத் திரியாது எனவும் தொல்காப்பியர் கூறுவார். இதற்குச் சேனாவரையர், முன் நூற்பாவில் கூறிய இலக்கணத்தை விலக்கிக் கூறுவதால் இது 'எய்தியது விலக்கல்' என்னும் உரைக்குறியீடு ஆயிற்று. இதனை அ.ஃறிணைப் பெயர்க்கண் அகரத்தோடு சிவணி ஈறுதிரிதல் குவ்வும் ஐயும் இல்லென எய்தியது

விலக்கியவாறு”¹¹³ என்று கூறுவதன் மூலம் உணரலாம். இவ்வாறு தேவையான இடங்களில் சேனாவரையர் உரைக்குறியீட்டைப் பயன்படுத்தி உரை கூறிச் செல்கிறார்.

5.1.9.3.8. உத்தி, மாட்டேறு இயைபு

உரையாசிரியர்கள் உத்தியைப் பயன்படுத்தி நூற்பாக்கள் கூறும் பொருளை விளக்கும்போது, இயைபையும் பயன்படுத்துவதுண்டு.

இதனை உத்தி அல்லது மாட்டேறு இயைபு என்பர்.

“வினையின் தோன்றும் பால்அறி கிளவியும்

பெயரின் தோன்றும் பால்அறி கிளவியும்

113. தொல்காப்பியர் -தொல்காப்பியம் ` வேற்றுமை மயங்கியல் சேனாவரையர் உரை - 108

மயங்கல் கூடா தம்மர பினவே”

என்னும் என்னும் தொல்காப்பிய நூற்பாவிற்கு, “மயங்கல் கூடா” என்பதனால், மயங்குதலும் உண்டு என்பது பெறப்படுகின்றது. மயக்கம் (வழு) இருந்தமையாலே மயங்கல் கூடா என்றார். ஆதலின் இந்நூற்பா வழுக்காகின்றது என்பதாகிறது. இந்நூற்பா உரையில், ‘சிறப்புடைப் பொருளைத் தானினிது கிளத்தல்’ என்னும் உத்தியைக் கையாண்டு விளக்கம் தருகிறார் சேனாவரையர்¹¹⁴.

சிறப்புடைப் பொருளைத் தானினிது கிளத்தல் என்பதனான், ஐம்பால் உணர்த்துதல் சிறப்புடைய படர்க்கை வினை பற்றி ஒதினாரேனும், ‘தன்மைச் சொல்லே அ.ஃறிணைக் கிளவி’¹¹⁵ என்றும், ‘முன்னிலை சுட்டிய ஒருமைக் கிளவி’¹¹⁶ என்றும் பெயர் வழுவமைப்பார் ஆகலின், தன்மை முன்னிலைப் பாலறி கிளவியும் மயங்கற்க என்பது ஈண்டைக் கொள்ளப்படும்’¹¹⁷ என்பது அவ்விளக்கம் ஆகும்.

ஈண்டுக் கிளவியாக்கம், எச்சவியலிடத்து நூற்பாக்களைத்

114. . தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் கிளவியாக்கம் சேனாவரையர் உரை - 11

115. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் கிளவியாக்கம் சேனாவரையர் உரை - 43

116. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் எச்சவியல் சேனாவரையர் உரை - 463

117. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் கிளவியாக்கம் சேனாவரையர் உரை - 11

தொடர்புபடுத்திக் கூறினமையால் இயைபு ஏற்படுகிறது. இது பின்வரும் நூற்பாவோடும், பின்வரும் இயல் நூற்பாவோடும் ஏற்பட்ட இயைபு ஆகும்.

தொல்காப்பியர் வினையியலில், உயர்திணை வினை, குறிப்பு ஆகியவற்றிற்கு ஈறுகளை உணர்த்திப் பின் அ.ஃறிணை ஒருமை வினைமுற்று, பன்மை வினைமுற்றிற்கு உணர்த்துகிறார். அ.ஃறிணை ஒருமை வினைமுற்று ஈறுகளாக து, று, டு எனும் மூன்றனைக் கூறுகிறார். அவற்றுள் டு என்னும் ஈறு குறிப்புவினைக்கு உரியது. ஆகவே இதனைக் குறிப்பு வினைமுற்றினைக் கூறும்போது கூறாது இங்குக் கூறியது ஏன்? என வினவி, இதனை, ‘மாட்டெறிதல்’ என்னும் உத்தி மூலம் அந்த ஈறு இங்குக்

கூறியதைச் சேனாவரையர் மாட்டெறிதல் உத்தி மூலம் உறுதிப்படுத்துகின்றார். மாட்டெறிதல் என்பது முன்னொரு பொருளைக் கூறிப் பின்னர் அதுபோலும் என்றல் என்பதாகும். அ.:றிணைக் குறிப்பு வினைமுற்று ஈறுகளுக்கென்று தொல்காப்பியர் தனியாக நூற்பா கூறவில்லை. “அ.:றிணை மருங்கின் மேலைக் கிளவியொடு வேறுபா டிலவே”¹¹⁸, என மாட்டெறிதல் முறையைப் பயன்படுத்திக் கூறுகிறார்.

இம்மாட்டேற்றான் உத்தி மூலம், வினையியல் 217 ஆவது நூற்பாவை 221 ஆவது நூற்பாவோடு இயைபுபடுத்துகிறார்.

118. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் வினையியல் சேனாவரையர் உரை - 217,221

5.1.9.3.9. உரையியைபு

இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட நூற்பாக்களை உரை ஒற்றுமையின் காரணமாக இணைத்து உரையெழுதுவது உரையியைபு எனப்படும். பெயரியலில் இடம்பெறும்,

“அவைதாம்

பெண்மை இயற்பெயர் ஆண்மை இயற்பெயர்

பன்மை இயற்பெயர் ஒருமை இயற்பெயர்

அந்நான் கென்ப இயற்பெயர் நிலையே” – என்னும் 176 ஆவது நூற்பாவை அடுத்து அதற்கடுத்த மூன்று நூற்பாக்களை (177,178,179) தொடர்ந்து உரை கூறாமலேயே கூறிச் செல்கிறார். இந்நான்கு நூற்பாக்களிலும் காணப்படும் ஒற்றுமையின் அடிப்படையில் இவ்வாறு தனது உரையை அமைத்துள்ளார் எனலாம்.

மேலும், உரியியல்: 303, 304,306,307, 308, 309, 312, 313, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337 ,354, 355, 356, 357, 362, 363, 364, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 380, 381, 385, 386, 387,3 88 என்று உரியியலில் வரும் இவையனைத்தும் உரையியைபு என்று குறிப்பிடாமலேயே சேனாவரையர் நூற்பாக்களை இணைத்து உரையெழுதியுள்ளார். உரையாசிரியர்களிலே அதிகமான இடங்களில் நூற்பாக்களை இணைத்து உரையெழுதியவர் சேனாவரையரே ஆவர்.

5.1.10. அதிகார வைப்பு

அதிகாரத்திற்குரிய இடத்தினை உறுதிபடுத்துவது அதிகார வைப்பு எனப்படும். சேனாவரையர் சொல்லதிகாரத்திற்கு மட்டும் உரையெழுதி இருப்பினும், “நிறுத்த முறையானே சொல்லுணர்த்திய எடுத்துக் கொண்டார். அதனால் இவ்வதிகாரம் சொல்லதிகாரமென்னும் பெயர்த்தாயிற்று”¹¹⁹ என்று அதிகார வைப்பினைக் கூறுகின்றார்.

5.1.11. இயல் வைப்பு

இன்ன இயல் இன்ன காரணத்தால் இவ்விடத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளது என ஆராய்ந்து உறுதிப்படுத்திக் கூறுவது இயல் வைப்பு எனப்படும். இதனை உரையாசிரியர்கள், “பின்னே வைக்க எனின், பின்னதாயிற்று, பின் கூறப்பட்டது, சேரக் கூறினார், முற்கூறப்பட்டது, பின் வைக்கற்பாலது எனின்” என்னும் சொற்றொடர்களால் குறிப்பிடுகின்றனர்.

எழுத்ததிகாரத்து நூன்மரபை அடுத்துப் பிறப்பியல் அமைந்திருக்க வேண்டும் எனும் கருத்து இளம்பூரணர் காலத்தில் தொடங்கி

119. . தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரம் சேனாவரையர் உரை - 1

நச்சினார்க்கினியர் காலம் வரை இருந்துள்ளது” என்றும் “இவ்விருவரும் இக் கருத்தினை நீக்கி நூலாசிரியர் தம் இயல் வைப்பினை உறுதிப்படுத்தியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது” என்றும் பேராசிரியர் காலத்தில்

செய்யுளியல் ஒன்பதாவது இயலாக - இறுதி இயலாக அமைந்திருக்க வேண்டும் எனும் கருத்து நிலவியுள்ளது” என்றும், . “இக்கருத்து அறியாதவர் செய்யுளியலினை ஒன்பதாம் ஒத்து என்ப” என்னும் உரைத்தொடரால் இதனை நன்கு அறியலாம் என்றும் முனைவர் ச. குருசாமி குறிப்பிடுகின்றார்¹²⁰. சேனாவரையர் வேற்றுமையியல் வைப்பினை

விரிவாக ஆராய்வதன் மூலம், இவரது இயல்களின் வைப்பு முறை உறுதியாகிறது. கிளவியாக்கத்திற்கும் பெயரியலுக்கும் இடையே வேற்றுமையியல், வேற்றுமை மயங்கியல், விளிமரபு ஆகிய மூன்று இயல்களையும் வைத்ததன் காரணத்தைச் சேனாவரையர் ‘பொதுவிலக்கணம் உணர்த்தி அதற்கிடையீடின்றி அவற்றது சிறப்பிலக்கணம் உணர்த்துதல் முறைமையாயினும், வேற்றுமையிலக்கணம் உணர்த்துதற்கு வேறிடம் இன்மையானும், பொது இலக்கணமாதல் ஒப்பமையானும், உருபேற்றல் பெயர்க்கு இலக்கணமாகலின் வேற்றுமை உணர்த்திப் பெயருணர்த்தல் முறையாகலானும், கிளவியாக்கத்திற்கும் பெயரியற்கும் இடை வேற்றுமை இலக்கணம் உணர்த்திய எடுத்துக் கொண்டார். வேற்றுமை இலக்கணம் என

120. . ச. குருசாமி – சேனாவரையர் உரை நெறி ப. 65

ஒன்றாயினும் சிறப்புடைய எழுவகை வேற்றுமையும் அவற்றது மயக்கமும் விளிவேற்றுமையும் தனித்தனி உணர்த்தத்தகும் வேறுபாடு யாப்புடைமையான் மூன்றோத்தால் உணர்த்தினார்¹²¹ என்று மூன்று இயல்களுக்கும் உரிய இயல் வைப்பினை இங்குக் கூறுகின்றார்.

மேலும், சேனாவரையர், தொல்காப்பியரது இயல் வைப்பு சரியென்பதை “வேற்றுமை இலக்கணத்தைக் கிளவியாக்கத்திற்கு அடுத்து உணர்த்தவில்லை எனின், அதனை உணர்த்த வேறு இடமின்மை என்றும்,. வேற்றுமை என்பது, உருபும் உருபேற்ற பெயருமாதலானும், கிளவியாக்கம்

போன்று பொதுவிலக்கணமாகி ஒப்புமை உடைமையாதலானும் ஈண்டு உணர்த்தப் படுகின்றது” என்றும் “வேற்றுமை உருபு இடைச்சொல் என்பதாலும், அதனை ஏற்பது பெயராதலாலும் இவ்விரண்டும் பொதுவிலக்கணம் ஆகின்றன” என்றும், “பெயரது இலக்கணங்களுள் உருபேற்றலும் ஒன்று. அவ்வுருபின் இலக்கணத்தை முன்னர் உணர்த்தி, உருபு ஏற்று வரும் பெயரது இலக்கணத்தைப் பின்னர் உணர்த்தினால் முறையாகவும் தெளிவாகவும் இருக்கும் என்பதனால், கிளவியாக்கத்திற்கும் பெயரியற்கும் இடையே வேற்றுமை இலக்கணம் உணர்த்தினார்”¹²² என்றும்

121. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் வேற்றுமையியல் - 1

122. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் சேனாவரையர் உரை வேற்றுமையியல் - 67,70
வேற்றுமை மயங்கியல் - 88

எடுத்துக் கூறுவதன் மூலம் சேனாவரையரின் இயல் வைப்பு முறையை உணரலாம்.

5.1.12. . நூற்பா வைப்பு

தொல்காப்பியரது நூற்பா வைப்பு முறையை ஏனைய உரையாசிரியர்கள் போன்று சேனாவரையரும் சரியென நிறுவுகிறார். வேற்றுமை மயங்கியல்,

“இதன திதுவிற் றென்னுங் கிளவியும்

அதனைக் கொள்ளும் பொருள் வயினானும்” – என்னும் நூற்பாவிற்கு உரை எழுதும் சேனாவரையர்,

“ அ.:தேல், இவற்றைத் தத்தமீற்றகத்து துணர்த்தாது ஈண்டுக் கூறிய தென்னை யெனின்: இவற்றை ஈற்றகத் துணர்த்தின் மூன்று சூத்திரத்தானுணர்த்தல்’ வேண்டுதலிற் சூத்திரம் பல்கும். அதனானாடுணர்த்தாராயினார். அ.:தேல், உயர்திணை யதிகாரத்துப் பின் வைக்க வெனின், ஆண்டு வைப்பின் விளம்பிய நெறிய விளக்கங் காலை (சொல்.150) என்னும் மாட்டேற்று இனிது பொருள் கொள்ளாதாம். அதனால் பிறிதிடமின்மையின் ஈண்டு வைத்தாரென்பது”¹²³ எனக் கேள்வி எழுப்பி அவரே விளக்கமும் தருகின்றார். எச்சவியலில் இயல் உரையைக் கூறும்போதே சேனாவரையர்,

123. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் விளிமரபு சேனாவரையர் உரை - 154
‘இவை முதலாகிய சூத்திரங்களால் உணர்த்தப்பட்ட அசைநிலையும், வினைச்சொல் இலக்கணமும் வழுவமைதியும் அவ்வவ்வோத்தினுள் உணர்த்தாது ஈண்டு உணர்த்தியது என்னையோ எனின்:- அதற்குக் காரணம் அவ்வவ் சூத்திரம் உரைக்கும் மூலம் சொல்லுதும்’¹²⁴ நூற்பா வைப்பினைப் பற்றியும் கூறிவிடுகிறார். இது நூற்பா வைப்பிற்குச் சேனாவரையர் அளித்துள்ள முக்கியத்துவத்தை உணர்த்துகிறது.

நூற்பா வைப்பு முறைக்குச் சேனாவரையர்,

1. நூற்பா நுவலும் பொருள்

2. இயைபு, இயைபின்மை
 3. ஒப்புமை
 4. சூத்திரச் சுருக்கம்
 5. எய்தாதது எய்துவித்தல் பொருட்டு
 6. வழுவற்க, வழுவமைதியின்மை
 7. பொதுவிலக்கணம், சிறப்பிலக்கணம்
 8. பெரும்பான்மை சிறுபான்மை
 9. சிறப்பு, சிறப்பின்மை
-

124. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் எச்சவியல் சேனாவரையர் உரை - ,452,462.

10. மாட்டேறு

11. இடமின்மை

12. அதிகாரத்தான் கோடற் பொருட்டு - என்பன போன்ற

ஆராய்ச்சி முறைகளைக் கைக் கொண்டிருந்தார். இதுவும் இவரது நூற்பா வைப்பு முறைக்கு இவரளித்த முக்கியத்துவத்தை உணர்த்துகிறது.

5.1.13. நூற்பா அமைப்பு

நாற்பா அமைப்பு முறையில் சேனாவரையர், இளம்பூரணர் இரண்டு நாற்பாக்களாக அமைத்து விளக்கியிருப்பதை ஒரே நாற்பாவாக அமைத்து விளக்கியுள்ளார். உதாரணமாக, கிளவியாக்கத்தில், “ஒன்றுவினை மருங்கின்”¹²⁵ “வினை வேறுபடாஅ”¹²⁶ என இளம்பூரணரும் ஏனைய உரையாசிரியர்களும் இரண்டு நாற்பாக்களாக அமைத்து விளக்கியுள்ளதைச் சேனாவரையர் மட்டும் ஒரே நாற்பாவாக விளக்குகிறார்¹²⁷ முன்னருள்ள ஓரடி நாற்பாவினை அடுத்துவரும் நாற்பாவின் முதலடியாக அமைத்து ஒரே நாற்பாவாக அமைத்து விளக்குகிறார். நாற்பா அமைப்பு முறையில் மற்றவர்களிடமிருந்து சேனாவரையர் வேறுபடும் இது மட்டுமே.

125. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் வினையியல் - இளம்பூரணர் உரை - 54

126. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் வினையியல் - இளம்பூரணர் உரை - 55

127. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் வினையியல் - சேனாவரையர் உரை - 54

‘வேற்றுமைப் பொருளை விரிக்குங் காலை’, ‘பல்லா நாகப் பொருள்புணர்ந் திசைக்கும்’¹²⁸ எனத் தொடங்கும் இரண்டு நாற்பாக்களைச் சேனாவரையர், நச்சினார்க்கினியர், தெய்வச்சிலையார், பழையவுரைகாரர் ஆகியோர் நால்வரும் ஒரு நாற்பாவாக அமைத்து விளக்குகின்றனர். கல்லாடனார் மட்டும் இளம்பூரணரைப் பின்பற்றி இரு நாற்பாக்களாக அமைத்திருக்கிறார். ஒரு நாற்பாவை இரண்டுக்கு மேலாகப் பகுத்துக் கூறும் முறையும் ~~உரைகளில் காணப்படுகிறது. - சேனாவரையர், இரண்டாக மட்டுமே பகுத்து~~

விளக்குகிறார். அதற்குமேல் அவர் எந்த நூற்பாவையும்பகுக்க வில்லை. வேற்றுமையியலில் இரண்டாம் வேற்றுமையிலிருந்து ஏழாம் வேற்றுமை வரையுள்ள நூற்பாக்களை ஒவ்வொரு நூற்பாவாக அமைத்துள்ளார் இளம்பூரணர். ஆனால், அந்த, ஆறு நூற்பாக்களையும்¹²⁹ சேனாவரையரும் பிற உரையாசிரியரும் ‘உருபின் பொருள்’, ‘பொருளின் பாகுபாடுகள் பொருள்’, ‘பொருளின் பாகுபாடுகள்’ என்று இரண்டிரண்டாகப் பகுத்து 12 நூற்பாக்களாக அமைத்து விளக்கியுள்ளனர்¹³⁰.

5.1.14. . இடப்பெயர்வு

நூற்பாவினை இடம் மாற்றி விளக்கும் முறையும்

128. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் வேற்றுமையியல் - இளம்பூரணர் உரை - 16,17.
 129. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் வேற்றுமையியல் - இளம்பூரணர் உரை- 10 -15.
 130. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் வேற்றுமையியல் - சேனாவரையர்உரை 71 - 82.
 உரையாசிரியர்களிடம் காணப்படுகின்றன. உரியியலில் 342 ஆவது நூற்பாவை இடம் மாற்றி 343 ஆவது நூற்பாவாக இளம்பூரணர் நூற்பா அமைப்பு முறையிலிருந்து ஒரு நூற்பாவை இடம் மாற்றி அமைத்து விளக்கியுள்ளார் சேனாவரையர். இவ்வரிசை முறையினை மாற்றி, இரண்டாம் இடத்தில் உள்ளதனை மூன்றாம் இடத்திற்கும் மூன்றாம் இடத்தில் உள்ளதனை இரண்டாம் இடத்திற்குமென அமைத்து விளக்குகிறார். .
 சேனாவரையர் இடமாற்றி அமைத்ததோடு ‘தெவுக்கொளற் பொருட்டே’

என்னும் நூற்பாவை அடுத்துவரும் ‘தெவ்வுப் பகையாகும்’¹³¹ என்னும் நூற்பாவோடு இணைத்து விளக்குகிறார். இளம்பூரணரின் நூற்பா வைப்பு முறையை மாற்றி அமைத்து விளக்குவது பற்றி சேனாவரையர், “உரையாசிரியர், இரண்டு சூத்திரமாக அறுத்து ஆசிரியர் மத விகற்பம் கூறித் தம்மதம் இதுவென்பது போதர வொன்றாக உரைப்பாரும் உள் என்றார். இரண்டாய் ஒன்றாயவழி பிறிது உரையின்மையின், உரையாசிரியர் கருத்து இதுவேயாம்’¹³² என்று காரணமும் கூறுகிறார். மேலும், அவர், வேற்றுமை மயங்கியலில்,

‘வேற்றுமை மருங்கில் போற்றல் வேண்டும்’¹³³ என்னும் ஓரடி நூற்பாவை முன்னருள்ள நூற்பாவின் ஈற்றடியாக வைத்து ஒரே நூற்பாவாக

131. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் உரியியல் - சேனாவரையர் உரை 49 – 50

132. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் வேற்றுமையியல் - சேனாவரையர் உரை - 83

133. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் வேற்றுமை மயங்கியல் - சேனாவரையர் உரை – 115
அமைத்தற்கான காரணத்தை, “அ.:தேல், இதனைப் பிரித்து இரு சூத்திரமாக

உரைத்தாரால் உரையாசிரியர் எனின் :- அங்ஙனம் பிரிப்பின் தம்மொடு சிவணலும், பிறிது பொருள் சுட்டலுமாகிய இவற்றது வேறுபாட்டின்கண் என்பது இனிது பெறப்படாமையானும், எழுத்தோத்தினுள், ‘புள்ளி யிறுதியு முயிரிறு கிளவியும்’¹³⁴ என்னும் சூத்திரத்து இந்நிகர்ப் பாதுகாவலைப் பிரியாது ஒன்றாகவே உரைத்தலானும், அவர்க்கது கருத்தன்று என்க”¹³⁵

என இளம்பூரணரது அமைப்பினை மறுத்துக் கூறியதற்கான காரணத்தைக் கூறியிருப்பது அவரது சிறப்பினைக் காட்டுகிறது எனலாம்.

இவ்வாறு சேனாவரையர் சொல்லதிகாரத்திற்கு எழுதிய உரையானது ஏனைய உரையாசிரியர்களிடமிருந்து வேறுபட்டு சிறப்பாக அமைந்துள்ளதோடு அவரது உரை அமைப்பு முறையையும் அறிந்து கொள்ள உதவுகிறது.

134. தொல்காப்பியர் -தொல்காப்பியம் வேற்றுமை மயங்கியல் -இளம்பூரணர் உரை – 97

135. தொல்காப்பியர் -தொல்காப்பியம் வேற்றுமைமயங்கியல் - சேனாவரையர்உரை– 115

தொகுப்புரை

சேனாவரையர் உரை அமைப்பு என்னும் இவ்வியலில், அதிகார முன்னுரை 1) அதிகார உரை 2) இயல் உரை 3) நூற்பா உரை என மூன்றாக வகைப்படுத்தி உதாரணத்தோடு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது.

அதிகார விளக்கம், இயல் விளக்கம், நூற்பா விளக்கம், மேற்கோள் விளக்கம், உரைத்தாங்கு உரைக்க, சொற்பொருள் விளக்கம், சொற்பொருள் வேறுபாடு காட்டுதல் என்பன உதாரணத்தோடு விவரிக்கப்பட்டுள்ளன.

இயைபானது 1. அதிகார இயைபு, 2. இயல் இயைபு, 3. நூற்பா இயைபு என மூன்றாக வகைப்படுத்தி விளக்கப்பட்டுள்ளது.

நூற்பா இயைபானது நூற்பாத் தொடர் இயைபு, வகைப்பெயர் இயைபு , நினைவூட்டல் இயைபு, இயல் பெயர் இயைபு, அதிகாரப் பெயர் இயைபு , உரைக்குறியீடு இயைபு, உத்தி, மாட்டேறு இயைபு, உரை இயைபு வைப்பு முறை விளக்கப்பட்டுள்ளது.

மேலும் சேனாவரையது உரையமைப்பு, அதிகார வைப்பு, இயல் வைப்பு, நூற்பா வைப்பு, நூற்பா அமைப்பு, இடப்பெயர்வு - என வகைப்படுத்தி விளக்கப்பட்டுள்ளது.

இயல் ஆறு

சேனாவரையர் உரைத்திறன்

6.0. முன்னுரை

6.1. உரைத்திறன்

6.1.1. ஆசிரியர் மாணவன் பாங்கு (கேள்வி பதில்)

6.1.2. நூற்பாவின் தேவையை உணர்த்தும் பாங்கு

6.1.3. மூலபாட விளக்கம்

- 6.1.4. நூற்பாவின் பயனைக் கூறும் பாங்கு.
- 6.1.5. சொல், சொற்றொடராய்ச்சி பாங்கு
- 6.1.6. வகைகளை விவரித்துக் கூறுதல்.
- 6.1.7. மூல நூலாசிரியரைக் கேள்வி கேட்கும் பாங்கு
- 6.1.8. பாட வேறுபாடு காட்டும் பாங்கு
- 6.1.9. பாடவேறுபாடு – சேனாவரையர் - இளம்பூரணர்
- 6.1.10. பிற உரையாசிரியர் உரை ஏற்பும் மறுப்பும்
- 6.1.10.1. அவருரை போலியுரை என்க
- 6.1.10.3. பிறர் மதம் மேற்கொண்டு கூறினார் என்க
- 6.1.10.4. நூலாசிரியர்க்குக் கருத்தன்மையான் உரையாசிரியர்க்கும் அது கருத்தன்றென்க
- 6.1.11. ஈருரை கூறும் தன்மை
- 6.1.12. உரைத்தாங்கு உரைக்க
- 6.1.13. ஓக்கும்
- 6.1.14. கூறினாம் - கூறுதும் - கூறிப் போந்தாம்
- 6.1.15. உரையை முன்னரே கூறுதல்
- 6.1.16. காட்டினாம் - காட்டுதும்
- 6.1.17. நூற்பா வரையறை
- 6.1.18. வழிகாட்டுதல்
- 6.1.19. சொன்னதும் சொல்லப்போவதையும் கூறுதல்
- 6.1.20. உவமை

- 6.1.20.1. வழக்கு உவமை
- 6.1.20.2. இலக்கண உவமை
- 6.1.21. நூற் புணர்ப்பு
- 6.1.22. உரைக்குறியீடு
- 6.1.23. இலக்கணக்குறிப்பு
- 6.1.24. வழக்கு மாறிய இலக்கணம்
- 6.1.25. வழக்கிழந்த சொற்கள்

6.0. முன்னுரை

உரையாசிரியர்கள் அனைவருமே தமிழுக்குத் தொண்டு செய்தவர்கள். உரையாசிரியர்களில் இவர் உயர்வானவர், இவர் தாழ்ந்தவர் என்கிற பேதமில்லை. உரை என்பது பழங்கால மற்றும் இடைக்கால

இலக்கியங்களைப் படித்து அறிந்து கொள்ள துணை செய்யும் ஒரு உயரிய கருவியாகும். உரை எழுதுவதில் ஒவ்வொரு உரையாசிரியர்களும் வேறுபடுகின்றனர். அவரவர்களுக்கே உரித்தான தனித்திறமையோடு உரையை அணுகியுள்ளார். இவ்வியல் சேனாவரையரின் உரைத்திறனை ஆராய்வதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது..

6.1. உரைத்திறன்

நூற்பா வைப்பு, நூற்பா இன்றியமையாமை, வினா விடை, மறுப்புரை (இளம்பூரணரது உரையை மறுத்துப் புதிய உரை கூறுதல்) , மேற்கோள் முதலான உரை அமைப்பு முறைகளால் சேனாவரையரது உரைத்திறன் சிறந்து விளங்குகிறது. மேலும், இளம்பூரணரது உரையிலிருந்து இன்னும் விளக்கி விரிவாக எழுதியதாலும், சேனாவரையர் உரைத்திறன் மேலும் சிறப்படைந்தது எனலாம். சேனாவரையர் உரை தோன்றிய பின்னர், பிற உரை நூல்களை அதிலும் குறிப்பாக சொல்லதிகார உரையை யாரும் பயில்வதில்லை. ஆனால் சேனாவரையர் வேண்டிய இடங்களில் முன்னவர்களது உரையைக் கூறி மறுப்பதோடு புதிய விளக்கம் தந்து விரிவாக விளக்கியிருப்பது சான்றோர்களின் பாராட்டுதலுக்கு உரித்தாயிற்று. சேனாவரையரது உரையானது, ஒரு மாணவனின் நிலையில் நின்று சந்தேகம் ஏற்படும் இடங்களில் எல்லாம் தானே வினா எழுப்பி விளக்கம் கூறும் தன்மையை கொண்டு அமைந்துள்ளது. அ.:தோடு உரைநடையானது தருக்க

முறையில் அமைந்து, வடமொழி இலக்கணங்களோடு ஒப்பிட்டு ஆராய்தல் முதலியனவற்றையும் இவரது உரையில் காண முடிகிறது. இவரது உரைத்திறனை,

- 6.1.1. ஆசிரியர் மாணவன் பாங்கு (கேள்வி பதில்)
- 6.1.2. நூற்பாவின் தேவையை உணர்த்தும் பாங்கு
- 6.1.3. மூலபாட விளக்கம்
- 6.1.4. நூற்பாவின் பயனைக் கூறும் பாங்கு.
- 6.1.5. சொல், சொற்றொடராய்ச்சி பாங்கு
- 6.1.6. வகைகளை விவரித்துக் கூறுதல்.
- 6.1.7. மூல நூலாசிரியரைக் கேள்வி கேட்கும் பாங்கு
- 6.1.8. பாட வேறுபாடு காட்டும் பாங்கு
- 6.1.9. பாடவேறுபாடு – சேனாவரையர் - இளம்பூரணர்
- 6.1.10. பிற உரையாசிரியர் உரை ஏற்பும் மறுப்பும்
- 6.1.11. ஈருரை கூறும் தன்மை
- 6.1.12. உரைத்தாங்கு உரைக்க

6.1.13. ஓக்கும்

6.1.14. கூறினாம் - கூறுதும் - கூறிப் போந்தாம்

6.1.15. உரையை முன்னரே கூறுதல்

6.1.16. காட்டினாம் - காட்டுதும்

6.1.17. நூற்பா வரையறை

6.1.18. வழிகாட்டுதல்

6.1.19. சொன்னதும் சொல்லப்போவதையும் கூறுதல்

6.1.20. உவமை

6.1.20.1. வழக்கு உவமை

6.1.20.2. இலக்கண உவமை

6.1.21. நூற் புணர்ப்பு

6.1.22. உரைக்குறியீடு

6.1.23. இலக்கணக்குறிப்பு

6.1.24. வழக்கு மாறிய இலக்கணம்

6.1.1. ஆசிரியர் மாணவன் பாங்கு (கேள்வி பதில்)

கேள்வி பதில் என்னும் உத்தி மூலும் நூற்பாக்களை விளக்கும்போது, உரையைப் புரிந்து கொள்வது என்பது மிகவும் எளிதாகிறது. இது, நூலாசிரியர் மற்றும் உரையாசிரியர்களது உரைத்திறனையும் நுட்பத்தினையும் வெளிப்படுத்துகின்றது. தொல்காப்பிய உரைகளில் பெரும்பாலும் உரையாசிரியர்கள் இந்நெறியைப் பின்பற்றியுள்ளனர். என்றாலும், சேனாவரையர் இதற்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்து விளக்குகிறார். தருக்க முறை, பிறர் உரையினை மறுத்துத் தமது உரையை நிலை நாட்டும் உரைத்திறம் இவருடையது.

“பொருளொடு புணராச் சுட்டுப்பெய ராயினும்

பொருள்வேறு படாஅ தொன்றா கும்மே” – என்னும் நூற்பாவிற்கு உரை கூற வரும் சேனாவரையர்,

“இஃது என் சொல்லியவாறோ எனின்: இவையல்லதில்லை என்ற வழி இவையென்பது பயற்றையே சுட்டாது உழுந்து முதலாயிளவற்றிற்கும் பொதுவாய் நின்றலின் வழுவாமன்றே? ஆயினும், மன் கிடந்த பயறு காட்டி இவை யென்றாகலின் அவற்றையே சுட்டு முதலானமைக்கவெனச் செப்புவழுவமைத்தவாறு”¹ என்று மாணவனைப் போன்று கேள்வி கேட்டு அவறே பதிலும் செல்கிறார்.

இதே தன்மையில் பல்வேறு இடங்களில் கேள்வி கேட்டுப் பதில் கூறும் முறையைத் தனது ஆய்வுத்திறனாகக் காட்டுகின்றார். அவை, “இஃது என் சொல்லியவாறோ எனின்”², “கூறிய கருத்து என்னை எனின்”³ “கூறியது என்னை எனின்”⁴ “யாதோ பயன் எனின்”⁵ “பயந்தது என்னை எனின்”⁶ “என்னை?”⁷ “என்னை எனின்”⁸ “இச்சூத்திரம் வேண்டா எனின்”⁹ “சூத்திரத்தின் பின்வைக்க எனின்”¹⁰ “வேறு கூறல்

-
1. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் சேனாவரையர் உரை கிளவியாக்கம் - ,43, வேற்றுமை மயங்கியல் -107, வினையியல் - 236, உரியியல் -389
 2. . தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் வினையியல் சேனாவரையர் உரை - 204
 3. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் கிளவியாக்கம் சேனாவரையர் உரை - 40
 4. தொல்காப்பியர் -தொல்காப்பியம் சேனாவரையர் உரை விளிமரபு- 124,எச்சவியல் - 418.
 5. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் வினையியல் சேனாவரையர் உரை - 208
 6. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் கிளவியாக்கம் - 9,25, வேற்றுமையியல் - 67,68, வேற்றுமை மயங்கியல் - 101, விளிமரபு - 120, வினையியல் - 213,2147., எச்சவியல்- 437, 441.
 7. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் கிளவியாக்கம் - 9,13, வேற்றுமை மயங்கியல் - 93, வினையியல் - 235, 236., எச்சவியல்- 399
 8. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் கிளவியாக்கம் - 28,43, வேற்றுமை மயங்கியல் - 92,97 , விளிமரபு - 124, பெயரியல்- 155.
 9. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் சேனாவரையர் உரை விளிமரபு - 124, எச்சவியல் - 418.
 10. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் வினையியல் சேனாவரையர் உரை - 208

வேண்டா எனின்”¹¹ “பெற்றவாறு என்னை எனின்”¹² “எற்றாற் பெறுதும் எனின்”¹³ “அமையாதோ எனின்”¹⁴ “வேற்றுமை என்னை எனின்”¹⁵ என்று சேனாவரையர் கேள்விகளைத் தொடுத்து, தனது உரையை எழுதிச் செல்கிறார். “அஃதோடு, ‘இச் சூத்திரம் வேண்டா எனின்’¹⁶ என்று 22

இடங்களிலும், ‘அடங்கும் எனின் - அடங்காது’ என்று 15 இடங்களிலும் கேள்விகளை எழுப்பி விவரிக்கிறார்.

சேனாவரையர், சொல்லதிகாரத்தில் இடம்பெற்றுள்ள 463 நூற்பாக்களில் 125 நூற்பாக்களுக்கு 154 தடவை வினா எழுப்பியும், அதற்கு விடை கூறியுசெல்லும் தன்மையை மேற்கொண்டுள்ளார். சில நூற்பாக்களில் ஒன்றிற்கு மேற்பட்டும் கேள்வி எழுப்பி விளக்கம் தரும் தன்மையும் காணப்படுகிறது¹⁷. மாணவனாக இருந்து தானே கேள்வி கேட்பதோடு, ஆசிரியனாக இருந்து பதில் கூறும் தன்மையிலும் இவரது உரை முறை அமைந்துள்ளது எனலாம்.

-
11. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் வேற்றுமையியல் சேனாவரையர் உரை - 67
 12. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் வேற்றுமையங்கியல் சேனாவரையர் உரை- 90
 13. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் வேற்றுமையியல் சேனாவரையர் உரை - 82
 14. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் கிளவியாக்கம் சேனாவரையர் உரை - 61
 15. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் வேற்றுமையியல் சேனாவரையர் உரை - 67
 16. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் வினையியல் சேனாவரையர் உரை - 214, 235.
 17. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் கிளவியாக்கம் - 57,61, வேற்றுமையியல் - 66,67. வேற்றுமை மயங்கியல் - 84, 92, வினையியல் - 198,206

மேலும், மூன்றாம் வேற்றுமையான உருபுகளான ஓடு, பற்றித் தொல்காப்பியர்,

“மூன்றா குவதே

ஒடுவெனப் பெயரிய வேற்றுமைக் கிளவி

வினைமுதல் கருவி அனைமுதற் றதுவே” – என்று கூறியதற்கு
உரை கூற வந்த சேனாவரையர்,

“மூன்றாம் வேற்றுமைக்கு ‘மேல் ஐயொடு குவ.வென்றோதிய
வழி ஆனுருபுந் தழுவப்பட்டமையான், ஈண்டும் அவ்வாறே கொள்ளப்படும்.
படவே மூன்றாவதாதலும் வினைமுதல் கருவி பொருட்டாதலும் ஆனுருபிற்கும்
எய்தும்” - என்று கூறுகிறார்¹⁸. மேலும் அதற்கடுத்த நூற்பாவில், அவரே
(மாணாக்கன்), ஒடுவும் ஆனும் இரண்டு வேற்றுமை யாகற்பால வெனின்
அற்றன்று. வேற்றுமை மயக்கமாவது ஒரு வேற்றுமையது ஒரு
பொருட்கண்ணாக ஏனை வேற்றுமையுஞ் சேறலன்றே; அவ்வாறன்றி
சிறிதொழித்து எல்லாப் பொருட்கண்ணும் இரண்டுருபுஞ் சேரலானும்,
வடநூலுள் பொருள் வேற்றுமையானல்லது உருபு வேற்றுமையான் ஒரு
வேற்றுமையாக வோதப்பட்டமையானும் ஈண்டும் எல்லா வாசிரியரும் ஒரு

18. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் வேற்றுமையியல் சேனாவரையர் உரை - 73

வேற்றுமையாகவே யோதினாரென்க”¹⁹ ?” என்று கேள்வி எழுப்பி அவரே
ஒடு, ஆன்’ எனும் இவ்விரண்டும் இரண்டு வேற்றுமைகளாகக் கொள்ள
வேண்டுமானால், ஒவ்வோர் உருபும் வேறுவேறு பொருளைத் தரவேண்டும்.

ஆனால் , இவ்விரண்டு உருபுகளும் ஒரு பொருளிலேயே வருகின்றன. ஈருருபுகள் சேர்ந்து ஒரு பொருளையே உணர்த்தின், அவற்றை இரண்டு வேற்றுமைகளாகக் கொள்ளுதல் வடமொழியிலும் இல்லை”²⁰ என்றும் விளக்கம்’ தருகிறார்.

வினையியலில் இ, ஐ, ஆய், இர், ஈர், மின் என்னும் ஆறையும் விளக்க விரும்பும் சேனாவரையர்,

“முன்னிலைத் தெரிநிலைவினைக்குரிய ஈறுகளைக் கூறிய ஆசிரியர் முன்னிலை குறிப்புவினைக்குரிய ஈறுகளைக் கூறாதது ஏன்?” (மாணவன்) என்று கேள்வி எழுப்பி, “முன்னிலைத் தெரிநிலை வினை ஈறுகளே (இ,ஐ,ஆய் - ஒருமை, இர்,ஈர்,மின் - பன்மை) முன்னிலை வினைக்குறிப்பிற்கும் உரியவாதலின் ஆசிரியர் கூறாராயினர்”²¹ என்று பதில் கூறுகிறார்.

மேலும், “ஒன்றற்குரிய ஈறுகள் பிறிதொன்றற்கும் வருவதனால்

19. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் வேற்றுமையியல் சேனாவரையர் உரை- 74

20. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் வினையியல் சேனாவரையர் உரை - 223,

21. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் வினையியல் சேனாவரையர் உரை - 223,

ஆசிரியர் கூறவில்லை எனின், உயர்திணை வினைக்குறிப்பிற்கு ஓதிய பொருள்களே அ.ஃறிணை வினைக்குறிப்பிற்கும் வருதலின், அ.ஃறிணை வினைக்குறிப்பினை ஆசிரியர் கூறாது இருத்தல் வேண்டும். ஆயின்,

ஆசிரியரோ, உயர்திணை வினைக்குறிப்பு என்னென்ன பொருள்களில் வரும் என்பதை 213,214 ஆகிய நூற்பாக்களிலும், அதன் ஈறுகளைப் பற்றி 215 ஆவது நூற்பாவிலும், அ.ஃறிணை வினைக்குறிப்பு என்னென்ன பொருள்களில் வரும் என்பதை 220 ஆவது நூற்பாவிலும், அதன் ஈறுகளைப் பற்றி 221 ஆவது நூற்பாவிலும் எடுத்தோதுகிறார். அங்ஙனம் ஓதியிருக்க, ஈண்டு முன்னிலை வினைக்குறிப்பிற்குரிய ஈறுகளை மட்டும் கூறாததற்குக் காரணம் என்னை?²² (மாணவன்), என்று வினவி, “அ.ஃறிணை வினைக்குறிப்பு :- இன்று, இல, உடைய, அன்று, உடைத்து, அல்ல, பண்புகொள் கிளவி, உளவென் கிளவி, பண்பினாகிய சினைமுதற் கிளவி, ஒப்பொடு வருஉம் கிளவி எனப் பத்தாகும். இன்று, இல என்பன உயர்திணை வினைக்குறிப்பில் அடங்கும். ஒப்பொடு வருஉம் கிளவி என்பது ஒப்பினானும் என்பதனுள் அடங்கும். ஆயின், பண்பினாகிய சினைமுதற்கிளவி மட்டும் ஆண்டுக் கூறிய உயர்திணை வினைக்குறிப்பில் அடங்காது. ஆதலின் இக்கிளவியைக் கூறவந்த ஆசிரியர் ஏனை ஒன்பதையும் உடன் கூறினார்”²³ என்று (ஆசிரியர்) விளக்குகிறார்.

22. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் வேற்றுமையியல் சேனாவரையர் உரை- 220

23. . தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் வினையியல் சேனாவரையர் உரை - 213,

சில இடங்களில் சேனாவரையர், ‘இச்சூத்திரம் வேண்டா என்பது கடா அன்மை உணர்க’²⁴, ‘பொருந்தாமையின் அது கடாவன்று என்க’²⁵, ‘அது கடாவன்று என்க’²⁶ என்றும் கூறிச் செல்கிறார். கடா என்பது வினா

என்பதாகும். தானே கேள்வி கேட்டு, அதனை ‘அற்றன்று’ என மறுத்துரைப்பதோடு, அது வினாவே இல்லை என்று கூறும் தன்மையும் காணப்படுகிறது. அதாவது அந்த இடங்களில் அப்படியான கேள்விகளை எழுப்பவே கூடாது என்று கூறுகிறார். இவரது உரையின் முக்கியச் சிறப்பாக, “கேள்வி கேட்டு பதில் கூறுவதையும், கேள்வி கேட்டு அது கேள்வியே இல்லை என்று கூறுவதையும் கூறலாம். கேள்வி கேட்டுப் பதில் கூறும் முறை பெரும்பான்மையாக அமைந்திருக்க, இது கேள்வியே அல்ல என்று கூறும் தன்மை சிறுபான்மையாகவே அமைந்துள்ளது. .

இது போன்ற கேள்விகள் கேட்க இந்நூற்பாவில் இடமில்லை, இது பொருந்தாது. ஆகவே இந்நூற்பா தேவையானது என்றும் விவரித்துச் செல்கிறார். மேலும், சில இடங்களில், ‘தம் பொருளே பற்றி நிறற்றலின் மயங்கின எனப்படா எனின் :- நன்று சொன்னாய்”²⁷ என்று கேட்ட கேள்வியின் சிறப்பினைக் கொண்டாடும் தன்மையும் காணப்படுகின்றது.

24. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் கிளவியாக்கம் சேனாவரையர் உரை - 2,

25. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் வினையியல் சேனாவரையர் உரை - 231,

26. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் எச்சவியல் சேனாவரையர் உரை - 416

27. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் சேனாவரையர் உரை விளிமரபு - 120, 187, வேற்றுமை மயங்கியல் - 92, பெயரியல் - 182, வினையியல் - 228, எச்சவியல் - 416

இது வகுப்பறைகளில் சரியான பதிலைக் கூறும் மாணவனைப் பாராட்டி, மேலும் அவனை ஆர்வம் கொள்ளச் செய்யும் ஓர் உத்தியாகும். இதனையே சேனாவரையரும் பயன்படுத்தியுள்ளது தெளிவாகிறது.

6.1.2. நூற்பாவின் தேவையை உணர்த்தும் பாங்கு

இது, நூற்பாவிற்குரிய நம்பகத் தன்மையை நிறுவும் முறையாகும். தொல்காப்பியத்திற்கு உரையெழுதியவர்கள் அனைவரும் மூல நூலையே ஆராய முற்பட்டனர். அதற்குக் காரணம் அதன் காலப் பழமையாகும். தொல்காப்பியர் ஓரிடத்தில் கூறிய நூற்பாவை எவ்வித மாற்றமுமின்றி மீண்டும் மீண்டும் கூறுகிறார். உதாரணமாக, 'அளபெடைப் பெயரே அளபெடை இயல்'²⁸ என்னும் நூற்பாவை மூன்று இடங்களிலும் 'பண்புகொள் பெயரும் அதனோ ரற்றே'²⁹ என்னும் நூற்பாவை இரண்டிடங்களிலும் கூறுகிற விதம் அவரது புலமையை வெளிப்படுத்துகிறது.

ஒரு நூற்பாவிற்குரிய இலக்கணத்தை வேறொரு நூற்பாவிலும் கூறுகிறார். இத்தகைய இடங்களில் மாணவர்களுக்கு ஏற்படும் ஐயத்தை அதாவது, நூற்பா வேண்டுமா, வேண்டாமா என்னும் ஐயத்தைத் விளக்கி தெளிவிப்பது உரையாசிரியரது கடமையாக அமைகிறது. இங்கு

28. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் விளிமரபு சேனாவரையர் உரை - 135, 141, 149.

29. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் விளிமரபு சேனாவரையர் உரை - 135, 141, 149.

உரையாசிரியர்கள் நூற்பாக்களிடையே உள்ள வேற்றுமையினை விளக்கி, அந்த இடத்தில் அந்த நூற்பாவின் தேவை எடுத்துக் கையாளப்பட்டுள்ளது.

இத்தன்மையினை “, இச் சூத்திரம் வேண்டா எனின் - அற்றன்று - இச் சூத்திரம் வேண்டும் எனல்”, “அடங்குமெனின் - அடங்காது எனல்”, “இதன் பயன் இதுவெனல்” என மூன்று வழிகளில் விளக்குக்கிறார் சேனாவரையர். இதே வழிமுறை இளம்பூரணர் மற்றும் ஏனைய உரையாசிரியர்கள் உரையிலும் காணப்படுகிறது. சேனாவரையர், இச் சூத்திரம் வேண்டா எனின் - அற்றன்று - இச் சூத்திரம் வேண்டும் எனல்” என்னும் தன்மையில் 22 இடங்களிலும், “அடங்குமெனின் - அடங்காது எனல்”, 15 இடங்களிலும், “இதன் பயன் இதுவெனல்” 5 இடங்களிலும் பயன்படுத்தியுள்ளார். மொத்தம் 42 இடங்களில் இவ்வாறு விளக்கி மூலநூல் நூற்பாவை உறுதிப்படுத்தி விளக்கப்பட்டுள்ளது.

இந் நெறியினை உரையாசிரியர்களில் இளம்பூரணரே முதன்முதலாகத் தொடங்கி வைத்தார் என்று கூறலாம்³⁰. இதனை அடியொற்றி, சேனாவரையர் சொல்லதிகாரத்தின் தொடக்கத்திலேயே தொடங்கி விடுகிறார்³¹.

மேலும், “சில இடங்களில் இருமுறை வினாவுதலும் உண்டு”³² “இச்

30. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் வேற்றுமையியல் சேனாவரையர் உரை - 66

31. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் கிளவியாக்கம் சேனாவரையர் உரை - 2

32. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் சேனாவரையர் உரை கிளவியாக்கம் - 28, வினையியல் -208

சூத்திரம் வேண்டா எனின்”³³ “இச் சூத்திரம் வேண்டா என்பது கடா அன்மை உணர்”³⁴ “இச் சூத்திரம் வேண்டாவாம்”³⁵ “மேலைச் சூத்திரம் வேண்டா

எனின்”³⁶ “ஈண்டுக் கூறல் வேண்டா எனின்”³⁷ “ஈண்டுக் கூறல் வேண்டா எனின்”³⁸, இச் சூத்திரம் வேண்டா எனின்”³⁹ “ஆண்டுக் கூறல் வேண்டா எனின்”⁴⁰ எனக் கேள்வி கேட்டு ‘அற்றன்று,⁴¹ என்றும் கூறி நூற்பாக்களின் தேவை உணர்த்தப்பட்டுள்ளது.

6.1.3. மூலபாட விளக்கம்

இம்மூலபாட ஆய்வில், நூலாசிரியரின் குறைகளைச் சுட்டிக் காட்டுவதோடு, அதற்குப் புதிய பொருள் ஒன்றைக் கூறி வழுவமைதியைக் கூறும் தன்மையும் உரையாசிரியர்களிடம் காணப்படுகிறது. மூலநூலாசிரியர் கூறும் நூற்பாவின் எதார்த்த தன்மையை விளக்குவது மூலபாட விளக்கம்

-
33. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் சேனாவரையர் உரை கிளவியாக்கம் - 43, 52. வேற்றுமை மயங்கியல் - 92,97,112. விளிமரபு - 124. பெயரியல் - 155,196. வினையியல் - 231. எச்சவியல் -433,445,463.
34. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் கிளவியாக்கம் சேனாவரையர் உரை - 2
35. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் வினையியல் சேனாவரையர் உரை - 234
36. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் பெயரியல் சேனாவரையர் உரை - 179
37. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் சேனாவரையர் உரை கிளவியாக்கம் - 15, வேற்றுமை மயங்கியல் - 108, 114, வினையியல் - 232. எச்சவியல் - 430
38. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் கிளவியாக்கம் சேனாவரையர் உரை - 25
39. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் கிளவியாக்கம் சேனாவரையர் உரை - 28
40. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் வினையியல் சேனாவரையர் உரை - 208
41. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் கிளவியாக்கம் சேனாவரையர் உரை - 32

எனப்படும். சேனாவரையர், “எல்லே இலக்கம்”⁴² என்பதன் மூலபாடத்தை ஆராய்கிறார். எல்லென்பது, உரிச்சொற் பொருள் தருவது என்று

சேனாவரையர் கருதுகிறார். “எல்வளை”⁴³ என இலக்கியங்களில் வந்துள்ளவற்றை எடுத்துக்காட்டி விளக்குகிறார். அ.தோடு, உரியியலில் இருக்க வேண்டிய இந்நூற்பா இடையியலில் வந்துள்ளதை, “ஆசிரியர் இடைச்சொல்லாக ஓதினமையான், இடைச்சொல் என்று கோடும்”⁴⁴ என்று தனக்குத்தானே அமைபடுத்திக் கொள்கிறார். “எல் என்பது உரிச்சொல் நீர்மைத்து ஆயினும், ஆசிரியர் இடைச்சொல்லாக ஓதினமையான்”⁴⁵ என்று தொல்காப்பியரது கருத்தை உறுதிப்படுத்துகிறார். தொல்காப்பியர் கூறிய மூலபாட வரிசையை மாற்றி அமைக்காமல் அவ்வாறே அமைத்து, அதற்கொரு காரணத்தையும் கூறி விளக்குகிறார் சேனாவரையர். இளம்பூரணர், ‘எல்லே விளக்கம்’ என்று பாடம் கொள்வார். (எல்லே இலக்கம்’ எனச் சேனாவரையரும், நச்சினார்க்கினியரும். தெய்வச்சிலையாரும் பாடம் கொள்வர்.) சேனாவரையர் காட்டும் “எல்வளை” என்னும் மேற்கோளையே பிற உரையாசிரியரும் எடுத்துக்காட்டுகின்ற விதமாக அமைந்துள்ளது.

42. தொல்காப்பிர் - தொல்காப்பியம் இடையியல் சேனாவரையர் உரை - 269

43. தொல்காப்பிர் - தொல்காப்பியம் சேனாவரையர் உரை புறநானூறு - 24, கலித்தொகை - 13 -14, நற்றிணை - 241, குறந்தொகை - 19, 234.

44. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் இடையியல் சேனாவரையர் உரை - 255

45. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் இடையியல் சேனாவரையர் உரை - 255

மேலும், நூற்பாவில் கூறப்படும் பொருள் இன்னொரு நூற்பாவிலும் கூறப்படுவது போலத் தோன்றுவதையும் சேனாவரையர் விளக்குகிறார். அங்ஙனம் வரும் இடங்களைக் கண்டறிந்து ‘அடங்காது’⁴⁶ என்று விளக்குகிறார். “அடங்குமெனின், அடங்காது, வேறு கூறினார்”⁴⁷ எனவும், “அடங்குமாயினும் வழுவாதல் எய்திற்று, அதனான் அமைக்கல் வேண்டும்”⁴⁸ எனவும், “அடக்கினாரால் எனின் எனவும், அடக்கல் ஆகாமையின்”⁴⁹ எனவும் வினவி நூற்பாவின் இன்றியமையாமையை விவரிக்கிறார். மேலும்,

“வினாவும் செப்பே வினாஎதிர் வரினே”⁵⁰

“செப்பே வழியினும் வரைநிலை யின்றே
அப்பொருள் புணர்ந்த கிளவி யான”⁵¹ -

ஆகிய இரண்டு நூற்பாவின் கருத்து, இரண்டாவது நூற்பாவினுள் அடங்கி விடுகிறது. ஆகவே, முதல் நூற்பா தேவை இல்லை எனக் கருதுகின்றவர்களுக்கு சேனாவரையர், ‘செப்பே வழியினும் என்புழி அடங்கும்

46. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் கிளவியாக்கம் சேனாவரையர் உரை - 14
 47. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் கிளவியாக்கம் சேனாவரையர் உரை - 15
 48. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் விளிமரபு சேனாவரையர் உரை - 121,135,150,151. வினையியல் - 202,242, எச்சவியல் - 430,441,443,460,462,463.
 49. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் கிளவியாக்கம் சேனாவரையர் உரை - 14
 50. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் கிளவியாக்கம் சேனாவரையர் உரை - 15
 51. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் கிளவியாக்கம் சேனாவரையர் உரை - 14

எனின்:- ஒன்றன் செப்பு ஒன்றற்கு ஆவதன்றி, வினாச் செப்பாயினமையின் வேறு கூறினார்⁵² என்று இரண்டு நூற்பாவாக தொல்காப்பியர் அமைத்ததற்குக் காரணம் கூறப்பட்டுள்ளது.

இதேபோல். பெயரியலில் வரும் “செப்பே வழீஇயினும் வரைநிலை யின்றே”⁵³ எனும் நூற்பா நுவலும் பொருள், “தெரிபுவேறு நிலையலும் குறிப்பின் தோன்றலும்”⁵⁴ எனவரும் நூற்பா நுவலும் பொருளை, ‘குறிப்பின் தோன்றலும்’ என்ற வரி வெளிப்படுத்துவதாகக் கருதுகின்றவர்களுக்குச் சேனாவரையர், “குறிப்பின் தோன்றலாய் அடங்குமாகலின், ஈண்டுக் கூறல் வேண்டா எனின்:- அவ்வாறு அடங்குமாயினும், ‘செப்பும் வினாவும் வழாஅல் ஓம்பல்’⁵⁵ என்றும், “என்றதனான் இவையெல்லாம் வழுவாதல் எய்திற்று. அதனான் அமைக்கல் வேண்டும்”⁵⁶ என்றும் காரணத்தோடு மூலபாடம் கூறுகின்றார்.

இவ்வாறு தொல்காப்பியர் கூறும் மூலபாடத்தை ஆய்வு செய்து கூறும் தன்மையும் இவரது உரைத்திறனை வெயிப்படுத்துகிறது.

52. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் பெயரியல் சேனாவரையர் உரை - 185

53. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் பெயரியல் சேனாவரையர் உரை - 185

54. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் கிளவியாக்கம் சேனாவரையர் உரை - 13

55. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் கிளவியாக்கம் சேனாவரையர் உரை - 15

56. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் கிளவியாக்கம் சேனாவரையர் உரை - 15

6.1.4. நூற்பாவின் பயனைக் கூறும் பாங்கு.

இது நூற்பாவின் பயனை எடுத்துரைப்பதாகும். இதற்கு, ஐயமறுத்தல், வகைப்பாடுகளை வரையறுத்துக் கூறுதல் எனும் இரண்டு வழிமுறைகளைப் பயன்படுத்தி நூற்பாக்களின் பயனை எடுத்துரைக்கிறார் சேனாவரையர். இவ்வமைப்பு பெரும்பான்மையும் நூற்பா உரையின் இறுதியில் இடம்பெறுகிறது.

“பன்மையும் ஒருமையும் பாலறி வந்த

அந்நா லைந்தும் மூன்றுதலை யிட்ட

முன்னுறைக் கிளந்த உயர்திணை யவ்வே”⁵⁷ – என்னும் நூற்பாவிற்கு உரை கூற வந்த சேனாவரையர் அவர்கள், “ஈரிடத்துக் கூறிப் பயந்தது என்னை எனின்”⁵⁸ என வினவியும், “இதன் பயன் எனக் கூறியும்”⁵⁹ நூற்பாவின் பயனைச் சேனாவரையர் கூறுகிறார்.

வேற்றுமை மயங்கியலில் “இவை வேற்றுமை ஒத்தினுள் ஏற்கனவே கூறப்பட்டமையால், இச் சூத்திரம் வேண்டா எனின் என வினவி, அற்றன்று

57. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் வினையியல் சேனாவரையர் உரை - 208

58. மேலது.

59. மேலது.

என மறுத்து, 'ஆண்டுப் பெறப்படாத வினையென்னு முதனிலை கூட்டி, எட்டு என்றாகராகலின் இப்பாகுபாடு ஆண்டுப் பெறப்படாமையான், இச்சூத்திரம் வேண்டும்' என்கிறார்⁶⁰.

. அதாவது தொழில் நிகழ்ச்சிக்குக் காரணமான எட்டனுள் வினை நீங்கலாக ஏனைய ஏழு மட்டுமே வேற்றுமையியலில் கூறப்படுகின்றன. தொழில் முதனிலைக்கு இன்றியமையாத வினை ஆண்டுப் பெறப்படாமையால் இந்நூற்பா கூறப்படுகிறது என்பதாகும். அதோடு, இந்நூற்பாவினால் பெறும் பயன் ஏது என்பதை, "இதனாற் பயன், நிலனும் பொருளும் காலமும் கருவியும்"⁶¹ "செயப்படு பொருளைச் செய்தது போல"⁶²

"வினைக்கு இலக்கணம் கூறுதலும் பிறவுமாம்"⁶³ என்று

இந்நூற்பாவின் தேவையை வலியுறுத்துகிறார். வேற்றுமையியலில் விரிந்து கிடந்தனவற்றை ஓரிடத்தே தொகுத்தும், ஆண்டுப் பெறப்படாத ஒன்றனைக் கூட்டியும் கூறுவதற்காகவே இந் நூற்பா ஒதப்பட்டது என்று கூறி, அந்நூற்பா இவ்விடத்தில் கூறப்பட்டதன் பயனையும் நோக்கத்தையும் ஆராய்ந்துள்ளார்.

60. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் வேற்றுமை மயங்கியல் சேனாவரையர் உரை - 112

61. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் வினையியல் சேனாவரையர் உரை - 234

63. . தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் வினையியல் சேனாவரையர் உரை - 246

63. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் வேற்றுமை மயங்கியல் சேனாவரையர் உரை - 112

மேலும், "அவைதாம், வழங்கியல் மருங்கின் குன்றுவகுன்றும்" என்று கூறி அதற்றுத்துவரும் நூற்பாவின் பயனை, "இதனாற் பயன், எல்லாத்

தொழிற்கும் முதனிலை எட்டும் குன்றாது வருமோ சில தொழிற்குச் சில குன்றி வருமோ என்னும் ஐயம் நீங்குதலும், செயப்படுபொருள் குன்றிய வினையை உணர்த்தும் சொல் இரண்டாவதனோடு இயையாது என்பது பெறுதலுமாம்”⁶⁴ என்றும் எடுத்துரைக்கின்றார்.

பெயரியலில், ‘பொருண்மை தெரிதலும் சொன்மை தெரிதலும், சொல்லினாகும் என்மனார் புலவர்’⁶⁵ எனப் பொருளின் வகைப்பாடுகளைக் கூறுவதோடு, ‘எல்லாச் சொல்லும் பொருள்குறித் தனவே’ என்னும் முந்தைய சூத்திரத்தின் மூலம் இவை பெறப்பட்டமையால், இந் நூற்பாவின் பயன் என்ன என்பதை, “அது தானும் பிறிதுமெனப் பொருள் இரண்டு வகைப்படும் எனும் பாகுபாடு உணர்த்துவதற்கும், சொல் தன்னை உணர நின்றவழி அது சொல்லாக நிற்குமா? நிற்கும், எனும் ஐயப்பாடு நீக்கப்படுவதற்குமே கூறப்பட்டது”⁶⁶ என நூற்பாவின் பயனையும் விளக்கிக் கூறப்பட்டுள்ளது.

இதேபோல், வினையியலின், உயர்திணைப் படர்க்கை வினை ஈறுகளாக அன், ஆன், அள், ஆள், அர், ஆர், ப, மார் என

64. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் வேற்றுமை மயங்கியல் சேனாவரையர் உரை - 113

65. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் பெயரியல் சேனாவரையர் உரை - 156

66. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் பெயரியல் சேனாவரையர் உரை - 156

முறையே ஒருமைக்கும் பன்மைக்குமாக எட்டினை தொல்காப்பியர் கூறுகிறார்.

இவை கிளாவிடாக்த்தில் கூறப்பட்ட ன, ள, ர, ப, மார் என்பவையே

ஆகும். இரண்டிடத்திலும் தொல்காப்பியர் கூறியுள்ளதைக் கண்ட சேனாவரையர். “ஈரிடத்துக் கூறிப் பயந்தது என்னை எனின்” எனக் கேள்வி எழுப்பி, “பால் உணர்த்தும் இடைச்சொல் பற்றி உயர்திணைப் படர்க்கை வினை உணர்த்துதல் ஈண்டுக் கூறியதனான பயன், ஆண்டுக் கூறியதனால் பயன் வழக்காத்தற்கு இவற்றைத் தொகுத்து இலக்கண வழக்கு உணர்த்துதலாம்”⁶⁷ என நூற்பாவின் தேவை அந்த இடத்தில் உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

வினையியலில் வினைச்சொற்களின் வகையினைக் குறிப்பு, வினை என்று கூறி, அவை உயர்திணை, அ.நிணை, விரவுவினை என மூன்றன்கண்ணும் தோன்றும் என வினையியல் நான்காவது நூற்பாவிலும், இவற்றை வகை நூற்பாவால் எடுத்தோதும்போது முதற்கண் நிற்கும் உயர்திணை வினை ஈறுகளை ஐந்தாவது நூற்பாவிலிருந்து தொடங்கி பத்தாவது நூற்பா வரையிலும் கூறுகிறார் தொல்காப்பியர். அதன் பின்னர், பதினோராவது நூற்பாவில் இதுவரை கூறிய ஈறுகளை,

“பன்மையும் ஒருமையும் பாலறி வந்த

67. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் வினையியல் சேனாவரையர் உரை - 208

அந்நா லைந்தும் மூன்றுதலை யிட்ட

முன்னுறக் கிளந்த உயர்திணையவ்வே”⁶⁸ - எனத் தொகுத்துக் கூறுகிறார். இந்த இடத்தில் சேனாவரையர் ,“உயர்திணைத் தெரிநிலை வினை ஈறுகள் இன்னென்ன என்பதை விரித்தோதிய பிறகு இந்நூற்பா வேண்டுமா? என எண்ணுவார்க்கு” எனக் கேள்வி எழுப்பி, “இதனாற் பயன் உயர்திணைத் வினை மூன்றுதலையிட்ட நூலைந்து என்னும் வரையறை” என்று நூற்பாவின் பயனையும் கூறுகிறார்.

முன்னர்க் கூறியவவை அனைத்தையும் ஒன்றாகத் தொகுத்து வரையறுத்துக் கூறுவதற்காகவே தொல்காப்பியர் இங்கே கூறினார் என்று அந்நூற்பாவின் பயனை விவரிக்கிறார் சேனாவரையர்⁶⁹ . இதேபோல், அ.:றிணைத் தெரிநிலை வினை முற்று ஈறுகள் வினையியலில் விவரிக்கப்படுகின்றன. அ.:தோடு, இறுதியாக இவற்றை,

“பன்மையும் ஒருமையும் பாலறி வந்த

அம்மு விரண்டும் அ.:றிணை யவ்வே”⁷⁰

எனத் தொல்காப்பியர் தொகுத்துக் கூறுகிறார். இந்தவிடத்தில் சேனாவரையர்,

68. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் வினையியல் சேனாவரையர் உரை - 208

69. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் வினையியல் சேனாவரையர் உரை - 216,217.

70. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் வினையியல் சேனாவரையர் உரை - 218.

“அ.ஃறிணைத் தெரிநிலை வினை ஈறுகளைக் கூறிய பின், இந்நூற்பா பயனின்றாம் எனக் கருதுவார்க்கு, இதனாற் பயன், அ.ஃறிணைச்சொல் ஆறே பிறிதில்லை என வரையறுத்தல் எனக் கொள்க”⁷¹ என்று நூற்பாவின் தேவையையும் பயனையும் விவரிக்கிறார். இவ்வாறு நூற்பாவின் பயனை வேண்டிய இடத்தில் விளக்கிச் சொல்லும் விதமாகச் சேனாவரையர் உரைத்திறன் இருக்கிறது.

6.1.5. சொல், சொற்றொடராய்ச்சி பாங்கு

சேனாவரையர், தொல்காப்பிய நூற்பாக்களை மட்டுமல்லாது, அவற்றுள் கூறப்படும் சொற்களையும், சொற்றொடர்களையும் ஆராய்கிறார். பிற தொல்காப்பிய உரையாசிரியர்களும் இம்முறையினைக் கையாண்டுள்ளனர். சொல்லாராய்ச்சி என்பது நூற்பாக்களுக்குள் மட்டும் நடைபெறும் ஆய்வு. சொற்றொடராய்ச்சி என்பது குறிப்பிட்ட நூற்பாவிற்குள் மட்டும் நடைபெறும் ஆய்வு. சில இடங்களில் தொல்காப்பியர் கூறிய இரண்டு சொற்களில் ஒன்றே போதுமானது: இதுவே மற்றொன்றின் பொருளையும் தருதலால், இன்னொரு சொல் தேவையில்லை என்றும் உரையாசிரியர்கள் கருதினர். உரையாசிரியர்கள் தேவையற்ற சொல் எனக் கருதித் தத்தம் உரைகளில் கூறியிருப்பினும், தொல்காப்பியர் தேவையின்றி எந்தச்

71. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் வினையியல் சேனாவரையர் உரை - 218

சொல்லையும் கூற மாட்டார், ஏதோ ஒரு காரணம் கருதியே கூறியிருப்பார் என்றும் கருதியிருந்தனர் எனக் கொள்ளலாம். இதனைச் சேனாவரையர்,

“உயர்திணை மக்கள் அ.நிணை பிற எனல் வேண்டா எனில்:-
வேண்டும் என்பது”⁷² “இவ்வென அறியும் அந்தம் தமக்கிலவே எனல்
வேண்டா எனில்,... வேண்டும்”⁷³ “மயங்கல் கூடா, தம்மரவினவே
என்பனவற்றுள் ஒன்றே அமையும் எனின்”⁷⁴ “வழக்காறல்ல என்றானும்
செய்யுளாறு என்றானும் கூற அமையும் எனின்”⁷⁵ “உயர்சொற் கிளவி
கூறியது கூறலன்னை: இலக்கண மருங்கிற் சொல்லா றல்ல வேண்டா
எனின்- வேண்டும்”⁷⁶ “வேறுபடாது ஒன்றாகும் என்பனவற்றுள் ஒன்றே
அமையும் எனின்”⁷⁷ “இயற்பெயர் என்ற மிகையானும்”⁷⁸ “இரண்டாகுவதே,
மூன்றாகுவதே”⁷⁹ “வினைக்குறிப்பு எனல் வேண்டா எனின்:- அற்றன்று”⁸⁰
“விளிவயினான எனல் வேண்டா எனின்”⁸¹ “பாலறி வந்த என்னாது”⁸²

-
72. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் கிளவியாக்கம் சேனாவரையர் உரை - 1.
73. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் கிளவியாக்கம் சேனாவரையர் உரை - 2.
74. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் கிளவியாக்கம் சேனாவரையர் உரை - 11.
75. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் கிளவியாக்கம் சேனாவரையர் உரை - 18.
76. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் கிளவியாக்கம் சேனாவரையர் உரை - 27.
77. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் கிளவியாக்கம் சேனாவரையர் உரை - 37.
78. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் கிளவியாக்கம் சேனாவரையர் உரை - 38.
79. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் வேற்றுமையியல் சேனாவரையர் உரை - 71.
80. மேலது.
81. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் விளிமரபு சேனாவரையர் உரை - 133.
82. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் பெயரியல் சேனாவரையர் உரை - 166.

“நிகழுஉ நின்ற பலர்வரை கிளவி”⁸³ “வேற்றுமை கொள்ளா என்னாது
காலமொடு தோன்றும் எனின்”⁸⁴ “வினையுமெனல் வேண்டா எனின்:-
வேண்டும்”⁸⁵ “ஈரளபு இசைக்கும் இறுதியில் உயிரே”⁸⁶ “கிளவி என்பது
மிகையெனின்”⁸⁷ என 17 இடங்களில் தொல்காப்பியரது கருத்தை
உறுதிப்படுத்தும் விதமாகக் கூறுகிறார். மேலும், இவ்வாராய்ச்சியினை,

“உயர்திணை யென்மனார் மக்கட் சுட்டே

அ.நிணை யென்மனார் அவரல பிறவே

ஆயிரு திணையின் இசைக்குமன சொல்லே” என

சொல்லதிகாரத்தின் முதல் நூற்பாவிலேயே சேனாவரையர் தொடங்கி
விடுவதைக் காணலாம். “வேண்டா எனின், மிகையெனின், என்னாது எனக்
கூறியும், சில இடங்களில் ‘அற்றன்று’ என மறுத்தும், விளக்கியும்
செல்லுகிறார். இவ்வுரைநெறினைச் ‘உயர்திணை மக்கள் அ.நிணை பிற
எனல் வேண்டா எனில்:- உயர்திணை அ.நிணை என்பன தொல்லாசிரியர்

83. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் பெயரியல் சேனாவரையர் உரை - 173.

84. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் வினையியல் சேனாவரையர் உரை - 198.

85. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் வினையியல் சேனாவரையர் உரை - 232.

86. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் இடையியல் சேனாவரையர் உரை - 230.

87. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் உரியியல் சேனாவரையர் உரை - 316.

குறியாகலான், ஆடுஉ மகடுஉப் வழக்கொடு படுத்துப் பொருள் உணரலாகாமையின் உயர்திணை மக்கள் அ.:றிணை பிற எனல் வேண்டும் என்பது. இவ்வாறு பொருள் நுதலிற்றால் உரையாக்கால், சூத்திரம் ஒன்றாமாறில்லை என்க⁸⁸ எனக் காரணமும் கூறப்பட்டுள்ளது.

‘அ.:றிணை என்மனார் அவரல பிறவே’ என்னும் நூற்பாவில், அவரல, பிற ஆகிய இரண்டு சொற்களில் ஒன்று இருந்தாலே போதும் என்று கருதுகின்றவர்களுக்கு, மற்றொன்றின் இன்றியமையாமையை, ‘இனி, ‘அவரல’ என்னாது ‘பிற’ என்றே விடின் யாதல்லாத பிற என்று அவாய் நிற்குமாகலின், ‘அவரல’ என்றார். ‘மக்கட் சுட்டே’ என்று மேல் நின்றமையின் மக்களல்லாத பிற என்று உணரலாம் எனின், ஆற்றல் முதலாயினவற்றால் கொள்வது சொல் இல்வழி என மறுக்க, இனி, ‘அவரல’ என்றே ஒழியின், அவற்றது பகுதியெல்லாம் எஞ்சாமல் தழுவாமையின், எஞ்சாமல் தழுவுதற்கு ‘அவரல பிற’ என்றார்’ என இரண்டு சொற்களின் முக்கியத்துவமும் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது.⁸⁹.

மேலும், சேனாவரையர், வேற்றுமையியலில் தொல்காப்பியர், இரண்டாகுவதே, மூன்றாகுவதே எனத் தொடர்ந்து ஏழாகுவதே என்ற கூறிச் செல்லுவது தேவையற்றது எனக் கருதி, “எண்ணமுறையான் இரண்டாவது

88. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் கிளவியாக்கம் சேனாவரையர் உரை - 1.

89. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் வேற்றுமையியல் சேனாவரையர் உரை - 71.

என்பது பெறப்படுமாயினும், இக்குறி தொல்லாசிரியர் வழக்கு என்பது அறிவித்தற்கு ‘ஐயெனப் பெயரிய வேற்றுமைக் கிளவி இரண்டாவது’ என்றார். இது மூன்றாவது முதலாயினவற்றிற்கும் ஓக்கும்’ என்று விளக்கப்பட்டுள்ளமை புலனாகிறது.⁹⁰

மேலும், வினையியலில் “வினையே வினைக்குறிப்பு எனும் இரண்டு சொற்களுமே வேண்டா எனின்”⁹¹ எனக் கேள்வி கேட்டு, அவை வேண்டும் என்றும் கூறுகின்றார். விளிமரபில், “தொழிலிற் கூறும் ஆனென் இறுதி, ஆயா கும்மே விளிவயினான”⁹² என்னும் நூற்பாவில் இடம்பெறும் ‘விளிவயினான’ என்னும் சொல்லை “சொல்லில்வழி உய்த்துணர்வது என்று மறுக்க”⁹³ என மறுத்துரைக்க வேண்டும் என்கிறார். அதேபோன்று கிளவியாக்கத்தில் இடம்பெறும் “வழக்காறல்ல செய்யுளாறே”⁹⁴ எனுமிடத்தும் இக்கருத்தினையே கூறுகின்றார். “வழக்காறல்ல என்ற போதே செய்யுளாறு மட்டுமே என்பதும், செய்யுளாறே என்ற போதே வழக்காறல்ல என்பதும் ஒன்றனது ஆற்றலால் ஒன்ற பெறப்படுதலின் அவ்விரண்டனில் ஒன்று இருந்தாலே போதுமானது”⁹⁵ எனக் கருதும் சேனாவரையர்,.

90. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் கிளவியாக்கம் சேனாவரையர் உரை - 1.

91. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் வினையியல் சேனாவரையர் உரை - 200.

92. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் விளிமரபு சேனாவரையர் உரை - 133

93. மேலது.

94. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் கிளவியாக்கம் சேனாவரையர் உரை - 18.

95. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் கிளவியாக்கம் சேனாவரையர் உரை - 18.

“உய்த்துணர்வது சொல்லில்வழி என மறுக்க என மறுத்துரைத்து”⁹⁶ இரண்டு சொற்களும் வேண்டும் என்றும் கூறுகிறார். இது தொல்காப்பியர் கருத்தை மறுத்துக் கூறி ஏற்றுக் கொள்ளும் உத்தியாக அமைகிறது. மேலும் அவர்,

“வினையெனப் படுவது வேற்றுமை கொள்ளாது,

நினையுங் காலைக் காலமொடு தோன்றும்” - என்னும் நூற்பாவில் வினையெனப் படுவது வேற்றுமை கொள்ளாது என்று கூறினாலே போதுமானது: இல்லையெனில், வினையெனப் படுவது காலமொடு தோன்றும் என்றாலே போதுமானது எனக் கருதும் சேனாவரையர், “வினையென படுவது வேற்றுமை கொள்ளாது என்று மட்டுமே நூற்பா செய்யின், வேற்றுமை கொள்ளாமை என்பது வினைச்சொற்கேயன்றி இடைச்சொல், உரிச்சொல்லுக்கும் கூட உளவதாலின், அவற்றையும் குறிக்கும். அவற்றை நீக்குவதற்கும், வேற்றுமை கொள்ளாமை என்பது வினைச்சொற்கு மட்டுமே உரியது எனக் கூறவேண்டியும் ‘காலமொடு தோன்றும்’ என்று தொடரை நீக்கியிருக்கலாமே எனும் வினா எழுகிறது. அங்ஙனம் கூறின், இவ்விலக்கணம் வினைக்கேயன்றி வினையாலணையும் பெயர்க்கும் உளதாதலின் அதனையும் குறித்துவிடும். ஆதலின் அதனை நீக்க

96. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் கிளவியாக்கம் சேனாவரையர் உரை - 18.

‘வேற்றுமை கொள்ளாமை’ என்பதும் கூறவேண்டியதாகிறது” என்று விவரிக்கப்படுகிறது⁹⁷.

தாம், தான் என்னும் சொற்கள் பற்றி, “வேற்றுமை தாமே ஏழென மொழிப”⁹⁸ என்றும், “காலம் தாமே மூன்றென மொழிப”⁹⁹ என்றும் சிலவிடங்களிலும், “தானே”¹⁰⁰ என்று சிலவிடங்களிலும் தொல்காப்பியர் கூறுகிறார். இந்தச் சொல் இல்லையென்றாலும் பொருள் சிதைவு ஏற்படாது. இந்த இடத்தில் சேனாவரையர், “ஆதலின் அதனைத் தேவையில்லாத வெற்றுச்சொல்” எனவும், “நின்று பயனின்மை எனும் குற்றமும் தங்கும் எனவும் கருத இடம் ‘கட்டுரைச் சுவைப்பட நின்றது’. ‘செய்யுட் சுவைப்பட நின்றது’¹⁰¹ என விளக்கம் தந்து அந்தச் சொற்களின் தேவையைக் கூறுகிறார். “ஆக்கந் தானே காரண முதற்றே”¹⁰² என்றவிடத்துத் ‘தானே’ என்பது செய்யுட் சுவைப்பட நின்றது’¹⁰³ எனச் சேனாவரையர் மட்டுமே

97. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் வினையியல் சேனாவரையர் உரை - 204.

98. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் வேற்றுமையியல் சேனாவரையர் உரை - 62.

99. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் வினையியல் சேனாவரையர் உரை - 199

100. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் கிளவியாக்கம் சேனாவரையர் உரை - 21. எச்சவியல் - 405,406,407.

101. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் வேற்றுமை மயங்கியல் சேனாவரையர் உரை - 97

102. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் கிளவியாக்கம் சேனாவரையர் உரை - 21.

103. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் கிளவியாக்கம் சேனாவரையர் உரை - 26.

விளக்கம் தருகிறார். ஆக, செய்யுள் சுவைக்காகவே தாம், தான் என்ற சொற்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன என்பதைச் சேனாவரையர் உணர்த்துகிறார். மேலும், ‘வருவகை தாமே’¹⁰⁴ ‘வண்ணந் தாமே’¹⁰⁵ ‘மக்கட்டாமே’¹⁰⁶ ‘செவியுறை தானே’¹⁰⁷ ‘அம்மை தானே’¹⁰⁸ ‘அவ்வகை தானே’¹⁰⁹ ‘தொன்மை தானே’¹¹⁰ ‘விருந்தே தானும்’¹¹¹ முதலிய இடங்களிலும் தொல்காப்பியர் தாம், தான் என்னும் சொற்களைப் பயன்படுத்தியுள்ளார்.

6.1.6. வகைகளை விவரித்துக் கூறுதல்.

சேனாவரையர் நூற்பாவின் தேவையை உறுதி செய்யப் பயன்படுத்திய ‘அடங்குமெனின்- அடங்காது’ எனும் முறையினையே வகைக்கும் பயன்படுத்துகின்றார். “மார் எதிர்காலம் பற்றி வந்த ஆரேயாம்: ர.:கான் ஒற்றென அடங்குமெனின் :- அற்றன்று” என்றும், “வகர ஒற்று ஊர்ந்து நின்ற

104. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரம் சேனாவரையர் உரை - 24, 26.

105. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் கிளவியாக்கம் சேனாவரையர் உரை - 33.

106. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் பெயரியல் சேனாவரையர் உரை - 110.

107. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் எச்சவியல் சேனாவரையர் உரை - 227.

108. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் எச்சவியல் சேனாவரையர் உரை - 228.

109. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் எச்சவியல் சேனாவரையர் உரை - 229.

110. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் எச்சவியல் சேனாவரையர் உரை - 231.

111. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் கிளவியாக்கம் சேனாவரையர் உரை - 26.

அகரமாய் வகர ஈறு அடங்கும் எனின்”¹¹² என்றும், “உம்” என ஓர் ஈறாக அடக்கலாகாமையின் ‘அந்நாற் கிளவியொடு’ என்றார்”¹¹³ என்றும் சேனாவரையர் வினவி வகைப்பாடுகளை உறுதிப்படுத்துகிறார்.

வேற்றுமையியலில் எழுவாய் ஏற்கும் பயனிலைகளாகப் பொருண்மை சுட்டல், வியங்கொள வருதல், வினைநிலையுரைத்தல், வினாவிற்கு ஏற்றல், பண்புகொள வருதல், பெயர்கொள வருதல் என ஆறினைக் தொல்காப்பியர் கூறுவார்¹¹⁴. இவ்வகைப்பாடுகளை ஆராய்ந்த சேனாவரையர், வியங்கொள வருதல் வினைநிலை யுரைத்தற்கண்ணும், வினாவிற்கேற்றல் பெயர்கொள வருதற்கண்ணும், வினைக்குறிப்பாய வழிப் பண்புகொள வருதற்கண்ணும் அடங்குமாயினும் என்று விளக்கி விளக்கம் தருகின்ற தன்மையைச் சேனாவரையரிடம் காண முடிகிறது..

‘அடங்குமாயினும்’ என்று கூறுவதனால், ஒன்றனுள் ஒன்று அடங்கும் என்னும் கருத்து சேனாவரையர்க்கும் உடன்பாடு என்பது அறியப்படுகிறது. தொல்காப்பியர் அங்ஙனம் அடக்கிக் கூறாது, வேறு கூறினமைக்குச் சேனாவரையர், “வினையும் பெயரும் குணமும் முடிக்கும் சொல்லாதலேயன்றி முடிக்கப்படும் சொல்லாதலும் உடைய, வியங்கோளும் வினாவும் முடிக்கும்

112. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் கிளவியாக்கம்` சேனாவரையர் உரை - 7

113. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் கிளவியாக்கம்` சேனாவரையர் உரை - 8.

114. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் வினையியல்` சேனாவரையர் உரை - 202

சொல்லாயல்லது நில்லாமையின் அவ்வேறுபாடு அறிவித்தற்கு வேறு கூறினார்”¹¹⁵ என்று விளக்கமும் தரப்பட்டுள்ளது.

வினையியலில், உயர்திணைக் குறிப்புவினைமுற்று என்னென்ன பொருள்களில் வரும் என்பதை 213,214 ஆகிய இரண்டு நூற்பாக்களில் தொல்காப்பியர் கூறுகிறார். அதில், இரண்டாவது நூற்பாவில் கூறப்படும் அன்மை, இன்மை, உண்மை, வன்மை எனும் வாய்பாடுகள் நான்கும் முன் நூற்பாவில் கூறப்பட்ட ‘பண்பினானும்’ என்பதன்கண்ணே அடங்கும். அங்ஙனம் அடங்குமாயின் இவற்றை ஈண்டு வேறு கூறுவானேன் என்றும், “பண்போடு இவற்றிடை வேற்றுமை என்னை எனின்” என்றும் சேனாவரையர் வினா எழுப்பி விளக்கம் தருகிறார். பண்பு என்பதற்கு மூன்று வகையான விளக்கம் தந்து அம்மூன்றனோடும் அன்மை இன்மை உண்மை வன்மை எனும் சொற்கள் வேறுபடுகின்றன என்றும், அவை: 1. பண்பு என்பது பொருளிடமாகப் பிறக்கிறது. 2. தனக்கென்று குணமின்று, அதாவது பொருளுக்குப் பண்பு கூறுகிறதேயொழிய பண்புக்குப் பண்பு கூறுவது இல்லை. 3. தொழிலின் வேறாக இருப்பது என்று கூறி இம்மூன்றனையும் வைத்து மறுத்துரைக்கின்றார். இன்மை என்பது இல்லை, இல் என்னும் பொருளாகும். இது பொருளை மறுத்தற்கு வரும் என்றும் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

115. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் வேற்றுமையியல்’ சேனாவரையர் உரை - 66

மேலும் சேனாவரையர், முன் நூற்பாவில் கூறப்படும் ‘பண்பினானும்’ என்னும் வகைப்பாட்டிலேயே இரண்டாவது நூற்பாவில் கூறப்படும் ‘அன்மை இன்மை உண்மை வன்மை என்பனவற்றையும் அடக்கிக் கூறியிருக்கலாமே, அவ்வாறு அடக்கிக் கூறியிருந்தால் சூத்திரம் ஒன்று குறைந்திருக்குமே என்று கருதுபவர்களுக்கு,” அவ்வாறு அடங்குமா என ஆய்வினை மேற்கொண்டு, ‘அன்மை’ முதலாயின வேறெனப்படும்’ என்றிரைத்துப் பின்னதன் நூற்பாவில் உள்ள வகைப்பாடுகளை உறுதி செய்கிறார். மேலும், இதனை வலியுறுத்த வேண்டி எழுத்ததிகாரப் புள்ளி மயங்கியலிலிருந்தும், குற்றியலுகரப் புணரியலிலிருந்தும் “இல், உண்டு” என்னும் சொற்களுக்கு ஆசிரியர் உணர்த்தும் கருத்தினை வைத்து முடிக்கின்றார். “இல்லென் கிளவி இன்மை செப்பின்”¹¹⁶ “உண்டென் கிளவி உண்மை செப்பின்”¹¹⁷ என்று ஆசிரியர் புணர்ச்சி விதி கூறியிருப்பது தெரிகிறது.

தொல்காப்பியம் வினையியல் 31 ஆவது நூற்பா, வினையெச்ச வாய்பாடுகளாகச் செய்து, செய்யூ, செய்பு, செய்தென, செய்யியர், செய்யிய, செயின், செய, செயற்கு என ஒன்பதைக் கூறும். சேனாவரையர் செய்து என்பதை உகர ஈறாகவும், செய என்பதை அகர ஈறாகவும் கருதுவதை அறிய முடிகிறது.

116. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் வேற்றுமையியல்’ சேனாவரையர் உரை - 68

117. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் வேற்றுமையியல் சேனாவரையர் உரை - 77

ஆகவே, செய்பு, செயற்கு என்பனவற்றைச் செய்தென் எச்சத்துள் அடக்கி உகர ஈறாகவும் செய்யிய, செய்தென என்பனவற்றை செயவென எச்சத்துள் அடக்கி அகர ஈறாகக் கூறலாம், ஆனால், அங்ஙனம் கொள்ளாதது ஏன் என்று கேள்வி எழுப்பி அதற்கு விடையையும் அவரே கூறுகிறார். “புகரமும் குகரமும் உகரத்தின்கண்ணும், எனவும் இயவம் அகரத்தின்கண்ணும் அடங்கும் எனின் :- ஆரீற்றின் மார் அடங்காமைக்கு உரைத்தாங்கு உரைக்க என்பதாகும்”¹¹⁸. இவ்வாறு பொதுப்படையாகச் சேனாவரையர் கூறினாலும், ஆரீற்றுள் மாரீற்று அடங்காது என்பதற்கு அவர் உரைத்த இரு காரணங்களுள், முன்னையதை இங்கு ஒப்பு நோக்க வேண்டும். இவ்வாறு வகைகளை விவரித்துக் கூறுகிறார் சேனாவரையர்

6.1.7. மூல நூலாசியரைக் கேள்வி கேட்கும் பாங்கு

தொல்காப்பியர் கூறிய செய்தியை அவரிடமே வினவி பதில் கூறும் தன்மையும் சேனாவரையர் உரையில் காணப்படுகிறது. உதாரணமாக,

“இன்றில உடைய என்னுங் கிளவியும்

அன்றுடைத் தல்ல வென்னுங் கிளவியும்

பண்புகொள் கிளவியும் உளவென் கிளவியும்

118. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் கிளவியாக்கம்' சேனாவரையர் உரை - 7

பண்பின் ஆகிய சினைமுதற் கிளவியும்

ஒப்பொடு வருஉங் கிளவியொடு தொகைஇ

அப்பாற் பத்துங் குறிப்பொடு கொள்ளும்”

— என்னும் நூற்பாவில் இடம்பெறும், ‘உள’ என்னும் பன்மைச் சொல்லிற்குத் தொல்காப்பியர் ஒருமையாகிய ‘உளது’ என்பதனை கூறவில்லை. இதனைக் கண்ட சேனாவரையர், “உளது என்பது பெருவழக்கிற்றன்மையின் உள என்பதே கூறினார்”¹¹⁹ என அதற்கும் விளக்கம் தரப்பட்டுள்ளது.

உயர்திணைக் குறிப்புவினைமுற்று அதுச்சொல், கண்ணென், ஒப்பு, பண்பெனப் பொருள் பற்றியும், அன்மை, இன்மை, உண்மை, வன்மை எனச் சொல் பற்றியும் வரும் என தொல்காப்பியர் தனித்தனியே கூறியிருக்க, சேனாவரையர், நச்சினார்க்கினியர், தெய்வச்சிலையார் ஆகியோர் இரண்டு நூற்பாவாக அமைத்துக் காட்ட, இளம்பூரணரும் கல்லாடனாரும் ஒரு நூற்பாவாக அமைத்து விளக்குவர். சேனாவரையர், உயர்திணைக் குறிப்பு வினைமுற்று ஆறாம் வேற்றுமை உடைமைப் பொருளிலும் ஏழாம் வேற்றுமை இடப் பொருளிலும் வரும் என்று கூறும் தொல்காப்பியர் அ.நிணைக் குறிப்பு வினைமுற்றிற்கு ஓதாதது ஏன்? எனக் கேள்வி எழுப்பி, அதற்குப் பதிலையும்

119. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் வினையியல்’ சேனாவரையர் உரை - 220,

அவரே 'வேற்றுமைப் பொருள் பற்றி வருங்கால், பிறிதின் கிழமையும் உறுப்பின் கிழமையல்லாத தற்கிழமையும், ஏழாம் வேற்றுமைப் பொருண்மையும் பற்றி அ.ஃறிணை வினைக்குறிப்புப் பயின்று வாராமையின், சினைக்கிழமையே கூறினார்' என்ற சேனாவரையரின் கூற்று உற்று நோக்கத்தக்கது.¹²⁰.

மேலும், எச்சவியலில் தொல்காப்பியர், இரவின் கிளவிகளாக (இரத்தல்) ஈ, தா, கொடு என மூன்றனை ஒதி, அவை முறையே இழிந்தோன் கூற்று, ஒப்போன் கூற்று, உயர்ந்தோன் கூற்று என்று கூறுவார்¹²¹. இதனைக் கண்ட சேனாவரையர், வழங்கல், உதவல், வீசல் முதலிய சொற்கள் இருந்தும் இம்மூன்றனை மட்டும் ஏன் கூறினார் எனக் கேள்வி எழுப்பி அதற்கு விளக்கத்தையும் அவரே தருகிறார்.

'அவை கொடைப் பொருளவாய் வருவதல்லது இவை போல இரத்தல் குறிப்பு வெளிப்படுக்கும் இரவின் கிளவியாய்ப் பயின்று வாராமையானும் இன்னார்க்கு இன்ன சொல் உரித்தென்று வரையறுத்தலும் வழுவமைத்தலுமாகிய ஆராய்ச்சி ஆண்டின்மையானும் இவற்றையே விதந்து ஒதினார்' என்று கூறுகிறார்¹²².

120. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் வினையியல் சேனாவரையர் உரை - 220

121. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் எச்சவியல் சேனாவரையர் உரை - 445 - 448

122. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் எச்சவியல் சேனாவரையர் உரை - 445

இவ்வாறு மூல நூலாசிரியரை வினவி, அதற்குச் சேனாவரையரே பதில் கூறும் தன்மையும் இவரது உரையில் காணப்படுகிறது.

6.1.8. பாட வேறுபாடு காட்டும் பாங்கு

உரையாசிரியர் இளம்பூரணரின் மூலபாடத்தில் உரையாசிரியர்கள் அனைவரும் மாறுபடுகின்றனர். சேனாவரையரும் மாறுபடுகிறார். சேனாவரையர் காலத்தில் காணப்பட்ட பாட வேறுபாட்டினை அவரே தனது உரையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளமை தெரிகிறது.

தொல்காப்பியம் பெயரியல் 163 ஆவது நூற்பா,

“ஆண்மை யடுத்த மகனென் கிளவியும்

பெண்மை யடுத்த மகளென் கிளவியும்

பெண்மை யடுத்த இகர இறுதியும்

நம்முர்ந்து வருஉம் இகர ஐகாரமும்

முறைமை சுட்டா மகனு மகளும்

மாந்தர் மக்க ளென்னும் பெயரும்

ஆடு மகடு ஆயிரு பெயரும்

சுட்டுமுத லாகிய அன்னும் ஆனும்

அவைமுத லாகிய பெண்டென் கிளவியும்

ஒப்பொடு வருஉங் கிளவியொடு தொகைஇ

அப்பதி னைந்தும் அவற்றோ ரன்ன”

என்னும் நூற்பாவில் இடம்பெறும் ‘அவை முதலாகிய பெண்டென்கிளவியும்’ என்னும் அடிக்குச் சேனாவரையர், “இது பாலறிய வந்த உயர்திணைப் பெயர்களுள் ஒன்றாகும். அதாவது, சுட்டெழுத்தை முதலாகக் கொண்டு பெண்மையை உணர்த்தும் பெயர்ச்சொல்லாகும். அப்பெண்டு, இப்பெண்டு, உப்பெண்டு என இளம்பூரணர் எடுத்துக்காட்டுவார். இங்கு ‘பெண்டன் கிளவி” என்று பாடம் ஒதி அவையாவன அவ்வாட்டி, இவ்வாட்டி, உவ்வாட்டி என்பாரும் உள்’ எனச் சேனாவரையர் விளக்குகிறார். மேலும், அவர் பிறர் கூறும் பாடவேறுபாட்டையும், அப்பாட வேறுபாட்டிற்கான எடுத்துக்காட்டையும் கூறுகிறாரே தவிர, அவர் பெண்டென் கிளவிக்கு எடுத்துக்காட்டுத் தரவில்லை. அத்தோடு, “இங்ஙனம் சிலர் பாடங் கொள்வதற்கு, ‘அவை முதலாகிய பெண்டென் கிளவி இக்காலத்து விழுந்தன போலும்’ என்று காரணம் கூறுவதோடு, தமது கருத்து என்ன என்பதையும் வெளிப்படுத்துகிறார் எனலாம்.

தொல்காப்பியர் காலத்தில் பெரும் வழக்காக காணப்பட்ட பெண்டு என்னும் கிளவி சேனாவரையர் காலத்து வழக்கிழந்து, பெண்டன் என்னும் கிளவி பெரும் வழக்காக காணப்பட்டதாலும் பெண்டன் கிளவி எனப் பாடம் கூறுவாரும் உள்ளனர் என்று விளக்குகிறார் சேனாவரையர்.

“அதிர்வும் விதிர்ப்பும் நடுக்கம் செய்யும்” -

என்னும் நூற்பா உரையில், ‘அதிர்வு’ என்பதற்குப் பதிலாக அதிழ்வு என்று பாடமோதி அதிழ்கண் முரசம் என்று உதாரணம் காட்டுவாரும் உளர் என்று கூறுகிறார்¹²³.

“அடிமறிச் செய்தி அடிநிலை திரிந்து

சீர்நிலை திரியாது தடுமா றும்மே”

— என்னும் 407 ஆவது நூற்பாவை, ஏனைய உரையாசிரியர்கள் அவ்வாறே அமைத்து விளக்க, சேனாவரையரோ இந்நூற்பாவிற்கு புதியதொரு விளக்கத்தினைத் தருகிறார். தொல்காப்பியர், நிரனிறை, சுண்ணம், அடிமறி, மொழிமாற்று எனப் பொருள்கோள் நான்கனைக் கூறி, அவற்றைச் சிறப்புச் சூத்திரங்களால் விளக்குவார், அவ்வாறு கூறும்போது, முதலாவதை ‘அவற்றுள், நிரல்நிறை தானே’ எனவும், இரண்டாவதை, ‘சுண்ணந்தானே’

123. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் உரியியல் சேனாவரையர் உரை - 316

எனவும், நான்காவதை ‘மொழிமாற்றியற்கை’¹²⁴ எனவும்
தனிச்சொற்றொடராகக் கூறுவதைக் காண முடிகிறது. அப்படித் கூறியவர்,
மூன்றாவதாகிய அடிமறியை மட்டும் தனிச்சொற்றொடராக அமைக்காமல்
நூற்பாவாக அமைத்துள்ளார். ‘அடிமறிச் செய்தி’ என்பதனைத் தனிச்
சொற்றொடராக்கியும், ‘பொருள்தெரி மருங்கின்’ என்பதனை இறுதி இரு
சீர்களாகச் சேர்த்தும் இரண்டு அடி நூற்பாவை மூன்று அடி நூற்பாவாக
அமைத்துப் பொருள் கண்டனர். ‘பொருள்தெரி மருங்கின்’ என்பது
இந்நூற்பாவிற்குப் புறனடையாக அமையப் பெற்று அடுத்துவரும் நூற்பாவின்
தனிச்சொற்றொடராக அமைகிறது.

“அடிமறிச் செய்தி

அடிநிலை திரிந்து சீர்நிலை திரியாது

தடுமா றும்மே பொருட்டெரி மருங்கின்”¹²⁵ -என்பது சேனாவரையர்
காலத்தில் காணப்பட்ட பாடமாகும். இதனை சேனாவரையர்,
“நிரனிறைதானே, கண்ணந்தானே, மொழிமாற்றியற்கை என்பன போல ஈண்டும்
அடிமறிச் செய்தி என்பதனைக் குறளடியாக்கி, அடிநிலை திரிந்து சீர்நிலை
திரியாது, தடுமாறும்மே பொருட்டெரி மருங்கின் என்று சூத்திரமாக

124. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் எச்சவியல் சேனாவரையர் உரை - 405,406,409

125. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் எச்சவியல் சேனாவரையர் உரை - 409

அமைப்பாரும் உள்” என்று கூறுகிறார்¹²⁶. சேனாவரையரது காலத்தில் காணப்பட்ட இப்பாட வேறுபாட்டினை இவருக்குப் பின்னர் வந்த உரையாசிரியர்கள் யாரும் குறிப்பிடவில்லை என்பது கவனிக்கத்தக்கது. “சூத்திரமாக அமைப்பாரும் உள்” என்னும் எதிர்மறை உம்மையைப் பயன்படுத்தியுள்ளதால், அவ்வாறு அமைப்பவர்கள் சிறுபான்மை என்பதையும் உணரலாம்.

6.1.9. பாடவேறுபாடு – சேனாவரையர் - இளம்பூரணர்

தொல்காப்பியம் கிளவியாக்கம் முதல் நூற்பாவில் இடம்பெறும்,

‘உயர்திணை யென்மனார் மக்கட் சுட்டே

அ.றிணை யென்மனார் அவரல பிறவே

ஆயிரு திணையின் இசைக்குமன சொல்லே’ - என்னும்

அடியின்கண் உள்ள ‘மன்’ என்னும் சொல் பற்றிப் பாடவேறுபாடும் இலக்கண வேறுபாடும் உரையாசிரியர்களிடையே காணப்படுகிறது. இதனை சேனாவரையர், ‘மன் என்று பாடமாக ஒதுவாரும் உள்’ என்று கூறுகிறார். மன் என்னும் இடைச்சொல் மன என ஈறு திரிந்து நின்றது என்று

126. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் எச்சவியல் சேனாவரையர் உரை - 409

சேனாவரையர் விளக்கம் தந்து மன என்பதே பாடம் என்பதை உணர்த்துகின்றார். ‘மன’ எனச் சேனாவரையர், தெய்வச்சிலையார், கல்லாடனார், பழையவுரைகாரர் ஆகியோர் நால்வரும் பாடமாகக் கொள்ள, இளம்பூரணர், நச்சினார்க்கினியர் ஆகியோர் இருவரும் ‘மன்’ எனப் பாடம்கொள்ளுகின்றனர்.

பெயரியல் 173 ஆவது நூற்பாவில் வரும் ‘பால்வரை கிளவி’ என்னும் சொல்லைப் ‘பால்வரை கிளவி’ என்று இளம்பூரணரும் நச்சினார்க்கினியரும் பாடம் கொள்ள, சேனாவரையர், ‘பலர்வரை கிளவி’ என்று பாடம் கூறுகின்றார். இவரோடு தெய்வச்சிலையாரும், கல்லாடனாரும் அவ்வாறே பாடம் கூறுகின்றனர்.

தொல்காப்பியம் வினையியல் 217 - ஆவது நூற்பாவை, இளம்பூரணர் “ஒன்றன் படர்க்கை தடற ஊர்ந்த” என்று பாடம் கொள்ள, சேனாவரையர், ‘த,ற, ட”என்று பாடம் கொள்கின்றார்¹²⁷. தகரம் மூன்று காலத்திற்கும் உரியது என்றும், றகரம் இறந்தகாலத்திற்கு மட்டும் உரியது என்றும், டகரம் மூன்று காலத்திற்கும் உரியது என்றும் சேனாவரையர் தாம் கூறும் முறை வைப்பிற்குக் காரணமும் கூறுகின்றார்.

127. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் வினையியல் சேனாவரையர் உரை - 217

தொல்காப்பியம் வினையியல் 23 - ஆவது நூற்பாவுக்கு இளம்பூரணர், 'பிரிவுவேறுபடுஉம்' என்று பாடம் கொள்ள, சேனாவரையர் 'திரிபுவேறுபடுஉம்'¹²⁸ என்று பாடம் கொள்கிறார். விளிமரபில், இடம்பெறும் 11, 12, 13 ஆகிய நூற்பாக்களை, விளியேற்கும் புள்ளி ஈறுகளாக ன ர ல ள என நான்கை கூறி, 'ஏனைப் புள்ளி யீறுவிளி கொள்ளா'¹²⁹ எனவும், "அன்னென் இறுதி ஆவா கும்மே"¹³⁰ என்றும் இளம்பூரணர் பாடம் கூறுகிறார். ஆனால், சேனாவரையர், "விளியேற்கும் ஈறுகளுள் ஒன்றான அன் என்னும் ஈறு ஆவாகத் திரிந்து விளியேற்கும் என்பது முன்றாவது நூற்பாவின் பொருள். உதாரணமாக, இராமன் - இராமா. இந்த நூற்பாவிற்கு 'அவற்றுள்' என்ற தனிச்சொல்லையும் சேர்த்துப் பாடம் கூறுகின்றார்¹³¹.

தொல்காப்பியம் எச்சவியலில் வரும் 427 ஆவது நூற்பாவில் இடம்பெறும் 'இவ்விரண்டாகும்' என்பதை இளம்பூரணரும் சேனாவரையரும் அவ்வாறே பாடம் கூறுகின்றனர்.

இளம்பூரணர் உரையைச் சேனாவரையர் மூன்று இடங்களில் மட்டும் ஏற்றும் 54 இடங்களில் மறுத்துரைக்கிறார்¹³². சில இடங்களில் பெயர்

128. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் வினையியல் சேனாவரையர் உரை - 222

129. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் விளிமரபு இளம்பூரணர் உரை - 128

130. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் விளிமரபு இளம்பூரணர் உரை 13.

131. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் விளிமரபு சேனாவரையர் உரை - 130

132. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் கிளவியாக்கம் சேனாவரையர் உரை - 1,2,13.

கூறாதும் மறுத்துரைக்கிறார். அத்தகைய இடங்களில் உரையாசிரியர் கருத்தாக இல்லாமலும் அவை காணப்படுவது குழப்பத்தை ஏற்படுத்துகிறது. ஆகவே, இவருக்கு முன்னர் உரையாசிரியர் உரை மட்டுமல்லாது வேறு உரையும் இருந்தது என உணரலாம்.

6.1.10. பிற உரையாசிரியர் உரை ஏற்பும் மறுப்பும்

பிற உரையாசிரியர்களது பாடங்களை மறுத்துரைக்கும்போது, சேனாவரையர் பிறரது கருத்தை முதலாவதாகக் கூறி, தம் கருத்தை காரணத்தோடு விளக்குவது அவரது உரைத்திறனுக்குச் சான்று எனலாம். தொல்காப்பியம் பெயரியல்

“தன்னு ள்றுத்த பன்மைக் கல்லது

உயர்திணை மருங்கின் ஆக்க மில்லை”

187 - ஆவது நூற்பாவில், பிறர் கருத்தை எடுத்துரைத்து மறுப்பதற்கு முன்பாக, ‘எல்லாப் பார்ப்பாரும், எல்லாச் சான்றாரும் எனப் படர்க்கைக் கண் வருதலும் கேடற்கும் தன்னுள்ள்றுத்த பன்மைக்காங்கால் உயர்திணை மருங்கினல்லதாகாதென மொழிமாற்றி யுரைத்தாரால் உரையாசிரியரெனின் படர்க்கைகண் வருதல் இடவழுவமைதி யென்றவழிப்படு மிழுக்கின்மையானும், தன்மைச் சொல்லே ய்.றிணைக் கிளவி (62) எனவும், ‘யான் யாம் நாமென வருஉம் பெயர் (சொல் - 162) எனவும் பிறாண்டு

மோதியவாற்றால் தன்மைச்சொல் அ.ஃறிணைக்கின்மை பெறப்படுதலின் ஈண்டுக் கூறல் வேண்டாமை யானும், எழுத்ததிகாரத்துள் உயர்திணையாயி னம்மிடை வருமே (தொல்.190) எனத் தன்மைக்குரிய சாரியையே கூறலானும், அது போலியுரை யென்க”¹³³ அக்கருத்தினைக் கொண்டிருப்பதற்குரிய காரணத்தைக் கூறிவிட்டு மறுத்துரைக்கிறார் சேனாவரையர். எச்சவியல் 441 ஆவது நூற்பாவிலும் அவ்வாறே மறுத்துரைக்கிறார். சில இடங்களில் இளம்பூரணர் உரையை இருமுறை மறுத்துரைத்தும் விளக்கியுள்ளார்¹³⁴. வேற்றுமை மயங்கியல் 114 ஆவது நூற்பா உரையில் உரையாசிரியர் உரையைப் போலியுரை என்றும், அவர்க்கது கருத்தன்று என்றும், நூலாசிரியர்க்குக் கருத்தன்மையின் உரையாசிரியர்க்கும் அது கருத்தன்று என்க என்றும் மூன்று முறை மறுத்துரைக்கிறார். சேனாவரையர் மறுத்துரைக்கும் போது பிறர் மனம் நோகாதவாறு மறுத்து உரைக்கிறார். அதுவும் அவரது உரைத்திறனுக்குச் சான்றாகும்.

இளம்பூரணரை பத்தொன்பது இடங்களில் அவருரை போலியுரை என்க, எனவும், ஓரிடத்தில் சிற்றறிவினார்க்கும் புலனாம்”¹³⁵ என்றும் கடுமையாக மறுத்துரைக்கிறார். இளம்பூரணரது உரையை மறுத்துரைக்கும்

133. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் பெயரியல் சேனாவரையர் உரை

134. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் கிளவியாக்கம் சேனாவரையர் உரை - 1,13,17,35 வேற்றுமை மயங்கியல் - 114 எச்சவியல் -415,428,451.

135. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் இடையியல் சேனாவரையர் உரை - 291

போது “உரையாசிரியர் கூறினாரால் எனின்”¹³⁶ “உரையாசிரியர்
 உரைத்தாரால் எனின்”¹³⁷ “உரையாசிரியர் விரித்தாரால் எனின்”¹³⁸
 “வழுவென்றாரால் உரையாசிரியர் எனின்”¹³⁹ “காட்டினாரால் உரையாசிரியர்
 எனின்”¹⁴⁰ , “உதாரணம் காட்டினாரால் உரையாசிரியர் எனின்”¹⁴¹
 “உருபென்றாரால் உரையாசிரியர் எனின்”¹⁴² “வினைமுதற்
 உரைக்குங்கிளவி என்றாரால் உரையாசிரியர் எனின்”¹⁴³ “ஈண்டுக் கூறினார்
 என்றாரால் உரையாசிரியர் எனின்”¹⁴⁴ “இதனைப் பிரித்து ஒரு சூத்திரமாக
 உரைத்தாரால் உரையாசிரியர் எனின்”¹⁴⁵ “இப்பொருண்மை
 உணர்த்துகின்றது இச்சூத்திரம் என்றாரால் உரையாசிரியர் எனின்”¹⁴⁶
 “உயர்திணைப்பெயர் என்றாரால் உரையாசிரியர் எனின்”¹⁴⁷

-
136. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் சேனாவரையர் உரை கிளவியாக்கம் - 1,4,13,24,26,29,40,51,60, வேற்றுமையியல் - 62,67.
 137. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் சேனாவரையர் உரை கிளவியாக்கம் - 35, இடையியல் - 288, எச்சவியல் - 427,429,441,451,61,461.
 138. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் கிளவியாக்கம் சேனாவரையர் உரை - 1
 139. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் கிளவியாக்கம் சேனாவரையர் உரை - 45
 140. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் கிளவியாக்கம் சேனாவரையர் உரை - 50, வேற்றுமையியல் - 68, எச்சவியல் - 422.
 141. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் சேனாவரையர் உரை வேற்றுமையியல் - 74, எச்சவியல் - 408.
 142. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் வேற்றுமையியல் சேனாவரையர் உரை - 82
 143. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் வேற்றுமைமயங்கியல் சேனாவரையர் உரை - 114
 144. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் சேனாவரையர் உரை கிளவியாக்கம் - 6, வேற்றுமை மயங்கியல் - 114, விளிமரபு - 120
 145. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் வேற்றுமைமயங்கியல் சேனாவரையர் உரை - 115
 146. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் சேனாவரையர் உரை பெயரியல் - 161, எச்சவியல் - 428
 147. மேலது. 429

“மொழிமாற்றி உரைத்தாரால் உரையாசிரியர் எனின்”¹⁴⁸ “அசைநிலை
 என்றாரால் உரையாசிரியர் எனின்”¹⁴⁹ “செவ்வெண் தொகை பெற்று வந்தது
 என்றாரால் உரையாசிரியர் எனின்”¹⁵⁰ “பெயரெச்சம் நின்று தொக்கது
 என்றாரால் உரையாசிரியர் எனின்”¹⁵¹ , “கருங்குதிரை பெயர் தொக்கது
 என்றாரால் உரையாசிரியர் எனின்”¹⁵² “வினைகொண்டு முடிதல் என்றாரால்
 உரையாசிரியர் எனின்”¹⁵³ “இவற்குக் கொடு என்னும் என்றாரால்
 உரையாசிரியர் எனின்”¹⁵⁴ எனக் குறிப்பிட்டு மறுத்துரைக்கின்றார்.

சேனாவரையர்,

1. அவருரை போலியுரை என்க
2. அவர்க்கது கருத்தன்று என்க
3. பிறர் மதம் மேற்கொண்டு கூறினார் என்க
4. நூலாசிரியர்க்குக் கருத்தன்மையான் உரையாசிரியர்க்கும் அது

கருத்தன்றென்க என்னும் நான்கு வகைகளில் பிற உரையாசிரியர்களது

-
148. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் பெயரியல் சேனாவரையர் உரை - 174
 149. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் பெயரியல் சேனாவரையர் உரை - 187
 150. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் இடையியல் சேனாவரையர் உரை - 272
 151. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் இடையியல் சேனாவரையர் உரை - 293
 152. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் எச்சவியல் சேனாவரையர் உரை - 415
 153. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் எச்சவியல் சேனாவரையர் உரை - 416
 154. மேலது. 417

பாடத்தை மறுத்துரைக்கிறார்.

6.1.10.1. அவருரை போலியுரை என்க

அவருரை போலியுரை என்று கிளவியாக்கம் 1,5,13,24,35,40,51,54,60 ஆகிய நூற்பாக்களிலும், வேற்றுமையியல் 68,74 ஆகிய நூற்பாக்களிலும் வேற்றுமை மயங்கியல் 114 ஆவது நூற்பாவிலும் பெயரியல் 174,187 ஆகிய நூற்பாக்களிலும், இடையியல் 293 ஆவது நூற்பாவிலும், எச்சவியல் 401,415,428, முதலிய நூற்பாக்களிலும் “அவருரை போலியுரை என்க” என்று மறுத்து விளக்கம் தருகிறார்.

6.1.10.2. அவர்க்கது கருத்தன்று என்க

கிளவியாக்கத்தில் 1,4,17,26,29,45,50 – ஆகிய நூற்பாக்களிலும், வேற்றுமையியலில் 62,67,82 – ஆகிய நூற்பாக்களிலும், வேற்றுமை மயங்கியலில் 102,114,115 ஆகிய நூற்பாக்களிலும் விளிமரபில் 120 ஆவது நூற்பாவிலும், பெயரியலில் 161 ஆவது நூற்பாவிலும் இடையியலில் 272,288,291 ஆகிய நூற்பாக்களிலும் எச்சவியலில் 408,415,416,422,423, முதலிய நூற்பாக்களிலும் “அவர்க்கது கருத்தன்று என்க” என்று மறுத்துப் பாடம் கூறிச் செல்கிறார் சேனாவரையர்.

6.1.10.3. பிறர் மதம் மேற்கொண்டு கூறினார் என்க

“செப்பும் வினாவும் வாழஅல் ஓம்பல்” – என்னும் கிளவியாக்க 13 ஆவது நூற்பாவிற்கு உரை எழுத வந்த சோனாவரையர் இளம்பூரணரின் உரையை மறுத்துரைக்கிறார்.

“வினா எதிர் வினாதல், ஏவல், மறுத்தல், உற்றுரைத்தல், உறுவது கூறல், உடம்படுதல் எனச் செப்பு அறுவகைப்படுமென்று உரையாசிரியர் கூறினாரா லெனின் - உயிரெத்தன்மைத் தென்றவழி உணர்தற்றன்மைத் தென்றல் முதலாயின அவற்று ளடங்காமையானும், மறுத்தலும் உடம்படுதலும் வினாவப்பட்டார் ஏவப்பட்டார் கண்ணவாகலானும் அறுவகைப்படுமென்று பிறர்மதம் மேற்கொண்டு கூறினாரென்பது” என்று கூறுகிறார். கிளவியாக்கத்தில் மேலும் 17,26 முதலிய நூற்பாக்களில் மட்டுமே இவ்வாறு சோனாவரையர் உரை கூறிச் செல்கிறார்.

6.1.10.4. நூலாசிரியர்க்குக் கருத்தன்மையான் உரையாசிரியர்க்கும் அது கருத்தன்றென்க

நூலாசிரியர்க்குக் கருத்தன்மையான் உரையாசிரியர்க்கும் அது கருத்தன்றென்க என்று வேற்றுமை மயங்கியலில் 114 – ஆவது நூற்பாவில்,

“தொல்காப்பியனானுங் கபிலனானுங் செய்யப்பட்ட நூலைத் தொல்காப்பியங் கபிலமென்றல் வினைமுதலுரைக்குங் கிளவியென்றாரால்

உரையாசிரியரெனின்: அற்றன்று, ஒரு மொழியிலக்கணம் ஈண்டுக் கூறாராயினும் வெற்புச் சேர்ப்பு என்னும் பெயரிறுதி இதனுடையா னென்னும் பொருள் தோன்ற அன்னென்பதோ ரிடைச்சொல் வந்து வெற்பன் சேர்ப்பன் என நின்றார்போல, தொல்காப்பியன் கபிலன் என்னும் பெயரிறுதி இவனாற் செய்யப்பட்டதென்னும் பொருள் தோன்ற அம்மென்பதோ ரிடைச்சொல் வந்து அன் கெடத் தொல்காப்பியம் கபிலம் என நின்றன வென்பது ஆசிரியர் கருத்தாம். அதனான் அவையதாரணமாதல் உரையாசிரியர்' கருத்தன்றென்க” என்று இளம்பூரணர் கருத்தை மறுத்துரைக்கிறார். எச்சவியலில் 415,451 ஆகிய இரண்டு நூற்பாக்களிலும் இவ்வாறே கூறிச் செல்கிறார் சேனாவரையர்.

சேனாவரையர், மறுத்துரைக்க வேண்டியதை முன்னர் உரைத்து, அதனையே வினாவாகத் தொடுத்தும், போலியுரை என்றோ, அவர்க்கது கருத்தன்று என்க என்றோ என்று கூறிப் பின்னர் தமது கருத்தைத் தக்க சான்றுகளோடு நிறுவுகின்றார். . சில இடங்களில் வினாவை எழுப்பி, அற்றன்று என்று மறுத்துரைத்து அதன்பின்னர் விளக்கம் தந்து தமது கருத்தை நிறுவும் தன்மையும் காணப்படுகிறது¹⁵⁵. சில இடங்களில்

155. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் சேனாவரையர் உரை கிளவியாக்கம் - 60, வேற்றுமை மயங்கியல் - 114, இடையியல் - 272, எச்சவியல் - 401,415,427,432,441,451,461

“அ.துரையன்மை உணர்க”¹⁵⁶ என்றும் “மறுக்க”¹⁵⁷ என்றும் கூறிப் பிறருரையை மறுத்துரைத்துச் செல்லும் தன்மையும் காணப்படுகிறது.

6.1.11. ஈருரை கூறும் தன்மை

‘உரையியைபு’ என்று குறிப்பிட்டும் குறிப்பிடாமலும் ஒன்றற்கு மேற்பட்ட நூற்பாக்களை இணைத்து உரையாசிரியர்கள் உரையெழுதும் மரபு தமிழ் உரையாசிரியர்களிடம் காணப்படுகிறது. அவ்வாறல்லாமல், ஒரு நூற்பாவிற்குத் தமது உரையும், அவர் காலத்து வழங்கிய பிறிதொருவரது உரையையும் கலந்து எழுதும் ஈருரை மரபும் காணப்படுகிறது.

சேனாவரையர், “எவ்வயின் வினையும் அவ்வியல் நிலையும்”¹⁵⁸ என்னும் நூற்பாவிற்கும், “கடிசொல் இல்லைக் காலத்துப் படினே”¹⁵⁹ என்னும் நூற்பாவிற்கும் உரை கூறும்போது, “இவையிரண்டும் இச் சூத்திரத்திற்குப் பொருளாகக் கொள்க” என்று அவரது உரையையும் பிறிதொரு உரையையும் கூறுகின்றார். மேலும்,

156. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் கிளவியாக்கம் சேனாவரையர் உரை - 22

157. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் கிளவியாக்கம் சேனாவரையர் உரை - 1

158. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் எச்சவியல் சேனாவரையர் உரை - 429

159. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் எச்சவியல் சேனாவரையர் உரை - 452

“செய்யுள் மருங்கினும் வழக்கியன் மருங்கினும்

மெய்பெறக் கிளந்த கிளவி யெல்லாம்

பல்வேறு செய்தியின் நூல்நெறி பிழையாது

சொல்வரைந் தறியப் பிரித்தனர் காட்டல்”¹⁶⁰

என்னும் நூற்பாவிற்கு உரை எழுதும்போதும் இரண்டு உரையைக் கூறி, “இவ்விரண்டையும் இச்சூத்திரத்திற்கு உரையாகக் கொள்க” என்று இரண்டு உரைகளையும் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று கூறுகிறார். சேனாவரையர், ஈருரை கூறும் இடங்களில் எல்லாம் பெரும்பாலும் அவ்வுரையினை அவ்வாறே எடுத்துரைப்பதோடு, சில இடங்களில் மறுத்துரைக்கவும் செய்கிறார்¹⁶¹.

6.1.12. உரைத்தாங்கு உரைக்க

ஒரு நூற்பாவில் முன்னமே கூறிய உரை தொடர்புடைய பிறிதொரு நூற்பாவிற்கும் கூறவேண்டிய நிலை ஏற்படும்போது, ‘உரைத்தாங்கு உரைக்க’ என்றும், ‘கூறினாம்’ என்றும், ‘ஓக்கும்’ என்றும் கூறிச் செல்லுவதும் சேனாவரையரின் உரைத்திறனாக அமைகிறது.

160. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் எச்சவியல் சேனாவரையர் உரை - 463

161. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் எச்சவியல் சேனாவரையர் உரை - 422

இளம்பூரணர், ‘முன் கூற்றிறே கூறுக’, ‘முன்னர் விடுத்தாங்கே விடுக்க’, ‘இது மேல் வருவனவற்றிற்கும் ஒக்கும் என்’, என்றும், பேராசிரியர், ‘மேலதே உரை’, ‘மேல் உரைத்ததே உரை’ என்றும், நச்சினார்க்கினியர், ‘ஈண்டும் கூறிக் கொள்க’ ஏனையவற்றிற்கும் இவ்வாறே கூறிக் கொள்க’ என்றும், என்றும், தெய்வச்சிலையார், ‘ஆண்டு உரைத்த விடையே ஈண்டும் உரைக்க’, ‘மேல் உரைத்தவாறே உரைக்க’ என்றும், கல்லாடனார், ‘மேற் கூறியவாறே கூறுக’, ‘ஈண்டும் விரித்துரைத்துக் கொள்க’, ‘உதாரணம் மேற்காட்டினவே கொள்க’ என உரையெழுதுகின்றனர். இவ்வுரை நெறியினைத் தொடங்கி வைத்தவர் இளம்பூரணரே. இவ்வாறு எடுத்துக் கூறுவதால் கூறியது கூறல் எனும் குற்றம் நீங்குவதோடு, உரை சிறக்கவும் செய்கிறது எனலாம்.

தொல்காப்பியம், கிளவியாக்க 7 - ஆவது நூற்பா உயர்திணைக்குரிய பலர்பால் ஈறுகளாக, ‘ரஃகான் ஒற்று, பகர இறுதி, மார் என்னும் இடைச்சொல்’ ஆகிய முன்றைக் கூறும். இதே நூற்பாவில் சேனாவரையர், “மார் என்பது ரஃகான் ஒற்றில் அடங்காது என்பதற்கான விளக்கத்தினைக் கூறுகிறார். மேலும், “அஃறிணைப் பலவின்பால் ஈறுகளாக அ. ஆ, வ எனும் முன்றைத் தொல்காப்பியர் கூறுவார். “இவற்றுள் வ கரம் அகரத்திரல் அடங்குமா” என மாணாக்கன் எழுப்பும் வினாவிற்கு. “மார் ஈற்றிற்கு உரைதத்து உரைக்க”¹⁶² என முன் நூற்பாவில் கூறிய உரையினைச்

162. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் விளிமரபு சேனாவரையர் உரை - 3

சுட்டிக் காட்டுகிறார் சேனாவரையர். அதேபோல், வினையியல் 228 ஆவது நூற்பாவில் வினையெச்ச வாய்பாடுகளாகச் செய்து, செய்யூ, செய்பு, செய்தென, செய்யியர், செய்யிய, செயின், செய, செயற்கு முதலியவற்றைக் கூறும்போது, “புகரமும் குகரமும் உகரத்தின் கண்ணும், எனவும், இயவும், அகரத்தின் கண்ணும் அடங்குமா” என்னும் கேள்விக்கு, “ஆரீற்றின் மார் அடங்காமைக்கு உரைத்தாங்கு உரைக்க” எனக் கிளவியாக்க 7 - ஆவது நூற்பாவிற்குக் கூறிய உரையினையே இங்கும் கூறுகிறார் சேனாவரையர். கிளவியாக்கம் 7 - ஆவது நூற்பாவிற்குக் கூறிய இதே உரையை அப்படியே கிளவியாக்கம் 9 - ஆவது நூற்பாவிற்கும் கூறுகிறார். மேலும் மூன்று இயல்களை அடுத்து வரும் வினையியல் 228 - ஆவது நூற்பாவிற்கும் இதே உரையைக் கூறிச் செல்லுகிறார் சேனாவரையர்.

உயர்திணை விளியேற்கும் உயிர் ஈறுகளைக் கூறும்போது,

“அவைதாம், இ உ ஐ ஓ என்னும் இறுதி,

அப்பால் நான்கே உயர்திணை மருங்கின்,

மெய்ப்பொருள் சுட்டிய விளிகொள் பெயரே”¹⁶³ என்னும் நூற்பாவிற்கு இலக்கண முடிபினைக் கூறும், சேனாவரையர், ஈண்டு ‘அவைதாம்’ என்று

163. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் விளிமரபு சேனாவரையர் உரை - 3

வினையியல் ஐந்தாவது நூற்பாவிற்கு கூறிய உரையினையே கூறுகிறார். அடுத்து விரவு வினைக்குரிய எட்டுக் கிளவியுள் முதலாவதாக வரும் முன்னிலை ஒருமை வினைமுற்று ஈறுகளைக் 'கூறும்போதும், முன்னிலைக்கிளவி என்பதற்கு முடிபு 'அவைதாம் அம் ஆம் எம் ஏம்"¹⁶⁴ என்புழி அவைதாம் என்பதற்கு "உரைத்தாங்கு உரைக்க"¹⁶⁵ என்று கூறுகின்றார்.

இதேபோல், விளிமரபு மூன்றாவது நூற்பாவிற்குக் கூறிய இலக்கணத்தை, வினையியல் 202,223 ஆகிய நூற்பாக்களுக்கும், உரியியல் 299 ஆவது நூற்பாவிற்கும் 'உரைத்தாங்கு உரைக்க' என விளக்குகிறார் சேனாவரையர். விளிமரபு மூன்றாவது நூற்பா உரையில் 'அவைதாம்' என்பதற்கு கூறிய இலக்கண முடிபு, வினையியல் ஐந்தாவது உரியியல் மூன்றாவது நூற்பாக்களுக்கும் 'அவைதாம்' என்னும் சொல்லிற்கு அமைகிறது என்று கூறுகிறார். .

சேனாவரையரின் இவ்வுரைத் திறனானது, கூறியது கூறல் எனும் குற்றம் நீங்கிடவும், உரைச்சுருக்கம் ஏற்படவும், தொல்காப்பியர் ஓரிடத்துக் கூறிய சொல், சொற்றொடர், போன்றவற்றை எங்கெல்லாம் கூறியுள்ளார் என்பதை அறந்த கொள்ளவும் இயல்கிறது.

164. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் வினையியல் சேனாவரையர் உரை - 202

165. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் வினையியல் சேனாவரையர் உரை - 223

6.1.13. ஓக்கும்

ஒரு நூற்பா உரையில் கூறிய கருத்துப் பிறிதொரு நூற்பாவுக்கும் பொருந்துமானால், அந்த நூற்பாவின் அடியையோ, சொற்றொடரையோ எடுத்துரைப்பதைச் சேனாவரையர், “என்பதற்கும் ஓக்கும்” என்று உரை கூறிச் செல்லும் தன்மையும் காணப்படுகிறது. ‘ஓக்கும்’ என்பது ஈண்டு உரைத்ததை இனி வருவனவற்றிற்கு உரைக்க என்பது பொருளாகும். இவ்வுத்தியும், உரைத்தாங்கு உரைக்க’ என்பதைப் போன்றதே. . வேற்றுமையியலில், இரண்டாம் வேற்றுமைக்குரிய இலக்கணத்தைக் கூறும்போது. ‘இரண்டாகுவதே ஐயெனப் பெயரியப் வேற்றுமைக் கிளவி’ என்னும் வேற்றுமை மயங்கியல் பத்தாவது நூற்பாவிற்கு விளக்கம் கூறும் சேனாவரையர். “எண்ணுமுறையான் இரண்டாவது என்பது பெறப்படுமாயினும், இக்குறி தொல்லாசிரியர் வழக்கென்பது அறிவித்தற்கு ஐயெனப் பெயரிய வேற்றுமைக் கிளவி இரண்டாகுவது என்றார்’ என்றவா. இது முன்றாவது முதலாயினவற்றிற்கும் ஓக்கும் என்று கூறுகிறார். இவ்விளக்கம் ஏழாம் வேற்றுமை வரையிலும் ஓக்கும் என்பதாகும்.

“பெயரியலில் . ‘பெண்மை சுட்டிய எல்லாப் பெயரும், ஒன்றற்கும் ஒருத்திக்கும் ஒன்றிய நிலையே” என்னும் 180 – ஆவது நூற்பாவிற்குத் தரும் விளக்கத்தினை அடுத்துவரும் நூற்பாவிற்கும் ஓக்கும் என்று கூறுகிறார் சேனாவரையர்.

மேலும், வினையியல் 207, 215, 221 முதலிய நூற்பாவிலும், இடையில் 250 ஆவது நூற்பாவிலும் உரியியல் 199 ஆவது நூற்பாவிலும் - (ஈதொக்கும்) - வேற்றமையியல் 72,73 - ஆவது நூற்பாக்களிலும், வேற்றுமை மயங்கியல் 87,92,93 - ஆகிய நூற்பாக்களிலும், பெயரியல் 163 ஆவது நூற்பாவிலும், வினையியல் 213,228 - ஆகிய நூற்பாக்களிலும், எச்சவியல் 419,441 - முதலிய நூற்பாக்களிலும் ஒக்கும் என்றுரைத்து தனது உரையை விளக்கிச் செல்கிறார்.

6.1.14. கூறினாம் - கூறுதும் - கூறிப் போந்தாம்

சேனாவரையர் தனது உரையை கூறினாம், கூறுதும், கூறிப் போந்தாம் என்று கூறியும் விவரித்துச் செல்கிறார். கிளவியாக்கம் ஒன்றாவது நூற்பாவில் ‘அசைநிலை முதலாயின பொருளுணர்த்துமாறு” என்றும், பெயரியல் 155 ஆவது நூற்பாவில்,

“ ஆயிரு திணையி னிசைக்கும் (சொல்.1) என்றதனான் இது பெறப்படுதலின் இசுகுத்திரம் வேண்டாவெனின் அற்றன்று. சொல்லிசைக்கும் பொருளாவன இவ்விரண்டு திணையுமே பிறிதில்லையென்பதல்லது, சொல்லெல்லாம் பொருளுணர்த்துதன் மாலையவே, உணர்த்தாதனவில்லையென்னும் யாப்புறவு அதனாற் பெறப்படாமையின் அசை நிலை முதலாயினவும் பொருள் குறித்து நிற்குமென ஐய மறுத்தற்கு இசுகுத்திரம்

வேண்டுமென்பது அசைநிலை முதலாயின பொருளுணர்த்துமாறு மேலே கூறிப்போந்தாம்” என்று விளக்கிச் செல்கிறார்.

‘கிளவியாக்கம் 19,31,40 ஆகிய நூற்பாக்களில் ‘கூறினாம்’ என்றும், வினையியல் 235 – ஆவது நூற்பாவில் ‘முற்றி நின்றலாவது இதுவென்று வினையியலுள்’ என்றும், எச்சவியல் 428 – ஆவது நூற்பாவில் ‘கூறினாம்’ என்றும், எச்சவியலில் 429,432 – ஆவது நூற்பாக்களுக்கு உரை கூறும்போது ‘வினையியலுள் கூறியவாறு கடைபிடிக்க’ என்றும் அதே எச்சவியல் 433 – ஆவது நூற்பாவில் ‘இதற்கு விடை ஆண்டே கூறினாம்’ என்றும் வேற்றுமையியல் 77 – ஆவது நூற்பாவிற்கு உரை கூறும்போது ‘மேலே கூறப்பட்டது’ எனவும் உரை கூறிச் செல்கிறார்.

6.1.15. உரையை முன்னரே கூறுதல்

‘வினைச்சொல் இலக்கணமும் வழுவமைதியும் அவ்வோத்துக்களுள் உணர்த்தாது ஈண்டு உணர்த்தியது என்னை எனின்:- அதற்குக் காரணம் அவ்வச் சூத்திரம் உரைக்கும்வழிச் சொல்லுதும்’ என்று சொல்லப் போகும் உரையினை முன்னரே கூறும் தன்மையையும் சேனாவரையரிடம் காண முடிகிறது¹⁶⁶.

166. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் எச்சவியல் சேனாவரையர் உரை - 397

6.1.16. காட்டினாம் - காட்டுதும்

எடுத்துக்காட்டுகள் கூறுவதற்கு உரையாசிரியர்கள் இம்முறையைப் பயன்படுத்தியுள்ளனர். இதனையும் ஒருவகை உரைத்திறனாகக் கொள்ளலாம். இதனை இளம்பூரணர், 'இவற்றிற்குச் செய்யுள் களவியலுள் காட்டப்பட்டது'¹⁶⁷ என்றும், 'சுருங்கின பாட்டிற்கு உதாரணம் மேற்காட்டப்பட்டன'¹⁶⁸ என்றும் விளக்குவார்.

பேராசிரியர், 'உதாரணம், 'தளைவகை யொன்றாக் தன்மை யான'¹⁶⁹ எனவும், 'என்புழிக் காட்டப்பட்டது'¹⁷⁰ என்றும், 'இவற்றை வரையறை கூறும்வழி'¹⁷¹ "உதாரணம் காட்டுதும்"¹⁷² என்றும் தனது உரையில் கூறிச் செல்கிறார்.

நச்சினார்க்கினியர், 'வழக்கு உதாரணம் வேற்றுமை மயங்கியலுள் காட்டினாம்'¹⁷³ என்றும், 'உதாரணங்கள் ஆண்டும்'¹⁷⁴ 'காட்டுதும்'¹⁷⁵ என்றும்

167. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் பெருளதிகாரம் இளம்பூரணர் உரை - 23

168. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் பெருளதிகாரம் இளம்பூரணர் உரை - 150

169. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் பெருளதிகாரம் பேராசிரியர் உரை - 58

170. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் பெருளதிகாரம் பேராசிரியர் உரை - 61

171. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் பெருளதிகாரம் பேராசிரியர் உரை - 34-50

172. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் பெருளதிகாரம் பேராசிரியர் உரை - 2

173. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் எச்சவியல் நச்சினார்க்கினியர் உரை - 17

174. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் செய்யுளியல் நச்சினார்க்கினியர் உரை - 210

175. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் எச்சவியல் நச்சினார்க்கினியர் உரை - 13

அவர் உரை கூறிச் செல்கிறார். கல்லாடனார், ‘உதாரணம் மேற்காட்டினவே கொள்க’ என்றும் கூறுகின்றனர். சேனாவரையர், ‘இவற்றிற்கு உதாரணம் முன்னர்க் காட்டுதும்’¹⁷⁶ என்று கூறுகின்றார். ‘சொல்லெச்சத்திற்கு உதாரணம் முன்னர்க் காட்டுதும்’¹⁷⁷ என்று 45 - ஆவது நூற்பாவினை உதாரணமாகக் காட்டுகிறார்.

6.1.17. நூற்பா வரையறை

தொல்காப்பியர் கூறிய இலக்கணத்தைக் கற்பவர்களுக்கு நூற்பாவின் தன்மையை வரையறுத்துக் கூறுவது நூற்பா வரையறை எனப்படும். இவ்வுரைநெறியினை தொடங்கி வைத்தவராக நாம் இளம்பூரணரையே கூற முடியும். சேனாவரையர், கிளவியாக்கம்,

“வினையின் தோன்றும் பால்அறி கிளவியும்

பெயரின் தோன்றும் பால்அறி கிளவியும்

மயங்கல் கூடா தம்மர பினவே” – என்னும் 11 - ஆவது நூற்பாவிற்கு எழுதிய உரையில், “ஒரு திணைச்சொல் ஏனைத் திணைச் சொல்லாடு முடியுந்திணை வழுவும், ஒருபாற் சொல் அத்திணைக்கண் ஏனைப்பாற்

176. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் பெயரியல் கல்லாடனார் உரை – 22-25

177. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் எச்சவியல் கல்லாடனார் உரை – 44

சொல்லொடு முடியும் பால் வழுவும், பிறிதொரு காரணம் பற்றாது ஒரு பொருட்குரிய வழக்கு ஒரு பொருண்மேற் சென்ற தெனப்படும் மரபு வழுவும், வினாயதற் கிறையாகாச் செப்பு வழுவும், வினாவப் படாத பொருளைப் பற்றி வரும் வினா வழுவும், ஓர் இடைச்சொல் ஓர் இடத்துச் சொல்லொடு முடியும் இட வழுவும், காலக்கிளவி தன்னோடி யையாக் காலமொடு புணரும் கால வழுவும் என வழு எழு வகைப்படும். ‘வழுவற்க என்றலும்’ ‘வழுமைத்தலும்’ என வழுக்காத்தல் இரு வகைப்படும். குறித்த பொருளை அதற்குரிய சொல்’லாற் சொல்லுக என்றல் வழுவற்க என்றலாம், குறித்த பொருட்குரிய சொல்லன்றாயினும் ஒருவற்றான் அப்பொருள் விளக்குதலின் அமைக என்றல் வழுவமைத்தலாம். இச் சூத்திர முதலாக இவ்வோத்து வழுக் காக்கின்றது”¹⁷⁸ என வழுக் காத்தலின் முக்கியத்துவத்தைக் கூறுவதோடு அந்த நூற்பாவின் தன்மையை வரையறை செய்யவும் செய்கிறார்.

மேலும், கிளவியாக்கம்,

“மன்னாப் பொருளும் அன்ன இயற்றே” – என்னும் 34 - ஆவது நூற்பா உரையின் இறுதியில், “இரண்டு சூத்திரத்தானும் மரபு வழுக் காத்தவாறு” என மரபுவழுக் காத்தலுக்குரிய நூற்பாக்களை வரையறுத்து விளக்குகின்றார். அதேபோல், பெயரியல் முதல் நூற்பாவான,

178. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரம் கிளவியாக்கம் சேனாவரையர் உரை – 11

“எல்லாச் சொல்லும் பொருள் குறித்தனவே” – என்னும் பெயரில் முதல் நூற்பா உரையிலும், இடையியல் 285- ஆவது நூற்பா உரையில் “இவை மூன்று சூத்திரத்தானும் வழுவற்கவென இடைச்சொல் பற்றி மரபு வழக் காத்தவாறு என்று நூற்பாவை வரையறை செய்து இவ்வாறு விளக்கிச் செல்கிறார்.

6.1.18. வழிகாட்டுதல்

எந்தெந்த இலக்கணங்கள் எங்கெங்கு ஒதப்படுகின்றன என்பதை உரையாசிரியர்கள் விளக்குவர். அதனை வழிகாட்டுதல் என்பர். பெயரியலில் பெயர்ச்சொல் இலக்கணத்தைக் கூறும்போது,

“ஒருபாற் கிளவி யெனைப்பாற் கண்ணும்

வருவன தாமே வழக்கென மொழிப” (பொருளியல் - 28)

என இப்பொருண்மை பொருளியலிற் கூறினாராகலின்¹⁷⁹ பொருளியல் நூற்பாவிற்கு வழிகாட்டி விளக்குகிறார். உரியியலில் “ ஒரு சொற்குப் பொருளுரைப்பது பிறிதோர் சொல்லானன்றே: அச்சொற் பொருளும்’ அறியாதானை உணர்த்துமாறு என்னை எனின், அது வருகின்ற சூத்திரத்தாற்

179. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் பெயரியல் சேனாவரையர் உரை- 160

பெறப்படும்¹⁸⁰ என்றும், அச்சொல்லிற்கும் பொருள் தெரியவில்லை எனின், தொடர்மொழியான் காட்டி விளக்கலாம் என்றும், அப்பொழுதும் விளங்கவில்லை எனின் அச்சொல்லுக்குரிய பொருளையே நேரே காட்டி விளக்கலாம். அவ்வாற்றானும் உணர்தலாற்றாதானை உணர்த்துமாறு என்னை எனின் “அதற்கென்றே வரும் சூத்திரம் எழுந்தது என்பது”¹⁸¹ என்றும் வழி காட்டி தனது உரையைச் சேனாவரையர் கையாண்டுள்ளார்.

6.1.19. சொன்னதும் சொல்லப்போவதையும் கூறுதல்

முன்னர் கூறியதையும், இனி கூறப் போவதையும் கூறும் தன்மையும் சேனாவரையரிடம் காணப்படுகிறது. இது பெரும்பாலும் கருத்துரையில் இடம்பெறுகிறது. உயர்திணைப் பெயர் விளியேற்கும் தன்மையைக் கூற விரும்பும் சேனாவரையர், “அக்கருத்தினராயின் அ.:றிணை யென்னுஞ் சொல்லொழித்துக்,

“கிளந்த இறுதி அ.:றிணை விரவுப்பெயர்

விளம்பிய நெறிய விளிக்குங் காலை” (சொல்.150)

எனவும், இதன்பின்,

180. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் உரியியல் சேனாவரையர் உரை - 391

181. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் உரியியல் சேனாவரையர் உரை - 393

“முறைப்பெயர் மருங்கி னையெ னிறுதி

யாவொடு வருதற் குரியவு முளவே” ” (சொல்.126)

எனவும், இதன்பின் னகார, ளகார வீற்றிருக்கை முறைப்பெயருமடங்கப்,

“புள்ளி யிறுதி யேயொடு வருமே” ” (சொல்.151)

எனவும் ஓதுவார் மன்னாசிரியர். என்னை, மயங்கக் கூறலென்னுங் குற்றமும் நீங்கிச் சூத்திரமும் சுருங்குமாதலான் அவ்வாறோதாமையானும், முறைப் பெயரேயன்றித் தாம் நீயி ரென்பனவும் ஈண்டுக் கூறப்பட்டமையானும் உரையாசிரியர்க்கு அது கருத்தன்றென்க”¹⁸² என்று தான் கூறப் போகும் நூற்பாக்கள் பற்றியும் விளக்கிச் செல்கிறார்.

மேலும்,

“அவற்றுள்

பெயரெனப் படுபவை தெரியுங் காலை

உயர்திணைக் குரிமையும் அ.ஃறிணைக் குரிமையும்

ஆயிரு திணைக்கு மோரன்ன வுரிமையும்

182. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் விளிமரபு சேனாவரையர் உரை - 120

அம்மு வருபின தோன்றலாறே”

என்னும் நூற்பாவிற்கு எழுதிய உரையில் சேனாவரையர், “பொருள் வேறுபாடு பற்றிச் சிறப்பு வகையான் நான்கு சொல்லும் உணர்த்துதற்கு உபகாரமுடைய பொதுவிலக்கணம் உணர்த்தி, நிறுத்தமுறையானே இனி பெயர்ச்சொல் உணர்த்துகின்றார்¹⁸³ என்று இதற்கடுத்த நூற்பா பற்றி விவரிக்கிறார்.

மேலும்,

“த ந நு எ எனும் அவைமுத லாகிய

கிளைநுதல் பெயரும் பிரிப்பப் பிரியா”

என்னும் நூற்பாவிற்கான உரையில் “செய்யுட்குரிய சொல்லும், சொற்றொடுக்குங்காற்படும் விகாரமும் அவை செய்யுளாக்குங்காற்றம்முட்புணருந்நது நிற்குமாறுமாகிய செய்யுளொழிபு உணர்த்தி இனி வழக்கிலக் கணத்தொழிபு கூறுகின்றார்¹⁸⁴ என்றும், “அவ்வறு பொருட்குமோரன்ன வுரிமைய (சொல்.234) என்றதனாற் பெயரெச்சம் பொருள்படு முறைமை கூறினார். முடிபு எச்சவியலுட் பெறப்படுமென வினையியலுட் கூறியவாறு

183. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் பெயரியல் சேனாவரையர் உரை - 160

184. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் எச்சவியல் சேனாவரையர் உரை - 410

கடைபிடிக்க”¹⁸⁵ என்றும் முன்னர் கூறியதையும் இனி கூறப்போவதையும் விவரித்துச் செல்கிறார்.

6.1.20. உவமை

உரையாசிரியர்கள் நூற்பாக்களில் வரும் கருத்துகளுக்கேற்ப உவமைகளைக் கொண்டும் விளக்கியுள்ளனர். சேனாவரையர் உவமையின் அடிப்படையில் கூறிய உரையை

1. வழக்கு உவமை

2. இலக்கண உவமை – என இருவகைப்படுத்தலாம்.

தொல்காப்பியர் தனது நூலில் பல இடங்களில் உவமை மூலமாக இலக்கணம் கூறிச் செல்வதையும் தொல்காப்பியத்தில் காண முடிகிறது. உதாரணமாக, தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரம் வினையியல் 246 – ஆவது நூற்பாவில்,

“செயப்படு பொருளைச் செய்தது போலத்

தொழிற்படக் கிளத்தலும் வழக்கியன் மரபே”

என்றும், பொருளதிகாரம் புறத்திணையியல் எட்டாவது நூற்பாவில்,

185. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம், எச்சவியல் சேனாவரையர் உரை - 334

“வருவிசைப் புனலைக் கற்சிறை போல

ஒருவன் தாங்கிய பெருமை யானும்” - என்றும், பொருளதிகாரம்
செய்யுளியல் 163 – ஆவது நூற்பாவில்,

“நேரின மணியை நிரல்பட வைத்தாங்கு

ஓரினப் பொருளை ஒருவழி வைப்ப” - என்றும்
உவமையைப் பயன்படுத்தி இலக்கணம் கூறுகின்றார். இதனை
அடியொற்றியே உரையாசிரியர்களும் தமது உரைகளில் உவமைகளைக்
கையாண்டனர் எனக் கருதலாம்.

6.1.20.1. வழக்கு உவமை

சேனாவரையர் உரையை விளக்கும்போது கிளவியாக்கம் முதல்
நூற்பாவில் “வழக் களைந்து சொற்களை ஆக்கிக் கொண்டமையான்
இவ்வோத்துக் கிளவியாக்க மாயிற்று. ஆக்கம் - அமைத்துக் கோடல்
நொய்யும் நுறுங்கும் களைந்து அரிசி அமைத்தாரை அரிசி ஆக்கினார்
என்பவாகலின் சொற்கள் பொருள்மேல் ஆமாறு உணர்த்தினமையால்
கிளவியாக்கமாயிற்று எனினும் அமையும்”¹⁸⁶ என்றும், “ஆடுஉ

186. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் கிளவியாக்கம் சேனாவரையர் உரை - 1

அறிசொல்லாவது எனகார ஈற்றுச் சொல்லாயினும், பால் உணர்த்துதற் சிறப்பு நோக்கி 'னகான் ஒற்றே' என்றார். அறமாவது அழுக்காறு இன்மை என்றாற்போல, னஃகான் ஒற்று ஆடுஉவறி சொல் என்றாராயினும், ஆடுஉ அறிசொல்லாவது னஃகான் ஒற்றென்பது கருத்தாகக் கொள்க"¹⁸⁷ என்றும், "ஊரானோர் தேவகுலம் என்றாற் போல"¹⁸⁸ என்றும், "திங்கள் கரிது என்பது போலப் பிறழ உணர்ந்தார் வழக்காய் ஆராயப்படாது என்க"¹⁸⁹ என்றும், "இவ்வாடையும் அந்நூலான் இயன்றது என்றாற் போல"¹⁹⁰ என்றும், "எல்லாப் பெயரும் என்பதனை ஆறு போயினார் எல்லாரும் கூறை கோட்பட்டார் என்பது போலக் கொள்க"¹⁹¹ என்றும், "கூறைகோட்படுதல் கடவுளுக்கு எய்தாதவாறு போல இடைச்சொற்கு இவ்வாராய்ச்சி எய்தாமை அறிக"¹⁹² என்றும் உவமையைப் பயன்படுத்தி தனது உரையை விளக்கிச் செல்கிறார்.

6.1.20.2. இலக்கண உவமை

தொல்காப்பியர் கூறிய இலக்கணங்களுக்கும் உவமை மூலமாகச் சேனாவரையர் உரை கூறியுள்ளார். அதனை இலக்கண உவமை எனலாம்.

187. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் கிளவியாக்கம் சேனாவரையர் உரை - 5

188. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் எச்சவியல் சேனாவரையர் உரை - 428

189. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் கிளவியாக்கம் சேனாவரையர் உரை - 19

190. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் வேற்றுமையியல் சேனாவரையர் உரை - 75

191. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் பெயரியல் சேனாவரையர் உரை - 172

192. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் உரியியல் சேனாவரையர் உரை - 395

உதாரணமாக, ஆண்பால், பெண்பால் பற்றிக் உரை கூற விரும்பிய சேனாவரையர், “ஆடுஉ அறிசொல், மகடுஉ அறிசொல் என்றாற்போல உயர்திணைச்சொல் அ.ஃறிணைச்சொல் என அமையும்” என்று ஆண்பால், பெண்பாலைப் போல உயர்திணைச் சொல்லும் அ.ஃறிணைச் சொல்லும் அமையும் என்றும்¹⁹³, “தன்மை திரிபெயர்”¹⁹⁴ என்பதற்கு உரை கூறும்போது, “என்றாற் போலச் சொல்லொடு பொருட்கு ஒற்றுமை கருதி ஆண்மை திரிந்த பெயர்நிலைக்கிளவி என்றார்” என்று திரிபெயருக்கு இலக்கண உவமையைப் பயன்படுத்தி உரை கூறுகிறார்¹⁹⁵.

மேலும் இரட்டைக்கிளவியை விவரிக்கிறபோது, “இரட்டைக்கிளவி என்றது மக்களிரட்டை விலங்கிரட்டை போல வேற்றுமை உடையனவற்றையன்றி, இலையிரட்டையும் பூவிரட்டையும் போல ஒற்றமையும் உடையனவற்றை என்று உணர்க” என்று இரட்டைக்கிளவிக்கு உவமை மூலமாக விளக்கம் கூறுகிறார்¹⁹⁶. பொருள் தன்மையைப் பற்றிக் கூறும்போது, “ஒப்பில்வழியாற் பிறிது பொருள் சுட்டும் ஆகுபெயர்போல” என்று ஆகுபெயரை உவமையாகக் காட்டுகிறார்¹⁹⁷.

193. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் கிளவியாக்கம் சேனாவரையர் உரை - 1

194. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் கிளவியாக்கம் சேனாவரையர் உரை - 56

195. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் கிளவியாக்கம் சேனாவரையர் உரை - 4

196. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் கிளவியாக்கம் சேனாவரையர் உரை - 48

197. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் வேற்றுமை மயங்கியல் சேனாவரையர் உரை - 106

6.1.21. நூற் புணர்ப்பு

நூலின் இறுதியில் கூறப்படுவதை நூற்பா புணர்ப்பு என்பர். இதனைத் தந்திரவுத்தி எனவும் கூறுவர். இறையனார் அகப்பொருள் உரையாசிரியர், தனது பாயிரவுரையில் ‘தந்திரம் என்னும் வடமொழிப் பொருளை நூல் என வழங்குதல் தமிழ் வழக்கெனக் கொள்க’¹⁹⁸ என்று கூறுவதன் மூலம் இந்நூற் புணர்ப்பு என்பது தமிழ் வழக்கம் என உணரலாம். இதனை இளம்பூரணர், “அது சூத்திரத்தின்பாற் கிடப்பதோர் பொருள் வேறுபாடு காட்டுவது” என்றும், ‘விரித்துத் தொகுத்தல் எனினும் நூற்புணர்ப்புப்பட வைத்தவாறு’¹⁹⁹ என்றும் கூறுகிறார். பேராசிரியர் “தொகையும் விரியும் மயங்குமாற்றான் விரித்தது தொகுத்தல் எனும் நூற்புணர்ப்பு”²⁰⁰ என்று கூறுவதன் மூலம் நூற்புணர்ப்பு என்பது தமிழ் இலக்கண வழக்கம் என்பதையும், உத்தியைக் குறிக்கும் பிறிதொரு சொல் என்பதையும் அறிந்து கொள்ளலாம்.

தொல்காப்பியர் கூறும் 32 உத்திகளில் பதினோரு உத்திகளுக்குச் சேனாவரையர் உரை கூறிச் செல்கிறார். அவை,

198. நக்கீரர் - இறையனார் களவியல் உரை - 1

199. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் வினையியல் இளம்பூரணர் உரை - 11

200. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் மரபியல் பேராசிரியர் உரை - 24

“ஓன்றென முடித்தல்”²⁰¹ “தன்னின முடித்தல்”²⁰² “ஏற்புழிக்கோடல்”²⁰³
“சிறப்புடைப் பொருளைத் தானினிது கிளத்தல்”²⁰⁴ “விரித்துக் கூறல்”²⁰⁵
“வகுத்துக் கூறல்”²⁰⁶ “உய்த்துரை வைத்தல்”²⁰⁷ “பிறர் உடன்பட்டது தான்
உடம்படுதல்”²⁰⁸ “கூறுவாம்”²⁰⁹ “முந்துமொழிந்ததன் தலைதடுமாற்றம்”²¹⁰
“சொல்லின் முடிவில் அப்பொருள் முடித்தல்”²¹¹ என் பதினொன்று
வகையான உத்திகளை மேற்கொண்டு உரையைக் கூறிச் செல்கிறார்.
உத்தி பெரும்பாலும் விளக்கவுரையிலும், சிறுபான்மை கருத்துரையிலும்
இடம்பெற்றுள்ளதைக் காண முடிகிறது. சேனாவரையர், யோகவிபாகம்

-
201. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் சேனாவரையர் உரை கிளவியாக்கம் - 18,27,44,45,49,53,61, பெயரியல் - 173, வினையியல் -220,239, இடையியல் - 270:, எச்சவியல் - 451,453
202. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் சேனாவரையர் உரை கிளவியாக்கம் - 16,27,36,38,40,61, வேற்றுமையியல் -66,81,வினையியல்-213,220, எச்சவியல் - 419,437,451,
203. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் சேனாவரையர் உரை கிளவியாக்கம் - 10,34,41, , வேற்றுமையியல் - 67,வேற்றுமை மயங்கியல் -104,இடையியல் -234,241.எச்சவியல் - 462
204. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் சேனாவரையர் உரை கிளவியாக்கம் - 1, வேற்றுமையியல் - 64, வேற்றுமை மயங்கியல் - :104, பெயரியல் - 172,194, வினையியல் - 220
205. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் கிளவியாக்கம் சேனாவரையர் உரை - 21
206. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் பெயரியல் சேனாவரையர் உரை - 176,177,178,179,
207. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் வேற்றுமையியல் சேனாவரையர் உரை - 62
208. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் சேனாவரையர் உரை கிளவியாக்கம் - 26, எச்சவியல் - 6463
209. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் கிளவியாக்கம் சேனாவரையர் உரை - 2
210. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் பெயரியல் சேனாவரையர் உரை - 190
211. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் எச்சவியல் சேனாவரையர் உரை - 399

எனும் ஓர் உத்தியைச் பயன்படுத்தியுள்ளார். இது வடமொழி இலக்கணத்தைப் பின்பற்றி எழுதப்பட்டதென கருதலாம். ‘பொருளை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஒரு குத்திரத்தை இரண்டாக்குவது யோக விபாகம்’ என்பர். யோகம் - கூட்டம். விபாகம் - பிரிப்பு. யோகவிபாகம் - கூட்டிப்பிரித்தல். இரு பொருள்பட அல்லது இருதொடராக ஒரு தொடராக ஒரு நூற்பா அமைத்தல் யோக விபாகம் அல்லது நூற்புணர்ப்பு எனப்படும் - இதனை தந்திரவுத்தி எனவும் குறிப்பிடுவர்.

தொல்காப்பியம் கிளவியாக்கத்தில், “வினையின் தோன்றும் பாலறி கிளவியும், பெயரின் தோன்றும் பாலறி கிளவியும், மயங்கல் கூடா தம்மர பினவே”²¹² என்னும் நூற்பாவில் இவ்வுத்தியினைக் குறிப்பிடுகிறார். இதில் இடம் பெறும் ‘மயங்கல் கூடா தம்மர பினவே’ என்னும் அடியைப் பிரித்து உத்தியைக் காணுகிறார். ‘தம் மரபினவே’ என்பதனைப் பிரித்து வேறோர் தொடராக்கிச் சொற்கள் மரபு பிறழா தம்மரபினவே என மரபு வழுக்காத்ததாக உரைக்க. இது யோகவிபாகம் என்னும் நூற்புணர்ப்பு. முன் இரு பொருள்பட உரைப்பன எல்லாம் இந்நூற்புணர்ப்பாகக் கொள்க’ என்பது சேனாவரையர் தரும் உரையாகும்²¹³. மேலும் சேனாவரையர்,

212. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் கிளவியாக்கம் சேனாவரையர் உரை - 11

213. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் கிளவியாக்கம், சேனாவரையர் உரை - 11

‘யானை மேய்ப்பானைப் பாகன் என்றலும் ஆடு மேய்ப்பானை இடையன் என்றலும் மரபு. மேய்த்தல் ஒப்புமையான் யானை மேய்ப்பானை இடையன் என்றலும் மாடு மேய்ப்பானைப் பாகன் என்றலும் மரபுவழு’ என்று மரபு பிறழாமைக்கு விளக்கம் தருகிறார்²¹⁴.

“கடிசொல் இல்லைக் காலத்துப் படினே”²¹⁵ என்னும் நூற்பா உரையில் ‘இனி ஒன்றென முடித்தலால் புதியன தோன்றினாற் போலப் பழையனவும் உளவெனக் கொள்க’ என யோக விபாக உத்தியைக் கையாளுகிறார். ஆனால், பிற உரையாசிரியர்கள் யாரும் இந்த நூற்பா விளக்கத்தைக் கூறும்போது இவ் உத்தியை பயன்படுத்தவில்லை.

6.1.22. உரைக்குறியீடு

உரையாசிரியர்கள் உரை கூறிச் செல்லும் போது சில குறியீடுகளைப் பயன்படுத்தி உரை கூறிச் செல்லும் தன்மை உரையாசிரியர்களிடம் காணப்படுகிறது. இது உரைக்குறியீடு எனப்படும். தொல்காப்பியம், ‘உயர்திணை அ.ஃறிணை என்பன தொல்லாசிரியர் குறி’ எனக் குறிப்பிடும்²¹⁶. இதற்கு உரை கூறும் சேனாவரையர் ‘இக் குறி

214. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் கிளவியாக்கம், சேனாவரையர் உரை - 11

215. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் எச்சவியல் சேனாவரையர் உரை - 453

216. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் கிளவியாக்கம் சேனாவரையர் உரை - 1

தொல்லாசிரியர் வழக்கு²¹⁷ என்று தொல்காப்பியரது கால வழக்கத்தைத் தொல்காப்பியர் கூறினார் என்று கூறுகிறார். . இது போன்று பிற உரையாசிரியர்களும் சில உரைக்குறியீடுகளை உருவாக்கி உரை எழுதுவதைக் காண முடிகிறது. பழையவுரைகாரர் தவிர ஏனைய உரையாசிரியர்கள் அனைவரும் இவ்வுரையைக் கையாண்டுள்ளனர். சேனாவரையர், இளம்பூரணர், பேராசிரியர், நச்சினார்க்கினியரைப் போன்று அதிக அளவில் உரைக் குறியீட்டு உத்தியை மேற்கொள்ளவில்லை. உதாரணமாகச் சேனாவரையர் “எய்தியது விலக்கியவாறு”²¹⁸ “எய்தியவற்றுள் எய்தாதன விலக்குதல்”²¹⁹ “எய்தாதது எய்திவித்தவாறு”²²⁰ “எய்தியது இகந்து படாமற் காத்தது”²²¹ என்பன சேனாவரையர் மேற்கொண்ட உரைக்குறியீடுகளாகக் கூறலாம்.

பிற உரையாசிரியர்களைப் போன்று இவரும் உரைக்குறியீட்டிற்கான காரணத்தையும் கூறிச் செல்கிறார். கருத்துரை

217. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் வேற்றுமையியல் சேனாவரையர் உரை - 2

218. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் சேனாவரையர் உரை வேற்றுமை மயங்கியல் - 26, விளிமரபு - 3, வினையியல் - 7,30

219. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் வினையியல் சேனாவரையர் உரை - 31

220. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் சேனாவரையர் உரை வினையியல் - 39, எச்சவியல் -40.

221. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் எச்சவியல் சேனாவரையர் உரை - 12

கூறும் வழக்கம் இவரது உரையில் காணப்படாமையால், இவர், குறிப்பிடும் சில உரைக்குறியீடுகள் பொருளுரை, விளக்கவுரையில் மட்டுமே இடம்பெறுகின்றன. சேனாவரையர், ஒற்றுமை நயம் என்னும் உத்தியை விளிமரபு 152 – ஆவது நூற்பாவிலும், பெயரியல் 163,173 ஆகிய நூற்பாக்களிலும், வினையியல் 235 – ஆவது நூற்பாவிலும், இடையியல் 285 ஆவது நூற்பாவிலும், எச்சவியல் 419, 443 ஆகிய நூற்பாக்களிலும் பயன்படுத்தி உரை கூறுகிறார். வேற்றுமை நயம் என்னும் உத்தி இவரது உரையில் காணப்படவில்லை.

6.1.23. இலக்கணக்குறிப்பு

உரையாசிரியர்கள் உரையெழுதிச் செல்லும் போது சில

சொற்களுக்கு இலக்கணக்குறிப்புக் கூறிச் செல்லுவது உண்டு. அவ்வகையில் சேனாவரையரும் சில இடங்களில் இலக்கணக் குறிப்பு கூறிச் செலவதைக் காண முடிகிறது. ‘என்மனார் - செய்யுள் முடிபெய்தி நின்றதோர் ஆர் ஈற்று எதிர்கால முற்றுச் சொல், என்றிசினோர், கண்டிசினோர் - இறந்த கால முற்றுச் சொல், இசைக்கும் - செய்யும் என்னும் முற்றுச் சொல்’²²², சிவணி – வினையெச்சம், உயர்திணைய

222. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் கிளவியாக்கம் சேனாவரையர் உரை - 1

என்னும் வினைக்குறிப்புக் கொண்டது²²³, 'மேன - மேல் என்பது ஏழாம் வேற்றுமைப் பொருள் உணர்த்துவதோர் இடைச்சொல்லாகலின், ஈறு திரிந்து மேன என நின்றது'²²⁴. 'பெயரிய-பெயர் என்பது முதலாக முடிந்ததோர் பெயரெச்சம்²²⁵, என்றா, எனா - எண்ணிடைச்சொல்²²⁶, 'எல்லாரும், எல்லீரும் - முறையே படர்க்கைப் பன்மை உணர்த்தும்: முன்னிலைப் பன்மை உணர்த்தும்²²⁷, 'தோன்றலும் உரித்து - எதிர்மறை உம்மை²²⁸, 'என்றிப்பாற்கும் - இம்முன்று பாற்கும் என்பது பட நிற்பலின் முற்றும்மை²²⁹, 'யாஅர் - செய்யுள் இன்பம் நோக்கி அளபெழுந்து நின்றது²³⁰ எனபனவாகும்.

6.1.24. வழக்கு மாறிய இலக்கணம்

தொல்காப்பியர், செலவு, வரவு, தரவு, கொடை எனும் நான்கு சொற்களும் மூவிடத்தும் வரும் என்றும், அவற்றுள் தரவு,

-
223. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் கிளவியாக்கம் சேனாவரையர் உரை - 2
 224. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் கிளவியாக்கம் சேனாவரையர் உரை - 57
 225. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் வேற்றுமையியல் சேனாவரையர் உரை - 71
 226. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் வேற்றுமையியல் சேனாவரையர் உரை - 72,73
 227. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் பெயரியல் சேனாவரையர் உரை - 164
 228. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் பெயரியல் சேனாவரையர் உரை - 173
 229. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் பெயரியல் சேனாவரையர் உரை - 182
 230. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் வினையியல் சேனாவரையர் உரை - 210

வரவு எனும் இரண்டும் தன்மை, முன்னிலை ஆகிய ஈரிடத்தும் வரும் என்பார். இந்நிலை சேனாவரையர் காலத்தில் மாறி வந்தமையால் சேனாவரையர், “மயங்கி வருவனவும் அமைக்கப்படும்” என்னும் கூற்றால் உணர்த்துகிறார்.

“சிறப்பி னாகிய பெயர்நிலைக் கிளவிக்கும்

இயற்பெயர்க் கிளவி முற்படக் கிளவார்”²³¹ - என்று, அதாவது, “இயற்பெயரும் சிறப்புப் பெயரும் சேர்ந்து வருங்கால் இயற்பெயர் முற்படக் கூறமாட்டாது” என்றும், “சிறப்புப் பெயர் முன்னும் இயற்பெயர் பின்னுமாகக் கூறப்படும்” என்றும் தொல்காப்பியர் கூறுவார். இம்முறை சேனாவரையர் காலத்தில் மாறி வந்துள்ளதை, “திருவீரவாசிரியன் மாந்தக் கொங்கன் ஏனாதி என இயற்பெயர் முன் வந்தனவால் எனின்’எனும் சேனாவரையர் உரைத்தொடரால் அறிய முடிகிறது²³². ஓடு எனும் மூன்றாம் வேற்றுமை உருபு வினைமுதல் கருவி ஆகிய இரண்டன் பொருளில் வரும் என்பார் தொல்காப்பியர். தொல்காப்பியர் காலத்தில் இவ்விரு

231. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் கிளவியாக்கம் சேனாவரையர் உரை - 41

232. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் கிளவியாக்கம், சேனாவரையர் உரை- 41

பொருள்களில் பயின்று வந்த இவ்வுருவு சேனாவரையர் காலத்தில் அருகிப் போயிற்று என்பதனை, “வினைமுதல் கருவிக்கண் ஓடு எனும் உருபு இக்காலத்து அருகியல்லது வாராது” என்னும் உரை மூலம் அறிய முடிகிறது²³³.

மேலும், ‘சுட்டு முதலாகிய அன்னும் ஆனுமாவன: அவ்வாளன், இவ்வாளன், உவ்வாளன், அம்மாட்டான், இம்மாட்டான், உம்மாட்டான் என்பனவற்றுள் இவற்றுள் ஆனீறு போன்றவை சேனாவரையர் காலத்தில் வழக்கில் இல்லை என்பதையும் அவரது உரை மூலம் அறிய முடிகிறது²³⁴.

“என்று, என, ஓடு” எனும் எண்ணிடைச் சொற்கள், சொற்கள் தோறும் வரும் எனத் தொல்காப்பியம் கூற, “ஆயின் சொற்றொறும் வருதல் என்பது இக்காலத்து அரிய”²³⁵ என்று சேனாவரையர் கூறுவதன் மூலம் சேனாவரையரது காலத்தில் அது வழக்கொழிந்து போயிற்று என உணரலாம். எவன் என்பதோர் பெயரும் உண்டு. அ.:து இக்காலத்து என் என்றும் என்னை என்றும் நிற்கும்²³⁶ என்று சேனாவரையர்

233. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் வேற்றுமையியல் சேனாவரையர் உரை - 73

234 தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் பெயரியல், சேனாவரையர் உரை - 163

235. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் இடையியல், சேனாவரையர் உரை - 294

236. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் வினையியல், சேனாவரையர் உரை - 219

கூறுவதன் மூலம் எவன் என்னும் சொல், என் என்றும் என்னை என்றும் மாறி வழங்கியுள்ளது என்பதை உணரலாம்.

6.1.25. வழக்கிழந்த சொற்கள்

சேனாவரையர் தம் காலத்தில் வழக்கிழந்து போன சொற்களையும் கூறுகிறார். உதாரணமாக, “அவை முதலாகிய பெண்டென் கிளவி இக்காலத்து விழுந்தன போலும்”²³⁷ “பெற்று - பெருக்கம் ஈது அக்காலத்துப் பயின்றது போலும்”²³⁸ “அவை இக்காலத்தரிய”²³⁹ “நின்றை, போன்றவற்றைக் கூறலாம். சேனாவரையர் உரை எழுதுவதன் மூலம், தம் காலத்திலோ, அதற்கு முன்னரோ வழக்கிழந்து போன சொற்களை இவ்வாறு பட்டியலிட்டு விளக்குகிறார். இதுவும் இவரது உரைத்திறனுக்குச் சிறந்த சான்றாகும்.

237. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் பெயரியல் சேனாவரையர் உரை — 163

238. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் உரியியல், சேனாவரையர் உரை — 304

239. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் எச்சவியல், சேனாவரையர் உரை — 426

சேனாவரையின் உரைத்திறன் என்னும் இவ்வியலில், ஆசிரியர் மாணவன் பாங்கு பகுதியில் சேனாவரையர் மாணவர் ஆசிரியர் தன்மையில் எவ்வாறு கேள்வி, விடை கூறுகிறார் என்பதும், நூற்பாவின் தேவையை உணர்த்தும் பாங்கு என்னும் பகுதியில் நூற்பாவின் தேவையை தொல்காப்பியர் வழி சேனாவரையர் நிறுவும் தன்மையும் ஆராயப்பட்டள்ளன.

மூலபாட விளக்கம், நூற்பாவின் பயனைக் கூறும் பாங்கு., சொல், சொற்றொடராய்ச்சி பாங்கு, வகைகளை விவரித்துக் கூறுதல்., மூல நூலாசியரைக் கேள்வி கேட்கும் பாங்கு, பாட வேறுபாடு காட்டும் பாங்கு, பாடவேறுபாடு என்னும் இயலில் சேனாவரையர் - இளம்பூரணர் ஆகிய இருசருக்குமிடையே பாட வேறுபாடு காட்டுவதில் காணப்படும் ஒற்றுமை வேற்றுமை போன்றவை ஆராயப்பட்டுள்ளன.

மேலும், பிற உரையாசிரியர் உரை ஏற்பும் மறுப்பும், ஈருரை கூறும் தன்மை, உரைத்தாங்கு உரைக்க, ஓக்கும், கூறினாம் - கூறுதும் - கூறிப் போந்தாம், உரையை முன்னரே கூறுதல், காட்டினாம் - காட்டுதும், நூற்பா வரையறை, வழிகாட்டுதல், சொன்னதும் சொல்லப்போவதையும் கூறுதல் போன்றவை உதாரணத்தோடு விவரிக்கப்பட்டுள்ளன.

உவமை என்னும் பகுதியானது 1) வழக்கு உவமை 2) இலக்கண உவமை என்னும் பொருண்மையில் வகைப்படுத்தி ஆராயப்பட்டுள்ளது.

மேலும், நூற் புணர்ப்பு, உரைக்குறியீடு, இலக்கணக்குறிப்பு, வழக்கு மாறிய இலக்கணம் போன்ற தலைப்புகளில் சேனாவரையரின் உரைத்திறன் ஆராயப்பட்டுள்ளது.

சேனாவரையரின் உரைத்திறப் புலமை நன்கு புலனாகிறது. மேலும், ஆய்வுகள் செய்வதற்கான தரவுகள் இதில் காணக்கிடைக்கின்றன.

இயல் ஏழு

ஆய்வு நிறைவுரை

இவ்வியலில் “தொல்காப்பியம் - சேனாவரையர் உரைத்திறன் ஆய்வு” என்னும் பொருண்மையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வில் கண்டறியப்பட்ட செய்திகள் தொகுத்து வழங்கப்பட்டுள்ளன..

- சேனாவரையர் என்பது இயற்பெயர். ஆசிரியராகப் பணி புரிந்துள்ளார். தென்பாண்டி நாட்டில் ஆற்றூர் என்னும் ஊரில் வாழ்ந்தவர். சைவச் சமயத்தைச் சார்ந்தவர். இவரது காலம் கி.பி. 13ஆம் நூற்றாண்டு. வடமொழிப் புலமை பெற்றவர். வடமொழிப் பற்று மிக்கவர்.
- தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரத்திற்கு மட்டும் உரையெழுதியுள்ளார். வேறு எந்நூலுக்கும் உரையெழுதவில்லை.
- சேனாவரையர் வடமொழி இலக்கணத்தைப் புகுத்தி உரையெழுதியுள்ளமை ஆராயப்பட்டுள்ளது.
- கருத்துரை, பதவுரை வழங்காமல் பொழிப்புரை வழங்கியுள்ளமை ஆராய்ந்து கண்டறியப்பட்டுள்ளது..
- இவர் தனது உரையை, அதிகார உரை, இயல் உரை, நூற்பா உரை என மூன்று வகைப்படுத்தி விவரிக்கின்றார்.
- இதன் பொருள் (இ-ள்), என்றவாறு, (எ-று) எடுத்தக்காட்டு (எ-டு), என விளக்கம் தந்து தனது உரையைச் சேனாவரையர் அமைத்து விளக்கியுள்ளது கண்டறியப்பட்டுள்ளது.

- முன் நூற்பாக்களை மட்டுமன்றிப் பின் வரும் நூற்பாக்களையும் இயைபுபடுத்தி உரை கூறியுள்ளமை ஆராய்ந்து கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.
- நூற்பா நுவலும் பொருள் வினா விடை, பிறர் உரை, உவமை, இலக்கணம், உத்தி, உரைக்குறியீடு ஆகியவற்றின் மூலம் தனது உரையைப் படைத்துள்ளது ஆய்வில் கண்டறியப்பட்டுள்ளது.
- நூற்பாவின் முக்கியத்துவத்தை, இச்சூத்திரம் வேண்டா எனின் - வேண்டும், அடங்குமெனின் எனின் - அடங்காது, இதன் பயன் இதுவெனல் என வரையறை செய்து சேனாவரையர் நிறுவியுள்ளது ஆராய்ந்து நிறுவப்பட்டுள்ளது.
- இயல் வைப்பு, நூற்பா வைப்பு, வகைமுறை வைப்பு ஆகியவற்றில் நூலாசிரியர்க்கு எதிராகக் கருத்து கூறியிருந்தாலும், தொல்காப்பிய நூற்பாவில் எந்த மாற்றங்களையும் மேற்கொள்ளவில்லை. மாற்றம் ஏதும்
- நூற்பா நுவலும் பொருளை விளக்க ஆசிரியர் மாணாக்கர் நிலையில் நின்று, வினா விடை நெறியால் விளக்கியிருப்பது இவரது சிறப்பு.
- பாட வேறுபாடு காட்டுதல், பொருள் விளக்கம் தருதல் இவரது உரைச்சிறப்பாக அமைந்துள்ளது.
- அவை போலியுரை, அவர்க்கது கருத்தன்று, பிறர் மதம் மேற்கொண்டு கூறினார். நூலாசிரியர்க்குக் கருத்தன்மையான் உரையாசிரியர்க்கும் அது கருத்தன்று எனப் பிறரது உரையை மறுத்து உரை எழுதுகிறார்.

இளம்பூரணரை உரையாசிரியர் என்று குறிப்பிட்டு, அவரது உரையை 54 இடங்களில் மறுககப்பட்டுள்ளமை தெரிகிறது.

- அவ்வாறு பிறரது உரையை மறுக்கும்போது, பிறர் உரையை முதற்கண் கூறி அதனை ஒன்றன்பின் ஒன்றாக மறுத்துத் தமது உரையை நிலைப்படுத்துகிறார். பிறரது உரையை மறுப்பதற்கு முன் அவர் அங்ஙனம் கொள்வதேன்? என்பதற்கான காரணத்தைத் தாமே உரைத்து அதன்பின் மறுத்திருப்பது சிறப்பிற்குரியது.
- ஒரு நூற்பாவிற்கு ஈருரை எழுதும் வழக்கத்தையும் மேற்கொண்டுள்ளார். அதாவது தனது உரையோடு அவரது காலத்தில் நிலவிலிருந்த வேறொரு உரையையும் கூறிச் செல்வது தெளிவுபடுத்தப்பட்டுள்ளது.
- ஒரு நூற்பாவில் கூறிய உரை, பிறிதொரு நூற்பாவிடத்தும் கூறவேண்டிய நிலை ஏற்படின், உரைத்தாங்கு உரைக்க, ஒக்கும், கூறினாம் - கூறுதும் எனும் முறையும், எடுத்துக்காட்டிற்குக் காட்டினாம் - காட்டுதும் எனும் முறையை மேற்கொண்டுள்ளமையும் ஆய்வில் கண்டறியப்பட்டுள்ளது.
- ஒட்டிக் கொள்க, உறழ்ந்து கொள்க, வந்தவழிக் கண்டு கொள்க, வந்தவாறு கண்டு கொள்க என்னும் முறை எடுத்துக்காட்டிற்கென்றே உருவாக்கப்பட்டது ஆகும் என்று தனது உரையை எளிமைப்படுத்திக் கூறியுள்ளமையும் ஆய்வில் கண்டறியப்பட்டுள்ளது.

- இலக்கணத்திற்கு உரிய எடுத்துக்காட்டு, செய்யுள் தரவியலா இடத்து' உளவேல் கண்டு கொள்க', 'வந்தவழிக் கண்டு கொள்க' என உரை கூறும் தன்மை அவரது நேர்மையைக் காட்டுகிறது.
- 463 நூற்பாக்களில் 373 இடங்களில் இலக்கிய மேற்கோளும், 83 இடங்களில் 161 தொல்காப்பிய நூற்பாக்களும் நூற்பா விளக்கத்திற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் பதின்மூன்று நூற்பாக்கள் எழுத்ததிகாரத்திலும், ஏழு நூற்பாக்கள் பொருளதிகாரத்திலும் இருந்து எடுத்து விளக்கப்பட்டுள்ளன.
- இவரது உரை சில இடங்களில் கடுமைத் தன்மையாக அமைந்துள்ளது.
- சேனாவரையர் உரைத்திறன் புலமை நன்கு புலாகிறது. மேலும் ஆய்வுகள் செய்வதற்கான தரவுகள் இதில் காணக்கிடக்கின்றன.

இயல் எட்டு

துணை நூல் பட்டியல்

துணை நூற்பட்டியல்

1. அகத்தியலிங்கம் ச. - தொல்காப்பியச் சிந்தனைகள்
அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்,
சிதம்பரம். -1985
2. அடிகளாசிரியர் (பதிப்பாசிரியர்) - தொல்காப்பியம் எழுத்திகாரம்
இளம்பூரணர் உரை, காவேரி
கலர் அச்சகம், கும்பகோணம்,
1969
3. அரவிந்தன் மு. வை. - உரையாசிரியர்கள்,
மணிவாசகர் பதிப்பகம்,
சென்னை, 3 - ஆம் பதிப்பு,
1995
4. அருணாசலம் ப. - தொல்காப்பியர், தமிழ்ப்
புத்தகாலயம், சென்னை,
முதல் பதிப்பு 1975
- 5.. அருணாசலம் மு. - 13-ஆம் நூற்றாண்டு இலக்கிய
வரலாறு, காந்தி வித்தியாலயம்,

திருச்சிறம்பலம். 1970

6. அருணாசலம் மு. -

11-ஆம் நூற்றாண்டு இலக்கிய

வரலாறு, காந்தி வித்தியாலயம்,

மாயூரம், 1971

7. அருணாசலம் மு. -

அகத்திணையில் உரைவளம்,

மதுரைப் பல்கலைக்கழகத்

தமிழ்த்துறை, மதுரை. இளம்பூரணர்,

அண்ணாமலைப்பல்கலைக்கழகம்,

1975

8. இசுரயேல் மோ. -

இடையும் உரியும்

சர்வோதய இலக்கியப் பண்ணை,

மதுரை, முதல் பதிப்பு, 1977

9. இராகவையங்கார் மு.

சாசனத் தமிழ்க்கவி சரிதம்,

சென்னை. 1987

10. உ.வே.சாமிநாத ஐயர் -

நன்னூல் - சங்கரநமச்சிவாயர் உரை,

உ.வே.சாமிநாத ஐயர் பதிப்பு,

உ.வே.சாமிநாதஐயர் நூல் நிலையம்,

ஐந்தாம் பதிப்பு, 1991

11. உ.வே.சாமிநாத ஐயர் -

நன்னூல் -மயிலைநாதர் உரை,

உ.வே.சாமிநாத ஐயர் பதிப்பு,

உ.வே.சா. நூல்நிலையம்,

சென்னை, 1995

12. கந்தையா ந. சி. -

செந்தமிழ் அகராதி,

உலகத் தமிழாராய்ச்சிநிறுவனம்,

சென்னை - 1999

12. கிருட்டிணமூர்த்தி கோ. -

தொல்காப்பியஆய்வின் வரலாறு

சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்,

முதல் பதிப்பு, சென்னை-1990

13. கோவிந்தராச முதலியார் கா. ர.,

களவியல் என்னும் இறையனார்

வேணுகோபாலப் பிள்ளை மே. வீ.

அகப்பொருள் மூலமும்

(பதிப்பாசிரியர்கள்)

நக்கீரனார் உரையும்

- பவானந்தர் கழகம், வேப்பேரி,
சென்னை, முதற் பதிப்பு 1939
14. சண்முகம் செ. வை. - எழுத்திலக்கணக் கேட்பாடு,
உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்,
2 – ஆம் பதிப்பு, 2001 சென்னை
15. சண்முகம் பிள்ளை மு. - தமிழாய்வு திட்டமும் நுட்பமும்
தொகுதி – 8,
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்-
1978
16. சதாசிவ பண்டாரத்தார் தி. வை. - தமிழ் இலக்கிய வரலாறு
(13,14,15—ஆம் நூற்றாண்டுகள்)
மணிவாசகர் நூலகம்,
சென்னை- 1977
17. சம்பந்தன், மா. சு. - அச்சுக்கலை, தமிழர் பதிப்பகம்,
முதற்பதிப்பு, சென்னை 1960
18. சம்பந்தன், மா. சு. - அச்சம் பதிப்பும்,

தமிழர் பதிப்பகம்,

சென்னை -1980

19. சிங்காரவேலு முதலியார் ஆ. -

அபிதான சிந்தாமணி,

ஏசியன்எடுகேஷனல் சர்வீஸஸ்,

புதுதில்லி - 1981

20. சிதம்பரம்பிள்ளை வ.உ.

-

தொல்காப்பியம் -எழுத்ததிகாரம்

(பதிப்பாசிரியர் விளக்கவுரை)

இளம்பூரணர் உரை

கோவில்பட்டி.- 1928

21. சிவலிங்கனார் ஆ.

-

தொல்காப்பியம்,சொல்லதிகாரம்

உரைவளம்,

உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்

சென்னை - 1980

22. சுந்தரமூர்த்தி இ.

-

திருக்குறள்பரிமேலழகருரை

நுண்பொருள்மாலை,

மணிவாசகர் பதிப்பகம் :-,

சென்னை -2004

23. சுந்தரமூர்த்தி கு. - தொல்காப்பியம். சொல்லதிகாரம்
(விளக்கவுரை) தெய்வச்சிலையார் உரை,
கழக வெளியீடு, முதல்பதிப்பு,
திருநெல்வேலி. -1963
24. சுந்தரமூர்த்தி கு. - தொல்காப்பியம்.
சொல்லதிகாரம் - கல்லாடனார்,
பழையவுரைகாரர் உரை,
கழக வெளியீடு முதல் பதிப்பு
திருநெல்வேலி. - 1964
25. சுந்தரமூர்த்தி கு. - தொல்காப்பியம் எழுத்ததிகாரம்,
(விளக்கவுரை) நச்சினார்க்கினியர் உரை,
இரண்டாம் பதிப்பு
சென்னை. - 1967
26. சுந்தரமூர்த்தி கு. - தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரம்
(விளக்கவுரை) சேனாவரையர் உரை ,

கழக வெளியீடு, 2-ஆம் பதிப்பு

திருநெல்வேலி.- 1973

27. சுந்தரமூர்த்தி கு. -

தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரம்

(விளக்கவுரை)

நச்சினார்க்கினியர் உரை,

கழக வெளியீடு 2-ஆம் பதிப்பு

திருநெல்வேலி - 1974.

28. சுந்தரமூர்த்தி கு. -

தொல்காப்பியம். சொல்லதிகாரம்

(விளக்கவுரை)

சேனாவரையர் உரை,

அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்,

3 - ஆம் பதிப்பு,

சிதம்பரம் - 1996

29. சுந்தரமூர்த்தி கு. -

தொல்காப்பியம் எழுத்ததிகாரம்,

(விளக்கவுரை) -

இளம்பூரணர் உரை,

அண்ணாமலைப்பல்கலைக்கழகம்,

சிதம்பரம். 1996

30. சுப்பிரமணியன் ச. வே. - தொல்காப்பியப் பதிப்புகள்,
உலகத்தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்
சென்னை. 1992
31. சுப்பிரமணிய சாத்திரியார் பின்னங்குடி சா. -
தொல்காப்பியச்சொல்லதிகாரம்,
குறிப்புரை,
உலகத்தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்
சென்னை. -1930
32. பி. எஸ். சுவாமிநாதன், 38, பாண்டியன் சந்து,
தெப்பகுளம், திருச்சி, 2001
33. தமிழண்ணல் - தொல்காப்பியர் - சாகித்திய அகாடமி,
2-ஆம் பதிப்பு, சென்னை
34. திருநாவுக்கரசு க. த. - வரலாற்று வஞ்சி,
தமிழ் எழுத்தாளர் கூட்டுறவு
சங்கம் லிமிடெட்,

சென்னை -1935

35. திருநாவுக்கரசு கு.மா. -

தொல்காப்பியவழிகாட்டி,
(சொல், சேனா. உரை),

கணேச அச்சகம்,

மதுரை - 1970

36. தேவநேயப்பாவாணர் ஞா.

தொல்காப்பியம், எழுத்திகாரம்,

இளம்பூரணர் உரை,

கழக வெளியீடு,

சென்னை, 1955.

37. தேவநேயப்பாவாணர் ஞா. -

தொல்காப்பியம் எழுத்திகாரம்

(குறிப்புரை)

நச்சினார்க்கினியர் உரை,

கழக வெளியீடு,

ஆறாம் பதிப்பு,

சென்னை -1972

38. தேவநேயப்பாவாணர் ஞா. -

தொல்காப்பியம். சொல்லதிகாரம்

(குறிப்புரை)

சேனாவரையர் உரை,

கழக வெளியீடு,

11 ஆம் பதிப்பு, சென்னை.- 1987

39. பொற்கோ -

இலக்கண உலகில் புதிய பார்வை,

மணிவாசகர் பதிப்பகம்,

சென்னை.- 2003

40. மாணிக்கம் வ. சுப. -

தொல்காப்பியத் திறன்,

மணிவாசகர் பதிப்பகம்,

சிதம்பரம், முதல் பதிப்பு. 1984

41. மாணிக்கம் வ. சுப. -

தொல்காப்பியக் கடல்,

மணிவாசகர் பதிப்பகம்,

சிதம்பரம், முதற்பதிப்பு 1987

42. மோகன் இரா. ரு சொக்கலிங்கம் ந. -

உரை மரபுகள், மெய்யப்பன் பதிப்பகம்,

சிதம்பரம், முதல் பதிப்பு 2003

43. விநாயக மூர்த்தி அ. -

பதிப்புக்கலை,

பாலமுருகன் பதிப்பகம்,
மதுரை, முதல் பதிப்பு -1979

44. வெள்ளைவாரணன், க. - தொல்காப்பியம்,
அண்ணாமலைப்பல்கலைக்கழகம்,
இரண்டாம்பதிப்பு, சிதம்பரம்- 1970

45. வெள்ளைவாரணன் க. -. தொல்காப்பியச் சிந்தனைகள்
தமிழ்த்துறை ஆசிரியர்கள், தொல்காப்பியத்தில் சில
நூற்பாக்களின் பொருள் விளக்கம்,
அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்,
முதல் பதிப்பு, சிதம்பரம். 1978

46. வேங்கடசாமி மயிலை, சீனி, -. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில்
தமிழ் இலக்கியம், சாந்தி நூலகம்,
சென்னை, முதற் பதிப்பு, 1962

47. தொல்காப்பியர் - தொல்காப்பியம் எழுத்ததிகாரம்,
இளம்பூரணர் உரை -
கழக வெளியீடு, சென்னை, 1972

அகராதிகள்

1. மதுரைத் தமிழ்ப் பேரகராதி, முதல் பாகம் 1956, மதுரை
2. பேரகராதி, சென்னைப் பல்கலைக்கழகம், சென்னை.

இதழ்கள்.

1. செந்தமிழ் இதழ் 1902 , மதுரை